480. mss

ਸਮੋ

ਸੋਧ ਟੀਕ

No. 359

Ph

ਗਿਆਂਨ [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

੩

੮ ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਤੀਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਦੀਆਂ।

੯ ਦੰਗ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਦੇ।

੧੦ ਰਮਲ ਪਾਰਬਤੀ ਮਹੇਸ ਦੇ।

੧੧ ਸਤਿ ਸੁਲ ਅਤਰ ਮਹੇ। ੪੮। ਗੋਸਟ [illegible]

੪੩ ਜੋਗ ਅਭੰਗ

੪੬ ਖਿਪਤ੍ਰ [illegible] ਪਰਤੀਤ੍ਰਾ।

੪੮ ਰਚਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਹਲੇ ਦੂਜੀ

੫੦ ਗੋਸਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਬੀਰ ਜੀ ਕੀ

੧੪੫ ਰਚਨਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਰਹਿਤ ਮਨਜ਼ੀਰ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਪੁਰਵੇ

੧੯ ਗੋਸਟ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੰਡੇ ਕੀ

੨ ਗੋਸਟ [illegible] ਜੀਤ ਗਤ ਕੀ

੩ ਰਚਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੀ

ਅਰਦਾਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮਹਲ ਕੀ।

ਰਮਲ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਰਮਲ ਕੇ ਜਹਾਂ ਰਾਗ ਪੰਜ [illegible]

ਗਿਆਨ

ਰਸਾਲ ਪੰਜਾਬ ਤੇਲ [illegible] ਦੇ ਤੇਰਵੇਂ

ਅੰਤਲ [illegible] ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੀ।

[illegible] ਗੁਰੂ [illegible] ਜੀ ਕੀ।

[illegible] ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ

[illegible]

ੴ ੴ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਅਖਰੀ ॥ [illegible] ਪ੍ਰਥਮੇ [illegible] ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਪੁ

ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ [illegible] ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਤੇ ਉਪੈ ਪਵਨੁ ਕੀਏ [illegible]

ਸਹਿ ਪਰੀ ॥ ਜਪੁ ਜੀ [illegible] ਤਿ ਆਗਾ ਪੈਦਾ ਕੀਏ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਤਬ

ਰੂਪ ਦਸ ਜਾਤਿ ਉਤਪਤੀਆ ਕੁਨੀਆ ਕੀਆ ਤਾ ਪਰਿਗ੍ਰਹ

[illegible] ਜਿਨ ਤਬ ਪੰਚ ਤਤੁ ਪੰਚੀਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕੀਏ

ਕੀਆ ਦਸ [illegible] ਪਿੰਡ ਰਚਿਉ ਦੇਹ ਪੰਚ ਤਤੁ ਪੰਚ

ਪਰਿਗ੍ਰਹੀ [illegible] ਕੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਆਸਮਾਨੁ ਧਰਤੁ

ਉਪਜਾਈਆ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ॥ ਗਿਆਨ [illegible]

[illegible] ਪੰਚ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਕਰ ਸੁ [illegible] ਰਚੁ ਸਾਜੀਆ

ਸਤੀ ਪੁਰਖ ਕੀਨੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ਪਤ [illegible] ਕੀਏ ॥ ਨ

[illegible] ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨੁ ਕੀਆ ॥ ਸਾਧ [illegible]

ਨਦ॰ ਸਾਂ [illegible] ਦੀਆ ਕਹੀਆ॥ ਸ੍ਰਤ੍ਰ ਖਾਨੇ ਅਰਿ [illegible] ਉਸ ਸੀ ੫੦

ਹੀਆ ਨ੍ਰਤਿ ਰੀਤੋਂ ਪੜਿ ਕਹੀ॥ ਕਦਹਿ ਕਦਹਿ ਖਾਨੀ ੧ ਅੰ ਨਰ

ਨੇਗਨ ੧ ਸੇਤਨ ੧ ਉਤਤ੍ਰਨਾ॥ ਅੰ ਨੇ ਨਨੇਗਨ ਕੇ ਉਸ

ਤ੍ਰਦੀਆ॥ ਸੇਤਨ ਉਤਤ੍ਰਨ ਕੇ ਉਨੀ ਉਦੀਆ॥ ਉਤਤ੍ਰ

ਨਖਾਨਿ ਅੰ ਨੇ ਨਅਗ੍ਰ ਨੇਗਨ ਕ ਤਖੁ ਸੇਤਨ ਖਾਨਿ ਨੇਗ

ਨਕਦਹਤਾਂ ਸਾਂ॥ ਰਉ ਗੰਸੀ ਦਲ ਖਨੀਆ ਨ੍ਰਨਿਸਾ ਤ੍ਰਿਸ

ਤਖੁ ਨਨਸੁ ਉਂ ਤਸ੍ਰ ਅਯੁਨ ਤ੍ਰਖੁ ਕੀਆ॥ ਸਕਿਤ੍ਰਨੀ

ਤ੍ਰਸਾਂ ਨ੍ਰਖਤ੍ਰਨਿ ਕੈਦਹਸਿ ਰਹਿਦੀਆਂ ਤੇ ਤਉਸ ਕਲਨੇਂ

ਸਾਤ੍ਰਤੀਨੇ ਗੁਣ ਤੇਨੀ ਗੁਣ ਕਸਕਲ ਸੈ ਸਾਗ੍ਰ ਨਾ॥ ਪਰ

ਤੋਨੇ ਵੇਦਹਿ ਬੇਸਿ ਤੇ ਕੇ ਤ੍ਰੇ ਰੋਜਾ ਪੈਆ ਪੜੀ [illegible]

ਸੁ ਕੈ ਸੀਤ੍ਰ ਤੀਹ ਬੂਤ ਸੈ ਨਿਆ ਪੜੀ [illegible] ਕਹੀ ਤਿ

ਬੀਸੈਸ [illegible] ਲੈ ਕ੍ਰਤ੍ਰਆ॥ ਸੈਤ॰ ਵੇਦਹਿ [illegible] ਗਯੀ

ਉਸ ਤਸਿ ਪਤ੍ਰ ਸ਼ਾ॥ ਬਿਸਾਨੇ ਨਿ [illegible] ਗਯੀ ਤਿ

॥ਸ੍ਲੋ॥ ਤੀਨੈ ਗੁਣ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਹਿਲਿ ਗਾਏ॥

॥ਬਾਰੇ ਬਿਕਾਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਤੁਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮੋ ਬਿਆਪਿ ਸਕਲ

ਤੇਰੇ ਦਰਸੁ ਪਰਿ ਪੰਡਿਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪੰਡਿ ਮਤ ਤੇਰੇ ਦਰ ਪੰਡਿਤੇ

ਬਿਆਪਕ ਪੰਡਿਤੁ ਸਤਿ ਕਲੋ ਗੁਣ ਸਗਲੀ॥ ਤਬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਸਿਰਾ॥ ਨਿਬਿਆਪਕ ਜੋਤੁ ਸੋਗੁਰ ਤੂੰ ਏਤੇ ਕਿਹਾ ਗਤ ਕੋ

ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਗੈਸਿ ਕਟ ਦਗਤੋ ਤੇ ਡਿਗੇ॥ ਸੋ ਗੁਣ ਸੁਭ ਗਏ ਗੇ॥

ਸਭ ਸੁਤੇ ਦਰਿਜੋਗ ਏਤੇ ਏ ਸਿਧ ਤੇ ਹੋਗੇ॥ ਅਗ੍ਰਭੁਤਿ

ਤੇਤੇ ਸੋ ਗਰੇ ਏ ਸੋ ਸਾਗੇ ਤੋ ਡਿਗੇ॥ ਸਗੁ ਜੋ ਬਿਆਪਕ ਕੇ

ਸਗੁ ਸਕਲ ਪਰਬਦੀ ਕਗਤੇ ਪ੍ਰਿ ਤੰਉ ਕੀ ਪਤਿਆ ਦੇ॥

ਸਗੁ ਜੋ ਸਤੇ ਰੇਉ ਪਰਬਦੀ ਗਏ ਤੰਉ ਸਕਲ ਸਿਧ ਤੇ

ਉਬਾਰਿ ਨਿਆਂਦੇ॥ ਪਹਿਲੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਏ ਜੋ

ਨਕਲ ਸੋਸਾਗੇ ਤੋ ਪ੍ਰਿ॥ ਆਪ ਆਪ ਪਹੀ ਕਿਗਤਿ

ਏਕਸ

ਕਿਆ ਕਰੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਰੰਉ ਕਰੈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜੋ ਨਿਗੰਜ ਤੁਕਤੋ

ਮੈਂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਿਖ ਸੰਗੀਆ ਗਿਆ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਨੇ ਉਹ ਬਿਸਤੁ ਖੇਤ ਸਤ੍ਰੁ, ਸਤੁ ਵੇਤੁ ਸੋਨੇ ਉਨੇ ਉਸ ਸਤੁ ਕਸੁਆ

ਗਿਆ ਹੈ ਪਿੰਡ ਤਿਉ ਤਿਉ ਪਤ੍ਰਾ ਦੇ॥ ਤਬ ਬਾਬੂ ਸਤਕ ਜਿਥੇ ਸਿੰਗ

ਨਿੰਗੇ ਕਾ ਗੈ ਤਉ ਬਿਸਨੇ ਕਾ ਲੋਖ ਸਨੇ ਉਰੀ ਪੇ ਜਿਥੇ ਸਗ ਕੋ

ਤੈਸੇ ਗੇ ਸੋ ਨੇ ਕਾ ਟੋ ਤਿਗੋ॥ ਸਾਗ, ਬਿਨਤੁ ਜੀ ਸਤੁ ਕੰ ਉਕਦ ਨਗ ਤਿ

ਤਬ ਖਾ ਗ ਬਾਬੂ ਸਿਰ ਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੇ ਬਾਬੂ ਸਾ ਪੇ ਜਿਥਿਸਤੀ ਸਿਗ ਨੇ ਤੇ ਤੇ ਖੇ

ਮਨ ਉ ਸੋ ਗੇ ਕਗ ਤੇ ਤਿਗੋ ਸ ਪੇ ਤਿਗੋ ਸਾਗ, ਜਿਬਿ ਸਾਪ ਕਾਂ ਉਸ

ਬਿ ਸਿਲਤਿ ਗੋ ਬਿਨ ਕੀਆ ਗਿਆ ਸੰਤ ਤਿਗੋ ਬਿਨ ਸਪਤ ਕੋ ਸੰਗ

ਤ੍ਰਿ ਤੋ ਤਿਗੇ ਤੇ ਕੀ ਸੈ ਗੇ ਪਾ ਸਿਆ ਦਿਤਿਗੋ॥ ਉਨ ਕੰ ਉਗ੍ਰੇ ਤੇ ਉਬੇ ਕੰ

ਏਕ ਸੀ ਕਾਗ ਉ ਗਾ॥ ਸਾਗੁ ਨੇ ਬਿਨ ਕੰ ਉਨ ਸਿਲ ਤਿਗੇ ਤੇ ਉਤ ਉਨ ਕੰ

ਉ ਸੰਸਾ ਗਸਾ ਤਿ ਪਕਾ ਪਿ ਕਾਂ ਉਸਾ ਸਾਗ, ਨਗ ਕਿ ਬਾਤ ਉਗਾ॥

ਤਬ ਬਾਬੂ ਸੇ ਬਿਸਨਿ ਸਤ ਏ ਦਿ ਨ ਸਸ ਕਾ ਗੁ ਕੀਆ ਬਿਕ

ਤੇ ਪੇ ਸਾਪ ਸਾ ਪੁਨੀ ਪੁ ਗੀ ਤੀਆ ਪੇ॥੧॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ਅਧਾਇ ੨ ਜੀ ਕਥਾ ਚਲੀ॥੯

੨੨। ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਸੋ ਕੀਆ ਗਿਆਨੁ ਕਹੀ ਜਿ ਪਾਰਬਤੀ ਅਗੈ ਮਹਾਦੇਉ
ਬੋਲੇ ਬਾਤ ਉਸ ਪਰਮ ਸੁਖ ਕੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕਰ ਪਾਵਣਹਾਰਾ। ਪਾ
ਰਬਤੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਹੈ ਸਿਰੋਮਣੀ
ਨਾਮੀ ਹੈ ਤੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਕੈਸੀ ਬਿਧਿ ਹੈ॥ ਤਬ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਿਆ ਜਿਸ
ਪਾਰਬਤੀ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਹੈ ਸਿਧਾ ਸਿਧੈ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਸਿਉ ਹੈ। ਪੁ
ਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰ ਸੁਖ ਰੂਪ ਹੈ। ਬਿਧਿ ਤੀਸਰੀ ਆਤਮਾ ਕਰ ਸੁਖ ਰੂਪ ਹੈ।
ਮਾਇਆ ਜਿ ਹੈ ਸੁ ਪੁਰਖ ਕੀ ਦੇਹੀ ਹੈ ਸੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਏਤ ਬਾਤ ਤੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਬਿਨਾ ਬਿ
ਸਤੀ ਨਹੀ। ਬਿਧਿ ਤੀਸਰੀ ਬਿਨਾ ਪੁਰਖ ਪਾਵਣਾ॥ ਇਸ ਤੀਸਰੀ ਪੁਰਖੁ
ਬਾਝਹੁ ਬਾਹਰਿ ਹੈ। ਤਬ ਮਹਾਦੇਉ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਪਾਰਬਤੀ ਇਸ
ਤੀਸਰੀ ਬਾਹਰਿ ਤਉ ਹੋਇ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਸੰਤ ਰਿਦੈ
ਨਾ। ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਪੁਰਖੁ ਕੀ ਕੈਉ
ਜੋ ਇਸ ਤੀਸਰੀ ਬਿਨਾ ਸੰਤ ਰਿਦੈ ਨਾ॥ ਤਬ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਿਆ ਜਿ

7

ਖਿਪਗਘਤੀ ਮੈਥੀਸਤੁ ਕਿਹਗਸ੍ਹਾ। ਮੇਦੇਤ ਰੇਦਨੀ ਮੈਥਿਸਾ ਦ

ਤੁ ਕਿਹਗਸ੍ਹਾ। ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਪਗਘਤੀ ਘੜਿਸਕਰੇ ਤਬ ਮ

ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪਗਘਤੀ ਅਬਾਂ ਉਨ੍ਹ ਵਜਾਈਏ ਤਾ ਆਖੁ ਤੁ

ਸਤਿ ਬੋਲੁ ਤੂ ਕਿਸਿਦਾ ਸੋਖਿਨਾ ਆਖੁ ਬੋਲੁ ਤਾਂ ਉਸ ਤਾਂ ਉਤ

ਬ ਪਗਘਤੀ ਆਖਿ ਮਰਦਾਨੇ ਉਥੇ ਗੱਲ ਬੋਗਲੋਂ ਤੂਧੋ। ਤਬ ਪਗਘਤੀ

ਭੀ ਪਿਰਕਠ ਦਗ ਬੈਠਿ ਗਈ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਪਿਰਕਠਦਗ ਜਾ ਪ੍ਰਿ ਬੈਠ

। ਪਗਘਤੀ ਅਪਨੇ ਅੰਗਰੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੀ ਉਤਾਰਿ ਕਰਿ ਏਕ ਮੂਰ

ਤਿ ਕੀਤੀ॥ ਆਖਿ ਪਗਘਤ ਮੂਆ ਨ ਪਿਆ ਬਿਸਨ ਜੀ ਉਤਿ ਮਤੀ

ਹੋਨੇ ਸਗਸਾਈ ਉਠਿ ਖੜੇ ਹੂਏ ਤਬ ਲੱਗੇ ਪਗਘਤੀ ਰੀ ਸੇਵ

ਕਰਨੇ ਤਬ ਪਗਘਤੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਏ ਪੁਤ੍ਰ ਗਨੇਸ ਤੂ ਜਾਇ ਜਾਇ ਦਰਵਾ

ਜੇ ਊਪਰਿ ਬੈਠਿ ਰਹੁ। ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਆਵਨਿ ਤਾ ਉਨਾ

ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਨਹੀ ਆਵਣ ਦੇਣਾ॥ ਲੇਕਰ ਗਿਆ

ਦੇਵਤੇ ਆਖੇ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਉ ਜੀ ਉਤ ਜਾਇ ਉਤ ਲਿਆ

[illegible] ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ [illegible]

[illegible] ਸ੍ਰੀ [illegible]

[illegible] ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ [illegible]

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ [illegible]

[illegible] ॥ ਤਬ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ਤਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ [illegible]

੨ [illegible]

ਤਬ [illegible]

ਸ੍ਰੀ ੫ [illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

ਨਦੇਉ ਉਹ ਤਉ ਮੈ ਗ ਪ੍ਰਭੂ ਥਾ ਤਬ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸੁਣ ਪਾਰ

ਬਤੀ ਉਹ ਤਉ ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਰਿਦੇ ਬਸਿ ਕੈ ਸੁਖ ਕਰਦੇ ਜੀ ਸ੍ਰਿ ਉਹ ਮੈ ਅੰਗਮ

ਗੁਰੂ ਉਹ ਤਾਂ ਗੀ ਤੂ ਸਚੀ ਪਾਲੇ ਮੇਗੁ ਗਿਆਨ ਕਥਾ ਲਿਖੀ ਕਰੀਆ ॥ ਤਬ ਮ

ਹਾਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਦੇ ਪਾਰਬਤੀ ਉਹ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ॥ ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਕਹਿਆ

ਜਿ ਮਹਾ ਦੇਵ ਜੀ ਆਖ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨਉ ਉਹ ਜੀ ਦਰਸਨ ਦੇਹਿ ॥ ਤਬ

ਪਾਰਬਤੀ ਕਉ ਉਹ ਮਹਾ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸੁਣ ਪਾਰਬਤੀ ਏਕਾ ਦਿਉ

ਸਰਬ ਉਹ ਜਾਣਿਆ ਪ੍ਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪਾਰਬਤੀ ਆਖ ਮਹਾ

ਦੇਉ ਤਬ ਉਹ ਸੁਧ ਆਖ ਰਣ ਪ ਰੂਪ ਹੋਇਆ ਪਰੁ ਸਿਰਜੀ

॥ ਤਬ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪਾਰਬਤੀ ਉਸ ਕੀ ਤਉ ਉਹ ਮੂੰਡੀ ਸ

ਸਿਰੀ ਅਧ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਦੇ

ਸੀ ਕੇ ਦਰਸ ਜਿਉ ਜਾਣਦਾ ਤਿਉ ਉਸ ਕਉ ਮੂੰਡੀ ਨੇ ਨਿਕਰ

ਜੀ ਦਰਸਨ ਦੇਹਿ ॥ ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਕਉ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਏ

ਪਾਰਬਤੀ ਕਰੈ ਮੂੰਡੀ ਨੇ ਬੈਗ ਗਿ ਕੀਰਤਿ ਸ੍ਰੀ ਜੀ ਦਰਸਨ ਦੇਹਿ ॥ ਤਬ

ਪਾਰਬਤੀ ਕਹ· ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਜਿਉ ਜਾਣਿਆ ਤਿਉ ਤੁਮ ਮੁਝ ਕਉ ਤੁਮ ਜੀ ਦਸਨ
ਤਾ ॥ ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਗੁਣਿ ਖੈਸੀ ॥ ਤਬ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹ· ਜਿ ਪਾਰਬਤੀ ਜਾਤੁ
ਖਿਆਲਿ ਪਰੀ ਹੈ ਤਬ ਅਪੁਤ ਮਸੀ [illegible] ਬਤ ਮੇਪਾੜਿ ਜਾਤੁ ॥ ਤਬ ਪਾਰ
ਬਤੀ ਮਹਾਦੇਉ ਮਸੀ [illegible] ਬਤ ਮੇਪਾੜਿਆ ਕੋ ॥ ਅਪ੍ਰਿਅ ਗਿਮੀ ਬਤ ਮੇ
ਪੜਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਬਤਮ ਜੀ ਦੇ ਤਬ ਤਰੀ ਦੇ ਹੈ ਪਾਰਬਤੀ ਅਬਤ
ਪਰੀ ਹੈ ਜਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਗਿ ਜੀ ਦਾ ਇਦੇ ਤਿਆ ਬਪੇਤੁ ਬਾਗਿ ਜਾਦੂ
ਛਿਲੇ ਤਿ ॥ ਤਬ ਬਤਮ ਕਹ· ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਰਦਾਜੀ ਤਮੇ ਤਾ ਖਿਪੇ ਤਬ
ਤਸ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਨ ਜੀ ਪੜਿਆ ॥ ਤਬ ਬਤਮ ਮਹਾਦੇਉ ਪਾਰਬਤੀ
ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਨ ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਏ ॥ ਤਬ ਆ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਨਾਈਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ
ਬਿਸਨ ਜੀ ਕਹ· ਜਿ ਬਤਮਾ ਮਹਾਦੇਵ ਕਿਉ ਆਏ ਹੋ ਤਬ
ਬਤਮੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਨ ਜੀ ਇਉ ਇਉ ਬਾਤ
ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਹੈ ਤੁਮ ਜਿਉ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ਸੋ ਤੁਮ ਬਾਲਿਕ ਜੀ ਦਸਿ
ਦੇਹਿ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਨ ਜੀ ਕਹ· ਜਿ ਜਾ ਪ੍ਰਿਥਮ ਉਤਪਤਿ ਹੋਈ
ਉਤਪਤਿ ਕਰੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਉ ਤੁਮ ਬਾਲਿਕ ਜੀ ਦੇ।

ਕਰਤੇ ਜੀ ਕੀ ਕਲਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਬਾਬਾ ਅੰਗਦ ਨੂੰ ਟਿਕਾ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕੀਆ। ਤਾ ਪਾਛੇ ਤਬ ਸਾਰੇ ਲੋਕ

ਪਰਲੋਕ ਪਹੁਚਲੇ ਸੋ ਪਰਗਟ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ

ਗਏ॥ ਜੋਤਿ ਸੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਵਿਚ ਪਰਵੇਸ ਭਏ

ਜਿਨ ਸੋ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਲਾ ਜਾਣਨੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ

ਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਸਿਖ ਮਾਲਿਆ ਦਸ ਜਿਥੇ ਪਾਲਿਤੁ ਜੀ ਦੇ

ਤਬ ਸੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਸਿਖ ਮਿਲ ਕੇ ਆਇਆ

ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਕਰਕੇ ਸਿਖ ਉਪਦੇਸ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤਰ ਉਠ ਕਿਆ ਕੀਤਾ। ਜਾਣ ਕਿ ਉਠ ਕਿਆ

ਕੀਆ ਤਬ ਉਸ ਕਉ ਉਠ ਗਇਆ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਿਖ

ਤਿਨ੍ਹ ਨਾਨਕ ਸਭ ਆਏ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖ ਸਾਖੀ ਕੀ ਕਹੀ

ਗੋਇੰਦ ਜੀ ਪਾਸ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਸਾਧੂ ਨ ਕਿਉ ਤ੍ਰੈ ਅਗੋ ਅੰਨੁ ਤ ਕਗਿ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਨ ਜੀ ਕਹ੍ਯਾ
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪਤਿ ਲੋਕ ਨਾਇਕੁ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤਬ ਪਾਇਕੇ ਦੇਵੀ ਅਗ
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੈ ਨਾਰਦ ਕਹ੍ਯਾ ਜਿਗ ਮਹਿ ਕਰਗਦ ਬੀਆ ਤ ਮਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਣ ਕਰਣ
ਸੀਗਤਨ ਮਹਿ ਪਤਿ ਲੋਕ ਤੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸੀ ਤਿਸ ਤੀ ਗਨੇਸੁ ਨ੍ਰਿਸਾਰ
॥=॥=॥=॥=॥=॥ ਅਥ ਪਤੀ ਸਗੀ ਰਚਨਾ ਲੇਖ
ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਕਹ੍ਯਾ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਤੁਮ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਗਨੇਸੁ ਪੈ
ਦਾ ਕੀਆ ਪਰੁ ਕਿਉ ਕੈ ਕੀ ਪੈਦਾ ਕੀਆ॥ ਤਬ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਿਆ ਪ
ਸ੍ਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਆ ਅਤੇ ਪਾਰਬਤੀ ਜੀ ਲੋਕ ਜਿ ਕਿਆ ਪੈਦਾ ਹੋਆ ਅਤੇ ਉਤਪਤਿ
ਉਪਿਸਗਿਗਾ ਕਿਆ ਤੇ ਪਾਰਬਤੀ ਕੁਤੇ ਜਾ ਪੁਛਣੇ ਲੇਪਟਿ ਇਥਾ ਕਿ
ਆਪ੍ਰਸਮੇ ਤਬ ਪਾਰਬਤੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜਾ ਪਿਰਗਿ ਉਤਬਿਰੂ ਤੇ ਰਬੀ
ਜਗਿ ਜਾ ਪਿਰਗਿ ਰੇਖਿ ਪਤਿ ਤਬ ਏਕੁ ਜਣਾ ਗੋਆ ਸਾਪ ਕਲਿ ਕੇ
ਉਸੁ ਬਿਹੁ ਤਬ ਮਹਾਦੇਵ ਉਪਾਰਬਤੀ ਗਨੇਸੁ ਜਾ ਪ੍ਰਿਥਕੇ
ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿ ਦੀਆ ਤਬ ਗਨੇਸੁ ਸਾਰੇ ਪੀਠ
ਦੇਖੇ ਨ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਗਨੇਸੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਹਾਦੇਵ ਉ ਸਨਮੁਖ

ਇਗਥੇਤਪ੍ਰਗਪ੍ਰਤੋਇਗਾ। ਅਗ੍ਰਸ੍ਰਤ੍ਰਸ੍ਰਗਮ ਜੋਗਗੋਸਿਤ

ਤ੍ਰ,ਤ੍ਰਕਲਤੇ ਹੋਇਗਾ॥ ਤਬਪਾਗਬਤੀਕਤ ਜਿਕਤੈ ਜੀ ਤ੍ਰਸਤੀ ਤੋਕਤੈ

ਕੋਯਗਾਂਸਿਤੇ ਹੋਇਗਾ। ਤਬ ਸ੍ਰੀਸਤ੍ਰ ਰਦਿਕਤ ਜਿਸ ਪੇਪਗਬਤੌਤਸ

ਅਗੁਤੁਸ ਜੈਸੇ ਪ੍ਰੇਸਕਲੇਤ ਹੋਇਗੋ। ਤਬ ਪਗਬਤੀਕਤ ਜਿ

ਪ੍ਰੇਸੀਰਦਜੀ ਗਿਗਸਤੀ ਤੋ ਹੋਇਗਾ ਕਿਉ ਤਸੀ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀਸਤ੍ਰ

ਦਿਕਤਿਆ ਜਿਸ ਪੇਪਗਬਤੀ ਪ੍ਰੇਤ ਗਿਗਸਤੈ ਤੇ ਪ੍ਰਿਜੇ ਗ੍ਰਿਸ ਤਤ ਪੇਤਿਤ

ਹਿਕਤੇ ਹੋ। ਪ੍ਰੇਤ ਅਉ ਪ੍ਰਤੁ ਗੋਸਪਕ ਬ੍ਰਤੇ ਹੋਇਗਾ॥ ਕਤੇ ਜੀਰ

ਤ੍ਰ ਪ੍ਰੇਸਕਉ। ਗੋਸਤ੍ਰ ਤੋਤ ਤਬ ਕਲੀਬ ਤਤੀ ਜੈਸ ਪਤ੍ਰਸ੍ਰ,

ਗਸ ਐਸੇ ਸੋ ਆਦ ਹਿ ਕ੍ਰੀ ਹਿਸ ਤੇ ਸ੍ਰਗਸੇ ਪੈਰਤੇ ਰਸੰਤ ਤਿਥੀ।

ਤਬ ਸ੍ਰੀਸਤ੍ਰ ਰਦਿਕਤ ਜਿਸ ਪੇਪਗਬਤੀ ਪ੍ਰੇਸ੍ਰਤ ਤਬ ਤੇਬ ਤੇ ਜੋਪ

ਸ੍ਰਗਸੇ ਪੈਰਤੇ ਹੋਇਗੋ ਹਿਸਕ ਪੰਥ੍ਰ ਗਲੋਗ ਪ੍ਰੇਸਕ ਸਬਾਦਕ

ਪ੍ਰਕਤੋ ਹੋਇਗੋ॥ ਤਬ ਪਗਬਤੀਕਤ ਜਿ ਪ੍ਰੇਸੀਰਦਜੀ ਅਬਪ੍ਰੇਤ,

ਤੁੰਉ, ਘੋਲਿ ਓ ਸ੍ਰੀ ਅਬ ਤੁੰਉ ਪ੍ਰੇਤ ਕਿਧੀ ਖੁਲ੍ਹ ਹਿਆ

ਤੋਸੋ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਰਦਿਕਤ ਜਿਆਦ੍ਰ ਅਬ ਪ੍ਰੇਸਕਉ, ਸਕਿਆ

ਇਸੁ ਰਾਗੁ ਅੰਦਰਿ ਸਿਰਾਗੈ ਬੋਲੈਗਾ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ
ਪਾਰਬਤੀ ਗਣੇਸਿ ਆਦੇਸੁ ਕੀਆ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਿਆ ਜਿ ਅਸਾਦੇ
ਸਤੇ ਪੁਰਖ ਆਦੇਸੁ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਆਦਿ
ਪੁਰਖ ਨਉ ਆਦੇਸੁ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪੁਰਖ ਤੂ
ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਮਛੰਦ੍ਰਿ ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਜੀ
ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਤਰ ਆਦੇਸੁ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਿਆ ਜਿ ਤੁਸੀ
ਤੁਸਿ ਦੇਵ ਜਾਨਿ ਬੋਲੀਆ ॥ ਤਬ ਗੋਰਖ ਗੁਰ ਮਛੀ ਕਹਿਆ ਜਿ
ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਜੋਗੀ ਬੋਲੀਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਪੁਰਖ ਜੋਗੀ ਤਉ ਬੋਲੀਐ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਤਨ ਮੇਘ ਮੇਘ
ਲਾਸਾ ਜਿ ਪਰਤੂ ਕੀਆ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਕਦਲਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋ
ਰਖ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਜੋਗੀਆ
ਤੀਰਥ [illegible] ਕਰ ਖੇਲੋ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਕਿਸ ਤੇ ਜਨਮੀਐ ਕਿਸ ਤੇ ਪਾਰ ਪਈਐ ਤਬ ਸ੍ਰੀ
ਸਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਜੀ ਸਬਦ ਤੇ ॥

12

੧੩

ਸੈ ੧੨ ਤੇ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮੀ ਐ ਤਘਸ੍ਰੀ ਮਹ ੧ ਰਦਿਕ ੨ ਜਿਸੁ ਆ ਭੀ ਸੇ॥

ਜੋ ਘੋਲੀਐ ੧੨ ਤਤਕ ਦਨ ਘੋਲੀਐ॥ ਤਘਗੁਮਾਸ੍ਰੀ ਗੋ ੧ ਪਕਾਖਿ

ਣਿਆ ਜਿਮਹ ੧ ਰਦਜੀਮ ਘਕੁ ਘੋਲੀਐ ਮ ੧ ਘਤੇ ਖਿਘ ੧ ਜਤਾ

੨ ਤਘੋਲੀਐ ਤੀਜਿ ਗੁਰ॥ ਤਘਸ੍ਰੀ ਮਹ ੧ ਰਉਘੋ ਕੇ ਜਿਸੁਅ

ਭੀਮ ੧ ਘਤੇ ਖਿਘ ੧ ਜ ਤਕਿਆ॥ ਕਿਆ ਘੋਲੀਐ॥ ਤਘਗੁਮ

ਸ੍ਰੀ ਗੋ ੧ ਪਕਾਖਿਕ ੨ ਜਿਸ੍ਰੀ ਰਦਜੀਮ ਘਕੁ ਘੋਲੀਐ ਮ੍ਰਘ

ਤੇ ਖਿਘ ੧ ਜਤਾ॥ ੨ ਤਘੋਲੀਐ ਤੀਜਿ ਗੁਰ॥ ਤਘਸ੍ਰੀ ਮਹ:

ਰਦਿਕ ੨ ਸੁਆ ਭੀਮ ਘਖਿਘ ੧ ਜ ਤਕਿਆ ਘੋਲੀਐ

ਤੀਜਿ ਗੁਨ ਕਦਨ ਘੋਲੀਐ॥ ਤਘ ਗੁਮਾਸ੍ਰੀ ਗੋ ੧ ਪਕਾਖਿਕ

੨ ਜਿਸ੍ਰੀ ਮਹ ਰਦਜੀਮ ਘਤੇ ਖਿਘ ੧ ਜ ਤਘੋਲੀਐ ਕਿਮਟਿ

ਨਕਖੀਐ ਸੁੰਮਟੀ ਨਅ ਦੇ ਅਗੁ ਸ੍ਰੀ ਰਦਨੀ ਤੀਜਿ ਗੁਰ ਘੋ

ਲੀਅਤਿ॥ ੧ ਜ ਗੁਰ॥ ਮਤ ਗੁਰ॥ ਤਮ ਗੁਰ॥ ਤਘਸ੍ਰੀ ਮਹ

ਰਦਿਪ੍ਰਥਿਆ ਜਿਸੁਆ ਭੀ ਕਿਮਟੀ ਨ ਰਖੀਐ ਮੁਸ

ਟੀਨਆ ਦੇ ਸੁ ਕਦਨ ਘੋਲੀਐ॥ ਕਾਗ ੧ ਜ ਗੁਰ॥ ਮਾ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਤ ਅਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੀਐ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਗੋਬਿੰਦ

ਸਿੰਘ ਕਹਿਆ। ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਸਟੀ ਨਦਰਿ ਬੀਐਤੁ ਸਟੀਕ

ਦੇ ਸੁ ਬੋਲੀਐ ਸੁ ਕਵਨੁ॥ ਜੁ ਗੁਰੂ ਬੋਲੀਐ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਸਤਿ

ਸਗੁਰੂ ਬੋਲੀਐ ਤ ਸ ਸਗੁਰ ਪਰਵਾਣ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤ ਪ

ਚੀਸੁ ਪਾਸਾਰ ਗਤਿ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਨੰਦੇ ਦਿ ਪੂਛਿਆ ਜਿ ਸੁਆ

ਮੀ ਪੰਚ ਤਤ ਕਵਨ ਬੋਲੀਅਤਿ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੂ

ਬੋਲਿਆ ਜਿ ਏ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਜੀ ਪੰਚ ਤਤ ਬੋਲੀਅ

ਤਿ ਪ੍ਰਿਥਵੀ॥ ਆਪੁ॥ ਤੇਜੁ॥ ਬਾਯੂ॥ ਆਕਾਸੁ॥ ਤਬ ਸਨੰਦੇ

ਦਿ ਪੂਛਿਆ। ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਵਨ ਪਾਸਿ ਗਤਿ।

ਆਪ ਕੀ ਕਵਨ ਪਾਸਿ ਗਤਿ। ਤੇਜ ਕੀ ਕਵਨ ਪਾਸਿ ਗਤਿ

ਬਾਯੂ ਕੀ ਕਵਨ ਪਾਸਿ ਗਤਿ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕਵਨ ਪਾਸਿ ਗਤਿ

॥ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੂ ਬੋਲੇ। ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦ ਜੀ ਪ੍ਰਿ

ਥਵੀ ਕੀ ਪਾਸਿ ਗਤਿ। ਆਪ ਤੇ ਸੰਸਾ॥ ੧ ਜੈਸੇ ਗਿਆਨ

ਣਾ॥ ਏ ਪੰਚ ਪਾਸਿ ਗਤੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੀਆ। ਅਗੁ ਸੁਆਮੀ

ਏਹ ਜੋ ਆਪ ਤਤੁ ਕੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰ ॥ ਮੂਤ੍ਰ ॥ ਲਾਰ ॥
ਪਸ੍ਰਾਂ ॥ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਾ ॥ ਏਹ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਆਪ ਤਤੁ ਕੀਆ ॥ ਅਗੋ ਸੁਣੀਅਹੁ
ਏਹ ਜੋ ਤੇਜ ਤਤੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ॥ ਖੁਧਿਆ ॥ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ॥ ਆਲ
ਸੁ ॥ ਕ੍ਰੂਪੁ ॥ ਏਹ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਤੇਜ ਤਤੁ ਕੀਆ ॥ ਅਗੋ ਸੁਣੀਅਹੁ
ਏਹ ਜੋ ਬਾਯੂ ਕੀਆ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ॥ ਸਦਣਾ ॥ ਪਦਣਾ ॥ ਧਾਵਣਾ
॥ ਜਿਮਣੁ ॥ ਅੰਗੋੜਨੀ ॥ ਏਤੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵਾਉ ਤਤੁ ਕੀ
ਆ ॥ ਅਗੋ ਸੁਣੀਅਹੁ ਏਹ ਜੋ ਆਕਾਸ ਤਤੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ॥ ਸਬਦ
ਆ ॥ ਮੋਹ ॥ ਲਜਾ ॥ ਸੰਕਾ ॥ ਲੋਭ ॥ ਏਹ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਆਕਾਸ
ਤਤੁ ਕੀਆ ॥੫॥ ਏਹ ਪੰਜ ਤਤੁ ਤਿਨ ਕੀ ॥ ੨੫ ਪੰਚੀਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤੀ ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਏਹੁ ਕਹਾ ਜਿਸੁ ਅਭੇਦਿ ਪਦ ਦੀ ਕ
ਰਣੁ ਸੁਣਾਉ ॥ ਆਪ ਕਾ ਕਰਣੁ ਸੁਣਾਉ ॥ ਤੇਜ ਕਾ ਕਰਣੁ ਸੁਣਾ
ਉ ॥ ਆਕਾਸ ਕਾ ਕਰਣੁ ਸੁਣਾਉ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਸੁਣੀਅਹੁ ਏਹ ਜੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇਹੀ ॥ ਆਪੁ ਸੀਤ
ਲੁ ਤੇਜੁ ਤਤਾ ॥ ਬਾਯੂ ਚਲਤੀ ॥ ਅਕਾਸੁ ਸੁੰਨੁ ॥ ਤਬ

ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹਿੰਧੂਰਾ ਜਿਸੁ ਅਸੀ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਰਦ ਨੂੰ ਗੰਗਾ॥

ਆਪਣਾ ਰਦਨੁ ਗੰਗਾ। ਤੇ ਜੋ ਨਾਰਦ ਨੂੰ ਗੰਗਾ। ਪਸ਼ੀਨਾ ਰਦਨੁ

ਗਾ॥ ਅਤੇ ਸਭ ਰਦਨੁ ਗੰਗਾ॥ ਤਬ ਗਾਮ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਥ ਬੋਧੇ

ਲਾ॥ ਜਿਸੁ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪੀਤਾ। ਅਪੁ ਸੋਤ੍ਰਾ। ਤੇ

ਜੋਗ ਤੇ॥ ਪਸ਼ੀਨੀ ਲੀ॥ ਅਤੇ ਸੁਰ ਨਾਸਕਾ। ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ

ਰਾਜ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਜਿਸੁ ਸੁ ਅਸੀ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਰਦ ਨੂੰ ਸੁਅਰਥਾ॥ ਆਪ

ਣਾ ਰਦਨੁ ਸੁਅਰਥਾ। ਤੇ ਜੋ ਨਾਰਦ ਨੂੰ ਸੁਅਰਥਾ॥ ਪਸ਼ੀਨਾ ਰਦ

ਨੁ ਸੁਅਰਥਾ॥ ਅਤੇ ਸਭ ਰਦਨੁ ਸੁਅਰਥਾ। ਤਬ ਗਾਮ ਸਤੀ

ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਰਾਜ ਜਿਸੁ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਜੀ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਧੁ

ਗਾ॥ ਅਪਰਗਾ। ਤੇ ਜੋ ਦੇਖਾ। ਪਸ਼ੀਨਾ ਟੀ। ਅਤੇ ਸੁਮਤੁ

ਲਾ॥ ਤਬ ਬਹੁਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਜਿਸੁ ਅਸੀ ਗੋਬਿੰਦ

ਬ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਰਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਦਨੁ ਨਾਗ॥ ਰਦਨੁ ਆਪਣਾ

ਰਦਨੁ ਖਿੜਿਆ॥ ਸੁਅਰਥੀ ਆਪਣਾ ਰਦਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਦ

ਨੁ ਦੇਵਾਗ ਰਦਨੁ ਅਤੇ॥ ਰਦਨੁ ਖਿੜਿਆ॥ ਸੁਅਰਥੀ

ਤੇ ਜਨਕ ਰਾਜੇ ਪਾਸੁ ਰਾਜੇ ਸੁਕ ਰਾਜੇ ਆਇਆ ਹੈ॥ ਰਾਜੇ ਬਿਉਤ ਹੋ
ਤੁਸਾ ਸੀਆ ਕਾਰਸਕਾ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਰਾਜੇ ਦਾ ਰਾਜਾ ਆਇਆ॥ ਰਾਜੇ
ਬਿਉਤ ਹੋਇਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਜੀ ਬੋਲੇ ਜਿ ਪ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ
ਪਰਦੀਰ ਪਾਸ ਕੋਲ ਜਾ॥ ਗੁਰ ਦਾ ਦਰਸਨ॥ ਪਾਣਿਆ ਪੀਆ ਸਾ
ਹੋਇਆ॥ ਜਿਨ ਕੁਝ ਲਇਆ ਬਿਉਤ ਹੋਇਆ। ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਆਪਣ
ਪਾਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆ ਦਰਸਨ ਆਇਆ। ਇਸ ਤੀਆਂ ਹੋਇਆ। ਰਾਜਾ ਬਿਉ
ਤ ਹੋਇਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਤੇ ਜਨਕ ਪਾਸ ਪਿਤਾ ਦਾ ਦਰਸਨ ਆਇਆ॥ ਕਿ
ਸਟਿਆ ਹੋਇਆ। ਕੁਝ ਪੁਛ ਬਿਉਤ ਹੋਇਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਘਰ ਸ਼ੇਰ
ਪਾਸ, ਨਕੀਨ ਸਕਾਰ ਦਰਸਨ ਆਇਆ। ਗੁਪਤ ਹੋਇਆ॥ ਅਤਾਂ ਬਿਉਤ
ਹੋਇਆ॥ ਏ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਆਕਾਰ ਪਾਸ ਘੁਤਸੰ ਹੋਇਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੇ
ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ॥ ਰਾਜਾ ਆਇਆ॥ ਕੁਝ ਪੁਛ ਬਿਉਤ ਹੋਇਆ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾ
ਥ ਕਹਾ ਜਿ ਪ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੰਥ ਤਤ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾ
ਹੈ। ਪ੍ਰਿਤ ਕਾਰ ਹੋ ਪ੍ਰੇਤ ਆਇਆ। ਪ੍ਰੇਤ ਬਿਉਤ ਹੋਇਆ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾ
ਦੇਵ ਕਹਾ ਜਿ ਪ੍ਰੇ ਸੁਣ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਰਾਜੇ ਗੁਰ ਆਪਣ

ਰਹਤੁ ਸੁ ਗੁਰੂ ॥ ਤੇ ਜੋ ਕਰ ਰਹਤ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਨੂ ਰਹਤ ਸੁ ਗੁਰੂ ਦਾਸ

ਰਹਤ ਗੁਰੂ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜਿ ਏ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਕੇ

ਦਜੀ ਪਵਦੀ ਰਗੁਰੂ ਮਤੁ ॥ ਏਹ ਤਾ ਦਆ ਸਤੁ ਪੀ ॥ ਆਪ

ਰਗੁਰੂ ਜੇ ਵਿਸ ਏਹ ਤਾ ਧੁਪ ਸਤੁ ਪੀ ॥ ਤੇ ਜੋ ਰ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੁ

ਏਹ ਤਾ ਅਰ ਲਸਤੁ ਪੀ ॥ ਕਣੀ ਰ ਗੁਰੂ ਸੀ ਸਤੁ ਏਹ ਤਾ ਸਸ

ਰ ਸਤੁ ਪੀ ॥ ਅਰ ਸਕਰ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਅਘਗਤ ਸਤੁ ਪੀ ॥

ਤਬ ਸਤ ਏਹ ਜੀ ਬੋਲੇ ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪੰਜ ਤਤ ਕੀ ਕਿਤ ਤੇ

ਪਤਿ ॥ ਕਿਤੁ ਖਪਤਿ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪ੍ਰੇਮੀ

ਸਤ ਏਹ ਜੀ ਪੰਜ ਤਤ ਕੀ ਅਘਗਤ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਅਰ

ਸੁ ॥ ਅਕਾਸ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਤੇ ਜੁਗਤ ਤੇ ਜਲ ਕੀ ਉਤਪਤਿ

ਬਸ੍ਰੀ ॥ ਬਸੀ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਤਸ ॥ ਤਸ ਉਤਪਤਿ ਸੀ

ਸਾ ॥ ਏਤ ਉਤਪਤਿ ਪੰਜ ਤਤ ਕੀ ॥ ਤਬ ਸੀ ਸਤ ਏਹ

ਜੀ ਬੋਲੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਏਤ ਉਤਪਤਿ

ਪੰਜ ਤਤ ਕੀ ਪਰਲਉ ਖਪਤਿ ਕਿਵੇ ਤੇ ਜਾ ਇਸ ਸਤ ਤੇ ਕੈ

ਤਬਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦਸਾਹਿਬ ਕਹਿਆ ਜਿ ਏ ਸ੍ਰੀ ਮਤਵਾਲੇ ਦੀਨੀ ਪੰਚਤਤ੍ਰ ਕੀ
ਉਪਤਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਆ॥ ਤ੍ਰਿਆ ਗੁਰ ਸਤੇ ਤਰਣ। ਤੇਰਣ ਗੁਰ ਸਤੇ
ਕਰੀਆਂ। ਕਰੀ ਗੁਰ ਸਤਿ ਅਕਾਸ੍ਰ। ਅਕਾਸ ਗੁਰ ਸਤੇ ਅਧਗਤ੍ਰ।
ਏਤ ਉਪਤਿ ਪੰਚ ਤਤ ਕੀ ਅਧਗਤਿ ਸਤਿ ਜਾਣਿ ਸਮਾਣੀ। ਤਬ ਅ
ਗਰਿਕੀ ਪਕਿ ਫਲੀ ਅਕਾਰ ਜਾਸਮਾਣੁ॥ ਪਰਵਾਰ ਬੰਧੁ ਪੰਚਤਤ ਪੰਚੀ
ਮਾਤੇ ਉਨਿ ਗੰਜਨ ਕਰਤੇ। ਨਿਗਤਿ ਸੁਗਤਿ ਲੋਭੰਨਿ ਸਮਾਣੇ।
ਸਭਿ ਤਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਿ। ਤਤਨਿ ਗੰਜਨਿ ਜਾਣਿ ਸਮਾਣਿ
॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸ੍ਰੀ ਮਤਵਾਲੇ ਦੀ ਗੋਸਟਿ ਬਿਚਤ ਸਾਗਿਆਨ ਕੀਅ
ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਮਾਪਤਿ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਤਵਾਲੇ ਦਿ ਪਾਗਬਤੀ ਮਤਵਾਲੇ
ਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਸ ਆਗੇ ਆਦੇਸੁ ਕੀਆ। ਸ੍ਰੀ ਮਤਵਾਲੇ ਉ
ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨਮਸਕਾਰ ਕਿਤੁ ਕੀਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਜਾਪ
ਕਿਆ ਹੈ। ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮਤਵਾਲੇ ਉਤ੍ਰ ਕਿਆ ਹੈ ਆਦੇਸੁ ਕੀਆ ਹੈ।
ਸਕਲ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਨੂੰ ਆਦੇਸੁ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨੂੰ ਨਮ
ਸਕਾਰੁ॥੨॥ ≡॥≡॥≡॥ ਅਥ ਨਉਤੁ ਜੀ ਕਥਾ ਲੀਖ

੧ੴ

ਏਤਿਨ ਦਾ ਨਾਥੁ ਹੈ ਸਿਰਦਾ ਸਿਰ ਦਾ ਨਾਥੁ ਹੈ॥ ਨਾਥੁ ਕਰਦਾ ਕੁਰਤੀ

ਐ ਸਰਲ ਸਰਾ ਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾ ਸੁਕਰਤੀ ਐ ਨਾਥੁ॥ ਸੁਰ

ਕੁਰ ... ਦਾ ਨਾਥੁ ਹੈ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਨਾਥੁ॥੧

ਤੂ ਰੇ ਨਾਥੁ ਪਰਬਤੀ॥੧॥ ਸਾਤਿ ਨਾਥੁ ਬੂਝਿਆ॥ ਸੁਤੇ ਧਨਾਥੁ

ਚਿਸਤ॥੧॥ ਘਟ ਧੀਘਟ ਜੋਤਿ ਸਗਨਾਥੁ॥੧ ਆਘਲੋਸ

ਘੋਰ ਨਾਥੁ॥ ਰਤਨ ਲੀ ਧਰਿ ਸੁਮਾ ਵਿਦਨਾਥੁ॥ ੧॥

ਝਲੇਖਲੇ ਭੈਰੋ ਨਾਥੁ॥੧॥ ਘਟ ਘਟ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋ

ਰਖਨਾਥੁ॥ ਏਨ ਦੇਨਾ ਥੇ ਹੈ॥

ਜਿਨ ਜਤੀ ਜਿਨੈ ਸਿਵ ਦਾ ਜਿਨੈ ਧ੍ਯਾਨ ਸੇਵੀ

੧ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥੁ ਜਤੀ

੧ ਲਛਮਣ ਜਤੀ

੧ ਭੈਰੋ ਜਤੀ

੧ ਗਰੜ ਜਤੀ

੧ ਹਨੂਮੰਤ ਜਤੀ

੧ ਸੁਕ ਜਤੀ

ਸਤਿਜੁਗ ਕੈ ਬਿਖੈ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਪਰਸ੍ਰਾਮ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਤਾ ॥ ਤ੍ਰੇਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਤਾਰ ਜੀ ਰਾਮ

ਨਾਮੀ ਦੇ ਉਪਰ ਬਿਖਿਆ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ਦੇ ਪਰਵੀਨ ਸਤਿ ਤ੍ਰਾਪਰ ਤੇ

ਤੁਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗਰਿ ਪਰਸਿ ਨ ਰਿਹਾ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਥਮ ਸਿਮਰਿਹੁ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦੇਉ ਗੋਬਿੰ

ਨੰਦਨ ॥੧॥ ਪਰਮ ਜਤੀ ਸਿਮਰਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨੰਦਨ ॥੧॥ ਜਾ ਉਪਜੇ ਸਿ

ਮ੍ਰਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨੰਦਨ ॥੧॥ ਸਿਖ ਜੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨੰਦਨ ॥੧

ਹੰਸ ਸਿਮਰਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨੰਦਨ ॥੧॥ ਸਤਜੁਗ ਕੇ ਬਿਖੈ ਸਾਧ ਬਿਦਾਨ

ਬ੍ਰਹਮਨ ਸਭ ਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਮਲਿ ਕਰਿ ਗਿਆ

ਨੁ ਪਰਗਾਸੁ ਹੂਆ ॥ ਜੇਵੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਬਿਚਾਰ ਦੇਤਾ ਹੂਆ ਜੇਵੇ

ਤ੍ਰਿਆ ਜੋਗ ਲੀਆ ॥ ਤਨ ਮਨ ਸਿਮਰਿ ਹੁਨ ਪਰਕਾਰ

ਤੇ ਕਰਮ ਲੀਆ ਜੋਗੀ ਹੂਆ ॥ ਤਬ ਤਨ ਮਨ ਕੁਰਕਮਨ

ਬਰਜ ਕਰਿ ਮਨ ਸੁ ਹੰਸ ਨ ਪਰਸੇ ਜੋ ਹੰਸ ਨਬਰ

ਜੋਗ ਪੰਜਦੇ ਪੀ ਜੋ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਖੀਏ ਕੈ ਦੁਖ ਬਾ॥

ਨ ਤੇ ਅਖਿਓਦੁ ਨਾਮੁ ਗੋਤਨ ਨਾਨਕ ਦਾ॥ ਸਤਨ ਨਾਮੁ ਦਾ ਅਨਾਨਕ

ਦਾ ਅਨਾਮੁ ਗੰਮ ਅਨਾਨਕ ਦਾ॥ ਗੰਮ ਅਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦਾ ਨਾਤਾ ਅਖਿਓਦੁ ਨਾਮੁ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ

ਬੁਰੇਦੇ ਥੋਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਗਿ ਅਗਿ ਜਾਂਤੀ ਹੈ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ

ਗਿਆ ਨਾ ਆਖਿਆ ਸੁਕੀਆ ਜਿ ਏਤੇ ਸੈ ਆਏ ਜਿ ਮਾਰਤੇ ਹੈ

ਸਿਰਿ ਉਸ ਮਾਰਤੇ ਹੈ॥ ਤਬ ਫਿਰ ਗਏ ਜਿਨਾ ਜਿਨ ਕੰਉ ਜੋਗਾ

ਸਿਖੀ ਤਿਨ ਕੰਉ ਪੁਛਨੇ ਜਿ ਸੈ ਮਾਨ ਜਿ ਮਾਰਤੇ ਹੈ ਸਿਰ

ਉ ਮਾਰਤੇ ਹੈ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਕੰਉ ਉਸ ਘਾਤ ਕਉ

ਤਾਰਦੇ ਸ੍ਰੀ ਨਦੇ ਸ੍ਰੀ ਜਿ ਸ ਪੜਿ ਕੈ ਸਿਮਸਾਣ ਕਰ ਗਏ॥

ਉ ਤਾਰਦੇ ਸ੍ਰੀ ਨਦੇ ਸ੍ਰੀ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਕਿਸਿ ਆਸਾਖ

ਅ ਕੋਲੋ ਗਏ ਮਤਿ ਪੂਛੇ ਉ ਤਾਰਦੇ ਸ੍ਰੀ ਨਦੇ ਸ੍ਰੀ॥ ਤਬ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਨਾਮੁ ਪੂਛਤੇ ਪੂਛਤੇ ਅਖਿਓਦੁ ਨਾਥ

ਪੜਿਆ ਤਿਆ ਜਗਿ ਆਖਿਓਦੁ ਨਾਥ ਦੇ ਉਪਜੇ ਹੈ ਰਾਗ

ਦੇਖੈ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥੁ ਘਣ੍ਹਾ ਗਿਆਨੀ ਬਿਗਿਆਨੀ ਪਰ੍ਸਿਆਸਾ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਅਰੇ ਸੁਣਿ ਨਾਥ ਪੰਥੀ ਅਰੇ ਸੁਕਦੇਅ
ਗੁਰੂ ਅਰੇ ਸੁਣਾ॥ ਕੇ ਸੁਣਿ ਜਨ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹੰਦੇ ਅਰੇ ਸ੍ਰੀ॥ ਤਬ
ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਪੂਰਨ ਸੀ ਜਿ ਮਹਿਮਾ ਜਨਤੀ ਤੈਂ ਸਿ
ਰਿਉ ਮਹਿਮਾ ਜਨਤੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਤੰਗ
ਗੁ ਪੂਰਨ ਸੀ ਮਹਿਮਾ ਜਨਤੀ ਹੈ ਸੁਣਿ ਗੁਰੂ ਘਿਨੁ ਜੀ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰ
ਦ੍ਰ ਨਾਥ ਰੋਖ ਜਨਤੀ ਸਾਖਿ ਪਤੀਜਿ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋ
ਰਖ ਨਾਥੁ ਵੇਰਤੀ ਸਬਦ ਸਤਿ ਪਰਵਾਣਿ ਗਇਆ॥ ਏਹੀ ਜਿਕਰ ਨਾ ਹੋਏ
ਜਿਸ ਪਰ ਪਤੀਜ ਤਿਖਿ ਵੈ॥ ਫਿਰ ਲੀਆ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪ
ਤੀਜਿ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸਬਦ ਨੂੰ ਉ
ਲਣਾਂ ਉ ਤਬ ਬਹੁਤ ਜਿਨ੍ਹੀਆ ਤੀਆ ਬਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਾਂਦੇ ਉਠਿ
ਜਿਕਰ ਖਿਲਾਉ॥ ਜਿਕਿਤਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਾਵਿਆ ਹੈ ਦੇਸ ਤੇ ਜਪੁ
ਲੋਤੈ ਤੰਉ ਤੂੰ ਉ ਇਸ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਿਖੁ ਤੇ ਉਠੁ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ
ਨਾਥਿ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਇਆ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ ਉਤਰੁ ਦੀਆ॥ ਤਬ

ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬ੍ਰਹਮਸਤੁ ਜੁਗ ਕਾ ਰਾਜਾ ਥੇ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬੋ

ਲਿਆ ਜੋ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਨਾਥ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਤੇ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਸੀ ਜੋ ਕਹਤੇ ਹੋ ਸੁ ਤੁਮ ਸਭ ਗੁਰ ਪ੍ਰਿਤ ਕੁ ਪਰਚਾਉ ਤੇ ਅਰਪਿਆ

ਲਿ ਕਰਿ ਗਿਆਨ ਸੋ ਹੈ ਖੈ ਗੋਸਟ ਸ੍ਰੀ ਕਲਜੁਗ ਲਿਖਿਆ ਕਰਿ ਕੈ

ਕਹਨਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਪਰਚੇ

ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਹੈ ਸਭ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕੀਤਾ ਪਰਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ

ਹੋਏ ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਿਧ ਹੋਏ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬਿਪਰੀਤ

ਮੇਲਾ ਦੇਖ ਕਰ ਕੀਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਸੁ

ਆਪ ਸੀ ਅਰਦਾਸ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਵ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰ

ਸੁਣ॥ ਆਖਿ ਜੋਗ ਜਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਸਰੰਤੁ ਸੁ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ

ਬੋਲਿਆ . . . . . ਜੋ ਤੁਮ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਹਾਦੇਵ ਨਾਥ ਕਰੰਤੁ ਸ

ਦੇਸਕ . . . . . ਪ੍ਰਸੰਗ ਪ੍ਰਗਟਉ ਜੋ ਦੇਖਿ ਅਤੇ

ਸਕ ਪ੍ਰਸ . . . ਗਸੁ ਕਹੁ ਸਬਦ ਕਹੀਅ . ਗੁਰੂ

ਆ ਤਬ ਪ੍ਰਤੀਮੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਸੋ ਅੰਦਰਿ ਕਹਨ ਲਾਗੇ ਤਾਂ॥

ਆਗੈ ਜੋ ਸਬਦ ਨਉਤਤ ਗੁਨ ਹੀਆ ਤਬ ਦਰਉਨਾਂ ਉਰਉਨ ਏਹੁ ਨਾਵ
ਲਤ ਹਮ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜਿਤੇ ਸੁਆਮੀ
ਅਵੇ ਸੁਜਿ ਕੀ ਤੌ ਇਸ ਕਾ ਕਹਨੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁੰਨ ਕਾ ਕਥਾ
ਸੁਣੈ ਗਿਆਨ ਕੀਆ ਕਹਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ॥
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਪੁਰਖ ਅਵੇ ਸਬਦ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪ
ਦੇਸੁ॥ ਸੁੰਨਿ ਕਾ ਨਿਰੰਤਰ ਦਰਸੁ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਪਾਰਖੇ ਸੁੰਦਰੁ
ਕਹਦ ਤ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥੁ ਤਬ ਬੋਲਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬਚ
ਸਤਿ ਪਾਰਖੈ ਪਾਇਲੈ ਸਬਦ ਕਿਆ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਕੈ ਤ੍ਰੀ ਜਿ ਸਰ ਪਾਇਲੈ ਸਬਦ ਪ੍ਰਾਣਾ ਇਸ ਕੈ ਅਬੋਧ ਤਬ
ਨਲਿਖੇ ਤਲਾ ਸੀ॥ ਇਸ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਪਰੀਆ ਤਿਗੇ ਏਹੁ ਤਤ
ਸਗਲ ਸਤੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪਸਨੁ ਕੀ
ਆ॥ ਸੁਆਮੀ ਕਉਣ ਦੇਖਦਾ ਕਉਣ ਬੋਲਦਾ ਕਉਣ ਪਰਖਦਾ
ਹੈ॥ ਕਹਹੁ ਸਤਿ ਦੇਖਿ ਸਮਤ ਕਸਾਂ ਬਿਖ ਕਉਣ ਲੈ ਉਤਰਦਾ

ਪਾਂ॥ ਰੰਨ੍ਹੈਸਅਭਿਕ੍ਹਨਾਨਕਗੁਸਾਈਂਦਾਤ੍ਰਿਅੰਦਖੀਆਂਗਾ॥ਤ

ਬਸੋਮਹਿੰਦ੍ਰਨਖਬੋਲੇਜਿਸਪੁਰੇਬੰਧਤਤੁਬੈਰਬਸ

ਗਤਿਕੇਦਖਾਣੈਂਗੇ॥ਗਿਪਿਸਾਪਿਕੈਬਿਸਸਮੁਕਿਧਪ

ਗੈਸੈਤਤੁਲੇਉਤਰਧਪਾਂਗੇ॥ਇਤੀਤੈਸ੍ਰੀਗੋਬਿਨਖਦਇਸ

ਨਖੀਆਂਗੀ॥ਤਬਢੇਗਿਸ੍ਰੀਗੋਬਿਨਖਿ[illegible]ਪਸਨੁਕੀਆ

ਜਿਸੁਨਾਮੀਦਧਨਸੁੰਨਤੇਉਤਪਤਿਭੇਦਧਨਸੁੰਨਤੇਆਏ

॥ਦਧਨਸੁੰਨਸਤਿਗੁਰੂਕਿਰਪਾਕੀਦਧਨਸੁੰਨਿਸਉਸਿਸ

ਏ॥ਤਬਸ੍ਰੀਮਹਿੰਦ੍ਰਨਖਬੋਲਾ॥ਜਿਪੁਰਖਅਨੀਲ

ਸੁੰਨਤੇਉਤਪਤਿਭੈਸਤੀਤਸੁੰਨਤੇਆਏ॥ਸਤਜੁਗ

ਨਸਤਿਗੁਰੂਕਿਰਪਾਪਾਸਸੁੰਨਿਸਤਿਸਸਾਏ॥ਤਬ

ਸ੍ਰੀਗੋਬਿਨਖਪਗਾ॥ਬਹੁੜਿਸ੍ਰੀਗੋਬਿਨਖਪ

ਸਨੁਕੀਆ॥ਦਧਾਸੋਦ੍ਰਿਸਟਿਪਾ॥ਬਿਨੁਪੁਰਖਦਧਨ

ਬਿਖ੍ਹਾਬਿਨੁਤੈਲਾ॥ਦਧਨਸੁਪਸਲੁ ਪੁਤਪਬਿ

ਨੁਪੁਰਖ ਦਧਨਸੀਸ੍ਰਬਿਨੁਦੀਲਾ॥ਤਬਸ੍ਰੀਸ

19 ੧੯

ਵਿਡੁਨਬੁਲੋਲ॥ਨਿਪੁਰਸਮਨੁਮੋਰਚੁਪਰਚਿਨੁਪੁਰਖਾਪਦਨੁਚਿ
ਚਿਤੁਰਲਾ॥ਮਨਸਪਾਸੁਲੁਪੁਤਪਾਚਿਨੁਪੁਰਸਾਨਿਦੁਮੀਲਾਚਿਤੁ
ਰਲਾ॥ਤਚਸੋਗੋਰਖਨਬੁਗਰੁਗਰੁਤੋਇਗਇਅਇਸਦੀਖਾਗ
ਸਮਝਿਆਂ॥ਅਤੇਮਕਗਿਆਨਿਇਤੀਸਤਿਗੁਰੁਤਾ॥ਇਤੀਸੇਸਗੁ
ਗੁਤੋ॥ਇਸੁਚਿਨਆਦੁਸਮਾਰਬੁਕੇਪ੍ਰੀਤੀਤਗਨਤਾਗਨਸਮਾਰਬੁ
॥ਜਿਵਿਰੁਤੈਸਿਪੁਰਤੁਪੁਰਸੁਮੇਗਤੁਗੁਰੇਤੀਤੈਤੰਉਚਾਲਿਦਾਗੁਜ
ਉਏਸੁਐਮੇਗੁਰੁਨੰਉਜਿਸਮਾਤਿਏਨੁਬੁਨੁਚਖੇ॥ਜਿਨਏਤੁ
ਬੁਝਿਆਸੋਈਤਗਨਤਾਗਨਸਮਾਰਬੁਗੁਗਰੇਉਤੰਉਚਾਲਿਦਾਗ
ਜਉਤੰਉਚਾਲਿਦਾਗੁਜਉ॥ਪਰੁਸੀਗੋਰਖਨਚਿਕਹਿਆਜਿਸੇ
ਸਗੁਰੁਸਤੁਜਕੇਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮਿਵਿਰੁਤੰਉਪੁਰਖਤਾਂਉਸੁਰਤਿਨਤਾ
ਚਨੁਜਿਕਿਆਜਨਐਸੇਪਾਰਸਾਇਆਦੈਕਿਨਆਦਾਰ
ਤੋਰਿਨਅਚਸਤਜਕੇਪਾਰਸਾਤਿਕਾਇਆਏਤੁਚਿਜਿਕਿ
ਪੁਰਖਨਤੈਸਿਇਚੜੀਪੁਵਿਲੇਉ॥ਗੁਰੁਕੀਤਿਚੁਲਾਪੁ
ਤਤੈਤੈਜਨਚਾਲਉਸੇਵਜੀਤਉ॥ਜਾਇਸੈਸਿਖੁਤੇਉਗ

ਦਾਮਨੁ ਲੈ ਉਗ੍ਰਾਹ ਤਬ ਮੈ ਪ੍ਰਿਥਿਮਾ ਦੇ ਉਗ੍ਰਾਹ ਕਿਉ ਹੋਤ ਬਸੇ

ਦਾਤੀ ਦਾਨ ਹੋ ਗੁਰੂ ਤੁਸੀ ਜੋ ਅਰਥ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗਤਿ ਜਾ ਤ੍ਰਿਗ ਗੁਰੂ ਦੇ

ਹੋਕੇ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥਮੋ ਦਾਸੀ ਬਤਾਈ ਸੇ ਦਾਤੇ ਦਾਗੋਸੇ ਹਿਰ

ਲਦ ਤੇ ਮਿ ਮੇ ਮਿਲੀ ਜੀਓ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਮੋ ਕਿਹੁ ਸੀ ਮੇਰਿ

ਕਿ ਉਲੀ ਜੀਓ ਪ੍ਰਿਥੀਮੋ ਤ੍ਰਿਉ ਸੀ ਜਉ ਗੁਰੂ ਦੇਉ ਪ੍ਰਿਥੀ

ਰੀਹੁ • ਮਨੁ ਤੇ ਤ੍ਰਿ ਤਬ ਗੁਰੂ ਦੀ ਜੀਓ ਦੇ ਦੇਉ ਗੁਰੂ ਤੇ ਉਪ੍ਰਿ

ਮਾਗੁ ਜਿ ਗੁਰੂ ਦੀਆ ਸਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਿਥੀਮੋ ਸਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਿ
ਪ੍ਰਾਮ

ਥੀਓ ਜਬ ਗੁਰੂ ਦੀਆ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੀ ਦੇਤੇ ਮਿਆ ਮਿਲੀ

ਜੀਓ॥ ਮਨਿ ਕਿਸੁ ਆਗ ਬਿਲੋ ਜੀਓ ਮਨਿ ਤ੍ਰੈ ਉਲੀ ਜੀ

ਓ ਜਿ ਜਉ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿ ਮਤ੍ਰਿਆ॥ ਉਜਿ ਦਤੇ ਤੇ ਸਿਤ੍ਰਿ

ਮਰ ਗੁਰਾਈ ਦੇਉ ਦਤੇ ਤੇ ਬਹੁ ਜਿਜਿ ਏ ਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਦੇਉ

ਜਮੰਜੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਦਤਿਆ ਨਕੋ ਤਉ ਤ੍ਰਿਜਿਆ ਪ੍ਰਿਥਬ

ਗ ਮਨਸ॥ ਗੁਰੂ ਜਿ ਦਤੁ ਦਾ ਭਾ ਸਿਤ੍ਰਿਸ ਦਾ ਕੁਲਾ

ਮਾਨ ਤ ਭਾ ਤ੍ਰਿ ਜਿ ਜਿ ਗੁਰਦਾ ਦਤਿਆ ਨ ਮਨਾ

ਸਿਖੁ ਨਿਆਪੁਰ ਪ੍ਰਤਮ ਸਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਿ ਮਰਦਾ
ਸਤ ਜਨ ਦੇਖਾਗਿ ਦੈ ਜਿਕਿਛੁ ਬੋਲਤੁ ਸੁਆਮੁ ਬੋਲਿਓ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਸ੍ਰਿਪ ਸੁਨਾਈਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ॥
ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇਤੇ ਉਤਪੰਨੀ ਖਾਣੀਆ ਪ੍ਰਗਟ ਕੇਤ ਉਤਪੰਨ
ਸਾਰੰਗਾ॥ ਕੇਤੇ ਉਤਪੰਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਆਮੀ ਕੇਤ ਉਤਪੰਨਿਆਂ ਕ
ਲਾ॥ ਕੇਤੀ ਸੈ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਉ ਨ ਬਚਨ ਕੀਆ ਕਹੀਅੰਗੇ॥ ਤਬ
ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਦੇਉ ਨ ਬੁਬੋਲਿਆ॥ ਮਨ ਸਾਤੇ ਉਤਪੰਨੀ ਖਾਣੀਆ
ਖਾਣੀਆ ਉਤਪੰਨਿਆਂ ਗੇ॥ ਆਗੇ ਤੇ ਉਤਪੰਨ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਤੇ ਉਤਪੰਨਿ ਕਲਾ॥ ਲੀ ਜੈਸੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਆ ਕਹੀਅੰਗੇ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸਿਧ ਸਾਤੁ ਕੀਆ
ਜਿ ਸੁਆਮੀ ਰਚਨ ਸੈ ਦੇ ਰਚਨ ਜੋਗੇ ਰਚਨ ਹੁਇ ਤ ਗਰਮ
ਪਦੇ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਕਰ ਰਚਨ ਗੁਰੂ ਰਚਨ ਕੇ ਐਸਾ ਹੋਗੇ॥ ਕ
ਹੀ ਐ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਕਹੀਅੰਗੇ॥ ਤਬਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਿ ਏਤੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਕ

ਚੀਨ ਗੋ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਿ ਤਾਗੁਰੂ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ

ਉ ਘਘਾ ਨੀ ਕਰਿ ਸੋ ਤੇਖ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜਿ ਨੇ ਸਿਗਿਆਨੇ ਗਿਆਨ

ਜਿ ਨੇ ਸਿਸ੍ਰੀ ਗੋਗ ਖਸਬ ਕਰੇ॥ ਤਾਂ ਉਤੇ ਗਗੁਰੂ ਅੰਗ ਗੁਰੂ

ਗਿਆਨੀ ਦੇਖ ਪਿਆਰੀ॥ ਪਿਆਰੁ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉ ਗਿਆਨੁ ਪਾਵਦੇ॥

ਪਿਆਰੁ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਿਆ ਗਿਆਨੁ ਪਾਪ੍ਰਿਆ॥ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤੁ ਗੁਰੂ ਸੇ ਭਲੇ

ਲਾ॥ ਨਬਿ ਨੇ ਪ੍ਰਿਉ ਗਿਆਨ ਸੰਤੁਸੇ ਲਾ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੋਲ

ਧ ਨਾਬ ਕਹਿਆ ਜਿ ਵਰਿਆ ਕਾਗ ਕਰਿ ਉਤਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀਐ॥

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿ ਦਰਨ ਬ ਕਹਿਆ ਤਾ ਸੁਆਮੀ ਅਨੁਸੋਦਪ

ਦਨੁ ਜੋਗੋ॥ ਕਲਪਨ ਯਤ੍ਰ ਸਪਾਦੇ ਪੰਥ ਤਤੁਕ

ਸਾਲੇ ਖੂਗੁਰੂ॥ ਆਗ ਜਿ ਭੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗੋ॥ ਲੀ ਜੋਲੇ ਜੀ

ਮੋਹੋ ਗਖ ਨ ਬ ਕਾਤੇਆ ਰਘੀਆ ਗਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗਾਬ

ਨਾਬ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਸੁ ਆਸੀ ਰਦਨੁਸੁ ਜੋ ਗੀਰਦ

ਸਿ ਜੋ ਕਾ ਮਾਰ ਦਪ ਸਿ ਮਹਿਆ ਤ ਜੀਏ ਕੇਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥

ਦੇਖਨ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਿਮਾ ਤੇ ਬੂਝ ਲਿਆ ॥ ਕਿਤੁ ਪਰਕੇ ਤੂ ਮਹਲੋ ਵਲਿਆ
॥ ਤਬ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਕਰਿ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਜੋ ਜੋਗੀ ਉਪਰ
ਮੈਂ ਜੋ ਗਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੋ ॥ ਸਾਧਿਆ ਸੇ ਤੂ ਤਗੀਲ ਕੇ ਗਿਆ ॥ ਤਬ [illegible]
ਗੁਰੂ ਤਸ ਕਉ ਗਿਆਨੁ ਬੂਝ ਲਿਆ ॥ ਅਤ ਸਪਰਮੇ ਜੋਗੀ ਵਡੇ ਪ੍ਰਿ
ਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜਿਸੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਕੀਆ ॥ ਤਬ ਸੀਗ
ਗਾ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਸੁਆਮੀ ਵਡ ਦੇਸੇ ਸਨੁ ਵਡ ਦੇਸੇ ਪਦਨਾ ॥ ਦੇਖਨ
ਤੰਟ ਘੰਟ ਤੁਲ ਵਿਘਨ ਦੇ ਪੰਚ ਵਗੁਰੂ ਦੇਖ ਹੋ ॥ ਦੇਖ ਤੂ ਕੋਆਂ
ਗਾ ਵਡੇ ਤਗੁਰੂ ਸੁਆਮੀ ਨਾਥਿਆ ਵਗੀਆਂ ॥ ਤਬ ਸੀਸ
ਨਿਵਾਇ ਕਰਿ ਬੋਲਿਆ ਜਿਤੁ ਸਾਗਿਰੇ ਦੇਸੇ ਸਨੁ ਨਾ ਕੀ ਦੇਸੇ ਪ
ਦਨਾ ॥ ਪਦ ਤੂ ਤੰਟ ਘੰਟ ਤੁਲ ਵਿਘਨ ਦੇ ॥ ਪੰਚ ਵਗੁਰੂ ਤਤ
ਅਗਨਿ ਤੂ ਕੋ ਅਡੰਗਾ ॥ ਜੋ ਜੀਸੈ ਜੀਸੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਵ
ਖਿਆ ਨਾਥਿ ਤੀ ਬੀਆਂ ॥ ਤਬ ਸੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸ
ਨੁ ਕੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਆਮੀ ਵਡੇ ਦੇਸੇ ਸਨੁ ਵਡ ਦੇਸੇ ਪਦ
ਨਾ ॥ ਵਡ ਦੇਸੇ ਸਬਦ ਕੋ ਦੇਸੇ ਗੁਰੂ ॥ ਵਡੇ [illegible] ਤਗੁਰੂ

ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕਰ ਬਿਅੰਤ ਅਸਗ੍ਰਾਪ੍ਰ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿ ਦੂਜਾ ਪੁਰਖ ਤਾਂ

ਪ੍ਰਗਾਸਨ ਕੀ ਦਸੈ ਪਚਾ ਤਿਸ ਕੇ ਦਸੈ ਮਤਾ॥ ਗੁਰ ਪਬ ਸੇ ਸਬਦ

ਗਗਨਿ ਦਸੈ ਸੰਕਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਫੇਰਿ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਆ

ਕੁਸੁਆਮੀ ਜੀ ਨੇਤ ਤੀਤ ਕਹਾ ਰਤਾ ਪਦ ਕਾ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ

ਤਾ ਤਬ ਕਹਾ ਰਤਾ ਸਤਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਨੇਤ ਤਬ ਕਹਾ ਰਤਾ ਸਬਦ॥

ਗਗਨ ਨੇਤ ਤਬ ਕਹਾ ਨੇਤ ਸੰਕਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿ ਦੂਜਾ ਬ

ਕਹਾ ਜਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜੀ ਨੇ ਤੀਤ ਜਿਸ ਮਲੇ ਤਾ ਪਚਾ॥ ਤਿ

ਸਨੇਤ ਤ ਅਕਲੀ ਤੁ ਨੇਤ ਮਤਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਨੇਤ ਤਬ ਅੰਤਰਿ

ਨੇਤ ਸਬਦ॥ ਗਗਨ ਨੇਤ ਤਬ ਅਸਗ ਕਹਾ ਨੇਤ ਸੰਕਾ॥

ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ

ਕਹਾ ਬੈਠ ਪਚਾ ਅਪਗਦ [illegible] ਕਹਾ ਬੈਠੇ ਮਤਾ ਗੁਰ

ਸਬਦ ਗੁਰ ਕਹਾ ਬੈਠ ਗਗਨ ਨੇਤ ਕਹਾ ਬੈਠ

ਸੰਕਾ ਨਿਕਾ ਤਬ ਫੇਰਿ ਮਹਿ ਦੂਜਾ ਬਿਉਰਾ

ਕੀਆ॥ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜੀ ਬੈਠ ਪਦ [illegible] ਗਦ [illegible]

२२

३३

॥ ਤਿਸ ਦੈ ਘੈ ਠਾ ਅਤੁ ਸੁਣ ਆਏ ਗਏ ਰਹੈ॥ ਮਰਦਾਨੁ ਪੁਰਖੁ [illegible]
ਨ ਸਮਝਾਇ ਤੰਸ ਪੀਐ ਫਲੀ॥ ਕੀ ਜੀਐ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਸਘਰੁ
ਪੂਛਣ ਦੀ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਪਰਸਨੁ ਕੀਆ॥ ਤੁਸ ਘਰ ਰਕਰ
ਨ ਘਾਸੁ ਸੁਸ ਘਰ ਰਕਰ ਰਹਣਾ ਗਿਆ॥ ਪਹਲੇ ਕੀ ਰਹਣ ਸੁੰਦਾ ਸੁ
ਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥੁ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਲਿ ਪਹਿਲੈ ਉਤਰੁ ਦੀਆ॥
ਪੁਰਸ ਤੁਸ ਘਰ ਰ ਸੁਸ ਘਰ ਗਿਆ ਗਿਆਨ ਕੀ ਪਰਨੈ ਸੁੰਦਾ
ਸੁਪਨੇ ਰਸਣ ਤੁ ਜਾਇ॥ ਕੀ ਜੀਐ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕ
ਦ੍ਰਿਸਟ ਰ ਚੀਨਣੁ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਪਰਸਨੁ ਕੀਆ
ਜਿਸੁ ਆਸੀ ਰਹਣ ਅਸਥਾਨ ਰਹਣੁ ਸੁ ਪਾਇਦ ਰਣ ਰ
ਸਾਣ ਸੁ ਰਣ ਲੇਖਾ ਜਾਣਦਾ॥ ਰਹਣੁ ਚਲਣੁ ਅਤੁ ਉਨਮਨੀ ਸੋ
॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਿਪਰ ਰਹੈ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਲਿ ਪਹਿਲੈ
ਬਿਰਣ ਜਿ ਪੁਰਸ ਆਦਿ ਅਸਥਾਨਿ ੧ ਦਿਸ ਸਿ ਪਾਇਦ
ਜਾਪ ਰੈਸ ਣ ਸੁ ਉ ਪਿਲੇ ਜਾਣਦਾ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਸਤੁ ਉਨਮਨਿ ਸੋ॥ ਗੋਰਖ ਪੂਛੈ ਮਹਲਿ ਪਹਿਲੇ ਕਹੈ॥

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਬਚਨੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਸਨੁ ਕੀਆ॥ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਆਪ ਕਿਵ
ਰਚਤੁ ਗੁਰੂ ਪਾਤੀ ਕਰ ਰਚਤੁ ਰਤਨ ਗੁਣਾ ਸੁੰਨਿ ਰਿਧਿਆ ਰਲ ਕਰ
ਰਚੁ ਸਲਾ॥ ਪਾਏ ਕਰ ਰਚਤੁ ਨਆਗੁ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਾਇਆ ਕਹਿਆ
ਨਾਥਿ ਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਨ ਕਿਰਆ ਕਿਧੂ॥ ਪਾਤੀ
ਸੋ ਅੰਬਰੁ ਕੇ ਰੰਤਾ॥ ਸੁੰਨਿ ਰਿਧਿਆ ਰਲ ਰਮਤੁ ਸਲਾ॥
ਪਾਏ ਰਖਿ ਤੰਤੁ ਨਆਗੁ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਪ੍ਰ
ਸਨੁ ਕੀਆ॥ ਜਿਸੁ ਆਮੀ ਰਤਨ ਗਾਪ੍ਰਿਆ ਕਿਤੁ ਗਤਿ ਕਰ ਤੇਆ
ਸੀ॥ ਦੀਆ ਬੁਝਿਆ॥ ਤਬ ਜੋਤਿ ਰਤਨ ਸਮਾ - ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਰਤਨ ਜਾਪੀਆ ਰਤੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੁਸਾਂਈ ਏਹੁ ਸਬਦ
ਸਮਪੂਰਣ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਮਾਇਆ ਕਹਿਆ ਨਾਥਿ ਰਤਨ ਜਿਸੇ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਨ ਗਾਪ੍ਰਿਆ ਕਿਤੁ ਗਤਿ ਸੁੰਨੈ ਤਆਸੀ॥ ਦੀਆ ਬੁਝਿਆ ਜੋ
ਤਿਸ ਰੰਤਰਿ ਸਮਾਸੀ॥ ਪਿਤੁ ਫੇਰਿ ਫਨਾ ਸੁੰਨਿ ਮਾਹਿ ਜਾ
ਸੀ॥ ਲੀ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਏਹੁ ਸਬਦ
ਸਪੂਰਣ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਫੇਰਿ ਪ੍ਰਸਨੁ ਕੀਆ

॥ਰਵਾਤੁ ਸ੍ਰੁ ਮੰਡੁ ਰਵਾਤੁ ਸਿਸ੍ਰਤੁ॥ ਰਵਾਤੁ ਸਿ ਪ੍ਰਤ ਰਵਾਤ ਸਿਸ੍ਰਤੁ॥ ਸਤੁ
ਤੁ ਖਿਸ੍ਰ ਤੰ ਸਾ ਧੀ ਹੈ ਪਣੀ॥ ਰਤੁ ਗੁਰੁ ਗੁਸਾਈ ਏਤੁ ਸਬਾਰੁ ਪੁਵਾਲੇ
॥ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਜੀ ਜਿਪ੍ਰੁਗਸ ਆਗਏ ਮੰਡੁ ਤਗਪ ਸ੍ਰੁ॥ ਸ
ਪੇਪ੍ਰਤ ਤੁ ਪਸ੍ਰਿਤੁ॥ ਗਗ ਨਿਖਨਿ ਤੰ ਆਪੀ ਹਤਪ ਲੇ ਲਿਤੇ ਤਤ
ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬੋਲਤੇ ਭਏ ਵਾਲੇ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪ੍ਰਸ਼ਨ
ਕੀਆ॥ ਸ੍ਰੁਆ ਜੀ ਰਵਾਤੁ ਸੋ ਹਰ ਰਵਾਤੁ ਸਿ ਤਾਲਾ॥ ਕਿਤੁ ਕਰਸਿ
ਤਸਤੁ ਸ੍ਰੁਖਜੀ ਸੌ ਰਲਾ॥ ਸਤੁ ਪਵਾਤੁ ਕਿਤੁ ਪਗਸੋਗੇ॥ ਸੋ ਜੀ
ਤੁ ਸਰ ਜਿਤ ਖੁ ਫਿਆਰੇ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਜਿਪ੍ਰੁਗਸ ਨਾਤ੍ਰਿਆ ਸਗਵਾਤੁ ਸਤਸਾ ਤਾਲਾ॥ ਆਤਮ ਕਤੁਸੀ
ਤਸਬ ਗਿਆਨ ਕੇਲਾ॥ ਸਤੁ ਪਵਾਤੁ ਸ੍ਰੁਗਰ ਪਗਸੋਗੇ ਗੋਰਖ
ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਬੋਲੇ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਆਰਸੁਕ
ਆ ਜਿਆਰ ਸ੍ਰੁ ਤ ਗੁਰੁ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਰਤ ਜਿਆਰ ਸ੍ਰੁ ਗੁਰ
ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਆਰਸੁ॥ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਜੀ ਰਤ ਜਿ
ਗੁਸਾਈ ਆਪਤੁ ਗੁਰੁ ਆਪ ਤੇ ਖੇਲਾ॥ ਜੁਗਤੁ ਜੁਗਤੁ

ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੜੀ ਨਦਰਿ ਦਾ ॥ ਕਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਤ
ਜਿਤੁ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਤੇ ਅਚਾਰ ਸਮਾਨੁ ਰਹਿ ॥ ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨੇ
ਧਰੰਤੇ ਮੁੰਡ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜਿਤੁ ਗੁਰੂ
ਸਬਦ ਤੇ ਮੁੰਡ ਪੜਿ ਰਤੇ ॥ ਤਬ ਆਖਿਆ ਸਾਹਿਬ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੇਮੀ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀਵੰਤੇ ਰਤੇ ਜਿਤੁ ਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਪਹਿਰ ਤੇ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦੇਖਿ
ਸਾਹੁ ਤੰਤੇ ਤੁ ਮਰੰਤੇ ਸਿਖ ਰਸਿਆ ਸਿਮਰਨ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦੇਖਿ ਸਿਖੁ
ਗੁਰੂ ਸੇ ਪੈਸੇ ਸਾਹਿਬ ਸੁਨਤੇ ਹਿ ਸੈ ਤੇ ਗੋ ਸਿ ਧਰੇ ਸਿਖ ਨ
ਸਿਖੁ ਜਿਸ ਤਿਸ ਕੇ ਸਿਖ ਰਸੇ ਸਿਖੁ ॥ ਸੈ ਤੇ ਗੋ ਕੰਨ ਪੇ
ਰਿਨ ਸਕੇ ਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁ ਕਿਨ ਸਕੰਤਾ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜਤਨ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨਾਥ ਰਸਾਨੁ
ਨਵੀਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜਾਨਿਆ ਜਿਸ ਕੈ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੁ ਨੰਦੀਰੇ ਤੰ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸੁਣਿਆ
ਕੇਸੂ ਕਰ ਗੋਤੇ ਗਸਿਆ ॥੫॥=॥=॥=॥
॥=॥=॥=॥ ਅਚਾਰ ਸਾਟ ਸੇਰ ਬੰਨਾਣੇ

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜਿ ਮੈਂ ਰਾਗ ਮਾਝੁ ਲੀਆ ਥਾ ਨਾਉ ਸੁਣਿਆ ਸਾਕੁ
ਦੇਈ॥ ਪਰੁ ਏਕੁ ਤੁਮਾਰੇ ਕਾਂਉ ਤੁਮਾਰੇ ਕਰਿ ਕੈ ਗੁਰੂ ਤੇ ਰਾਗ ਮਾਝੁ ਲੇਉ॥
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਰਸੰਨੁ ਭਏ। ਸਾਕੁ ਪੁਛਣ ਲਾਗੇ ਤਿਆ ਕੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਬਦ
ਲਿਖੇ ਤਿਨ ਕਰਿ ਭਏ। ਸਾਕੁ ਪੁਛੇ ਤਿਨ ਕਰਿ ਮਾਹਿ ਦੂਸਰੀ ਪਉੜੀਆ ਗਾ
ਆ॥ ਐਸਾ ਭਏ ਸਾਕੁ ਪੁਛੇ ਤਿਨ ਕਰਿਆ ਤਿਆ ਜਿ ਸਾਕੁ ਦੇਖ ਸਾਕੁ ਗਿਆਨ
ਸੋ ਤੈ ਜਾਣੁ॥ ਤਬ ਆਖਿਆ ਤਿਨ ਕਰਿ ਮਾਹਿ ਦੂਸਰੀ ਪਉੜੀਆ ਕੇ ਸਾਕੀ
॥ ਕਹਿ ਕਰਿ ਨਾਮ ਸਾਕੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਖੇਲਿ ਗਏ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਆਖਿ
ਦੂਸਰਾ ਬਿਰਦੁ ਜਿ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤਾ ਕਉਤੇ ਆਖਿਆ ਕਰਤੇ ਜੋ ਤਿਸ ਸੀਸਿ
ਗਤਿ ਮੰਗਲ ਤੇ ਆਖਿਆ ਕਰਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤਾ ਕਉਤੇ ਤੇਰੇ ਕਰਤੇ ਜੋ
ਮੰਨੁ ਪਰਵੇ ਤੀ ਨਾਉ॥ ਕਰਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਕਰ ਪੂਰੇ ਕਰਤੇ ਜੋ
ਨਾਉ ਗਜਕ ਪੂਰੇ ਨਾਉ॥ ਕਰਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕਰ ਕਿਸ ਨ ਜੇ ਕਰ ਪੂਰੇ
ਕੈ ਕਰਤੇ ਜੀ ਨਾਉ ਸੰਤੁ ਗਜੇ ਕਰ ਪੂਰੇ ਨਾਉ ਕਰਤੇ ਗੋਤ ਕਿਸ ਬ
ਲ ਪ੍ਰਿਤ ਕਰ ਗਜਤੇ॥ ਕਰਤੇ ਜੋ ਬਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਹਿ ਗਜਤੀ
ਕੀਆ ਤੇ ਜੀਆ॥ ਸਬ ਬਲ ਪ੍ਰਿਤ ਕਰ ਗਜਤੇ॥ ਕਰਤੇ ਗੇ

ਅਘਉਤ੍ਰਨ ਜਾ ਮ੍ਰਿਅਤੇ ਰਿ ਜੀਵਤਾ ਜੇ ਸੈਤ ਜੋ ਜੋਉ ਮਗਤਾ ਜੇ ਪਿ
ਤੇਨ ਜਾਗਿ ਸੁਤੀ ਆਦਤਾ॥ ਸਰਿਕੁ ਮਗਨ ਸਾਗਰ ਪੇ ਤੇ ਸਰਿਕੁ ਜੋ
ਦਨ ਸਾਗਰ ਪੈ ਤਬ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਥੁ ਪ੍ਰਸੀਨ੍ਹਆ॥ ਤੁਸ ਕੀਸੁ
ਗਤਿ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਅਨ੍ਹ ਵਖਿਰੇ ਖਿ ਕਰਹਿ॥ ਅਨ੍ਹ ਸੁੰਦਰ ਗਤ ਸੀ
ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ॥ ਮਾ: ਪ੍ਰਸੀਨ੍ਹ ਹੋਇਆ ਕਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿ ਕਉ ਜੀ ਹਿਸ
ਦੇਤ੍ਰ ਵਖਲ ਕੀਜੀਐ॥ ਕਲ ਸੁਗਤਾ ਕਾਲਿ ਕਉ ਤਬ
ਸੀ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ ਕਹਾ: ਕੇ ਗੋਰਖ ਲਕਰ ਦੇਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗੈਗ
ਦੇ ਜੀ ਗਉਂਤਗ॥ ਜਿਸੁ ਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੈ ਦੇ ਗਾਦੇ ਪ੍ਰੀ ਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਪ੍ਰਿਥਾ ਸਉਤ॥ ਤਬ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ ਕਹਾ: ਜਿ ਬਾਲਕ ਤੇ ਗੋ
ਕ੍ਰਿ ਪਾਪੁ ਆ ਸ੍ਰਮ ਕਜਾ ਪ੍ਰਿਗੀ ਤ੍ਰਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਗ੍ਰ ਤਬ ਮਹਿੰਦ੍ਰ
ਥਿ ਤ੍ਰਿ ਬਾਲਕ੍ਰਿ ਪਤਬ ਜਾਹਿ ਰਿਨ ਦਸਥਾ ਗ੍ਰਿਤੇ
ਤਬ ਉਨ ਬਾਲਕ ਕਹਾ: ਜਿਤੇ ਗੁਸਾਈ ਤਸਖੇ ਨਤੀਰ
ਗਤਉਂਤ ਜੋ ਤੇ ਗੀ ਆਗਿ ਆਤੇ ਹਿ ਤਬ ਖੋ ਨਤੀ ਦਾਂ
ਉ॥ ਤਬ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ ਕਹਾ: ਜਿ ਬਾਲਿ ਕਉ ਤ੍ਰਿਦ

ਹੁ ਜਿਤੇ ਗੈ ਜੀਤੈ ਤਬ ਉਨਿ ਬਾਲਿਕ ਕਹਾ॥ ਜਿ ਏਹੁ ਸਾਧੀ ਹੁ ਸੁਧ ਕਉ
ਸੁੰਞ ਬਹੁ ਸੈ ਜੋਗੀ ਦੇਤਾਂ ਉ॥ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਸਿਧ ਨੇ ਤਬ ਸਾਵੈ
ਛੁਨ ਬਿਰਧੁ॥ ਜਿ ਦਸ ਨੇ ਬਾਲਕ ਕਹੇ ਜੋਗੀ ਦੇਖਨ ਸਮਾਲਤੀ॥ ਅਜੋ ਤੁਸਿ
ਬਣੀਆ ਇਆ ਲਗੁ ਇਬਣੀ ਜੋਗੀ ਹੁਆ ਆਤ ਤਾ ਏ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਬਾਲਿ
ਕ ਕਹਿਆ ਜਿ ਗੁਸਾਈ ਇਬਣੀ ਜਿਸਕੀ ਕਰਤਾ ਸਿਰਬ ਕਰਣਿਹਾ॥
ਰਹੈ ਜਬ ਬਾਰ ਬਰਸ ਪਾਣੀ ਢੋਵੈ ਗਾ ਪੁਆ ਬਾਲੇ ਗਾ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ
ਗਾ ਤਬ ਤੇਰੇ ਗੇ ਤਾਈ ਕਾ ਸਾਥ ਬਾਂਤਉ ਗਾ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਬਾਲਿਕ ਕਹਾ॥
ਜਿ ਏਹੁ ਸਾਧੀ ਅਬਾਂ ਤਉ ਕਾ ਸਾਲੀਆ ਕਾਸਂ ਤਉ ਅਗੈ ਹੁ ਕਹਤਾ
ਜਿ ਜਰਿ ਬਾਰਹ ਬਰਸ ਪਾਣੀ ਢੋਵਹਿਗਾ ਤਬ ਤਉ ਕਾਸ ਸਾਕਹਿ
ਗਾ॥ ਅਬ ਜੋ ਤਉ ਪਾਣੀ ਢੋਵਤ ਢੋਵਤ ਸਾਹਿ ਜਾਉ ਤਬ ਤਾ ਕਉ
ਛੁ ਕਿ ਸਕੈ ਉਬਾਰਿਗਾ॥ ਅਗੈ ਜਿਤਨੀ ਤਉ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੇ ਉ
ਸੁੰਞ ਕੀ ਜਿ ਸਤਿ ਤਉ ਸਾਹਿ ਜਾਉ ਅਗੈ ਜੋ ਤਉ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੇ
ਗਾ ਸਿਤੁ ਉਹੁ ਕਾ ਕਬ ਉਤਾਰੈ ਗਾ॥ ਜਿ ਦਸਤੁ ਤਉ ਸਗ
ਤਾ ਤਉ ਸਿ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਗੇ ਗੀ ਜਿ ਸਾਨਿ ਸਤਿ ਤਉ ਸੇਵਾ ਕਰਤਾ ਉ

ਤੁਸੋਅ ਦਰ ਕਲੁਤੇ ਓ ਤੁਨਾ ਸ਼ਿਗ।। ਸ੍ਰੀ ਨਰੀ ਗੋਇਗ।।੩

ਬਸ਼ਿ ਡੁਬ ਤਰਿ ਓਰ ਗਿਬਾ ਨਿ ਅਦਤੀ ਡੈ।। ਤਬ ਮਹਿੰ ਡੁਨ ਬਿਰ

ਡ ਜਿਬਾਲ ਕਰ। ਜਿ ਓਬਾ ਨਿਅ ਦਤੀ ਡੈ ਤਿ ਓਤ੍ਰੁ ਕ੍ਰੁ ਕੇ ਡਜੀ ਸ਼ਿਬ

ਤ੍ਰੁ ਅੁਤ੍ਰੁ ਕੰਓ ਰਗ ਮਤੁ ਰੇ ਡਿ।। ਅਗੁ ਜਿ ਕਿਪ ਤ੍ਰੁ ਕਡ ਡਿਗ।। ਮਿਮੈ

ਕਾਂਓਗ ਸ਼ਿਬ ਜਮੈ ਮਾਂ ਓ ਤੰਓ ਮੇਗੀ ਸੂਦ ਪ੍ਰੁਗੇ ਡੁਸ਼ਿ ਜਮੈ

ਦ ਮਹਿ ਮ੍ਰੁ ਸਾ।। ਤ੍ਰੁ ਓਗ ਦੰ ਤ੍ਰੁ ਡੂ ਡਿ।। ਜਿਜਿਮ ਕਰ ਗਨ ਡੰਓ

ਮੇ ਦੂ ਕਗ ਤ ਬ ਮ ਦ ਮਤੁ ਮੈ ਪ ਸ੍ਰੀ।। ਕੋਅੌ ਕੀ ਮਨ ਮਪ੍ਰੁਗੇ

ਡੇ ਸ਼ਿ।। ਤਬ ਸੀ ਮਹਿੰ ਡੁਨ ਬੁਸਾ।। ਕਡੈ ਤੁਸੀ ਏ ਡੁਬ

ਲਕੁ ਬਡਤ੍ਰੁ ਬੇਤ ਨੈ।। ਅਗੁ ਮਜੁ ਕਡ ਤਨੈ ਡੇ ਸ਼ਿਜਿ ਸ਼ਿਮ ਕੰਓ

ਮੇਂ ਦੂ ਬਡੰ ਓ।। ਤਬ ਸੀ ਮਹਿੰ ਡੁਨ ਬਿਮੁ ਦੂ ਬਡੀ ਅ

ਬਲਕਰ ਓ ਨ ਮ੍ਰੁ ਪ ਮੁ ਗ ਤਿ ਨ ਬੁਜ ਗੋ।। ਜ ਮਿਕ

ਜ ਰ ਮ ਬ ਗ ਪ੍ਰੇ ਕਿ ਡੁ ਡੇ ਤਬ ਓ ਨਿ ਬਾਲ ਕ ਰਡ ਜਿ

ਏ ਗੁਜ ਜੀ ਏ ਕਮੇ ਮਨ ਮਹਿ ਬਤੇ ਜੇ ਆਗਿਆ

ਡਿਸ਼ਿ ਤੰਓ ਕ੍ਰੁ ਓ।। ਤਬ ਮਹਿੰ ਡੁਨ ਬਿਰ ਡਾਂ ਜਿਡਪ

ਤਰਨੁ ਜਿਤੁ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਬਾਲਕਨਿ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਆਗਿਆ ਦੇ ਚਿਤ ਦੇ ਕਰ ਬਾਰ ਵਿਆਕਰਣੁ ਤਿ ਖੇਲ੍ਯਾ ॥ ਤਬ ਸੀ ਮਹਿ
ਝੂਠ ਖੁ ਤਸਿ ਪਾਇਆ ਜੋ ਰੇ ਬਾਲਿਕ ਵਿਥਕੁ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਵਿ
ਧਰਮੁ ਤਿ ਖੇਲੈਗਾ ਕਹੈ ਜੀ ਜੋ ਤੇ ਰੇ ਦਾਪ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰਿਗੀ ਤਬ ਥੇ
ਲੰਉਗਾ ॥ ਓਸਿ ਮਹਿ ਝੂਠ ਖੁ ਤਸਿ ਪਾਇਆ ਕਹੈ ਰੇ ਬਾਲਕ
ਤੇ ਰੇ ਤਾਂ ਤੀ ਵਿਤਨੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਵਿਧਰਮੁ ਤਿ
ਖੇਲਤਿਗਾ ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਤੇ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਾਥਿ ਖੇਲੰਉਗਾ ॥ ਤਬ
ਸਹਿ ਝੂਠ ਖਿਕਤ ਕਹੈ ਵਿਧਰਮੁ ਉਤੁ ਸਲ੍ਯੀਸ੍ਯ ਕਿਸ
ਉਕਰਿ ਲਹੈਗਾ ਕਹੈ ਜੀ ॥ ਵਿਚਾਰੀਐ ॥ ਤਬ ਸਾਂ ਵਿ ਝੂਠ ਖ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਤੰ ਕਹੈ ਅਖੀ ਮੁੰਦੁ ॥ ਤਬ ਉਨਿ ਪਲਕਿ
ਅਖੀ ਮੁੰਦੀ ॥ ਤਬ ਸਾਵਿ ਝੂਠ ਖੁ ਜਾਇ ਕਰਿ ਮੇਲ੍ਯ ਸੀਸੁ
ਜਰੋਲਾ ਸਤਿ ਛਿਪਿਆ ॥ ਤਬ ਉਤੁ ਬਾਲਿਕ ਜਾਇ ਆਖੀ
ਉਘਾਰੇ ਤਬ ਸਾਵਿ ਝੂਠ ਸੁ ਨਾਵਿ ਗਇਆ ॥ ਜਾ ਗੁ
ਤਰਨੁ ਕੇ ਖੇ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਤੁ ਸਾਥੀ ਜੀਤ ਸਤੀ

ਤ੍ਰੇ ਨਾਨਕ ਵਿਚਿ ਆਇਆ। ਆਨੰਦ ਦੇ ਬ ਕਲੀਰਗੇ ਜਿਤੁ ਮਸੀਤ ਨੇ

ਫਿਰਿ ਪਿਆ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਗਿਆ ਦੇਤ॥ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਬਾਬਿ ਸਮਾਤੁ

ਤੋਂ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ਪੂਨ ਬ ਪੋਤ ਕਿਆ ਤੋਂ ਪਇਆ ਜਿ ਦੇਤ ਫਿਰਿ ਤਨ ਪ

ਤ, ਆਬਿ ਮਿਹਰ ਲਿਕਤੁ ਨਾ ਬਿਸਮਾਦਿ ਗਇਆ। ਇਨ ਬਾਰੇ

ਤ, ਕਿਆ ਪੇਰਤੋ। ਤਬ ਫੇਰਿ ਉਨ ਬਾਲਿਕ ਦਾ ਜਿਸ

ਮਸੀਤੀ ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਦੈ ਤਬ ਤ ਮਕੀ ਵਿਚ ਉਤਬ ਮਛਿ

ਦ੍ਰਨ ਬਿਰਤਿਆ ਜਿਤ ਬਾਲਿਕ ਵਿਚੁ। ਕਤੈ ਤੇ ਆਖੀ

ਖੁ, ਦੀਆ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨ ਬਿਸ ਪੀਜੁ ਦੀਆ ਤਬ

ਸੀਗੇਗ ਪ ਨ ਕੁਪਚਨ ਕ ਤ੍ਰਪੁ ਤਪਿ ਦਾ ਗਿਰੇ ਤੀ ਮਤ੍ਰਿਸ

ਫਿਰਿ ਆਇਆ। ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨ ਬ ਦੀਆ ਤਬ ਨ ਬਿਸ ਬੀਉ

ਆ ਤੈ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਥ ਤਬ ਕਿਹੁ ਆਪੀ ਉਤ, ਬਾ ਲਿਕੁ ਕਿ

ਮਤੀਨ ਪੂ ਵਿਚਿ ਗਾਇਆ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨ ਬਤੀ

ਨੇ ਤੀਰਿਆ ਸੇ ਪੇ ਕਉਤ੍ਰ ਕਦਮ ਸੈ ਪੇ ਸਪਤਸ

ਸੁੰਦਰੁ ਸੋਧੇ ਰੀਧਲੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਅੰਤ ਜਿ ਤਿਨ ਵਿਚ ਤਿਨ ਸੋਧੇ। ਨ
ਨ ਚਲਿ ਕੈ ਪਹੁਤੀਆ ਏਕ ਨਾਨਕੀ ਸਤੀ॥ ਤਬ ਸੋਧੇ ਸਾਧ ਕਰਿ ਦਾਨ ਕਿਤਨੇ
ਕਰਿਆ ਸਤੀਆ ਫਿਰ ਕਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ। ਜਾ ਬੈਠੇ ਤਾ ਕੇ ਗੋਰਖ ਸ੍ਰੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਿ ਕਰਿ ਚਲੁ ਜਿਸੇ ਬੈਸਾਖਿ ਵਿਚ ਨਵੇਲੇ ਸਿਕਰ ਚਲੁ ਜਿਸੁ ਤ
ਰੰਉ ਧੀਰ ਜਾਇ ਸੋਲ੍ਹਾ ਸਾਮੀ ਸੁਣਿ ਗਿਆ ਕੀਮਤਿ ਤੇ ਕਿਤਨੇ ਸਿਕਰ ਚਲੁ
ਜਿਤੀਸ ਕੇ ਦਨ ਸੋ ਪੰਸੁ ਤੇ ਸਾਖਿ ਪਤਿ ਸੁਪਤਿ ਡੋਰਿ ਜਿ ਦਿਪਾਲ ਤ
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਬੋਲਤੇ ਭਏ ਸ਼ਿ ਬਿਨੁ ਕਰਿ ਆਪ ਡੋਲਿ। ਸੁ
ਸੁਕੰਉ ਤਨੁ ਕਰ ਸਾਜੇ ਰਹਿ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਸਾਹਿਬ ਤੋਲਿਆ
ਜੈ ਦਿਸਿਆ। ਤੁ ਸਤੀ ਚਾਲ ਕਰ ਸਤੁ ਪੰਡਿਤ ਤਬ ਸਾਧਿ ਰੂ ਨਾ ਪੁ
ਮ ਜਾਨ ਲਾਇ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸੁਨਿ ਕੇ ਰਾਮ ਸੋਉ ਧਰੀ ਕੇ ਗੀਤ ਸ੍ਰੀ ਤੈ ਦਿਖਿ ਸੁ ਪੁਕੰਉ ਰਹਿਆ ਨਾ ਪੁ
ਕੈਦਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ਤਿਸ ਸਿਧੀਆ॥ ਬਹੁਤ ਦੇ ਸੇਵੀ ਗੁ ਪੁਰੋਹਿ
ਬਹੁ ਤੋ ਦਿਸਿਆ। ਜੈ ਸਾਮੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪਹੁੰਤੁ ਕਰ
ਨਾਨਕੀ ਗਾਵਿਆ। ਘੋੜਾ, ਹਾਥੀ, ਗਊ, ਦਾਨ, ਗਊ, ਪੰਜ ਗਉ,

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸ ਦੇ ਧਿਆਇਐ ਦੁਸਤੁ ਪਾਪ ਤਿਤੋ ਟਰਿ ਤੋ ਆ

ਵੇ ਸੁਤਿ ਸੇਅਰ ਵੇ ਸੁਾ ਅਕਾਰਿ ਅਸੀ ਲਿਆ ਸਾਰ ਆਸ੍ਯ ੨

ਸੁਗੁ ਤੁਗੁ ਤੇਵ ਦੇਸੁ ॥=॥=॥=॥=॥=॥੬॥

ਅਥ ਸਪਤਮ ਨ ਅਧਿਆਇ ਲੀ ॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਏਕ ਦਿਨਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾ ਬਿਰਤ ਜਿਸ ਮਧਿ ਡੂਸਖ ਡਿੱਧੇ

ਸਗੁ ਖੇਲੀਐ ਕਿਸੀ ਤਾਗਾ ਛੋਡੇ ਸਾਗਿ ਖੇਲੀਐ ॥ ਧੁਤ੍ਰ ੨

ਨਾਲੇ ਵੈਤੇ ਜੇ ਆ ਗਿਆ ਟੋਰਿ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹੇ ਸਗੁ ਖੇਲੀਐ ॥

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਭਿ ਡੂਸ ਖਿਰਤ ਜਿਤ ਜੀਵ ਲੀਐ ॥ ਛੋਟ

ਗੁਰਸੀਐ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸ ਬੁਸੀ ਮਧਿ ਡੂਸ

ਧੁਰੋ ਉਨ੍ਹ ਖੇ ਸਗੁ ਖੇਲਨ ਕੌ ਉਨ੍ਹਾ ਏ ॥ ਖੇ ਸਗੁ ਕਿ

ਸਰੰ ਉਕ ਡੀਐ ਏ ਕਾਗਿਆਂ ਤੁ ਖੇ ਸਗੁ ਜਿ ਗਸ

ਤਸ ਟਿਖੇ ਠੇ ਸ੍ਰੀਐ ਸੁ ਦੂਗ ਰੀਐ ॥ ਪਗ ਸੇਸਾ

ਵੇ ਗਿਆਂ ਤਸ ਟਿਗੀਐ ॥ ਏਤੁ ਰਿਸਤੁ ਖੇ ਸਗੁ ॥

ਏਨੁ ਉਦਾਸੁ ਧੋਗਾਸੁ ਹਾਰ ਅਨੇਕੇ ਢਿਖੈ ਜਾਈਆਂ। ਪਗਤੀ ਦੇਖੀਐ ਓਖੇ
ਖੰਤੁ ਦੇਖੀਐ ਤਟ ਤੀਗਸੁ ਦੇਖੀਐ ਤੁਤੁ ਉਦਾਸੁ ਧੋਗਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਂ
ਖੁ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਥੁ ਉਦਾਸੁ ਧੋਗਾ ਖੇਲਨ ਲਾਗੇ। ਉਤਿਆਨ ਮਹਿ
ਗਏ॥ ਤਬ ਜਾਪ ਚਲ ਤੇਗਲੇ ਤਜਣ ਉਤਿਆਨ ਮਹਿ ਪੜੁ ਤੁਪਗਸ
ਉਤਿਆਨ ਤੀ ਮਹਿ ਗਏ ਤਬ ਏਕ ਦਿਨ ਧਿਆਨ ਜਾਗੀ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ
ਨਾਥ ਕਹਤੇ॰ ਜਿਪੁਰਖ ਪਾਣੀ ਏਤੀਐ ਜੋ ਕਣ੍ਹੀ ਤਾਏ। ਕੇਤੇ ਜੋਕਾ
ਤੇਏ॥ ਮੈਂ ਜਾਂਉ ਕੈਤੇ ਨਜੀਮੇ ਜਾਉ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਤੇ ਕੇ
ਜੀ ਮੈ ਜਿ ਸਿਖੁ ਤੇ ਰ ਕਇਆ ਸੁਮੇ ਦੀ ਕਗਕੰਉ ਕਹਿਆ॥ ਕ
ਤੈ ਜੀ ਮੈ ਤੀ ਜਾਉ॥ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਥੁ ਧੋਖ॰ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿ
ਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥੁ ਜਾਪ ਕੇ ਖੇਤ ਪਤੁ ਕੁਪਾਲੀ ਗਉਆ
ਗ॰ਦ ਤੇ ਤੇ॥ ਅਗੁ ਖਤੁ ਕੁਸੁ ਪਾਣੀ ਕਕ ਛੋਤੇ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ
ਨਾ ਕਹਤੇ॰ ਜਿਤੁ ਉਜਿ ਉਸਤੀ ਤੇ ਰੇਕੁ ਫਜੁ ਆਪਣੀ ਕ ਕੁਸੁ
ਲੇ ਜਾਉ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥੁ ਉ॰ ਆਇ ਖੜਾ ਕਇਆ॥ ਤ

[illegible]

ਬਾਤੁ ਤਪਾਲੀ ਸਨਮੁਖੁ ਤੀਆ ਇਆ ਤੁ ਸਿਪਾਲੀ ਵਡਾ ਜਿਵੇ ਜੋਗੀ
ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਦਸੁ ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਇਕ ਵਡਿਆ ਜਿ ਜੀਵਦੇ ਜੋਗੀ ਬਾਸੇ
ਦੇਸੁ ॥ ਤਬ ਤੁ ਸਿਪਾਲੀ ਵਡਾ ਜਿਗੇ ਜੋਗੀ ਤੈ ਕਿਆ ਵਡਾ ॥ ਵਤੈ
ਜੀ ਤੁ ਸਾਹ ਵਡਾ ਜਿ ਜੋ ਦੇ ਜੋਗੀ ਚਾਸੈ ਦੇਸੁ ॥ ਕਤੈ ਗੇ ਤੇ ਲੋਗ
ਗੀ ਜੋਗੀ ਜੀਵਦੇ ਦੇਸੁ ਬਾਸੈ ਤਉ ਤਸਾਗੇ ਕਿਆ ਕਤ ॥ ਇਸੁ
ਜਤੁ ਸਤੁ ਕੀ ਕਿਆ ਕਤ ॥ ਓਗਤੁ ਤਉ ਬਹ ਨ ਜਰੁ ਜੋਗੀ ਤੋ ॥
ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਰੰਉ ਤੁਸੁ ਪਕਾ ਇਗਣੀ ਜਿ ਦੇਪਾ ਬਾਤ ਸਦੇਤ ਕਿਆ
ਵਡਤੰ ਤੈ ॥ ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਗੋਰਖ ਵਡਾ ਜਿ ਬਾਬਾ ਦੇਤੁ ਢਗੁਸ
ਪਾਸੀ ਦਾਧਸੁ ਕਰਿ ॥ ਵਤੈ ਜੋਗੀ ਦੇ ਤੁਢਲੇ ਤਿ ਕਰਿ ਦਸਫਤੁ
ਦੇ ਲੋਕਿ ॥ ਪਲੁ ਦੇਤੁ ਜਿ ਬਿ ਖਤੈ ਸਮੂ ਕਿਓਤ ਵਤੈ ਜੀ ਦੇਤੁ ਧੀ
ਪਲੁਤੈ ॥ ਤਾਂ ਇ ਤਾਂ ਤੁ ਤਿਸੁ ਪਾਣੀ ਵਡਾ ਜਿਗੇ ਬਾਦੇ ਗੇ ਜੋਗੀ
[illegible] ਦੇਤੁ ਤਾਂ ਫਗ ਦੇਤੁ ਤੇ ਨ ਜੀ ਵਤੈ ਧੀਪ ਸੁਤੈ ॥ ਨ ਗੋ ਜੋਗੀ

29

੩੫

ਕਾਫਰੁ ਹੈ ਜੈ ਰੋਜੁ ਰਹੈ ਤ੍ਰੈ ਰੋਗੀਤੁ ਕਿਥੈ ਸਰੀਅਤੁ ਕਾਫਰਾਂ ਹੈ
ਤ੍ਰਅਜਾਂ ਕਰਦਾ ਰਹੀਦੇ ॥ ਜਾਂ ਇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਆਖਿਆ ਦੇਉ ਏਕੀ ਜਾਣਿਆ
ਤਗਮਾ ਗਰਾਂਦਿਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਾਂ ਰੇ ਕਹੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਾਗਦਾਗੁ
ਖਿਦਾ ਰਖੁ ਦੈ ਮਦਾ ਸ ਖੀਤੀ ਕਰਤੀ ਬਾਤ ਬਿਗਾੜਿ ਬਾਤ ਤਾਂਦੇਇ
ਤੈਂ ਉਖਾਇਆ ਅਦੈ ਦੇਇ ਜਿ ਮੈਰ ਮਤਾ ਰਮੁਕਾਂ ਉ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾ
ਬੁਬਾਤੁ ਤ੍ਰਿਆ ਪਿਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥਿ
ਕਹਾ ਜਿ ਕਿ ਉ ਜੋਗਿ ਪਾਲੇ ਪਾਇਆ ਕੈ ਗੁਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਜੋਗ
ਸੁ ਉਤਰੁ ਬੋਲੇ ਅਉਂ ਰਾਗੀ ਪਾ ਜੇ ਦੇ ਪਉ ਸਪਾਤਿ ਪਾਤੀ ਪਾਰ ਉ
ਪਾਰਿ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤੀਰਥੈ ਜੀਤ੍ਰ ਮਬੋਠੁ ਆ ਗਿਆਤੇ ਪ੍ਰਿ ਤੇ ਉਮਜਾ ਉ
॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਣ ਕ੍ਰੋਧ ਜੀ ਜਾਪੈ ਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰ
ਦ੍ਰਨਾਥੁ ਆ ਖਿਆ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਕਹਿਉ ਕੀ ਸਾ ਮੁਖ
ਮਿਲੈ ਆਈ ਉਤੰ ਪਾਲੀ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ਅਰੇ ਸੁਅਰੇ ਸੁ ਕਹੈ ਜੀ
ਜੀਦੈ ਗਉ ਪਤੁ ਆਗੁ ਬਾਸੈ ਰੇ ਸੁਾ । ਤਬ ਉਤ ਪਾਲੀ ਆਪ ਕਹੈ ਤਾਂ

ਗਇਆ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਿ ਕਹਾ ਜਿ ਬਾਬੇ ਦੇ ਨੂੰ ਪਕੀਰ
ਦੇਹੁ ਆਪਣੁ ਰਹੁ. ਤਬ ਗੁਰੂ ਜਿ ਪਾਲੀ ਕਹਾ ਕੈ ਜੀ ਏ ਨੂੰ ਕਿਥੋਂ
ਕਹਿ ਰਸ ਦੇਹੁ, ਏ ਲੋੜਿ। ਜਿਸੈ ਸੁਖ ਖਪਰ ਤ੍ਰਨ ਉਧਰ
ਡਿਠਿ ਏਤ, ਖਿੱਬੁ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਿ ਕਹਿਆ
ਜਿ ਏਹੁ ਖਿਲਾਰ ਪਤ੍ਰ ਰਸ ਦੇਹੁ, ਏਵੇ ਡਿਗਾ। ਨੇ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਏਤੁ
ਖਪਰ ਨਾ ਉਖੜੈ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜਿ ਕਹਾ ਜਿਵ ਜੀ ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਤੌ
ਰਸ ਦੇਹੁ, ਏ ਮੈ ਕੇ ਗਿਏ ਤ, ਗਾ। ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਕਿਹ
ਨਾ ਜਿਸਿ ਤੇ। ਖਪਰ ਕਹੀਐ ਜਿ ਰਹਮਤ ਹੋ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਜਿ ਕਹ
ਜਿ ਜੋਗੀ ਏ ਸੁ ਖਪਰ ਨ ਭਰਿਆ ਹੈ। ਕਹੈ ਜੀ ਖਪਰ
ਨ ਭਰੀਪਲੁ ਹੈ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਜਿ ਨਾ ਤ੍ਰਪ ਲਾਕਿ ਕਹਿਆ
ਕ੍ਰਲਾਗੇ ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਕ੍ਰਲਾ ਕਹੈ ਜੀ ਕਿਤ ਰਹਿ ਕੈ ਹੈ
ਕਲੇ ਜੋਗੀ ਦੇਤ, ਤੰਤ, ਫਮਦੰਤ ਹੈ। ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ

ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਿਨ ਦੈ ਪਾਸ ਘੁੜੀਏਂ ਤੇ ਧਿਗ ਧਿਰੰ ਤਖ ਸਨ ਤਗਿ ਸਤੀਆ ਹੋ

ਰੈਂ ਦੇਵ ਨ ਕਰ ਵਾਹ ਦੀ ਹੈ ॥ ਫੇਰਿ ਤੁਸਿ ਕਹਿਆ ਜਿਨ ਨੇ ਜੋਗੀ ਦੇਵ ਨ ਕਰ ਵਾਹ

ਸੁਤੀ ਰਹੈ ਟਨ ਲੀਤੈ ॥ ਨ ਤ ਕਹੈ ਜੋ ਤੁ ਸੁਲੈਟਨ ਲੀਤੀ ਹੈ ॥ ਕਹੈ ਗੇ ਦੇਵਤੰ

ਤੁਟਨ ਲੀਸੀ ਕਹੈ ਤੁ ਤੁਤੇ ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਵਾਹ ਵਾਹ ਤੁ ਤੁਤੇ ॥ ਨ ਖਿਨ ਵਿ

ਕਹੈ ਜੋ ਗੀਤ ਧਨ ਧ ਵਾਹੇ ਦੇਵ ਤੁ ਤੁਤੇ ਦੇਵ ਤੁ ਥੇਗਿ ਹੈ ॥ ਕ

ਹੈ ਜੀ ਵਾਹ ਵਾਹ ਕਹੈ ਜੀ ਤੁਣੀ ਧਗਿ ਹੈ ॥ ਤਖਤ ਜਿ ਕਹਿਆ ਜਿ

ਐਸੇ ਦੇਵ ਧਰਿ ਕਨੈ ਦੇਵ ਤੰ ਤੁਰੀ ਕਗਿ ਹੈ ਕਹੈ ਜੀ ਵਾਹ ਵਾਹ ਕ

ਲੀਰੇ ਕਗਿ ਹੈ ॥ ਕਹੈ ਗੇ ਫੇਰਿ ਗੇਕ ਲ ਜੋਗੀ ਪ੍ਰੇਤ ਤੰ ਤੁਕਿ

ਲ ਸੁਤੀ ॥ ਅਤੇ ਧਕ ਧ ਮੇ ਕਹਿਆ ਜਿ ਦੇਵਨ ਕਿਲੁਸੀ ॥ ਧਧ

ਜੀ ਕਹੈ ਮਨੁ ਦੇ ਦੇਵਨ ਕਿਲੁ ਸੀ ਤਖਤ ਤੁ ਪ ਜਿਨ ਆਪਿਆ

ਜੀ ਲਗਾ ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਤੁ ਮ ਧਕੇ ਮਪੰਤੁ ॥ ਪਲੁ ਕਹੈ

ਲਡਿ ਪਤੀ ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਦੇਤਿ ਪਤੀ ਕਹੈ ਲੇਤਿ ॥ ਤਖ ਵਾਹੁ ਅ

ਆਗੇ ਪਗਿਆ ਤੁਸਿ ਮਮਕ ਫੇਰਿਆ ਤੁ ਮਨ ਮਮਕ

ਤਜਾ ਗਿਆਨ ਪਾਈ [illegible] ਤੇਲ ਰਖ ਪਾਈ ਉਸ ਮਾਹਿ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਮਾ ਤਬ

ਤਬ ਉਨ ਕੇ ਦਯ ਜਿਤ ਵੇਰਿ ਕਰਿ ਤਿਸ ਸੇਵ ਕਰ ਮੁਨਿ ਦੇਉ ਕਾ

ਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੋ ਕਿ॥ ਤਬ ਜਿਤਨਾ ਸਮ ਰਖ ਪਿਤਾ ਸਭ ਉਸ

ਸਮੂਹ ਮਾਹਿ ਪਰਿਆ ਫੁਰਿਆ ਭਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ॥ ਤਬ ਮਾਂ ਕਿਹੁ ਨ

ਸਕਹੁ ਜਿ ਏਥੇ ਬਹੁਤੇ ਦਸ ਫੁਰਿਆ ਨ ਬਹੁਤੁ ਕੀਆ ਤੇ

ਨੂ ਤੇ ਉਨ ਕਿ ਵੇਹਿ॥ ਤਬ ਉਨ੍ਹ ਸਭ ਪਾਲ ਉਠਿ ਆਗੀ ਪਹਿ

ਆ ਜਿ ਗੁਸਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਪਾਂਜੇ ਤੇ ਉਤ੍ਰਮ ਜਿ ਜਿਨ ਕੇ ਉਸ ਐਸੀ ਸ੍ਰਿ

ਜਿਆ ਪ੍ਰੀਤੈ ਤਉਤ੍ਰ ਮਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦੁ॥

ਜਉ ਤ੍ਰਿਸਮੈ ਸੇਸ ਪਤੇ ਉਨ ਗੁਰੁ ਦੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਦੇਸ॥

ਤਬ ਮਾਹਿ ਕੁਝ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਪਹਿ ਪਾਲੇ ਆਇਆ॥

ਗੋਰਖ ਬੋਲੇ ਕੇ ਜਉ ਲਉ ਉਸ ਤੁਸਾ ਤਨ ਦੇਤੇ ਉਲ

ਉਤੇ ਰਹਿ ਪਾਦੇ ਸਾਧੁ ਕੀਤੈ॥ ਜੋ ਦੇਖੇ ਜੀ ਸੋਈ ਕਰੀ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪੰਜਿ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥

॥੧॥=॥=॥≡॥ ਅਥ ਅਸਟਮ ਦਸ ਸਾਖੀ ॥≡॥≡॥

ਸਤ ਜੁਗ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਸਤਿ ਧਾਰਿ ਗਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਦੀਆ
ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥੁ ॥ ਸਿਖੁ ਦੀਆ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰੂ ਪਾਰਬਤੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ॥ ਸਤ
ਜੋਗ ਖਟਣ ਜੋ ਧਿਆਉ ਤ੍ਰਿਤੇ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਹਟਿਆ ਜੋਧਿਆ
ਸਿਖ ਦੀਤੋ ਲਛਮਣ ਅਗੇ ਸੀਤਾ ਸਣ ਦੀਆਂ ਗੋਰਖ
ਪੂਰਨ ਨਾਥੁ ਸਿਧ ਗੋਰਖ ਨਾਥੁ ॥ ਸੋ ਲਤ ਸੋ ਤੀਰਥ ਬਖ ਪੰਨਾ
ਸਤੁ ਗੋਰਖ ਪੂਰਨ ਸਣਾਤੁ ॥ ਦੁਆਪਰ ਸੋ ਪੇ ਰੂਪੁ ਪੰਚ ਕੇ
ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਧੇਖ ਅਰਜਨ ਨੂੰ ॥ ਦਮਲ ਨਾਥੁ ਨਾਮੁ ਦਾਤਾ ਦ੍ਰਿਆ ॥ ਦ
ਪਲ ਨਾਥੁ ਨਾਮੁ ਪਗ ਤ੍ਰਿਆ ਦ ਜਲੰਧਰ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਗਿਆਸਨ
ਦੀਤੇ ਗੁਰੂ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥੁ ਸਾਬਿ ਕਲਿਜੁਗ ਸੋ ਪੰਜ ਦਲ ਦੇ
ਅਵਤਾਰ ਦੀਤੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਨਾਮੁ ਜਿ ਮਲਨ
ਧੂਰ ਦੀਤੋ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਤਿਨਾਥੁ ਦੇ ਦੇ ਸਿਧੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਥ

ਤੁਸਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਪਾਲਣਾ ਸਭੁ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਆ ਕਿਸੇ ਮਾਲ ਨਾ ਸਭੁ ॥ ਤੁਸੀਂ ਪਰਿ ਕੋਈ

ਪਾਣ ਸ੍ਰੀ ਸਭੁ ਸਤ੍ਰਿਨ ਦੇਵਣੈ ਕੌ ਨੌ ਰਹੋ ਸਾਖ ਆਪੁ ਵੇਦਾ ਰਿਸੋ ॥ ਪਰ

ਜਾਵ. ਮੰਤ੍ਰ ਜਤੈ ਰਿਗ [illegible] ਕਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਗੋਰ ਪ੍ਰਮੋਜਨ ਸਿ

ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਹਾਡੀ ਕਰਤਬ ਗਾਵਣੈ ਗੋ ॥ ਆਦਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ ॥

ਸਿਧਿ ਤੇ ਸੋ ਗਾਂਗ ਬਸਭੁ ਬੋਲਾ ਲਾਗਾ ਤਾ ਮਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ

ਪ੍ਰਭੁ [illegible] ਨਿੰਦਾ ਨ ਕਰੀਐ ॥ ਜਿਥੈ ਨ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਤਬੈ ਨ ਸਿਸ

ਸੀਤੈ ਕਿਆ ਜਾਣੀਐ ਜਿਥੈ ਨ ਬਦ ਅੰਗੁ ਸਮਾਧਿ ਸੋ

॥ ਕਿਉ ਜਿਥੈ ਰਚਿਆ ਸਾਪਕ ਤਿਗਣੈ ਜੈਸੇ ਧਿਆਏ

ਲੇਖਾ ਸੁਖਾਨ ਤੁ ਬਿਰਤਿਆ ਤੀ ਨਲੇਖਾ ਨੇ ॥ ਸਚ

ਤ ਲੇਖਾਨ ਸਤੀ ਆਨ ਤੁ ਗਿਆਨੀ ਅਨੰਤ ਲੇਖ

ਜਾਨ ੨੭ ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਖੁ ਜਿਤੈ ਸਿਵ ਤੁਹੀ ਗਿਆਨ

ਨਵ ਅੰਗੁ ਸਮਾਧਿ ਕਰਿ ਕਿਵ ਕਰਤਨੋ ਗਿਆਨੀ

ਪੁਰਖਕੀ ਨਿੰ ਕ੍ਰਿਆ ਨਾ ਕਰਨੀ ਪਨਿ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀ

ਏਥਹੁ ਤੇ ਤਨੈ ਤਬ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰ ਸਭ ਚੇਲਿਆ ਨਾਲਿ ਰੋਧ ਖੋਲਿ ਗਏ ਤਿਸ
ਤਪ ਦੇ ਸੁਕਿਰਤਿ ਸਾਰੀ ਆ ਦੇਖਿ ਖਲਾ ਹੋਇਆ। ਮਾਛਿੰਦ੍ਰ ਸਭ ਚੇਲਿ
ਆਂ ਤਾਈ ਨੂੰ ਕਹੈ ਕਿ ਸਤੀਆ ਆ ਸਿਧਾ ਸਿ ਆ ਗਏ ਪਿਛੇ ਬੇਲੀ
ਸੋ ਦੇਖ ਰਹਿਆ। ਜਾਇ ਕਰ ਜਾਂ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਤਾਂ ਕਹੈ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰ
ਹਿਆ। ਜੋ ਗੋਰਖ ਸਤਿ ਆਖੀ

ਨੁਕਾਮਧੇਨੁਕਲਪਤਰੁ ॥ ਕਲਿ ਨਾਮੀ ਨਿਰਮਲ ਤਰੁ ॥ ਉਸੀ
ਮਿਤ੍ਰ ਉਸੀ ਪਤਨ ਸੀ ਤਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਦੇ ਕਰੋ ਜੀਅ ਜੋ ਮਥ
ਮੁਕਤ ਦਾਤਾ ਗੋਪਾਲ ਨਰ ਅੰਤ ਨਾ ਉਪਿਗਾ ॥ ਨਾਥ ਕਲ ਬਗਤ
ਪੂਰਾ ਬਗੋ ਗਰਭੁ ਮੋਹਿ ਨਿਗੋ ਪੁਉ ਪਾਲੀ ਕਰਤ ਬਗਲ
ਗੋ ਅਦਭੁਤ ਗੋ ਗਰਭੁ ਜਾਗੋ ਪਿਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਪਲ
ਰਖਾ ਨਾਨਕ ॥ ਜਿਗਾਦੇ ਸਿਖੈ ਸੁਦੇ ਏਨੁ ਧੀਮਾਨ ॥ ਤਿਮਨ
ਨਰ ਦੇ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਤ੍ਰ ॥ ਪਾਦੇ ਮੋਖ ਰੂਪਾਨ ॥ ਕਾਪਿ ਤੋ
ਤਾ ਰੇ ਮੈਮਾਨ ॥ ਜੋਗ ਪਿਆਨਿ ਕਿ ਪੋਰੇ ਪਿਆਨ ॥
ਨਾ ਨਕਰਮੁ ਕੇ ਧੀਮਾਨ ॥ ਸਿਮਰੁ ਮਾਨ ਸਿਮਰਨ
ਮਾਨ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਅਥ ਨੰਦੀਰ
ਕਾ ਬਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਤਥਾਰ ਜਾਲੀ ਧਨਰ ਰਜ ਕਪੂ
ਬੇਅਸੀ ਮਾਥਿੰਦੁ ਨਸਬੁ ॥ ਪ੍ਰੇਕਾਰਿ ਨਿਜਿ ਜੀਉ ਉਪ੍ਰਿ
ਸ੍ਰੀ ਜਿਮੈ ਪ੍ਰੇਰਥਾ ॥ ਰਜੁਪ ॥ ਨਾ ਰੀਵੇ ਥਿਨਿ ਰਲ

ਜੋ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਇ ਦਿਤੀ ਸੁ ਦਿਤਾ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਨਿਆ ਜਿਤੁ
ਸਾਹਿਬੁ ਦੇ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਸੇਖ ਕਰਣ ਲਾਗਾ॥ ਜਬ ਤਉ ਤਿਥਾਉ
ਸੇਖ ਕੰਉ ਲਾਗਿ ਪਈ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਕਹਿਆ ਬਿਰਹ ਜੀਉ ਅਪੀਉ ਦੇ॥ ਤ
ਬਿਆਨੀ ਪੁਰਖੁ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਮੁ ਜਗਿਆ ਤਉ ਅੰਗੁ ਥੀਆ ਗਿ
ਆ ਦਿਕਿ ਗਤਿਆ ਗਿਸਤ ਮਹਿ ਤੇਕੁ ਤੇਕੁ ਅੰਗੁ ਗਿਆਨ ਕੇ ਤੀ
ਸਮਤਿ ਗਤਿਆ ਸਮਤਿ ਕਰਿ ਗਿਸਤ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਨਾਲਿ ਗਾ ਗਸਤ
ਕੇਤੁ ਕਰਣਾ॥ ੨ ਜਾ ਬਿਲਾਸ ਕਰਣ ਤ੍ਰਿਸਨੀ ਆਖਿਆ॥ ਪੰਚ ਗਿਆਨੀ
ਲਗਾ
ਪੁਰਖੁ ਕੇ ਤੁਗਿਆ ਜੀਤੇ ਕਿਆ ਜਾਲੇ ਸੇ ਜਿਤੇ ਕਿਆ ਅੰਗੁ ਸਮ
ਤ੍ਰਿਸਕੇ॥ ਕਿਤੁ ਜਿ ਤੇਕ ਚਉਗ ਸਾਪਕਾਤਿਗੇ॥ ਜਿਤੁ ਤ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਲ
ਸਾ ਛਬਨ ਉ॥ ਇਹ ਇਸ ਤੀ ਨਿਲੇਲਸ॥ ਸਪਤਲੇ ਸਸਤੀਅ
ਨਉ, ਗਿਆਨੀ, ਆਨੈ ਤਲੇ ਸਨ॥੧॥ ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਖੁ ਜਿਤੁ ਸਿ
ਕੇਤੀ ਗਿਆਨ ਕਰ ਅੰਗੁ ਸਮਤਿ ਕਰਿ ਕਿਰਤ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਗਿਆਨੀ
ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੈ ਕਿਆ ਤਾ ਕਰਣੀ॥ ਜੈ ਕਿਆ ਕਰੀਕ ਪੁਰਤੇ
॥ ਤਬ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਥ ਕੇ [illegible] ਨਾਥੁ ਕੇ ਬਿਥੈ ਗਏ॥ ਜਿਆਉ

ਤਪਾਵਸੁ ਕਿਰਤਿਸ ਜਨਕੋ ਅਵਰਿਆ ਵਤਿ॥ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਸਭੁ ਅੰਤ
ਗਿਰੈਠਾਂਸ ਜੁਕੇਗੇ ਇਸਤ੍ਰੀਅ ਅਗਿਪਾਸਿ ਆਗੇ ਪਿਛੈ ਘੇਠੀਏ
ਵਕਰਗਤਿ॥ ਜਤਾਂ ਰ ਜ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਸਭੁ ਤਾਂਏ ਤਤ ਕੇਤ੍ਰੀ ਜ ਲੈ ਨ ਕੇਤਿ॥
ਨ ਜੋਗੀ ਨ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨ ਬ੍ਰਤਮਆਗੀ ਨ ਬੇਰਗੀ ਨ ਉਦਾਸੀ ਨ
ਗਿਆਨੀ ਨ ਧਿਆਨੀ॥ ਨ ਪੰਡਿਤ ਨ ਸੂਰਤਾਂ ਨ ਕਪੀ ਸਿਖੁ ਨ ਸਾ
ਖਿਆ ਨ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਲਾ॥ ਤੁਸੁਰ ਜਨ ਕੋ ਵਡਾ ਈ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਲਾਂਵ
ਈ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨ ਤਿਕ ਗਿਆਟ॥ ਜਿਸਤ ਰ ਜਨ ਕੀ ਉਪਦਸ
ਤੇਇ ਜਤ ਤਾਇ ਉਤ ਵਸੋਆ ਬੇਰਗੀਆ ਕਾਂਖਿ ਕਰਿ ਉਤ ਜ
ਜਾਂਕੇ ਤ੍ਰੀ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਸੀ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਸਭੁ ਉਤ ਬਧਤ੍ਰ ਗਇਆ ਫੇਰ
काम
ਬੇਟ ਤੇਇਆ ਉਤ ਰ ਜ ਗਾਇਸੋ॥ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਸਚ ਕੇ॥ ਸੀਨ
ਸ ਸੁ ਸ ਮੁਤ ਮਕ ਗਖਿਆ ਉਤ ਰ ਜਤੀ ਮਹਿੰਦ੍ਰ ਸ
ਸੁਰਤੈ ਘੇਠਾਂ॥ ਬਿਲਾਸ ਗ੍ਰਿਸਤ ਕੇਗ ਕੇਗ॥ ੩॥
॥=॥=॥=॥=॥= ਵਸਤ੍ਰ ਕੁਬਚਾਲੀ ॥=॥=॥

ਸੁਣਕੈ ਜਲੰਧਰ, ਜਲੰਧਰੀਪੇਕ ਸਿਖਾ ਸੁਰਤ, ਸੁਣਕੈ ਤੁਸੁ ਆਪਣੇ
ਗੁਰੀ ਸ੍ਰਦ ਕੋ ਪਰ ਤੁਸੁ ਜੋ ਕੇ ਲਕਿਆ ਗੀ ਜਕ, ਗਤਿ ਜਲੰਧਰ
ਜਕੇ ਸ਼ੀਘ ਸਭ, ਤੁਸ ਕਰੇ ਸੁ ਜਲੰਧਰੀਪਾ ਲਿਕ ਮਾਤਾ ਪਤਿਆ ਕਰੀ
ਦਸਾਂ ਤ ਥਿਆਦੇ ਸੈ ਪੀਤੀ ਬਾਣੀ। ਅਹ, ਕਿਦਤ ਥਿਆਦੇ ਤੰਤੁ ਜਪ
ਸੁੋਸੇ ਕਰਿ ਜਿਗ ਜੋ ਜਲੰਧਰ, ਗਜਿਆ ਅਦਤੇ ਆਗੁਤਿ ਜਲੰਧ
ਗੀਪ ਲਿਕ ਮਾਤ ਬੀਰ ਦੇ ਬੇਨ ਸੁਗਿ ਸੁਗਿ ਬਾਣੇ ਤਥਾਲ ਕਤ,
ਕਤ ਜਿਦ ਤ, ਦਤ ਪ੍ਰਿਸਗ ਜੋ ਕੈ ਤੁ ਕਿਆ ਕਤੀ ਜੈ ਜਿ ਲਿਕ ਮਾਤ ਬਿ
ਦੇ ਸੁਗਿ ਸੁਗਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਿਸਗ ਕੀਆ, ਗਜੇ ਜਿ ਪਕਰਿ
ਆਪਣ ਤ ਗਿਆ ਜਿਸ ਕਗ, ਲਿਕ ਮਾਤ ਬੀਰ ਦੇ ਸੁਗ ਤੇ ਤ
ਘਰ ਜੈ ਪੈਤ ਘਰ ਤ ਲੇ ਕਸੁਤ ਬੀ ਸੁਰਿ ਧਰੀ॥ ਤ ਘਰ ਜੋ ਕੇ
ਜਿ ਕੁਪ ਤੁ ਪਜਿਆ ਜਿ ਗੋਬੈ ਲੋਗ ਮਸਤ ਕਤੈ ਜਿਸ ਗਗੁ
ਕੇਸੁ ਆਗ, ਲੀਰ ਮਾਤ ਬੀ ਦੇ ਸੁ ਗਣ ਓਗੈ ਸਿਸ ਗੇ ਪਤਿ
ਸਟ ਜਾਇ ਕਿ ਗੇ॥ ਆਗ, ਤੰਤੁ ਤ ਕਲੰਤ ਕ ਓਗ ਤਿਆ
ਤੰਤ, ਸੇ ਗੋ ਧਾਗ ਕ ਜਥ ਆਤੁ ਡੀਲ ਆਗ, ਜੋ ਕੋ ਜਤ ਡੀ ਲੇ

ਵਿਚ ਸਭੀ ਜੋਤੀ ਹੈ ਲਿਵ ਕਰਤੇ ਹੈ ਤਿਨ ਨੇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਤੰਤੁ ਕਿਆ ਆਗੇ

ਏਹ ਵਿਸਮਾਦ ਤਿਨ ਨੇ ਜੁਗਤਾ ਛਿਤਾ ਤੰਤੁ ਪਿਤਾ ਸਿਸਾ ਪਹਿਸੇ

ਕੰਉਲ ਨਾ ਮਸਤੁ ਰੀਆ ਹੈ। ਪਦਾ ਹੈ ਭੇਸ ਕੰਉ [illegible] ਲਿਖ

ਉਹੁ ਕਰਿ ਖੁਦ ਸਤਿ ਨਿਰਵੇਰੁ ।। ਅਗੰਮੁ ਪਾਰ ਬੀ ਖੁਦ ਤੁਰਿਨੇ

ਲੇਤੁ ਪਸਾਟੀ ਬਾਤ ਵੇਖੈ ਜੁ ।। ਏਹ ਰਮੀਜ ਭੀ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜੁ

।। ਤਬ ਜੋਲੰਪਰੀਪ ਉਹਿਨਾ ਨੇ ਕੂਤੁਸਤਿ ਬਾਤ ਕਰਿਕੁ ਤੁ

ਖੁਸਿ ਵੇਖਿਆ ।। ਰਤੀ ਬਰਸਾਤੁ ਏਹੁ ਉਹਿਨਾ ਨੇ ਐਸਾ ਕੀ

ਆ ।।੧੦।। ≡ ।। ≡ ।। ≡ ।। ≡ ।। ਅਥ ਪ੍ਰਿਥਾ ਗਤਦੀ ਕਥਾ

ਚਲੀ ।। ≡ ।। ਤਬ ਉਹਿਨਾ ਨੇ ਜੋਗੀਆ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀ

ਆ ।। ਕਹੈ ਬਾਬਾ ਅਬ ਨੈ ਜੋ ਸਲਾਮ ਕੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਪਦਾ

ਜਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੇਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾ ਆਦੇਸ

ਤਬ ਸਲੇ ਉਪਰਿ ਜੋ ਕਰੇ ਜੋਗੀਆ ਤਾ ਸਾਰਿਆ

ਉਹ ਫਿਰਿ ਕਹੇ। ਤਬ ਗੁਰੁ ਜੋਤਿ ਗਾਤਿ ਚਲਾ ਹੈ।। ਤਬ

35

ਜਾਲੰਧਰੀ ਪੋਟਲਾ ਸਿਖੁ ਰਾਜਾ॥ ਆਗੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਖੁ ਜਾਲੰਧਰੀ ਦਾ॥ ਤਬ ਸਤਮੇ ਜੋਗੀ ਆਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਸਾਥਿਆ, ਸਤਮੇ ਜੋਗੀ ਨੇ ਆਪੇ ਸਾਥਿ॥ ਪਉੜੀ ਤਮੈ ਰੀ ਕ੍ਰਿਗਾਤਿਆ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜਿ ਪਾਤਿ ਲਾ ਕ੍ਰਿਗਾਤਿ ਨੇ ਆਪੇ ਰੀ ਮੈਨ ਨੂੰ ਉਰੇ॥ ਆਗੁ ਪੀਛੇ ਆਦਰ ਨੂੰ ਉਰੇ ਹੁ॥ ਤਬ ਸਤਮੇ ਜੋਗੀ ਜਿ ਪਹਾਰ ਕਾ ਨਾਨੇ ਪੇ ਸਾਥਿ ਉਨ ਪਰ ਸਤ ਮੈ ਆਗੇ ਲੇ ਜਾ ਗਏ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਗਾਤਿ ਸਾਥਿ ਪਰ ਡੇਗਾ ਉਨ ਤੁਰਤ ਜਿ ਸਿ ਪੱਤੁ ਕਾ ਤੀ ਆਧਿ ਪਰ ਆਧਆਧਗੁ ਦੀਖੁ ਜਾਤ ਉ॥ ਉਪਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਰੇਪ ਤਾਗੇ ਤਬ ਸਤਮੇ ਜੋਗੀ ਨੇ ਪੇਟਾ ਸਿਖੁ ਗੁਪਤੁ ਕਾ ਉਤੁ, ਗੁਪਤ ਲੇ ਗਏ॥ ਤਬ ਉਨ ਜਿਨੂੰ ਨੂੰ ਕਾ ਰ ਤਿਸੁ ਉਨ ਤੇ ਪਰ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕ੍ਰਿਗਾਤਿ ਦਪਿ ਗਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਰੀ ਮੈ ਨ ਸਾਗੀ ਤੀ ਥੇਈ ਗਤਿ ਗਏ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ॥ ਜ੍ਰਿਗੁ, ਕੌਣ ਗੋਰੀ ਕਿਆ ਬਾਤ ਕੇ ਤੇ ਗੁਰੂ, ਸਤਮੇ ਗੁਪਤੁ ਰੇਪ ਨਾਨੇ ਪੇ ਸਾਥਿ ਪਹਾਰ ਜਿ ਥੇ ਨਾਨੇ ਕੇ ਤਿਨ ਨੂੰ ਉਤ ਆਏ ਸ ਗੁਪਤ ਲੇ ਗਏ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪਹਾਰ

ਜੋਬਨ ਸੁਤ੍ਰ ਨਕ ਤ੍ਰੀਆ ॥ ਅਬ ਇਸ ਪ੍ਰਗਟ੍ਯੋ ਨੰਦ ਢੋਰਿ
ਜੀਐ ਗ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ [illegible] ਕਹ੍ਯਿਆ ਜਿ ਗੁਰੂ ਜਿ ਸੁਰ
ਅੰ ਪ੍ਰਲ [illegible] ਕਿਆ ਕਰੰਗੇ ॥ ਅੰਧੇ ਅੰਧ [illegible]
ਹੋਦੈ [illegible] ਪਤ੍ਰੰਤ ॥੧॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਰਲ ਪ੍ਰੇ ਜਬ ਗਿਰ ਜੋ ਨੰਦ
ਅਗ੍ਰ ਕਹ੍ਯੋ ਪੇਰੰਤੁ ॥ ਤਬ ਕਹੈ ਪੈਰ ਕਹ੍ਯਿਆ ਜਿ ਗੁਰੂ ਪਾਰ
ਬਗੀ ਦੇਲ ਸਾ ਤ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ਬਸ [illegible] ਕਪੂਤ੍ਰ ॥
੩॥ ਜਿਤੇ ਸ ਗੁਰੂ ਜਾ ਤਿ ਧਾਗ [illegible] ਗੋਤ ਤ੍ਰਿਆ ਸਗਰਮ
ਦਿਨ੍ਰ ਖਿਆ [illegible] ਮੇਰੇ ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ ਨੰਦ ਕਿਆ ਕਰਤੇ ॥
ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਨੰਦ ਤਮ ਕਰਲਗੀ ॥ ਗੁਰ ਸਾਪ੍ਰੀ ਗੋਰ [illegible]
ਦੇ ਗੁਰੂ ਨੰਦ ਗ ਤ੍ਰਿਆ ਸ ਜਬੀ ਨਿਕਲਦੇ ॥ ਅਗ੍ਰ
ਜੋਧ ਗਧਿਆ [illegible] ਗੁਰੂ ਨੰਦ [illegible] ਨਿਕਲਦਾ ॥
ਕਹੈ ਧੇ ਸ ਜਾਣਿ ਪਕੜਿਆ ॥ ਜੋ ਸ ਜਾ ਜਾਤ ਤੇ ਮੇ
ਸ ਗੁਰੂ ਬਾਤ ਆਏ ਤਤ [illegible] ਨੰਦ ਬ [illegible] ॥ ਤਬ ਗ
ਜੋ ਕਤ ਕਤੇ ਜੀ ਤੰਤ ਮਲ [illegible] ਧਿਆ

ਸ੍ਰੋਬਗਸ੍ਰੂਏ ਤੁਸਕਰਤੁ ਸ੍ਰੂਏਮਤਿ ਬੇਤਿ ਕਣਪਾਪੀਐ ਸਕੈਂਜ।
ਤੁਣਠਦਬਤ ਤ੍ਰਿ। ਕੈ ਜੀਕਿਆ ਬਤਦੰਤ ਜਿਤੁ ਸ੍ਰੁਆ। ਕੈਸ
ਜਤੁ ਅਸਦਿਗਿਸਤੀ ਮੇਰ ਗੁਰੁ ਪਦੁ ਸੁਰੂ ਤੁਣਠਦਬਤ ਤੁ।
ਕੈਮਗੈ ਦਿਗਿਸਤੀ ਕੈ ਜੀਕਾ। ਕੈ ਪਾਲਿ ਤਰਿਕ ਦ ਜੇਸੁਤੁ
ਕੈ ਤੁਬਖਸਦਤਿ।ਤ ਕੈ ਗ ਜਾ ਕੰ ਤੁਤੁਸਕਤੁਬ ਕਸ ਦੈਤੁ
ਕੈ ਬੋਲੁ ਕੈ ਜਾ ਤਿ ਬੋਲੁ। ਕੈ ਬਖਸੁ ਕੈ ਤਿ ਕੈ ਜਾ ਤਿ ਬਖਸੁ
ਕੈ ਤੁ ਸਕੰ ਤੁਬਕਸਦੈ ਤੁਗ। ਤਬ ਗ ਜੇ ਕੰ ਤਕ ਹੀਪੈਕਾ
ਅ ਜਿਗ ਗ ਜਾ ਤੁ ਸਤਪੁ ਤ੍ਰੈਅ ਆਪਲੋ ਸ੍ਰੁ ਗਤਿ ਸੁ ਤਿ ਜੇਗ
ਅ ਘਰੁ ਤੁ। ਆਪਲੇ ਸ੍ਰੁ ਗਤਿ ਜੇ ਸੀਆ। ਤਬ ਗ ਜੇ ਸਤੀ
ਪੁਤ ਗੀਆ ਗ ਜੇ ਤੀ ਕੀਸੁ ਗਤਿ ਘਰੁ ਤੀਆ। ਜਲੀਐ ਜਿ
ਕੁ ਪੀਗ ਜਾ ਡੀਡੈ ਤਬ ਗ ਜੈ ਤੁਣਠਦਗਕੇਖ ਪ੍ਰੀਕਹੀਪੈ ਕਤੁ
ਜਿ ਤਿਸੁ ਸ੍ਰੂਏਮਤਿ ਪਜਿਆਂ। ਤਬ ਕਹੀਪੈ ਤੁਤ ਪ੍ਰਤ
ਪ੍ਰੁਕਾ ਤ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰੁਕਾ ਤ੍ਰਿਕਗਿ ਜਾ ਅੰਕ ਗਿਦਤ੍ਰਿਅ ਤਾਂ ਬੋਲੇ।

ਤਬਿਖ ਨੁ ਤਨੇ ਬਾਲਕਾ ਉਸੁ ਤਬ ਬੋਲਿਆ ਕਹੈ ਗੋਤ੍ਰ ਕਹਨੈਰ
ਕੈ ਜੀ ਮੈ ਕਹੀ ਪਾਪ ਬਹਸਾ ਕੰ ਉ ਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭਾ ਸੁਖੀ ਬੇਨ ਬਤ੍ਰ
ਤ੍ਰੀਤ ਸੇ ਗੈ ਪਾਸਿਕਾ ਕਉ ਆਪ੍ਰਿਓ ਕਹੈ ਜੀ ਬਾਤ ਤਾਤ ਤ੍ਰੀਤੈ
ਪੁਛਿਆ ਨਗਿਕੈ ਬਾਤ ਗਿਆ ਲੀਓ ॥ ਤਬ ਉਹ ਤਾਗਜੇ
ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਲਿਜਾਇ ਆਗੇ ਰਖੀ ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਕਹਾ ਜਿਲ
ਪ ਤ੍ਰਤ੍ਰ ਕਬਹੂ ਕਹੈ ਜੀ ਤ੍ਰਤ੍ਰ ਰਜੋ ਰਹੈ ਛੋਟ ॥ ਤਬ
ਉਹ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੁਆਇ ਕੀ ਕਸਮ ਤ੍ਰਿਗਤੀ ॥ ਤਬ ਫੇਰ ਇਕ
ਤਾਲਿਗੇ ਨਗ ਸੈ ਬਾਤ ਬਾਤ ਕਰਤੇ ਹ ਐ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਫੇ
ਰਿਆਗੇ ਰਖੀ ॥ ਤਬ ਫੇਰ ਗੁਸਾਈ ਕਹਾ ਸੁਤ ਬਾਲ
ਤ੍ਰਤ੍ਰ ਕਬਹੂ ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਰਜਾ ਛੋਟ ਰਾਖੀ ॥ ਤਬ
ਉਹ ਪੁਤ੍ਰੀ ਭੀ ਸਸਮ ਹੋਇ ਗਈ ॥ ਸਤ ਤੀ ਪੁਤ੍ਰੀਆ
ਇਤਨੇ ਜੁਗਤਿ [illegible] ਹੁਇਆ ਨਾਇ ਆਇ
ਇਕ ਤ੍ਰੀਆ ਸਤੇ ਭਸਮ ਹੋਇ ਗਈਆ ॥ ਤਬ ਸਾ

ਪੁਰਸੁ ਓਇਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਾਸ੍ਹ ਜਾਇਕਰਿਆ ਬਾਤਾ ਲਗਾ ਕਰਣੇ ਤਬ
ਸਜਨੁ ਆਖਿਓਸੁ ਪੈਗੀ ਪਾ ਪ੍ਰਿਸੁ ਤਬ ਜਲੁ ਲੈ ਪਗੀ ਪੇਰਤ ਜਿ ਏਨ੍ਹਾ ਕਰਮੇ
ਰਹੈ ਜੀ ਏਨ੍ਹਾ ਸਜਣੈ ਕਰੈ ਗਏ ਏਨ੍ਹਾ ਅ ਜਨ੍ਹਾ ਜੀ ਦ ਤਾਂਏ ਕਰੈ ਜੀ ਜੀਆ
ਹੈ ਪਰਾਣੁ ਬਾਕਰ ਸੀਸੈ ਤਬ ਜਲੁ ਲੈ ਪਗੀ ਪੇਰਤ ਕਰੈ ਗਏ ਏਸੇ ਜਿਨ੍ਹ ਸ
ਸੇਤੁ ਏਹੁ ਸੇ ਓਏ ਪ੍ਰਿਤਿ ਰਖ ਲਇਓਵੁ ਰਹੈ ਜੀ ਸ ਜਨੁ ਕੀ ਸੁਗ ਤਿਸ ਤਪੂਤ
ਗੋਆ ਥੀਆ ਰਹੈ ਗ ਰਹੀ ਪਏਨ੍ਹਾ ਤੇ ਪਗ ਪੰਖੁ ਰੀਆ ਰਹੈ ਜੀ ਸ ਜ
ਰ ਲੋਏ ਸੋਆ ਸ ਜ ਬਾਤਾ ਲਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਿ ਜੀ ਤੁਸ ਕਉ
ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਾਰਸਾ ਉ ॥ ਰਹੈ ਜਾਏ ਸ ਜ ਬਾਰ ਸਿਆ ਪਰ ਤੇਰ
ਪੰਥੁ ਬਿਗ ਸੋਗ ਜਿਤੁ ਜ ਪਾਏ ਦੇਗ ਪਾਗ ਪੰਖੀ ਤੇ ਦਿਗ ਤੇ ਸੁਤੁ
ਸੰਤੁ ਪਗ ਪੰਖੁ ਰੀਆ ਤੇ ਆਗੇ ਤੇ ਸ ਪਗ ਪੰਖੀ ਪੰਖੁ ਤੇ ਦਿ
॥ ਤਿਸ ਤੇ ਏ ਕੰਚਨੁ ਤੇ ਜਿ ਏ ਸਚੁ ਏ ਸਕ ਓਗ ਤੇ ਏ ਬਿ
ਲੀਆ ਕੁਰਗ ਰਗ ਤੇ ਹੈ ਰਖੁ ਤ ਗਰਗਿ ਰਾਗ ਵਿਖ ਦਰ੍ਹੈ
ਵਦ ਏ ਉ ਪਰ ਕੂ ਤੇ ਹੈ ਵੀ ਏਰ ਫਤੇ ਹੈ ਆ ਕੀ ਏ
ਯਗੀਆ ਕੀ ਤੇ ਤੀਆ ਤੇ ਜਟ ਵਜੋ ਵੇਲ ਤੇ ਹੈ ਰਖੁ ਏ ਸਕ

ਡੇਰੈਂ ਉਤ੍ਰ ਆਤਿਨਿ ਲੋਕਾਂ ਅਗੈ ਜੋ ਨਾਵਕੇ ਤੰਉ ਜਿ ਓਗ ਜਾ ਪੁਜਾ। ਤਬ ਕਿਨੈ
ਪੈਜਿਆ ਉਪ ਲਾਗੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੰਉ ਉਤ੍ਰ ਦਉ ਪਲਗੀਆ
। ਲਿਆ ਗੁਰੂ ਕੰਉ ਸਾਤੇ ਨਿਕਲਦੇ॥ ਤਬ ਜਾਕਿ ਸਾਨ ਮਛਿੰਦ੍ਰ
ਦੇ ਨਾਗੂ ਜਾਪਿ ਤੰਉ ਕਿਸ ਜਾਇਉ ਤ੍ਰ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦੇ
ਘੂਤ ਸਖਾਂ ਮੈਂ ਥੋਸ ਨਾਉ ਅਤੀਤ੍ਰ ਥੇ ਸਗੀ ਉਤ੍ਰ ਜਾ ਦੇ ਕਪੂਰੀਆ
ਡੋਮਿਲਦਾ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਜੋਗਤੀਆ ਕਾਨ੍ਹ ਪੁਰੀਆ
ਅਤ੍ਰ ਤਲ ਪਧਾ ਦੇ ਜਾਗ ਬਾਬਲੀ ਏ ਥੀ ਗਸੋਗਨ ਦਾ ਦੇਦ ਕੰਉ
ਬਾਲਕ ਨ੍ਰ ਕੈ ਗੁਰੂ ਪਿਕਰਿ ਕਰਿਨ ਦਾਨੇ ਕੰ ਉਲੀ ਪ੍ਰੇਜਾ ਤ੍ਰਿ ਕਰਿਗਜ
ਦੇ ਦਗਬਾਰ ਆਗੈਲਾਗ ਜੋਗਾਤਿ ਪਾਲਦੇ ਨਦਾਨ ਦੇਦੇਦੇ
ਸੀ ਕੁਦਲ ਗੋਨ ਦਾਨ ਜਿਕੇ ਪ੍ਰੀ ਦੇ ਬੈਂਸ੍ਰ ਦੇ ਤਾ ਭ੍ਰੀ ਕੋਲਕ
ਗਤੀਏ ਤੈ ਪਾਦੇ ਪਾਦੇ ਜੋਗਤੀਏ ਤ ਸਦੇ ਥਥੇ ਪਦ੍ਰ ਓਸੇਕਾ
ਤੀਏ ਕਾ ਨ ਓ ਸੇ ਸੁਪਾਦ੍ਰ ਤ ਸਕਬਾਨ੍ਰ ਨ ਥਦੇ ਥ॥ ਤਬਲ
ਦਨ੍ਰ ਜਾਪਿ ਤ ਜੇ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਪੜਿ ਕੜਿਆ ਜਿ ਗ ਜਾ ਕੋਲੇ ਤ੍ਰਿਕ
ਜੋਗਤੀਏ ਆਪ੍ਰਤੈ ਓਸੇ ਤਸ ਕਾਜੀ ਭ੍ਰੀ ਦੇ ਥ ਓ ਸੋਨਾ

ਤੇ ਤੇਹਿ ਉਨਾ ਤੁਗਿ ਗਰਜਾ ਜੇਕੈ ਗਲੀਆ ਬੇਈਆਂ ਤੈ ਉਨਾ

ਗਲੀਆ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸਜਣੀ ਉਪਉ ਭਗਤੀ ਪੇਸੀ ਤ ਬੁਲਾ

ਤੇਆਹੁ ਜਿਤੁ ਮਤੀ ਰੇਖਾ ਤਬ ਸਜੇ ਕਹਿਆ ਕਤੈ ਗੁਬੁਲਾ

ਸਿਲਿਆ ਦੇਤੂ ਉਨ ਕੰਉ ਤਬ ਉਤ ਭਗਤੀ ਪੇ ਅੰਤਰਿ ਬੁਲਾ

ਤੇ ਤਬ ਉਨਾ, ਆਖਿਤ ਜਾ ਗਿ ਸਜੇ ਕੇ ਭਗਤਿ ਫਲੀ ਨਾਹ

ਜੇ ਕੇ ਪੜਿ ਭਗਤੀ ਆਖਿਆ ਕੈਸਾ ਭਗਤੀਆ ਉਆ ਬਚੁ

ਸ ਖਿਤੁਆ ਖਿਨੁਆ ਸੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਾ॥ ਨਾਨੇ ਭਗਤੀ ਪੇ ਧੀਰ

ਕੇਤ ਬੋਲਿ ਕਹਿ ਗਿਆਨੁ ਸੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥੁ ਬਚਲ ਕਤੁ ਕੰਉ

ਲਗਾ ਨਾ ਦੂ ਵੈਲੇ ਸੁਖ ਤੇ ਪਕੜਿ ਲਗਾ ਦਰੇ ਰਿਖ ਕੈਸ

ਪਕੜਿ ਸਮ ਕਰਿ ਗਾਮਾਤਿ ਸੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ

ਆਗੇ ਗਾ ਖਿਆ॥ ਜਗਤ ਗੁਰ ਐਸਾ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਨਾ

ਤੇ ਮਨੁ ਆਂਖਿਤ, ਸਮੁਝੀਜੈ॥ ਤੇ ਜਗਤ ਗੁਰ ਐਸਾ ਕਾਮੁ ਨ

ਕੀਜੈ॥ ਜ ਰਿਖੇ, ਪਕੜਿ ਰਹਿ ਉਠੇ ਉ ਭਗਤੀ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ

ਸਬਰੀ ਬਿਜੁਰੀ ਉਪਾਇ ਗਏ ਕਰ ਨਕੀ ਆ ਜਿਤੈ ਏਤ

ਰਹਤੇ ਸੇ॥ ਜਿਤੇ ਬਾਤ ਵਰਤਾਵੈ॥ ਤਬ ਮਹਿਰ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆ ਜਿਸੇ ਕੁ
ਵਰ ਕਹੈ ਸੇ ਸਬਾਬੀ ਕਹੈ ਜੀਸੇ ਸੇਵਿ ਪਾਵਣ॥ ਤਬ ਮਹਿ ਕੁਰਾਬਿ ਕੁ
ਕੁ ਜਿ ਕਹੀ ਆਖਿਆ ਨਾ ਸਕਾ॥ ਤਬ ਬੋਲਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਪੰਡੁ
ਸਾਬਦ॥ ਨ ਕੋਈ ਸਿਖਿਆ ਨ ਸੇਸਾ ਸਿ ਪੁਰਖ ਅਲਖ ਪਰੀਵਰ
ਵੀਆ ਸਾ॥ ਮਨ ਤੇ ਉਸਨਿ ਸੇਵ ਸਿਸਿ ਪਰੀਵੈ ਤਾਤੇ ਕੰਪੁ ਬਿਸਮ
॥੨ ਜਗਤੁ ਸੁਖ ਜੋਸਾ ਵਸੁਨਵੀ ਜੋਗ॥੧॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਰ
ਨਾਨਕ ਜਿ ਕੁਤੇ ਜਾ ਬੋਲਿਆ ਹੈ। ਸਿ ਕਿਸਿਆ ਬੋਲਤੇ
ਸੁਣਿ ਰਹਤਿ ਵਲਣਾਂ ਪ੍ਰਿਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਬੋਲਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨ
ਸੁਬੋਲਿਆ॥ ਸੋ ਭਵੈ ਤਾਸ ਸਾਪ ਕਿਰਿਆ ਕਿ ਲਾਗਿ
ਲਾਸਿ ਕੁ ਕਿਰਿਆ ਬਸੁਲੇ ਕੀ ਪੰਥੀ॥ ਪੋਥਿਆ ਸਿਧਾਂ ਜੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀ ਲਿਆ ਪਬਾਣ ਨ ਕਹੀ ਹੈ ਸਾਖੀ॥੨॥ ਜੇ
ਸਤੁ ਸੁਖ ਜੋਸਾ ਵਸੁਨਵੈ ਜੋਗ॥੨॥ ਕਪਾਸ ਕੀ ਲੇ ਕਾਣੀ
ਜਿ ਕੀਆ ਲੇ ਬਾਪਾਨਿ ਸੂੰ ਕੀ ਲਿਆ॥ ਜਾਸ ਸੁ ਕੰਪੁ ਤੇ ਕਾਪਾ
ਜੀਆ ਤਦਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਜਗਤੁ ਸੁਖ ਜੋਸ

ਨਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਜੈ ॥੩॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥੁ ਆਦੇਸੁ ਜਾ ਪੁਛਿਆ ॥ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ

ਬੁਝਣ ਤੇ ਸਮਝਾਣ ਜਾਣਿ ॥ ਤਬ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜਿਸੇ

ਜੋਗ ਤੀਆ ਕ੍ਰੁ ਮੋਹੈ ਪਾਸਿ ਗਾਵਤੇ ਗਾਵੇ ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਉਗ ॥

ਤ ਕਹਾ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਾਖੀਆ ਕੇ ਤਪੀ ਚਿਸਕੇ ॥ ਅਗੁਤ੍ਰੁ

ਮੇਰੇ ਸਿਧ ਮਾਤ੍ਰ ਮਾਤ੍ਰਿਗਾ ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਭਲਾ ਤੇਸਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਦਿ

ਰੀਸੇ ਸੰਗੀ ਕਾਪਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਕੀ ਟਹਲ ਗਇਆ ॥ ਤ

ਬ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਕਹਾ ॥ ਜਿ ਜੋਗ ਤੀਆ ਕ੍ਰੁ ਸੰਗਿ ਤ੍ਰਹ

ਕੋਧ ਜਮਾਤਿ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਤਨ ਕੀ

ਖਿ ਜਮਾਤਿ ਕੈਰੇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰ

ਨਾਥ ਕਹੁ ਚੇਲਿ ਕਹਿ ਬਾਤ ਕਹਿਆ ॥ ਜਿ ਗੁਰੁ ਅਬ

ਏਸ ਤ ਮਾਤਿ ਜਿ ਗਤਰੁ ਸਿਕਲ ਕੇ ਘਾਸਿ ਦਵਣੇ

ਜੇ ਗਪਾਹਿ ਜਿ ਤਰੁ ਸਿਅ ਰਲ ਮ੍ਰੁਗ ਤੇ ਦਵਣੇ

॥ ਜਾਮਕਉ ਰਣੀਐ ਜਿਅਬ ਜੋਗ ॥ ਚੇਲਾ ਗਪਾਲਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ
ਸਾ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੀ ਦੇ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਨਿਰਬਾਣ ਤੇ
ਸਿ ਦੇਹ ਹਾਲਤ ਵਿਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਪਰ ਨੇ
ਕਿਰਪਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅੰਤ ਹੋਣ ਤੇ ਤਖਤ ਦੇ ਹਾਲੇ ਤੋਂ ਹਾਲੇ ਸੋ ਹੋਇਆ ਸਾਰ
ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ
ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤਰੀ ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਹੁ ਜਿਵੇਂ ਕਮੀ ਨਾਲ
ਜਿਸ ਥੋੜ ॥ ਉਸ ਸਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁ ਉ ਤਾਂ ਗੋਲਾ ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਹੋਇਆ ॥ ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹ ਸੀਨਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤ
ਦੇਹ ਸਾ ਨੂੰ ਹੋਣੇ ਨਤਾ ਦੇ ਨਾ ਕੋ ਜਤ ॥ ਤਖਤ ਦੇ ਰਹਿ ਜਿ
ਉ ਸੀਨਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਈ ਗੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਤਖਤ ਉਜਿ
ਥ ਲਕਿ ਕੀਆ ॥ ਜਿਥ ਥ ਜੀ ਵਾਂ ਗਏ ਬੀਬੇ ਠ ਤਾਂ ਉ
ਤਖ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਕਿਆ ਜਿਨ ਗਤੀਆਂ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ
ਕੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਵਾਂਗ ਵਖੀ ਥੋੜ ॥ ਪ੍ਰਿਲਿਆ ਉ ॥ ਤਖਤ ਗਤੀ
ਦੇ ਵਾਂਗ ਬਖੀ ਪ੍ਰ ਸਿਵਿ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿ ਥੋੜ ਪ੍ਰਿਆ ॥ ਤਖਤ

ਜਿਚਾਲ ਕਿਰਤਿਆ ਤਿਧਾ ਘਨੀ ਦਾ ਵਿਥੀ ਥੋਰ ਤਾਂ ਉਤੇ ਥੇ
ਜੋ ਗੋਡਿ ਤੇ ਤ੍ਰਿਰਗਿਤਿਆ ਕੈ ਗੇ ਲਗ ਤੀਆ ਪ੍ਰਿਅ ਵੇ ਤੇਰ
ਉਪਦਾ ਜ਼ੋਲਿਆਉ ਕੈ ਭਲ ਨੇ ਤੁ ਜੀਲਿਜ ਤ੍ਰਿਰਗਿਪਰੇ
ਰੰਪਜ਼ਾਲਿ ਮੇਦਾ ਤ੍ਰਿ ਰਗਿਜਿ ਮਾ ਗਿਸੁ ਥੀਦਾ ਥੀਦਾਨੇ ਤ੍ਰਿਗ
ਪ੍ਰਿਆ ਪਤਥ ਪਦਾ ਜ਼੍ਰਿ ਰਗਿਆ ਦਿ ਤੁ ਤੀਆ ਰ ਫੇਰ ਅਗੋਸ
ਜੋ ਰੈ ਫੇਗੀ ਰੋ ਤਸੁ ਤਧ ਗ ਜੋ ਰਤ ਜਿਤ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਗੇ
ਗ ਤੀਆ ਕਿਆ ਰੀਆ ਪ੍ਰਿਮ ਰੰਉ ਰਤੇ ਜੀ ਤੇ ਗੀਆ ਗਿਆਤ
ਸ੍ਰੀ ਜਿ ਪ੍ਰਿਮ ਰੰ ਉਪਕਾ ਜ਼ੋਲਿਆ ਉਸੁ ਮੇ ਪਕਾ ਜ਼ੋਲਿਆ
ਪ੍ਰਿਆ ਤੇ ਉਤ ਪ੍ਰਿਤ ਤ੍ਰਿ ਗੇ ਕਗ ਤੀਆ ਤੇ ਰ ਤ ਰੀਆ ਰੈ ਜੀ
ਤੇ ਗੀਆ ਗਿਆ ਮੇ ਗੈ ਘ੍ਰੁ ਤੇ ਮਣ ਸ੍ਰੀ ਜ ਤੀ ਕੈ ਪਾਤ੍ਰਿਖ੍ਰੁ ਤਿ
ਰੈ ਪ੍ਰਿਮਤੀ ਘਲ ਰ ਸ ਲਿਮੇ ਗ ਮਨੁ ਥ ਰੈ ਯਲੁ ਤ੍ਰਿ
ਜਾਤ ਰੈ ਜੀਯਲੀ ਮੋਰ ਤਥ ਮਕਿ ਤੁਜ ਥੂਜ ਗ੍ਰਿਮੇ
ਜੋ ਗ ਖ ਸ ਖੁ ਤ੍ਰਿ ਤ ਥੀ ਮਲੇ ॥ ਜ਼ਰਿਖ ਰ ਜੇ ਤਥ ਤ ਗਮ
ਤ੍ਰਿ ਗ ਜੋ ਰੀ ਅਤ੍ਰਿ ਗ ਈ ਅਤ੍ਰਿ ਥਧਗਿ ਕੂ੍ਰੀਜਿ ਉਜਿਮ

ਸੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨੰਤ, ਸਰੀਰ ਪੋਖਨ ਨ ਕੀਜੀ ਕਰੇ ਸਿਆਨੇ ਨ ਤੁਰੰਗ ਦੇ ਕਉ ਕੈਸੇ ਹੈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਹੀ ਸੁਲਭ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਕੈਸੇ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਹਜ ਜੋ ਤੰਨ ਨ ਦੇਖਿਆ
ਹੈ ਕੈਸੇ ਹੀ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਸਿਮਰੀਨ ਗਹੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਗਨ ਕਉ ਤੁਰੰਗ
ਨ ਰਹਿਤ ਹੈ ਸਬੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੁਭਾਵ ਜੋ ਇਹ ਜੋ ਹੋਈ ਆਈ ਹੈ
ਤ੍ਰਿਸਨੀ ਖਰੀ ਹੋਈ ਆਈ ਜੋ ਤਨੀਆ ਆਵਤਿ ਸਕਿ ਤ੍ਰਿਸਨੀ ਖਰੀ
ਹੈ ਜਾਂਦਿ ਜਬ ਸੋ ਬਰਜਿਗਈ ਤਬ ਆਵਨ ਮਿਲ ਤੁਰੰਗ
ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਨ ਦੇਖ ਗਿਈ ਹੈ ਆਪਿ ਕਾਲ ਤਰੀ ਗਤਿ ਤਬ
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ਸਬ ਵਿਦਿਆ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ, ਅਰ ਦੇਸ ਅਰ ਦੇਸਾ
ਕੈਸੇ ਹੈ ਜਸ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਕੇ ਜੀਆ ਕੈਸੇ ਗੁਰ, ਫੇਰ ਕੇ
ਤੇ ਖਰੇ ਜਿਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਲੋਤਿ ਗੀ ਕੈਸੇ ਕੇ ਤੁਰੰਗ
ਫੇਰੀ ਸਤ ਬਰ, ਜਿਆ ਆਵਤਿ ਸੁ ਜੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤਰ ਗਿਆਨ ਕਿਰ
ਬਹਿ ਤਨ ਲੇ ਆ ਪ੍ਰਿਆ ਤੁ ਤਿ ਤ੍ਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ਜਿਤ ਤ
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਾਲ ਜਿਨ ਸਕਤਿ ਮਾਹਿ ਵਿਦਿਆ ਨ ਇਆ ਜਿ ਫੇਰ
ਪਾਰਿ ਗਿਆਨ ਕਿਰ ਅੰਤਰ ਗਿਆਨ ਲੇ ਆਗ, ਬਾਗਿ ਕੇ ਫ

ਸਾਗਿਓ ਨੇਆ ਤੇ ਉਗਿਗਾ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੈ ਨਿ ਨਸਿਤ੍ਰਿ ਨਿਕਸਾਈਗੀ ਤਬ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਾਈ ਕੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂ ਸਬੁ ਲੋਨਿ ਕਾਲਿਆ ਬਾ ਰੋਗ ਬ
ਲਧਾ ਜਿਧਾ ਗਿਆ ਕਿਧੁ ਭੇਤ ਬਾਗਿ ਉਤਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੂੰ
ਤ੍ਰਿਕਿਗੁ ਅੰਨ੍ਹ ਸਾਈ ਸਾਤ੍ਰਿਆ ਕੀਪਓ ਨਿਕਲੋ ਬਾਣੀ ਨ
ਕੀਸਾਹਿਬ ਨੂ ਅਕਿਰ ਤਿਆ ਜਿਸੇ ਗੋਰਬ ਕੰਠ ਉਰਪੜੀ
ਏ ਤਬਸਤ੍ਰ ਤਬ ਗੋਰਪੁ ਸਹਿਬੋ ਤਾ ਏ ਤ ਸਛ ਕਰੋ
ਕੀਸਾਹਿਬ ਕੈ ਕਨੁਤੀ ਏ ਤਕ ਸਿਆ ਦੇਗੀ ਪਨੁਤੈ ਉਸਿ
ਕਿਧਾ ਤ੍ਰਿ ਰਪੰਤੁ ਗੋਰਬਕੰ ਓ ਕਿਧਾ ਦੇਤ ਸਮੀ ਤਬ
ਘ੍ਰੋ ਗੋਰਬ ਨੂੰ ਬਿਕ੍ਰਿਆ ਜਿਗੁਰੁ ਜੋ ਏ ਤਸਾਤੂ ਸੁਤ
ਨੂੰ ਉਸਿਲੇ ਤੇ ਉ ਤੇ ਉਤੁਠ ਉਲੇ ਉ ਰੈਨ ਪੁਰਬਾ
ਏਤ ਸਾਈ ਸੈ ਕੀ ਉਠ ਦੈ ਓਗ ਤੇ ਰ ਕਸੁ ਨ੍ਯੀਤ ਤ੍ਰਿ
ਤ੍ਰਿਸੁਨੁ ਜੋ ਬਾਤ ਪਿਆਰੀ ਰੀਸਾਤੂ ਤ੍ਰਿਸਮਾਹਿ
ਕੁਗਿਸਤੇ ਕਿਆ ਪੁਰਬਾ ਗਿਤ ਤਸਾਹਿ ਕੀਤਉ
ਸਾਬਿਕਿਆ ਕਸ ਨਿ ਕੈ ਨੈ ਜੋ ਕੀਰ ਕਿਧੁ ਬਾਣਨ

ਰੀਬਸੰਤੁਸਕਣੈਖੇਲਨੁਸਗਏ। ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਸੀਕਣੈਜੀਕਲਾ
ਕੀਸੀਗਲੀਐਪਣੁਗੁਸਾਈਜੀਉਸਸਤਿਕਸਤੀਕੇਜਾਤੀ
ਐਕਿਉਕਿਆਕੇਜਾਪੀਐ॥ ਕਣੈਸਪੁਰਖਸਗਰਿਆਕੈਰ
ਤਿਜਾਈਐਤਬਗਰਬਿਕਣ॥ ਜਿਪਤਗਿਆਕਪੀਕਿਪਖਾਲ
ਪ੍ਰਿਗੁਰੂਜਿਕਲਿਆਖਲੀਸ੍ਰੀਜੀਤਜਤੇਪਣਾ ਗੁਰ
ਗਪੁਤਬਪੁਤੁਕਿਆਖਉਕਿਆਕੇਧਿਵੈਭੂਤਜਾਉਸ
ਬਿੰਦੁਸਪੁਖਣੁਤੋਖਿਆਕੇਪੁਰਖਜੇਤ੍ਰਪਏਨਿਕਲ
ਤਿਤੰਉਤੰਉਲਖਸੰਕਕਗਉਤਗੁਰੂਕੇਪਨੀਐਕਿ
ਲਤੰਤਉਤ੍ਰਲਖੁਸੰਕਫਿਰਿਆਉਆਗਗੁਰੂਜੀਪਾਣੀਆ
ਸੁਪੁਕਉਛਜਾਉਕੇਪਾਣੀਆਛਜਾਂਦੇਉਜੇਮੇਗਿਆਗਿਸ
ਮਾਕਤਿਕੇਮੈਤੇਰੀਆਗਿਆਨਮਾਜਉਗਾਤਬਾਕਿਸ
ਕੀਮਾਜਉਗਾ ਕਹੀਐਜੀ।ਜਿਉਆਗਿਆਹੈ ਕੇਪੁਰਖ
ਪੁਸਬਪੁਤੁਸਤਿਜਿਕਿਪਤੇਸਿਕ੍ਰੁਕੇਖੀਆਜਾਈਕ
ਤੇਜੀਪੇਆਖੀਉਛੁਟਿਜਾਤਿਜੇਖਿਸਕੇਰੀਆਗਿਆ

ਤੇਰੇ ਘਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸਬਦੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਤਿ ਕਿਆ ਹੈ ਕੀ ਤਾ ਪ੍ਰਿਤੋ ਘਾਤ ਪ੍ਰਗਟ
ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਕਾਹੀ ਤਬ ਮਾਂਧਿਦ੍ਰ ਨਾਥ ਲਧੁ ਮੰਦਾ ਕਿਏ ਗਏ
ਆ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥੁ ਬਚਨੁ ਆਪ ਕਹਿ ਕਰਿਆ ਪ੍ਰਿਤੁ ਤੇ ਪਰਿ
ਚੇਹ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਅਖੀ ਮੁੰਦਿ ਕਰਿ ਬਚਨੁ ਆਤ
ਲੈ ਤੇ ਪਰਕਾਸਿ ਕਰਿ ਰੂਪ ਭਤਿ ਸ੍ਰਪਾਰੀਆ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਤਿ ਕ
ਸਾਹਿ ਬੀਸ ਕੋਤ ਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਭਤਿ ਪਕ੍ਰੇ ਤਬ ਮਾਂਧਿਦ੍ਰ ਨਾਥ ਜਿ ਨ
ਦਿਆ ਜਿ ਕਤਾ, ਰੀਆ ਬਚਨੁ ਆ ਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਭਤਿ ਸੁਣਿਆ ਤਬ ਮ
ਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਕਹਾ ॥ ਜੋ ਕੋ ਗਤੀਆ ਕਿਆ ਰੀਆ ਰੇ ਖਿਆ
ਜਿਨ ਬਚਨੁ ਆ ਕਹੈ ਨ ਸੁਣੁ, ਜੋ ਮੈ ਰੇਖਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰਿ ਜਿ ਪ੍ਰਿਤੁ
ਬਚਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਤਿ ਕਿਆ ਹੈ ਤੰ ਉਸ ਮੇਗੀ ਅਖੀ ਦ੍ਰਿਟਿ ਜਾਣਿ ।
ਕਹੈ ਪ੍ਰਿਤੁ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਤਿ ਜਿਹ ਮਤ, ਬੀ ਸਿ ਕਿਆ ਹੁ, ਬੀ
ਕਹੈ ਸੁਣੁ, ਮੈ ਤੁੰ ਉ ਰੇ ਬੀਆ ਆਸੀ ॥ ਪਰਾ ਜੋ ਸਿਧ
ਬਾਣਿ ਉ ਮਤੀ ਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਭਤਿ ਪਕ੍ਰਿਆ ਹੈ ਕਹੈ ਤਾ ਪ੍ਰਿ ਤਾ ਪ੍ਰਿ

ਤਗਤੀਆ ਕਤਗੁਰੀਆ ਸਦਾ ਕੋਗੁਤ੍ਰਿਕੀਮ ਲਿਖੀਏ ਕਹਿਓ ਨਿ
ਘੜੀ ਕਤੇ ਰਾਮ ਅਵਤੀ ੯੦ ਗੁਸਾਈ ਤਮਐਸੀ ਨਹਨੀ
ਜਿਤੁਸਮਾਇ ਪੁਤੁਖਸਤ੍ਰਤੈ ਮੈਨ ਨਿਆ ਜਿਤੁ ਸਮਾਇਕ
ਸ਼ੀਪਕ੍ਰਤੈ ਮੈਐਸਾ ਨਖ੍ਯ੍ਰਤ੍ਰਿਆ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਨਾਘ ਗਦੈਐ
ਉਤਗਏ ੪ ਦੀਆ ਸਾਖਿਗਲੀ॥ ਤਖਸੀਮਾਵਿੰਦੂ ਨ ਬੂਝੀ
ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਉਤੁੰਬੀਮੇ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ
ਕਹਾ ਜਿਗੁਰੂ ਅਘਕਿਸ ਪੈਤੈ ਯਲੀਐ॥ ਗੁਰ ਦ੍ਯਕੀਤ
ਰਫ ਯਲੀਐ ਕਿਉ ਕਿਆਨ ਕੀਤ ਰਫ ਯਲੀਐ
ਕੈਪੁਰਖ ਪ੍ਰਿਥ ਕੈਦ ਤਤ ਯਲੀਐ ਕੈਦੇ ਉਕਿ
ਆਨਸਾਗਰਿ ਕੈਦੇ ਖਸਤੀ ਕੈਸਾਗਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਪੁਰ
ਖੁਤਸਿਆ ਕੈਸੁਕਰੁ ਕਟੈਕ ਲਾਤੁਪ੍ਰਿਆ ਜਿਗਲੈ
ਤੰਉਨੁਆ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਿਸ ਕ੍ਰਤਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾ
ਥਿ ਸਾਖਿ ਭੁਨ ਖੁ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿਗ ਜਤੇ ਜਿਕਲਾ ਗੋਤੈ ਪੀਲ

~~[illegible]~~ ਗਾਜੀਉ ਤਾਂ ਦੇ ਖਿਸਿਆ ਅਧਿਆਤ

ਸੁਤਾਗੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਸੋਂ ਗਾਵੰਤੁ ਪਾ ਸੋ ॥ ਸ੍ਰਾਲਧ

ਤਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਕੀਆ ॥ ਕੰਦੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਦੇ

ਤ ਕਿਸਾਨ ਜਾਪੈ ਪਰਖਿਆ ਸੋ ਪਾਣੀ ਕੋ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰ

ਨੁ ਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਤਿ

ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਸਿਗੁਰੂ ਸੁਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ

ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਸ ਕੈ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ ਸੁਕਰਾਤਿ ਤੋਂ ਦਿਖ ੧੨ ॥ ≡ ॥ ≡ ॥ ≡ ॥

≡ ॥ ≡ ॥ ≡ ॥ ≡ ॥ ≡ ॥

੫੫

੧ੳ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ,, ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੋਸਟਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਬਾਬਿਆ ਕੀ ॥

ਬਿਆ ਸਿਧ ਮਛੀਪ ਨਦਰੀ ਨਾਗੁਰ ਕਰਤਾ ਹੋਇਆ ॥ ਕਈ ਸਤ ਸਹੰਸ ਬਰਸ [illegible]

ਮਰੇ ਕਈ ਸੌ ਸਮਾ [illegible] ਕਈ ਸਹੰਸ ਜੋਗ ਸਾਧੇ ॥ ਕਈ ਸਹੰਸ ਪੰਡਿਤ

ਕ ਪ੍ਰੀਤ [illegible] ਸਭ ਦੇਖੇ ਕਈ ਭਸਮ ਜੋਗ ਕਾਲ ਭੋਗ ॥ ਤਾਕਾ ਤਜ

[illegible] ਹੋਏ ਅਗਨਤ ਭੇਖ ਜੋਗੀ [illegible] ਬਿਆ [illegible]

[illegible] ਨਾਗੁਰ ਸਾਧੇ ॥ ਤਬ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ [illegible]

[illegible] ਕਾ ਸਾਧ [illegible] ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ [illegible]

[illegible] ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਾਗ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ [illegible]

[illegible] ਗਇਆ ਤਬ ਪੀਛੇ ਨਾਥ [illegible]

ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ [illegible] ਹੋਏ ॥ ਤਬ ਬਿਆ [illegible]

[illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ [illegible] ਲਿਖਿਤੇ ਜਿਸ ॥

ਜਿਤੇ [illegible] ਪੰਡਿਤ [illegible] ਲਿਖ [illegible]

[illegible]

ਦੁਖੁ ਨਿਵਰਤ ਭਇਓ ॥ ਪਰੁ ਬਿਨਸਿਓ, ਤਾ ਨਿਵਰਤ ਭਇਓ ॥ ਬਿਨੁ ਕਾਰਜ ਹੈ

ਜੇ ਦਰ ਤਾ ਭੈ ਨਿਵਰਤ ਭਇਓ ॥ ਬਮਾਰ ਬਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਰਤ ਭਇਓ ॥ ਪੰ

ਕਰ ਬਿਨੁ ਜੇ ਦਰ ਨਿਵਰਤ ਭਇਓ ॥ ਰੂਪ ਬਿਨੁ ਸੀਰਾਮ ਰਾਮ ਜੀ ਕਾ

ਨਾਮ ਹੀ ਨਿਵਰਤ ਭਇਓ ॥ ਜੋ ਨੇ ਬਿਨੁ ਪਰਗ ਨਿਵਰਤ ਭਇਓ ॥ ਗਜਤ

ਸਤ ਬਿਨੁ ਅੰਧਕਾਰ ਨਿਵਰਤ ਭਇਓ ॥ ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਦਰਸ਼

ਨ ਕਰਿ ਨਿਵਰਤ ਭਇਓ ॥ ਜੋ ਰੂਪ ਆਰ ਬਰੂ ਹੈ ਜੋ ਗੋਬਿੰਦ ਜੋ ਹੀ

ਗਿਆਨ ਸਮਾਨਿ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਪੰਡਿਤ ਜਿਨ ਬਾਸਨਾ ਨਿਵਰਤਿਓ

ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਪਰਪੰਚ ਜਤ ਜਾਗ ਨਿਵਰਤ ਭਇਓ ॥ ਤੈ ਅਨੰਤ ਪੁਰਖ

ਕੇ ਹੈ ਸਿਰ ਤੁ ਬੀਆ ਹਿ ਸਬੈ ਹੈ ॥ ਜੋ ਹੈ ਬੀ ਏਕ ਗੁਰ ਹੈ ਪੁਰ

ਆ ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਬਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨ ਗੋ ਹੇ ਬਿਨ ਰੰਗ ਬਸਤ ਹੈ ਸ

ਸੈਸਾਰ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਆਤਮ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਤਮ ਲਿਖੀ ਹੈ ॥ ਤਬ

ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਜਿਨ ਧਨੇ ਜਾਉ ਆਰਾਮ ਬਾਤ ਹੈ ਨ

ਹੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬਤ ਕਰ ਜੋਤਿ ਆਰ ਬਰੂ ਹੈ ਹਿ

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਸੈ ਬਾਤੂ ਤੇਤੇ ਬਾਤ ਸਾਗਿਆਨ ਕੇ ਬਾਤ ਕੀ ਤੀਸਰੀ ਜਾਵੀ॥ ਤੇਤੇ
ਸਾਧਿ ਸਭਨਾਂ ਕੀ ਬਾਤ ਤਰਿ ਨ ਸਾਸ ਕੀ ਬਾਗਸ ਕੀ ਲਿਖਤਾਂ ਉ
ਜਗ ਪਰਸਾਦਿ ਲਿਖਤਾਂ ਉ॥ ਕਾਂਤੀ ਬਾਤ ਬਾਤ ਸਕੀ ਕਾਂਤੀ ਬਾਤ
ਸਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਅਪਾਰ ਬਾਤ ਬਾਤ ਕੀਆ ਤਿਨ ਸਤਿ ਉਕਤਿ ਸਲ
ਖਿਤ ਸਲਿਖੀਆਂ ਤੇਤ ਬਾਤ ਨਿ ਗਜੀਤ੍ਰ ਤੀ ਜਨਾਂ ਤੇਤ ਬਾਤ
ਸੁਨ ਤੀਐ ਜਿਵਿ ਉਕਰੀਆਂ॥ ਤ ਬਾਸੀ ਗੁਰ ਬਾਨ ਸਿਕੀਆਂ ਜਿ
ਤੇ ਖਿਆ ਸਰਪ ਨ੍ਰਿਤ ਸਤ੍ਰ ਬਾਣ ਸਤਿਤ੍ਰ ਪਜਿ ਉਨ ਸਤਿ
ਖਿਮੀ॥ ਕਤੇ ਜੀਜੇ ਤੇ ਤਾਂ ਉਤ ਸਜੀ ਲਾਤ ਸਕਤਾ॥ ਕਤਿਆ ਲੁ
ਤੇ ਖਿਕ ਗਿਰੀਐ॥ ਤਿਸ ਕਪ੍ਰਸ ਗੁਣਾ॥ ਬੀ ਜਾਬਿਨ ਅੰ ਕਰ
ਜਿਤੇ ਸਿਤਤ੍ਰ ਤੇ ਕਦਨੁ ਤਤ੍ਰ ਤੌ॥ ਸ੍ਰਪੁ॥ ਤੇ ਨੁ॥ ਬਾਤੀ॥ ਸਾਕਸੁਣ
ਪਕਤੀ॥ ਪੇਤਖਿ ਨੁ ਤਗ ਦੇਗ ਕੇਤੀ ਤੇ ਕਤੇ ਜੀ ਕਿ ਪੀਸਤੋ॥ ਕੇ
ਪੇਤਖਿ ਨੁ ਤਗ ਦੇਗ ਸਨੁਖ ਕੰਕਤ੍ਰ ਤੋ॥ ਸਾ ਪਕਤੀ ਐਕ
ਲ॥ ਟਲ ਦਲ ਥੰਨੁ ਕਉ ਤੇ ਤੋ ਸੁ ਪਲ ਥੰ ਗਜਿਤੈ ਅਣਗ੍ਯ
ਕੁਗ ਦਲ ਸਤੀ ਤੇ ਸਿਤੁ ਸਤੀ ਕੀ ਕਤੀ ਸਤਿ ਤੌ॥ ਜਿਤੀ ਦਲ

ਖਠ ਕ੍ਉ ਲਿਖਦਿਤੀਏ ॥ ਅਗੋ ਜਿਪਸਤੀਕੇ ਘਰੈ ਤਿਨਅਗਿਊਰ

ਖੁਪੈਲਏਤੁਿਆ ॥ ਸਿਕਦਹੁਅਸਰਿਪੁਰਪੁਘਿਤੁਘਿਤੁਪਦਤ

ਗਦਾ ਜਿਮਸਿਰਮ ਪ੍ਰਿਸਤਗਦਗਕੇਉਪਹਿਆ ਕਿਆਤੁ

ਸਤੀਪੰਲ ਤਤੁਪ੍ਰਗਸਾ ॥ ਸਘਲ ਭੇਤੁਾ । ਘਿਤੁਅਗਸਿਠੰ

ਗਪ ਨਾਲਏ ਨੇਲਿਆ ਪਕ । ਘਿਤੁਪਨੀਬੀਸਗਦਗੁ ਜਿਕ

ਪ੍ਰਿਅਬੀ । ਸਿਪਗਪ੍ਰਗਏਤੁੀਸਗੁ ਕਗਿਆ । ਜਿਤਨੇਗ੍ਹ

ਬ ਕੁੇਤਨੇ ਗੇ ਕੇ ਸਠਿਕੋ । ਅਸਕਬੰਪਤੁਕੁਗਿਕਗੇ । ਜਿਸਕ

ਕਿਟਗੁ ਪੁਨੀ । ਤਿਸਕੀਕਬਕਗਪੁਤੁਪ੍ਰਿਤੁਤੁਪ੍ਰਿਤੰਉ ਜੋਗ

ਪਾਦੈ ॥ ਕੇਤੁਪ ਸਗਥੁ । ਘਿਸਾਸਪੰਕਿਤਘੁਪ੍ਰਿਲੇਪ ॥

ਘਿਨਗੁਗਤਪ੍ਰਿ । ਦਸਤੁਪਪ੍ਰੀਤੀਸ੍ਰੀ । ਘਿਆਸਪੰਠੁ

ਤ ਕੇਨੁਤੁ ਸਘਕ ਤੰਉਪ੍ਰਗਸੀ ਲੇ ਨਕਿਗੁਗਕਪੁਸ

ਸ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਿ । ਕੇਸਗੁਗੁਅਗੁ ਸਿਖੁਕੇਸ ਭਾਰਿਏ ਦੁਨ

ਖੁ ਗੁਗੁ ਤਿਸਕ ਪ੍ਰਤਗਗ ਬਨਖੁ ਸਦਪੁਤੁ ॥ ਤ ਜਿ

ਤੇਤੁ ਬਰ ਮਾਗਿਆ ਤੁ ਜੋਗ ਸਪਾਸ ਕਤੀ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਚਿਆ ਸਿਕਦਿਆ ਜਿ
ਤੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਪਰਬਜੀ ਤੇਤੁ ਬਰ ਮਾਗਿਆ ਤੁ ਕਤਿਆ॥ ਸੁਣ ਸਤੰ ਉਸ
ਮਪੁਤਸੀ ਬੂਰ ਮਾਗਿਆ ਤੁ ਕਿਓ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਪਨੂੰ ਬਿਕਤੁ
ਸੁ ਜਿ ਤੁ ਫਤੇ ਬਿਆ ਸਬੂਰ ਸੁ ਕਤੀ ਐਸੇ ਗਜਾ ਗਿਆ ਤੁ ਕਤੀ
ਐ ਕਗਤੁ ਤਿ ਪਗ ਸਮਾਕੀ ਕਸ ਦੈ ਮੈ ਤੀ ਬੂਰ ਮਾਗਿਆ ਤੁ ਪਾਗਸ
ਸਾਗਰ ਫਟੈ। ਤਬ ਬਿਆ ਸਿਪੰ ਤਿਤਿ ਕਦਿਆ ਜਿ ਤੁ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਬਾਬਜੀ ਬੂਰ ਮਕੀ ਸੁ ਗਤਿ ਜਿਓ ਜੋ ਸਕ ਡਗਿਕ।
ਤਿਤੁ ਤੇਗਤੁ ਸੰ ਤੁ ਸਿਆ ਨੂੰ ਬਾਬਆ ਤੁ ਕਗਤੇ
ਸੁ ਉਤੁ ਕੈਸ ਜੈਸੇ ਕਤਿਆ ਕਗਿਕਗਿ ਕਤੀ ਐ। ਤਬ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬੂ ਬੋਲਾ। ਜੋ ਸਾਗਰ ਸੋ ਗਿਆਨੁ। ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਤੇ ਪੁਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਜਾਤਾ ਤੀ॥ ਜਾਪੇ ਗੁਰ ਪਸੁ ਆਕ ਬਿਬ
ਗਜਤ ਕਿਆ ਗੁਰਦੇਵ ਗੁਰ ਕਤੀ॥ ਸੋ ਤ ਸਾਫ ਤਿਆ ਸਕਿ
ਕੁਰਬਕੇ ਬਾਸ਼ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬੂ ਕਤੀ॥ ਤੇਤੁ ਪਾਗਸ

ਤੈਤੇ ਦਿਸੈਆ ਵਧੂ ਅਦਗੁ ਪੰਡੁ ਸਘਾਣੀ ॥੧॥ ਤਿਸਰ ਪ੍ਰਸਾਗੁ ॥

ਬਤੁਤੋ ਘਿਆ ਸਚਾਂ ਰਿਤ ਓਨਿਆ ਗਮਆਗਾਮਤੇ ਸੁਨਛ੍ਰਿ

ਸਰੀਅ ਵਤੇਨੇ ਨਸੁਸਟੀਪ ਕਰਗਿਆ ਜਤੇ ॥ ਨਧੁ ਸਤਾਕੈ ਉਸਕ

ਗੁਣ ਲਿਖਿਜਤੇ ਕਿਆਗੁਣ ਉਸਕੇ ਤੁੰਉ ਘਾਗੁ ਉ ॥ ਉਜਿਸ

ਪਾਤ੍ਰਿਆ ਸੁਗੁਣ ਆਖਿੰ ਕ੍ਰਸ ਧਰੀ ਦਖਸੀ ਰਗਿਕਾ

ਪਾਇਆ ਪਤਨ ਤਸਸੂਗੋ ਪ ਨਥੁਰ ਗਪਿਆ ॥ ਨ੍ਰਿਗੁ ਤ੍ਰੈ

ਘਯ ਨ ਸਸਤ੍ਰਾ ॥ ਜਿਸਰੰ ਉਗੁਣ ਮਿਲੈ ਤਿਸਕੇ ਦਖਰੰ

ਰਗਿਕਾ ਤਤ੍ਰ ਨਿਗੰ ਜਨੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇਪ ਨਤਗਨੁਪਾਤੀ

ਲੋ ॥ ਏ ਸ੍ਰੀ ਦਿਗਲ ਸੁਗਕ ਪ੍ਰਸਾਰ ਸ੍ਰੈਤੂ ਪਗਸਤਤ੍ਰ ਪਦੇ

ਆਦਪ੍ਰ ॥ ਨਤਗ ਤੈਗੁ ਜਿਤਨੇ ਸ੍ਰੈ ਸਤ੍ਰ ਪਪੰਡੋ ਤਤ੍ਰਕ

ਗ ਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਾਇ ॥ ਤਧਾਖਿਆ ਸਾਗੁ ਸਾਣੀਆ

ਏਸੁ ਕੀਆ ਰਗਿ ਕਗਿਥੇ ਨਤੀਕਗੀ ਜਿਤੁ ਸ੍ਰੀਗੋਗਪ ਸਭ

ਜੀਤ ਸੰਤੁ ਗਜੁ ਰਸਨ ਤੁਰੀਆ ਕਾਗੁ ਅਰੁ ਗਜਿ ਪੜ੍ਹ ਪ੍ਰਗਟੁ
ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਰੂ ਸੰਤ ਸਿ ਉਤਰੋ ਤਸਾਮੀ ਗੁਰ ਪਰਕਾਸ਼
ਕਰਿ ਤੇਸੀ ਖਿਆ ਮਨੀਤੁ ਅੰਧ ਵਿਤ੍ਰ ਉਖੀਆ ਕਰ ਕਰੁ
ਜਿਤੁ ਪਾਤ ਉਤੋਰੇ ਦੇਪ੍ਰ ਕੈ ਜੀਤ ਸੰਗ ਰਖਿਆ ਤਸ ਅਦਾਵਤ
ਕਰਿ ਸੁਨ ਦਾਦ ਦਿਖ ਤੁਸ ਸੰਤੁ ਕਿਆ ਕਰਾ ਦਿ ਦੇਤ ਪਾਤ ਜਿਤੁ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਉਤਰਤ ਨੇ ਤੁਸੰਗੇ ਤੀ ਕਰੈ ਕਰਤੇ ਸਿਤ ਸਮਾਦ
ਜਤ ਉਕ ਦੇਖਿਆ ਕਰਿ ਕਰੁ ਜਿਤੁ ਦੇਤ ਦੇ ਪ੍ਰਉਤੋ ਪਰਿਦ
ਕੇ ਖੰਸਰ ਤਾਸਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪਰਖਿਆ ਜਿ ਖਿਆ ਮਜੀਜ ਤੁ
ਪਰਿਦ ਕੇ ਖੰਸਰ ਜਾਪ ਪਾਤਨੇ ਤਉ ਦੇ ਸੰਪਰਿਦ ਛਿਪਿ
ਬੀਜੇ ਗੀ ਦੇਉ। ਜਿ ਦੇਪ੍ਰਤੀਉ ਤੋ ਖੰਸਰ ਤੀਸ ਦੇਗ ਕੈ ਜੀਸ
ਖਿਆ ਸਿਗਤੁ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਸਤ ਕਰੀ ਸਾਪਿ ਦੇ ਖਿਆ ਜਿ ਖਿਸ ਜੋਗੀ
ਤੇ ਪ੍ਰੇ ਤੇ ਦੇਪ੍ਰ ੧੫ੀ ਜੋ ਤ॰ ੧੧ ਤਸ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਾਪ੍ਰਿਕਰਿਆ
ਖਿਆ ਸਿਗੁਸਾਖੀ ਜਿਗੇ ਪੰਡਤ ਤੁਸਾਗ ਦੇਪ੍ਰਦ੍ਰਿਸ਼ ਜੋ ਤਸ
ਕੀ ਤੁਸਾਗ ਦੇਪ੍ਰ ਤਪਾਤ ਸਾਪਿ ਜੋ ਤੁ ਸਖਿਆ ਸਾਖੀ ਦੇਤ ਜੋਗੀ

ਕੈਤ੍ਰਿ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗਿਰਦ। ਜਿਹ ਖਤਰੇ ਜਾ ਗੋਸਾਈ ਜੋਸੈ

ਸਿ ਲਿਮਲਾਂ ਕਰਿ ਸਭਨੀ ਕਹਿ। ਜਿਆ ਜਨਕ ਬਾਲਕੇ ਜੋਗੀ

ਰੀ ਜੀਐ ਤਿਸੁ ਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ਆਗ ਜਨਕ ਦਾ ਬਸ ਕਹਗਰ

ਕੈਇ ਤ। ਆਗ ਜਨਕ ਪੁਤ੍ਰਾ॥ ਤਿਸ ਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ਆਗਜਨ

ਤਿਸਕਉ ਸਰਿਫ ਕਦਮ ਲਿਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈ ਨਕ

ਪਾਲਿਆ ਏ॥ ਕਹਿਆ ਜਿਜੀ ਕੇਤੁ ਬਾਲਿਕੁ ਅਗਰ

ਕ। ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਤ ਗੋਤੁ ਦੇ ਤਬ ਉਹ। ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈ ਨ ਬਕਗ

ਆਗ ਜਨਕ ਉਰ ਗਸਤ ਕੀਆ ਜੋਗੀ ਕੀਆ॥ = ॥ ਕਬ

ਕੇ ਨ ਖਿਲਾ ਸਸਾਗ, ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਾਈ ਨ ਬਕੀ ਪਤ੍ਰ ਤੀ ਅਕਸੀ

ਜੋ ਗੋਸਾਈ ਬਕਾਰ, ਨਗ ਆਗਜਨ ਕੀ ਯਲੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ,॥੧॥ = ॥ ਆਖਤੁ ਜੀ ਕਬਯਲੀ।

ਤਬਸ ਗਾ ਆ ਜਨਕਿ ਤੁ। ਜਿ ਪ੍ਰੇਸੀ ਨਬਤੇ ਜੋਗੁ ਜੀਐ

ਸਿਕੈ ਸੋ ਏ॥ ਸਤੁ ਜਿ ਬਾਸਿ ਸਾ ਦੇਸਿ ਕੈ ਸਾ। ਬਾਸਿ ਸਾ ਦੇ

੫੦

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ: ਜਿਸਦਾ: ਗਿਆਨੁ ਲਖਿਆ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੋਗ॥ ਆਏ ਨੇ
ਸਤਗੁਰ ਦਾ ਸਿਖੁ ਬਚਨੁ ਸਤ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਤਿਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਜਿਦਾ: ਗਿਆਨ
ਧਿਆਨੁ ਪਰੀਖ ਤੇ ਲੀਆ। ਤਬ ਤਿਸੀ ਗੁਰ ਬਾਬੇ ਕਉ ਅਗੰਮ ਨਦਰੀ ਉ
ਲੀ॥੧॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਲਿਖਿਆ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਤੇ ਦੇ
ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਤ ਜਾਪੈ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਰ: ਦਾ ਸਤ ਕੁੰਡ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਾ ਗੁਰ ਜਿਦਾ: ਗਿਆ
॥ਨੂੰ ਦਾ ਸਾਰ ਆਪ ਧਿਆਨੁ ਦੇਕਰ ਸਮਾਧਿ ਤੇ ਲੇ ਪਾਣ ਦੇ ਜਾਏ॥ ਤ
ਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ: ਜਿਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਉ ਸਾਪਰ ਦੇ ਤਉ ਤੇ ਦੇ
ਗੀ ਦੇਖਿ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਭ ਤਰ ਜਾਪ ਆ
ਜਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਦਾਰ ਨੇ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਾਇ ਦੇ ਦੁਨੀ ਉਲੀ
ਧਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਦਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਬ ਤਿ
ਜੈਦੇ ਜਨਨੂੰ॥ ਬੈਜਾਤ ਸੋਧ ਦੇਖਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ॥ ਸੋਤ ਫਟ ਦਮ ਤੇ ਤੇ
ਰੇਖੀਐ॥ ਇਤਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬੇ ਸੀਪ॥੧॥ ਪ੍ਰਤ ਨਾਗ
ਆਜਨ ਇਤਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਾਖੀ ਦਉ ਸੀਪ ਉ ਇਤੀ ਤ੍ਰੀ ਦਮਉ॥
ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ: ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਤ ਨਾਗ ਆਜਨ ਤੇ ਧਰੁ

ਜੋਗੀ ਭੋਗਿਆ ॥ ਤਬ ਨਾਗਾ ਆਗਜਨ ਨਕਤੰ ਜਿਸੀ ਨਖਜੀ ਤੇਰਾ ਬ

ਸਨੁ ਤੰਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ਹਾਤੇ ਨ੍ਹੈ ਸਿ ਸਤਿਕਾਰਤੇ ਨੈ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤੀ ਜੋਗ

॥ ਪਹਿਲਾ ਬਖਜੀ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਜੋਗਕ

ਤੁ ਪਾ ਸ੍ਰੀ ਤਾਂਤੇ ਸੁਖ ਤਉ ਤਬ ਸੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਿਆ ਆਦਿ

ਗੋਨਾਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਆਗਜਨ ਜੋਗ ਕੇ ਕਸਲ ਲਖਣ ਹੈ ਕਉਣ ਕਉਣ

॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੀ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪੀ ॥ ਲੇ ਕ੍ਰੇਸੋ ਬਿਬੁਜਤ

॥੧॥ ਸਿਆਤੁ ੧ ਪਿਆਤੁ ੧ ਗ ਡਤੰ ਜੋਨ ਪ੍ਰਥਮ ਜੋਗ

ਲਖਣ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ਚੰਪੁਪ ਸ੍ਰਿਉ ਤਿਗੀ ਕੰ ਕੁਸੁਲ ਤਲ

ਪਕੜਾ ॥ ਆਗੇ ਦੂਸਰਾ ਤਰਜਤਿਆ ਪ੍ਰਥਮ ਜੋਗ ਲਖਣ

॥੨ ਪਦਣ ਚੰਪੁ ਪਤ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰਿਆਗੀ ਕੰਕੂ ਸੁਲਤਲ ਪਕੜਾ ॥

ਆਗੇ ਦੂਸਰੇ ਤਨਿ ਤਿਆਂ ਕ੍ਰਤੀਆ ਜੋਗ ਲਖਣੁ ॥੨॥ ਨਗ

ਨਸ੍ਰੰਨ੍ਰ ਨ ਟੰਪ ਗੀ ਪੰਚ ਥੰ ਪੁਜਿਤੇ ਸ੍ਰਿ ਦੀਆ ਕ੍ਰ ਸਿਸਿ

ਤਜੰਸ੍ਰ ਪ੍ਰ ਕ੍ਰਤ ਦੰਤਿ ਪ੍ਰੇ ਜੋਗ ਲਖਣੁ ॥੩॥ ਕ੍ਰਸਿ ਮਤੰ

51

ਪਿਤਾ ਰਸਿ ਅਰ ਰਸਿ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ੍ਰ ਬੰਧਪ ਸ੍ਰੀ ॥ ਅਗੇ ਮਧੇ ਸੰਗ ਕੂੜ ਗਏ
ਤ, ਸਬ ਤੇ ਗਲ ਬਣੀ ॥ ਜਾ ਸੁਖ ਤੇ ਮਤਿ ਦੁਖ ਮਾਤਿ ਦਿ ਰਤਿ ਅਤ
ਪ੍ਰਿਅ ਪੂਰਨ ॥ ਤਿਸੁ ਆਰੀ ਤਾ ਧੇਰੇ ਅਸ ਚੀ ਦਪੰਚ ਮੇ ਤੇ ਗਲ
ਬਣੀ ॥੫॥ ਗਿ ਰੇ ਗੜ ਤੇ ਦੇਹ ਦਸੀ ਤੇ ਧਾਨ ਤਾ ਮਾਤਿ ਤੇ ਸਗਬ ਤਿ
ਦਾਸ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗੀ ॥ ਬੰਸੈਂਟ ਮੇ ਤੇ ਗਲ ਬਣੀ ॥੬॥ ਦਲ ਸੁ ਰਤ ਰਸੂ
ਸੁ ਰਤ ਤਾ ਰਿ ਕ੍ਰਿਤ ਅਸਮ ਮਾਨੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਤਿ ਦ੍ਰਿੜ ਰੂਪ ਧਰ
ਮਤਿ ਸਪਤ ਮੇ ਤੇ ਗਲ ਬਣੀ ॥੭॥ ਸਤ ਬਿਸ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਮਤ ਪ੍ਰ
ਸੇਦਾ ਸਿਖ ਦਿ ਅੰਧ ਮਸ ਪ੍ਰਿਅ ਕੂ ੩ ॥ ਅਸਟ ਮੇ ਤੇ ਗਲ ਬਣੀ ॥
ਅਤੇ ਬਿਅਤ ਤੇ ਤੇ ਅ ਗਿਸਿ ਅ ਮਤ ਸਾ ਦੇ ਤੇ ਰੀ ਪਰੀ ਪੰਜ ॥ ਤਕੂ
ਤੰ ਜਤ ਤਦ ਸੇ ਤੇ ਗਲ ਬਣੀ ॥੯॥ ਗੁਸਧ ਰਿ ਰਤਾ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤ
ਸੰਗੇ ਤ ਗਾ ਵੈ ॥ ਤਿ ਰਤ ਦ ਸਗ ਬਮੇ ਸਗ ਤ੍ਰ ਦਸ ਮੇ ਤੇ ਗਲ ਬ
ਣੀ ॥੧੦॥ ਤਖ ਸੀ ਗੋਂ ਬ ਨਾ ਬਿ ਰਤਿ ਆ ਦੇ ਧੁ ਤ ਨਾ ਗ ਅਗੰਜ
ਪ੍ਰੇ ਤੇ ਗੇ ਰਲ ਬਣੈ ॥ ਦ੍ਰਿਤੀ ਤ੍ਰਿ ਕਸ ਉ ॥ ਤਖਸੀ ਗਯਿ
ਨਬ ਰਉ ਰ ਗਾ ਅਗ ਤ ਕਿ ਤ ਸਸ ਰਾ, ਰੀਆ ॥ ਸੁਤ ਤੇ ਉਪ
ਦੇ ਸੁਲੀਆ ॥ ਤਖ ਸਾ ਗਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੋ ਬਨ ਬਰੀ ਕਰੀ

ਜਿਤੁ ਕਉ ਸਾਸਾਗਰੁ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥੁ ਦਸੇਗਾ ਜਿਤੁ ਨੇ ਸਾਗਰੁ ਜੋਗੀ ਦੈ ਉਤਰੇ

ਸਾਗਰ ਜਨ ਦਾ ਪੰਥੁ ਹੈ ॥ ਸਰਬ ਸਾਧੂਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਸਰ ਹੈ ਗੁਰੂ

ਗੋਬਿੰਦ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਸਰ ਹੈ ॥੨॥ [illegible]

ਸਲੋਕੁ ਸਾਜਾ ਗੋਪੀਆਂ ਦਾ ਕਹੁ ਕਾ ॥ ਪੂਰਬ ਮਤੇ ਕਾਹਿਨਾ ਗੋ

ਪੀਆਂ ਦੇ ਘੋਰ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਦੇਨਾ ॥ ਤਬ ਉਪਾਇ ਪਉਲਾ ਕੇ ਗੋਪੀ

ਆਂਦੀ ਸਤ ਥੈ ਤਲੇ ਗੋਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਦੇਨਾ ਤਬ ਉਪਾਇ

ਕੇਹਾ ਗੋਪ ਉਲਾ ॥ ਕੀ ਬੀਤਿ ਸੁਹਿਆ ਕਾ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ ਸਤ

ਸੁਣਕੇ ਪਾਲਿਕ ਗਿਰੇ ਬਨੈ ਲਾਗੇ ਕੇ ਬਿਰਹਾ ਦੈ ਕਰ ਗੈ ਲਾਗੀ ਮਤੇ

ਗੋਪੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਦੇ ਡੀ ਨੂੰ ਉਹ ਜਿਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸ੍ਰੇ ਕੀ ਦੇ ਪਾਤੀ

ਪਰੈਗੀ ਦੇ ਘਾਉ ਸਨੂੰ ਉ ਘੈ ਰਾਗ ਸਾਲਿਆ ਤਬ ਉਸ ਦੀ ਆਸ

ਕੀਤੇ ਜਿਪ ਲੀਆ ਲਿਆ ਸੁ ਬ੍ਰਹ ਸਾਜੇ ਗੋਪੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਮੰਦੇ

ਉਪਾਇ ਜਾਪਿ ਪਰੋਆ ॥ ਤਬ ਗੋਪੀਆਂ ਆਸਰਿਪ

ਗਿਆਨਿ ਦੇਤ ਬ੍ਰਹ ਦਾ ਕਰਤੇ ਪੜ੍ਹੀਆ ॥ ਜਿਤੁ ਬਚਨੁ

ਨਾ ਕੀਤੇ ਲਸਲਤਾਂ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਕੀ ਦੇਨ ਬਸ ਕਿਥੀ

52

ਪ੨

ਰਟਣ ਵਿਲੀਨੀ ॥ ਸਗੁ ਤ੍ਰ ਪਸੇਤਰ ਲਾ ਗਾਏ ਖੈ ॥ ਜਗਿ ਏਥੇ ਤੇ ਉ

ਸੁਖ ਤੇ ਸਾਤ ਨਾ ਥੋਂਗ ਨਾ ਤਾਤੀ ਤੈ ॥ ਤਬ ਗੰਗਾ ਪੀਰ ਜਨ ਕਿ ਸਮਨ ਕੁ

ਪ੍ਰਿਗਿਆ ਦੇ ਗੋਂ ਬਿਰ ਮੋਗੀ ਸਾਤ ਕੰਉ ਕਉ ਤੁ ਦੁਪੁ ਤੇ ਜਿਗ ਤੀ ਤੈ ॥ ਦਿ

ਨੇਗ ਨੀ ਕੁ ਖਸ਼ੀ ਤੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਦ ਗ ਦਪ ਤੈ ਕੇ ਕਿਆ ਅਸਯ ਗ

ਤੈ ਜਿ ਸਾਤ ਨਾ ਥੈਂਗ ਨਾ ਤਾਤੀ ਤੈ ॥ ਤੇ ਬਪੇ ਤੁ ਦੁਸ ਜਿਸ ਨਾ ਪੀਰ ਦਿ

ਤੇ ਸੁ ਜਿ ਤੇ ਉ ਸਾਤ ਨੀ ਬਖਗਿ ਲੇਉ ਜਿ ਕਿ ਉ ਥੈਂਗ ਨਾ ਤਾਤੀ ਤੈ ॥ ਤ

ਬ ਜਿਉ ਪਨੋ ਆਨ ਖਖਸੁ ਉਦ ਤੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ॥ ਬਤਿ ਕਿਆ ਕਿ

ਸਬੀ ਬੀ ਸੁਪ ਜੋ ਆਈ ਸਤੀ ॥ ਤੇ ਬੁਆ ਪਾਲਾ ਗਖ ਅ ਪਾ ॥

ਕਿਆ ਤੀ ਗ ਕਿਆ ॥ ਰਪ ਜੋ ਗਾਲ ਕਉਤ ਗੇ ਬੇ ਅ ਨ ਸੋਂਧ ਨੇ ਕੁ

ਖ ਦ ਸੁ ਪਕਿ ਗ ਦੇ ਹੈ ਕੰਉ ਲਿਆ ਪ੍ਰਿੰਸ ਖ ਉਤ ਸ ਦ ਕੰਤ ਦੀ ਗ ਕਿ

ਏ ਕੁ ਆਗ ਉਦ ਜਿਗਿ ਪੇ ਤੀਅ ਦ ਪਾਦੁ ਬਾਤ ਗਿ ਕਿ ਸੁ ਦ ਨ

ਜੋਡ਼ੀ ਨੇ

ਟਕ ਕੁ ਪਟ ਪ੍ਰੇ ਕੋ ਯਾਤਿ ਗਿ ਕ ਗਿਪ ਉਲਤ ਗ ਕਉ ਪਗਿ ਨ ਸਾਇ

ਸਾ ॥ ਤਬ ਸਾਤ ਕਿਆ ਜਿਆਦੁ ਪ੍ਰਤ ਅ ਦੁ ਬਾਲਿ ਜਉ

ਸਾ ਤੀ ਸੇ ਜੀ ਪਟ ਪ੍ਰੀ ਕੰਉ ਰਤ ਦੇ ਸੀ ਗ ਨੇ ਕੰਉ ਦੁ ਜੀਨ

ਤੁਲੇ ਥਿਕ ਸੁ ॥ ਤਬ ਰ ਪ੍ਰੀ ਸਖ ਸਲੀ ਕੁ ਲੀ ਸ ਏਟ ਕ

ਦੀਆ ਗੇ ਨੇ ਕੇ ਤਲੇ ਨੂੰ ਉਹ ਜੋ ਗੋਪੀਆਂ ਨ ਉਸੁ ਉਪਾਰਿ ਬੈਠ ॥੩

ਬਮਾਤ ਨੇ ਮੁਖੁ ਪੋਲ ਆਪਨੇ ਪਾਤ੍ਰ ਕੇ ਮਾਸਿ ਮੁਡਤੇ ਪਾਇਆ

ਆਗੋ ਬੈ ਗੋਗ੍ਰ ਕਰਤੀਥੀ ਜੋ ਉਪਿਆਨ ਦੀਆ ਨੇ ਨਪਾਇ ਗੋ ਜੋਕੇ

ਮਾਬੇ ਦ ਬੁਰ ਪ ਤਬ ਗੇ ਜੋ ਗੋਪੀਆਂ ਕਿਮਾ ਤਾਂ ਕੈ ਉਪ੍ਰਾਇ ਜਿ

ਮਾਤ ਤੋ ਬੋ ਗੋਗ੍ਰ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਾ ਜਿ ਕਿਸ੍ਰ

ਪ੍ਰਤਿ ਦੀਆ ਥਾ ॥ ਤਬ ਉਨੇ ਕਹਾ ਮਾਤਾ ਮੇਗੇ ਮਨ੍ਰ ਮਨ੍ਰ

ਨ ਤ੍ਰ ਕਿਸੀ ਦੁਆਰੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਗੋਤਾ ਪੀਕ੍ਰ ਮੋਉ ਮਨੂੰ ਉਸਿਪ

ਮਾ ਨਾਂਉ ॥ ਜਿ ਕਿਸੇ ਗੋਪੀ ਦੁਆਰੀ ਦੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਾਂ ਗੋਪਾ ਕੇ ਤ੍ਰ

ਮੋਨੂੰ ਉ ਕ੍ਰ ਮੋਤ ਮੇਰ ਮਨੁ ਨਾਲਿ ਗਾ ਇਆ ॥ ਜੋਤ੍ਰ ਕੈ ਤ

ਮੋ ਮਨਿ ਮਾਂ ਇਆ ਦੇ ॥ ਤਬ ਮਾਤ ਤਬ ਲੀਜਿ ਗ ਜ ਮੋਤ ਗੇ

ਦੇ ਤੀ ਦੇ ਬਿ ਕਹਿਥੇ ਗੋ ਗੁਆ ਪ੍ਰਿਆ ਜਿਨੈ ਦੇ ਦੇ ਤੀਤੀ ਪਾ

ਤੀਪ ਜੈ ਗੀ ॥ ਮੈ ਤੇ ਗੋ ਤੀਦ ਬਿਬੋਗੋਗ੍ਰ ਆ ਪ੍ਰਿਆਂ ॥ ਤਬ

ਗੋਪੀਆਂ ਕਹਿਆ ਜਿ ਮਾਤਾ ਕਿਦੈ ਨ ਮਗੀ ਮੈ ਕੀ ॥ ਤਬ ਮਾ

ਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿ ਕਹਿ ਮਗੀਆ ॥ ਜਿ ਕੈ ਠੇ ਮੰ ਤ੍ਰਪ

ਅਗੋ ਏਸਾ ਵਿਸਾਹੁ ਮਾਣਹੁ ਮੀਤ॥ ਸਾਧ ਬਚਨੀ ਪਾਈ ਆਪਣਾ [illegible]

ਪ੍ਰਭੁ ਲੈਹੀਤ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਰਾਂਪ੍ਰ ਤਾਂ ਬੁਕਰਣੋ ਨਾ ਰਹੀ ਹੈ ਮੀਤ ਜੋ ਨੇ ਆਦੇ

ਨਾਂ ਤੀ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਕਿਕ ਗਿਨ ਮੰਗੀ ਐ ਜਿਸ ਗਨ ਆਂ ਖੰਡੈ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਗ

ਪੀਆਂ ਵਿ ਕਹ ਜਿ ਕੋ ਮਹਾਤਾਂ ਕਰਪੀ ਉਪਾਉ ਐਸਾ ਜਿਨ ਮਗੀਐ॥ ਤ

ਬਮਹਾਤਾਂ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਜੋਤ ਸੀਂਗ ਧਨ ਬਚਨ ਲਾਦੇ ਤਬ

ਮਗਨੇ ਤੇ ਬਾਣੀ ਆਈ ਹੈ॥ ਤਬ ਮਹਾਤਾਂ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਹਿਆ ਜਿਗਨ ਤੇ

ਫੁਰਿ ਦੇ ਦਿਪਾਟ ਫੁਰਿ ਦੇ ਦੇਤ ਜੀਲਿਤੁ ਸਤੋਖ ਨੋ॥ ਸੁਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਂ

ਗੋਪੀਆਂ ਨ ਜਗ ਮਾਤ ਜੀ ਦ੍ਰਿਤੁ ਧੰਨ ਰ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ

ਤਮਹਿ ਜਾਂ ਦਿ ਗਾਂ ਤ੍ਰ ਜੋ ਗੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਗੋਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲ

ਜਿ ਮਹਾਤਾਂ ਕਉ ਤੁਮ ਆਖਿਆ ਆਗੇ ਕਉ ਤੁਮ ਸੀ ਕਿਸਾ ਕਿਸ ਪਾਸਿ

ਕਰਣਾ॥ ਕਿਸੀ ਪਾਸਿ ਨ ਕਿਧੋ ਮਹਾਤਾਂ ਪਾਸਿ ਜੋ ਤੇ ਕਰਣਾ॥

ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਜੇ ਚਲਿ ਗਏ ਫੁਰਿ ਕਾਰਦੇ ਰਹੁ ਕਾਂਤੇ

॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਗੋਪੀਆਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਿ ਮਹਾਤਾਂ॥ ਕਿਥੇ ਐਡੀ ਜਈ

ਗ ਜੁਰੀਆ ਕਪੀਗ ਜੇ ਦੇਖਿ ਤੇ ਪਿਗਏ ਹੈ ਉਕਿ ਕਰਿਆ

ਖਿਲੇ ਗਏ ਹੈ॥ ਜਿ ਮਹਾ ਕਪੀਆਂ ਨੂੰ ਆਦਿ ਸਮਾਗ ਤਿ [illegible]

ਇਸ ਬਾਤ ਕਰ ਕਿਤੈ ਜਿਸ ਅਗੈ ਏ ਸਤਨ ਦੀ ਬਾਤ ਸਤਨੁ ਸਾਕਿਸੀ ਕੰਉ ਤੋ॥

ਤਬ ਸਾਤਨੁ ਬੋਲੀ ਨਾ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤਨੁ ਕੋਈ ਸਾਹਤੇ ਪਨੂ ਕਿਰਾਸੀਸ

ਹੇਤ ਤਬ ਹ ਜੋ ਕਹਿਆ ਸਾਤਨ ਉ [illegible] ਨਿ ਹੀ ਸਾਹਤਾ। ਤਬ ਹਮੈ

ਕਹਿਆ ਜਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਨੁ ਜਿਨਾ ਹੀ ਸਹੇਤਾ। ਕਹਿਆ ਸੋ ਪੈ ਪਦਾ ਥਿ

ਹੇਲੈ ਕਰੇ ਨ ਤੋਇ ਗਾ ਹੋਗੀ। ਏ ਤੁਇ ਬ੍ਰਚੁ ਕਰੇ ਨਾ ਤਿ ਗੇ ਸੁਪੁ

ਦਰ ਹਸ ਪਤਿ ਜੋ ਗੀ॥ ਜਾ ਸੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਸੈ ਸੀ ਜੁਗ ਤੇ ਕਹਿ

ਕਹਿ ਹੇਤੈ ਸੇ ਬ੍ਰਚੁ ਨ ਤੀਤ ਤੋ। ਤੂ ਜੋਗੀ ਤੋਇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋਜੀ

ਦਿਆ ਕਾ ਤੇ। ਤਬ ਹਾਜੋ ਸੋਪੀ ਕੰਨੁ ਬੋਲਿਆ ਸਾਤਨ ਕਿ

ਪੁਛ ਤੇ। ਕਿਆ ਕਤ ਤੇ ਹ ਜੋ ਕੀਤੂ ਹਨੀ ਤੇ ਜੀ ਆਬਾਸੋ ਗੋਤ੍ਰ

ਸਾਰਿਆ॥ ਸਤ ਦੇ ਪਉ ਲੜ ਤਿ ਤੇ ਹ ਦ ਸਤੈ ਜੋ ਗਾਗਿਆ

ਨੁ ਕਰ ਤੇ ਪਾ ਪਿਆ॥ ਪਾ। ਤਬ ਹ ਜੋ ਕਹਿਆ ਤੋ ਸਾਤਨ ਆ ਤ੍ਰੂ

ਹ ਜੋ ਕੀਹ ਤੈ ਬੀਤੂ ਤੰ ਉ ਬਾਤ ਗਿਜਿ ਕਸ ਨੁ ਨਪਾ ਦਤੋ। ਕਿ

ਸੀ ਸਾਕਿ ਬਾਤ ਕਹਨ ਨਪਾ ਦਤੋ॥ ਅਬ ਤੂ ਸੇ ਹੀ ਸਾਤ

ਤੇ ਆਬਾਤੂ ਬਾਤ ਜਿ ਕਸ ਨੁ ਨਪਾ ਦਤੀ॥ ਸਾਗਰਾ

ਵਿਛਿ ਅਨੁਖ ਸਾਖਿਤ੍ਰ ਨਾ ਬੋਲਤੀ ਸਤਦੇ ਪਉਲ ਦਸਿਤ੍ਰ ਗਣਤੀ ਕੈ ਪੁਤ
ਗਿ ਆਨੁਕ੍ਰਤੇ ਸੀਖਦੈ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਬੋਲੀ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਲਕ ਦੇ ਤੀਬਿ
ਆਲੇ ਤੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਮਾਈ ॥ ਸੋ ਹਥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਾਲੀ ਬੋਲੀ ਆਰ
ਪਿਸਿਪਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਿ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਹਿ ਤਉ ਬਾਲਕੀ
ਬੀਬ ਪਰੇ ਆਹਿ ਤਾਕਿ ਕੀ ਸੈ ਸੇਵ ਸੀ ਗੋ ਹਥ ਨ ਬਰੀ ਰਗਤੀ ਬੋਤ੍ਰ
ਬਤਗੁਰ ਤੇ ਪਾਪਤ੍ਰਿ ਹੋਈ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਨੈ ਸੈ ਸੈ ਕਹਿਆ ਲਾਗਹਿ ਤਉ ਤੀ ਸਗ
ਵਿਨਕ ਗੋਗ ਪੁਉਤ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਦੈ ਤ੍ਰ ਨਾ ਪ੍ਰਿਕਗਸ ਲਗਿ ਤਬ
ਗਾਨਾਂ ਗੋਪੀ ਅੰਕੁ ਬੋਲਿਆ ਸਤਕੰਉ ਬੋਲਤੀ ਕਗਤਾ ਦੇ ਓ ਪਿਸਿਲੀ
ਐਸ ਪੂਰੀ ਬੋਲੀ ਐ ਬੰਗਲ ਕੇ ਸੁਐ ਗੁਕੇ ਗੀ ॥ ਬਾਗਦ ਬਾਗ ਸਰ
ਉ ਗਾਨੁ ਕਗਨ ਕੇਹਿ ਬਾਤੁ ਨਿਦੋਸ ਨੋਗੀ ॥੭॥ ਦੋਸ ਤ ਪ੍ਰਿਕਿ ਦਾ
ਬਾਗਸ ਪੁਰੰਉ ਕਿਉਨ ਕਤੁ ਛਿਗਿਤ੍ਰ ਕੇ ਦੇ ਗੀ ਤੰਉ ਨਗੀ ਦੇਉ
ਗਾਂ ॥ ਤਬ ਸਤਾ ਨਬਾ ਬ੍ਰਹੇ ਤੀ ਹੈ ॥ ਕਿਆ ਕਹਿਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ
ਨੁਕਗੰਤੇ ਆਨੁਗਾਪ੍ਰਿਆ ਕਾਲੁ ਕਾਂਤੇ ਕਾਲੁ ॥ ਸਲੋਕ ਸਿਗਾ
ਮਾਨਸ ਪੜ੍ਹੇ ਸਾਖਿਤਾ ਨਾਲੁ ॥੮॥ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤ੍ਰ ਤੇ ਬਾਗ ਬਾਗ ਰਤ
ਤੇ ਦੇਖਣ ਸਭ ਲੀਕੀ ਜਿਆ ਪੀਤ੍ਰ ਦੇ ਤੀ ਪਰ ਕਹਿਲੀ ਨਿਆ ਹਿ

[illegible]

ਤਬ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਜਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੰਉ ਜਾਇ ਮਿਲੁ ਰਾਮ

ਰੁਲਿਆ॥ ਜਿ ਤੈਨੂੰ ਕਾਲ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਡਾਵੈ॥ ਤਬ ਉਨ ਜੋਗੀ ਕੇ ਤਾਈ ਆਖਿ

ਗ ਜੋਗੀ ਆਪਣਾ ਉਨਿ ਬਨੁ ਕੀਆ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਜੋਗ ਮਤਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ

॥ ਸਤਿ ਕਰਿ ਤੇ ਤੇ ਉਤਰਿ ਕਰਿ ਕੈ ਉਨਿ ਆਖਿਆ ਤਬ ਬਾਲਕ ਆਪਣੇ ਬ

ਗ॥ ਸਾਧੀ ਕੰਨ ਪੜਵਾਇਆ ਆਗੇ ਕੀਤੋ ਵੇ ਤੇ ਲੇਉਤਾ॥ ਸ ਜੋਗੀ ਆਪ

ਰਿ ਸ ਨਾਥ ਦਾ ਵੇਣਿਆ ਜੋ ਕੇ ਦੇ ਮੇਲੇ ਉ॥ ੪॥ ਤਬ ਆਖਿਆ ਬ

ਤਿਆ ਪ੍ਰਿਥਮ ਆਪ ਕਰਿ ਧੂ ਕੂਆ ਤਬ ਕਹਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਪਰਮ

ਸਾਈ ਕੰਉ ਮਿਲਿਆ ਕੰਉ ਤੁਸੇ ਕਿਥੀ ਜਾ ਜੋ ਕੀਆ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ

ਬੀ ਕੈ ਪਣੇ ਕੇ ਜਿ ਜਾਉ ਵੇਣੀ ਤੇ ਕਿਆ ਕਰਤੁ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋ

ਰਖ ਨਾਥ ਕੰਉ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜਿਹ

ਜੋ ਕੋਲੇ ਤਉ ਗੁਰ ਸਾਧੁ ਜੀ ਆਉ ਕੋਲ ਜਾ ਨੇ ਕੇ ਤਉ ਕਹਿਆ

ਜੇ ਤਿਸ ਬਾਪ ਸੁਣੈ ਤਬ ਜੋਗੀ ਆਪਣੇ ਕਹਿਆ ਜਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ

ਨਾਥ ਜੀ ਸੇ ਗੈ ਤਉ ਸ੍ਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰਿ ਕੈ ਮਿਲਾਇ ਲੇਇਆ ਆਪਣੇ

ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜਿ ਜਾਉ ਪ

ਸਿਆ ਤਸਾ ਨ ਜਾਂਦੇ ਨੂੰ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਸਾਖੇਦੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਗੋਪੀਚੰ
ਦਿ ਕਹਿਆ ਨ ਹੀ ਅਬ ਰਾਜ ਨ ਕਰਤ ਖਿੰਤੂ ਸ਼ਾਗਾਹਿ ਤੇ ਮਾਤ੍ਰਿਆ ਜੋਗ
ਲੇਤੇ ਨਾ ਫਿਲੋਈਦੇ ਉਤੇ ਗੀਸਗੇ ਨਾ ਇਪਗਿਆ ਦੇਉ॥ ਏਸਾ ਲੁਤ
ਤ੍ਰਿਣ ਗਸਤੁ ਰੋਦਿ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹਿ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਗਤੁ
ਵੇਤ੍ਰਿ ਕਰਿਆ ਤ੍ਰਿਆ ਆਗੇ ਅਸਟ ਸਿਧ ਕਰ ਮੇਲਾ॥ ਤੂੰ ਆਤੁ ਰਾਸ
ਤੁਲੇਦਿਗਾ ਰਾਜ ਤਾਂ ਤੂੰ ਧਨੁ ਦੇਦਿਗਾ ਮੇਲਾ॥੧੦॥ ਦੇਰ ਨ ਹੀ ਤਾਂ ਅਸਟ
ਸਿਧ ਨਉ ਨਾਥ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧਾਂ ਆ ਗਤੀ ਚਉਰਾਸੀ ਜੋਗਨੇ
ਬਦੰ ਜਾਤ ਬੀਰ ਬਾਵਨ ਪੰਥ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਮੇਲਾ ਕੀਆ ਤ੍ਰੂ ਚਰਨ
ਸੀਧ ਨੇ ਧਾਲ ਦੇਦਿਗਾ ਰਾਗ ਸਤੁ ਮੇਦਾ॥ ਤੂੰ ਕੋਲ ਦੇਦਿਗਾ॥ ਤ
ਬਗੰ ਜਾ ਗੋਪੀਚੰਦ ਕਹਿਆ ਜਿਗੁ ਸਾਧੁ ਜੀ ਆ ਬਰਖੋਲਾਂਦੀ
ਬਨਤੇ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖਨਾਥ ਬਧੁ ਗਿਆਨੁ ਲੇ ਕਰਿ ਗਿਆ ਜਾਰ ਕੰਨ
ਖਿੰਥਾ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਤਬ ਸਿਧ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਆ
ਰੰਗੁ ਫੁਲੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਪਰ ਤਬਿ ਸਿਲਿਆ ਸਿੰਙੀ ਗਲਿ
ਪਾਈ॥ ਫੇਰ ਤਸ ਕੋ ਲਾਗਾ ਤੀ ਜੋਗੀਆ ਦਾ ਮਤ ਪੜਿਆ

ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬਨ ਕਿਉ ਕਲਾ ਧਿਆਨ ਧਰਤ ਨ ਕਿਉ ਉਪਜਿ ਸਿਤ ਗਿਰਧ
ਨਾਥੰ ਸੁਨ ਕੇ ਸੁਨਿਗੀਆ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਸੰਤ ਮਹਾਂ ਆਗਿਆ ਕਰੀ
ਸ੍ਰੀ ਗਿਰਧਰ ਬਿਰਤਿਆ ਇੰਦ੍ਰ ਕਿਧ ਤ, ਕੇਸਨ ਬ੍ਰਜ ਲੋਗਨ ਸਭ
ਲਯ ਸਭ ਧਾਮਨ, ਜਿਨ ਨ ਗੋਪੀਆਂ ਰੂਨੇ ਗੀਤ ਆਏ ਸਿਦਿਰ
ਪਰਿਨ ਉ॥ ਤਬ ਲੋਗਨ ਇੰਦ੍ਰ ਧਾਮ ਮੇ ਕੈਸ ਧਾਮ ਮੈਨ ਲੋਗਨ ਕੇ
ਧਨ, ਤ, ਸਰਤ ਧਾਮ ਨ ਲੋਗਨ ਤਬ ਸਨ ਗੋਪੀਆਂ ਰਧੋਲ॥
ਧਨ ਬਸਤ੍ਰਿਨ ਸਿਨ ਜੋ ਪੰਚ ਤਨ ਏ ਕੁਅੰਚਲਤ॥ ਸੋ ਰਿਸੋ
ਰਿਧਾਮ ਸੁਤ ਇੰਦ੍ਰ ਜਨ ਗੋਪੀਆਂ ਰ ਕਸਤੁਤਿ ਨ ਚਲਨ॥੧੧॥
ਚੰਚਲ ਗੋਪੀਆਂ ਰਸਿਰਿ ਔਸਮ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਗੋਲੇ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਨਕੀਆਂਪੀ ਔਸੀ ਬ੍ਰਜ ਲੋਕਨ ਉਨਕੇ ਜੋ ਗੋਸਨ ਤੇਸ ਉਤਨ ਕੀਆ
ਗਜੋ ਗੋਪੀਆਂ ਰੂਜਿ ਉਧੋ ਬਾਤਿ ਉਪਜਿ ਰੂਨਦੇ ਗਨ ਤਬ ਪਤ
ਕਰੀ ਜਾਰਿ ਪਰ ਕਰੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗਿਰਧਰ ਬਿਰਤਿਆ ਜਿਸ ਨ
ਕੋਏ ਜੋ ਉਗਨ ਗ ਬਲ ਧੋਠੇ ਗਤਿਔ ਧਨਿ ਨਾਰੀਆਂ ਕੀਆ
ਧਨ ਜੋ ਗੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੋਤ ਗਤਿਆ ਆਧਾਰਿਕ ਸਿਧ

ਆਗੇ ਦੇਵਲੋਕੁ॥ ਤਬ ਗੋਪੀਚੰਦੁ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਜੋਗ੍ਰ ਜੀਉ
ਆਗਿਆ ਕੋ ਪੂਛਿ ਦੇਵਲੋਕ ਕਉ ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਕਹਿਆ ਜਿਉ
ਤਪਸੁ ਨਾਥ ਲੋਕ ਕਿਆ ਅਪੁਨੀ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਜਹਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਿ ਖਿਆ ਮੈ
ਗਿਲੇ ਆਉ ਕਿ ਖਿਆ ਕੀਆ ਪੁਨਿ ਕੋਪੀ ਦੁਰ ਖਾੜੇ ਤਉ ਜੋਗ॥ ਦੁਰ
ਕੀ ਮੋਹਨੀ ਲੇ ਨ ਜਿਥੇ ਤੇ ਕੰ ਨਿਖਾੜੇ ਅਹਾ ਦੁਰ ਕਰੀ ਲੈ ਰਹਿਆ ਗ
ਆਂਦੈ॥ ਰਾਣੀਆ ਜਨਤੀਆ ਦੇ ਨਿਮਿਲਣੇ ਗਇਆ ਦੋਰਾਹਾ ਦਰ
ਤਾਂ ਪਾਸ ਜਾਣੀ ਸੋ ਜਾ ਮੁਝਿਆ ਸਿਰੁ ਕਹ ਮਹਿ ਮੁੰਹ ਦੁਹਾਤ ਦੁਰ
ਤਤੇ ਸਿਰ ਮਹਿ ਧਿਕੁ ਤ ਗਲ ਮਹਿ ਗੋਦੜੀ ਤ ਖਿਖਪਤੀਗ ਜੋਗ
ਪੀਚੰਦੁ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਪਹਤਾ ਪਹਤਆ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਆਰਾ ਹੀਨਾ
ਮੈ ਮਹਿ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜੋ ਜਿਹ ਨ ਗੋਪੀਚੰਦੁ ਜੋਗੀ ਆਇਆ ਨਾਰਿ ਰਾਣੀਆ
ਰਾਣੀ ਗੋਪੀਚੰਦੁ ਦੇਖਿਆ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਅਉ ਲਾਗੀਆ ਸਿਰ
ਸਿਰ ਪਿਟਣੇ॥ ਮੰਬੋ ਖੋਹਿ ਕੈ ਦੇਤ ਰੋਣ ਲਾਗੀਆ
ਜੈ ਕਰ ਆਪ ਕਿਸ ਮੁਝਿਆ ਤੁੰ ਨੀਆ ਲਾਗੀ ਆ ਕਰਣ॥
ਸੁਣ ਸੁਣ ਤਾਂ ਗੋਪੀਚੰਦ ਰੋਟ ਗਇਆ॥ ਜਿਸਿ

ਜੀ ਤੇ ਨਾ ਸਮ ਸੁਣਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ਸਮ ਧਿਆਇਆ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ

ਪੀਅੰਦ ਲਿਖਿ ਕਰਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਉਪਜਾ ਤਬ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੀਅੰਦ

ਰਹਿਆ ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁ ਗੁ ਰੋਗੁ ਸਟ ਮਨ ਸੇ ਸੋ ਗੁਰ ਕੰਉ ਜਵੀ

ਨੇਗਾ ਲਿਆ ਸੋਲਹ ਸੇ ਕੰਨਿਆ ਸਤਗਿਸੰ ਸਭ ਦੇਲੀਆ ਤੁਸਾਸ

ਮਾਲੀਆ ਜਨੁ ਪੈਕਾਲਿ॥ ੧੩॥ ਤੁਸੀ ਨਿ ਸੋ ਗੈਰਾਮ ਰਖੀ

ਰਾਤੀ ਸੋ ਲਹਸੇ ਕੰਨਿਆ ਕੁਆ ਰੀਆ ਦਿ ਨ ਖੀਬੇ ਉਪੁਰਿ ਦਾਸ

ਬਿਸ ਕਰਤੀਆ ਨਾ ਨੇ ਸੋ ਪੀਅੰਦ ਕੰਉ॥ ਅਗੁ ਸਤਗਿਸਾ ਪੁਸਰੀਆ

ਸਾ ਬਿਕੇ ਗੁਰਕਤਾ॥ ਸੋਲਹ ਸੇ ਕੰਨਿਆ ਕੁਆ ਰੀਆ ਉਨਕੀ

ਖੇਡਣ ਲਾਗਿ ਬਿਚ ਦਾਸ ਬਿਸੰ ਕਰਿ ਉਨ ਕੇ ਸਾਥ ਲਿਨ ਜਾ ਕਰੁ

ਉਪੁਚਾਰੀ ਗੁਰਤੀਆ ਸੇ ਸਾਰ ਜਾਬਾ॥ ਤਬ ਨਾਨੀਆ ਰੇਤੀਆ ਕੇ

ਨਾਨੇ ਕੰਉ ਕਿਆ ਰਹੈ ਲਾ ਗੀਆ॥ ਨਾ ਨਕ ਦਰਸ ਕਰਗੇ

ਪਾਦ ਪਥ ਲਾਗਿ ਗੀਆ ਅਗੁ ਰਖਨਿ ਸੇ ਪਾਈ ਗੀਆ ਕਰਤਾ॥

ਰਖਨ ਤਾਸ ਕੈ ਪਾਦ ਜਬ ਕੁ ਲਾਗਿ ਗੀਆ ਤੁ ਕਿ ਸਮੰਗੀਰਾ

ਸੋਰਠਿ ਕੇ

ਨਿਸਬਾਤਾ॥੧੪॥ਤਬਸ੍ਰੀਗੋਪੀਆਂਨੂੰਬੋਲਾਸ੍ਰੀਸਗਲੇਤੇਸੁਖਸੰਤ
ਮਦਨਮਨਮੋਹਨਸ੍ਰਗ੍ਯਾਨਜਿਨਕੇਬਾਤਾ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਤੇਕਹਨਲਗੇ
ਲੇਉਧਉਲਾਸ੍ਰੀਜਿਨਜਨਸੰਤਸਤਿਬਾਤਾ॥੧੫॥ਏਤੁਸ੍ਰੀਗਤਿਦਾਜੋਗ
ਪੀਆਂਵਿਚਹੋਆਕੁਤਕਬਿਆ॥ਤਬਗ੍ਯਾਨੀਸਜੇਕੁਤਕਹਤੀਹੈਂਨਰ
ਨੂੰਸ੍ਰਦਤ੍ਰਿਸ੍ਰਨਬੋਲ੍ਯਾ॥ਕੀਜਿਕੁਲਕਤੇਨਰਖਿਆਬੋਤਾ॥
ਵਿਚਿਤ੍ਰਿਯਲੇਜਿਨਸਾਲਾਗਨੁਪਟਏਕਤ੍ਰਜੋਗੀਤ੍ਰਿਆਤਸਾ
ਕਬਤਨਦਲਾ॥੧੬॥ਸ੍ਰਬਗਜਾਜਬਬੁਕਤੇਨਰੀਆਕਹੁ॥
ਜਾਨਉਗਜਾਬਤਬਤ੍ਰਸ੍ਰਿਮਤੇਸੋਬਲੀਆਤੁਸਬਨਸਗੇਤ੍ਰਮ
ਸਾਸ੍ਰੀਜੇਤੁਸਨਮਸੰਤਬੈਨਤ੍ਰਿਬੋਲ੍ਯਾਤਾਸ੍ਰੀਨਸਖਾਂਕਰੀਕ
ਨਸ੍ਰੀ॥੧੭॥ਤਬਸੰਤਾਸ੍ਰੁਤਿਆਜਿਨਗੋਪੀਆਂਕਜੇਗੀਨੇਉਕ
ਜਿਸਾਪ੍ਰਿਆਤਬਸਤਾਕਉਤ੍ਰਿਕਹਿਆਪ੍ਰੀਤਿਜੇਗੋਪੀਆਂ
ਕਪਾਸਿ॥ਤਬਕਰਿਖਕਹਿਸਾਤਾਕਸਮਾਹਿਗਿਗਪ੍ਰਿਆ॥
ਆਗੀਗੋਦੋਹੈਗਖਿਆਮਨਤੋਹੈਗਜੇਗੋਪੀਆਕਰਉਗ
ਕਿਆਕਰਤੀਹੈਸਤਬੋਲੀ॥ਸੁਣਿਗੋਪੀਆਂਕਰਦਗਾੜ

ਕੇਗਾਖ੍ਰਿਆ॥ ਸੈਤਾਨਤੇ ਗੈਬਾਨਤਉ ਕੀਲਿਪਉਲਾਨਗ ਸਬ੍ਰਾਪਤ੍ਰਿਆ॥

॥੧੮॥ ਅਬਮਤ ਕਉ ਨਬਾਬੁਲੈਤੇ ਗੈਗਨ ॥ ਮਤ ਫੁਗਬਲਿ

ਬੇਕ ਜੇਗੀ ਦੇ ਕਲਮਾਨ ਬਾਖੀ ਜਾਵੀ॥ ਫੀਟ ਮਿਰ ਨੇ ਜੰਗ

ਲਿਕ ਸਾਸਿ ਤੈਂ ਜੈਕਿਨਾਫ ਵੀ॥੧੯॥ ਫਿਰਿ ਸਤਾ ਕਨ ਜੈ

ਸਨਲੀ ਬਸਨ ਸਿਨੀ ਸੋਚ ਨੂ ਕਹੇ ਕਉ ਬਾਨਗਿਜਾਤਾ॥ ਨਿ

ਸਕਗ ਨਿਨ ਪਗਤੀ ਫਿਰਤ ਸੇ ਆਖਿ ਸਖਿ ਤੀਗ ਬਾਪਤ

ਸਾਤਨਾ॥੨੦॥ ਤਬਾਗ ਜਾਫਿਗਿ ਨੇਬਾਬੁਕਗਤੇ॥ ਸਾਤ ਕ੍ਰਬ

ਬ੍ਰਿਥਗਨੇ ਕੇ ਠੇਸੰਕ੍ਰਿਪ ਪਗਤੀ ਸੇ ਨਤੂ ਲਾਵੀ॥ ਖਠ

ਖਾਗਿ ਪਿਤ ਤ ਸਾਗ ਬੋਲੀ ਆਤੇ ਖਰਿ ਖਾਗਿ ਸਾਵੀ॥

॥੨੧॥ ਤਬ ਉਨ ਤੇ ਖਲਿਆ ਸਬਲਾ ਜੀ ਆਵਿਆ॥ ਜਿਸ

ਬੇ ਨਾਵਿ ਸੋਨੇ ਗਿਬੁਕਸੁ ਨਗਨਪਏ ਕੰਸਪੈਤੇ ਤੀਸ

ਫੂਖਤਲਿ ਸੋ ਉਤੇ ਦਸੰਤ ਲਖੇ ਨਾਸਬਲਾ ਜੀਕ

ਲਿਆ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਿਕਗਿ ਪਬਕ ਸਾਗ ਤੇਨ੍ਰਿਕਗਿ ਤ੍ਰਿਬੀ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ੴ ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਬਾਬਾ ਸਰਬ ਮੁਖ ਲਾਗਾ॥ ਖਾਧ ਦਈ॥੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਤਸਮੈ ਲੀਆ ਤੇ ਨੇਆਪ॥ ਮੁਖ ਲਾਖ॥ ਓਤ੍ਰਿ ਤ੍ਰਿਬਾਬ ਗੋਪ
ਅੰਕ੍ਰ ਰ ਜੈ ਪ੍ਰੇਤਜੈ ਮਲਖ॥੨੩॥ ਤਥਾ ਜੈ ਤੰ ਜੈ ਤੁ ਜੈ ਦੇਖੈ
ਓਗਿਕਗਿ ਤੰ ਉ ਮੀਬ ਜੈ ਗੇਤੀ॥ ਤਥਾ ਰ ਜੈ ਗ ਪੀ ਅੰਕ੍ਰ ਘੇਲ
॥ਅ ਤ ਭ੍ਰੁ ਗੇ ਗੀ ਜਿਵਾ ਗੁ ਜੋਦੈ ਗੀ ਖ ਤਜਿ ਗੁ ਗੀ ਓਆ ਮਸ॥
ਸਦ ਗ ਪ੍ਰਿਸਤੀਆ ਯ ਗਿ ਰਿ ਭ੍ਰੁ ਗ ਤਿ ਗੀਆ ਨੀਪਟ ਮ ਘਰ
ਸਪੰਜਸ॥੨੭॥ ਤਥਾ ਗ ਜੈ ਗ ਪੀ ਅੰਕ੍ਰ ਰਪੀ ਘਾਮ
ਸ ਪੇ ਗ ਤਿਆ॥ ਜਵਿ ਥਿਰ ਲਾਗ॥ ਦੇ ਤ ਥਮੀ ਗੋ
ਘ ਨ ਪਖ ਰੰ ਉ ਪ੍ਰਭ॥ ਗ ਜੈ ਤਿ ਆ ਗੀਲ ਕੁ ਪੀ ਤਿ ਆ ਗੀ
ਲੇ ਤ੍ਰੇ ਤ੍ਰ ਸੈ ਜੈ ਗ॥ ਆਤੰ ਵ ਪਾਮ ਰੀਏ ਜੀ ਘਾਪੀ ਰ ਤ੍ਰਿ
ਸ ਕਿ ਸ ਵੀ ਜੈ ਤੇ ਗ॥੨੯॥ ਜਗ ਗੀ ਘਾ ਪੀ ਲੇਅ
ਸ ਤ੍ਰ ਘਾ ਪੀ ਲਾ ਘਿ ਆ ਪੀ ਲ ਯਿ ਤ ਗੰ ਘੇ ਲੇ

ਗੋਪੀਚੰਦ ਗੁਰੂ ਅਉਧੂ ਗੋਰਖ ਤੇ ਕਹਿ ਪਾਲੇ ਨੇ ਗੋ॥ ਕਹਾ॥ ਬਾਬਾ

ਸਾਂਗੀ ਗੋਰਖੁ ਉਤਰੁ ਦੇਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਰੇਖੁ ਤ ਸਚੀ ਨਾਥ ਪਿਛੇ ਕਸਕੀ

ਨ ਪਾਛੇ ਪਿਛੇ ਕਿਸਿਆ ਨਾਥ ਰਿਧੀ ਆ ਸਧੂ ਲੋ॥ ਪੰਚਾਲੇ

ਤ ਰਿਧੇ ਰਿਧੇ ਤਿਗਧਿਧੇ ਤਿਨ ਕਸ ਮਿਤ ਨਾਤੂ ਲੋ॥ ਅ ਦਾਤੁ ਖੇ

ਲੋ ਗੋਪੀਚੰਦ ਰਿਧੀ ਜੋ ਗਕੇਸ੍ਰ ਲੋ॥ ਕ॥ ਤਬ ਗ ਜੋਗ ਪੀਚੰਦ

ਤੁ ਕ ਸੁਪੰਥੁ ਲੀਆ॥ ਦਾ ਗੁਰੂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਬਾਲਾ ਦਾ ਗੁਰੂ

॥੧॥==॥==॥ ਗੋਸਟਿ ਨਾਦਾ ਕੋ ਸੋਢੀ ਪਿੰਡ ਕੀ॥

ਜੋਦਾ ਕੇ ਸੋਢੀ ਪਿੰਡ ਕਿਤੁ ਬੀਆ ਗਿਰ ਗਿਰਾ ਨ ਹੋਆ ਪਰਥਮ

ਸ॥ ਤੂ ਬੋਲਿਆ ਬਡਸੰਤ ਸਾਹਿ॥ ਕਉਹਿ ਕਉਹਿ॥ ੧ ਉਤੁ ੧ ਸੰਪੂ ੧

ਪੈਆਲੁ॥ ਕਤੈ ਕਤੈ॥ ਤੁਕੁ ਉਪਜਿ॥ ਸਪੂਆ ਪਦਿਵਿ॥ ਪੈਆਲੁ

ਤਲੇ ਪਿੰਡ ਸਤਿ ਖੇ ਰਿਖਾਉ॥ ਕੇ ਬੀਜ ਨੀ ਸਤਿ ਗੁਪ ਸਾ ਰਿਠ ਉ॥

ਸਿਰੁ ਤੁ ਕਾ॥ ਪੇਟ ਸਪਾ॥ ਪੇ ਯਕਤ॥ ਪੇ ਕਤੇ ਪਿੰਡ ਪਸ ਦਾ ਨਿ

॥ ਬਡਸੰਤ ਕੇ ਖਿਖੈ ਸਪ ਤ ਕੀ ਪੈਕੇ ਕਉਤ ਦਾ ਤੁ ਦਾ ਨੇ ਪਿੰਡ ਕੇ

ਬਿਖੇ ਦਿਖਾਵਤਾ ॥ ਪਿਤ ਕੇ ਬਿਖੇ ੧ ਦੀਪੁ ਸਿਗ੍ਰਾ ॥ ੨ ਦੂਜਾ ਮਧੁ ਕੁ ॥ ੩
ਤੀਜਾ ਦੀਪੁ ਕੰਠ ॥ ੪ ਚਉਥਾ ਦੀਪੁ ਨਾਭੀ ॥ ੫ ਪੰਜਵਾਂ ਦੀਪੁ ਕਰਨੁ ॥ ੬ ਛਵੇਂ
ਦੀਪੁ ਪੇਟ ॥ ੭ ਸਤਵਾਂ ਦੀਪੁ ਇਕ ਲਿੰਗ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਰੇਖਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸ
ਤਤ ਘਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਨੁਰਾਗ ਗੁਰਦੇਵ ਤਤ ਘਰ ਤਬਿ ਜਾਨਿ ਲੀਜੈ ਤਤ
ਸ ਤਤ ਘਰ ਅਨੁਰਾਗ ਗੁਰਦੇਵ ਗਿਆਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਬਿ
ਖੇ ਉਤਰ ਦਖਨ ਪੂਰਬ ਪਛਮ ਚਾਰੇ ਕੂੰਟ ਹੈ ॥ ਪਿੰਡ ਕੇ ਬਿਖੇ
ਦਸਿ ਹੈ ਆਗਾ ਪਾਛਾ ਬਾਏਂ ਦਾਏਂ ਚਾਰੇ ਕੂੰਟ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਕੇ ਬਿਖੇ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਜਲ ਕੇ ਭਰੇ ਹੈਂ ॥ ਪਿੰਡ ਕੇ ਬਿ
ਖੇ ਕਹਤੇ ॥ ਪਿੰਡ ਕੇ ਬਿਖੇ ਸਾਤ ਧਾਤ ਕੀ ਹੈ ॥ ਕਹੈ ਜੋ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਬਿਖੇ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ਬਨਸਪਤੀ ਹੈ ॥ ਪਿੰਡ
ਕੇ ਬਿਖੇ ਰੋਮ ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਪਿੰਡ ਬਿਖੇ ਜੋ ਰੋਮ ਹੈ ਤੇ
ਬਨਸਪਤੀ ਹੈ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਆਮੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਬਿ

ਤੇਨਦਖੰਡਤੇ॥ [illegible] ਤੇ ਡੀਪਿਨ ਕੇ ਘਿਖੇ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੇਖਾਉ॥ ਰਹੈ ਜੀ ਪਿਤਰ ਦੇ ਬੈਠ ਦਜਿ ਸਭ ਪ੍ਰੇਮੀ ਖੰਡਤੇ॥ ਰਹੈ

ਕਸੰਤਰ ਕੇ ਸੁਰ ਮ੍ਰਿਗ ਤੁਰੈ ਪਤ ਰੂਪ ਗਬਤੇ ਦੇਡੀ ਕੇ ਘਿਖੇ ਰਿਖਾਉ॥

ਦੇ ਖੀਆਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੇਡੀ ਕੇ ਘਿੰਖੇ ਸੰਤ ਗੁਰ ਮ੍ਰਿਗ ਤੁ

ਤ੍ਰੈ ਆਖਾਤੇ॥ ਤ੍ਰੈ ਤਨਿ ਤੇ ਦੇ ਪਗ ਬਤਪਤ ਰੂਤੇ॥ ਰਹੈ ਜੀ ਘਰ ਸੰਤ

ਰੋਘਿਖੇ ਤ੍ਰੈ ਰਗ ਰਰੂ ਤੇ ਘਰ ਸੰਤ ਕੇ ਘਿਖੇ ਸਪਤ ਸਮੰਦ੍ਰ ਤਮੇ

ਨ ਦੁਸੀ ਤਨ ਲੋਆ ਤੇ ਪਿਤ ਕੇ ਘਿਖੇ ਖਾਹੁ ਜੀ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਰਹੈ ਜੀ ਦੇ॥ ਆਤਿ ਜੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਘਰ ਗ ਰੂ ਤੁਪੇ

॥ ਸਪਤ ਜੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਮਿ ੨ ਰੁਖਿ ਸਰ ੧ ਮੁਖ ੨ ਰੁਖਿ ਸਦਦ

੧ ਖਿਰ ਖਿਰ ੧ ਖਿਰ ਗੁਰ ਤੇ ਗ ਪਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਨਦ ਨੇ ਨਦ

ਰੀ ਆਤੇ ਤੈ ਮਿ ੫ ਤ੍ਰੀ ਰੀ ਤੈ॥ ਰਹੈ ਜੀ ਸੁਤ ਅਸੀ ਗਰ ਤ

ਨਗਤਿ ਨਰੀਆ ਕੇ ਪਤਿ ਗਤਿ ਖਿਨ ਸਤਿ ਰਿਖਾ॥ ਦ

ਖੀ ਆਤਿ ਜੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਰੂ ਤੇ ਰੀ ਤੇ ਤਪ ਕਿ ਤੈ ਜੀ॥

[illegible]

61

ਹੀ ਗਜਤ ਸਮਾਵਤੇ ਨਾਰ ਤਾਂ ਉਸਕਾ ਮਾੜਿ। ਨਸਰ ਫਾਸਨ ਨਾਜੀ ਗਜਤੀ ਆਦੇ

ਸੀਰੇ ਖਿਨ ਹੀ ਗਜਤੀ ਆ ਦੇ ਸਕਿ ਉਸਕਾ ਗਾਨੈ ਰੇ ਮਾੜਿ ਜ ਸ੍ਰੇ ਤੇਤੇ।

ਜ ਵਿ ਦੇਖਦਿ ਜਿਥੁ ਦੇਦੇ ਤਬ ਪੇਖ੍ਯੁ ਪਾਖੈ ਕਗਿ ਕਗਿ ਉਸ ਕਤੇ ਤਾਂ ਲਾਲ

ਗੀਰੇ ਤਾਂ ਨੇ। ਰੈ ਸੀਲ੍ਯ ਗੀਰੇ ਤਾਂ ਨੇ॥ ਰਸਕੀ ਕੁ ਪਰੀਲ ਤਗਿ ਲੇ ਕੇ ਨੇ ਲ੍ਯਾਗਿ

ਸਤੰ ਰਗ ਕੀਲ੍ਯਾਗਿ ਖਿਤਾਂ ਕੀਲ੍ਯਾਗਿ ਆ ਸਾ ਕੇਲ ਤਗਿ ਸਜੇ ਕਲ੍ਯਗੀਆ

ਜੇ ਕਉ ਪਉ ਜਿ ਖਿਤ ਵਤਾਂ ਦੇ ਦੇ ਤ੍ਰਿਸ ਕੇਲ ਤਗੀ ਦੇ। ਜਿ ਉ ਉਸ ਗਜ਼ਜ ਕੇ

ਉ ਦ੍ਰਿਲ੍ਯਗੀ ਤੇ। ਤਿ ਉ ਦੇ ਸਕੀ ਪ੍ਰੇਲ੍ਯ ਗੇ ਦੇ॥ ਕੇ ਜੀ ਦੇ ਰਖਾਤ ਗਜ਼ੈ ਜੇ ਕ।

ਦ੍ਰੇਤ ਪਕਿਗ ਤਿ ਦੇ ਜ ਵਿਲ੍ਯਗੀ ਰੇ ਤਾਂ ਦੇ ਤਖਗਤਨ ਜਾ ਦੇ ਤਗ ਲੋਲ

ਸੇ ਤੀਲ੍ਯਗੀ ਸਾ ਖਿਜਿ ਕਲ ਤੇ ਦੇ ਦੇ ਸੇ ਤੇ ਗ ਤਨ ਜਾ ਦੇ ਤਗ ਕਤ ਜਿਕ

ਤੇ ਦੇ॥ ਕੈ ਜੋ ਜਿ ਕੜੇ ਦੇ ਰੇਖੀ ਆਤਿਗ੍ਯ ਗੇਕ ਪਸਾਰਿ॥ ਜਾਰਿ ਤ੍ਰਿਸ ਕੰ

ਦ੍ਰੇ ਉ ਕ ਸਾ ਕਲ੍ਯਗੀ ਕੇ ਆ ਵਤੇ ਦੇ॥ ਤਖਾਨ ਸਕ ਕੀ ਉ ਕ ਸਾ ਕ ਦੇ

ਆ ਵਤਾਂ ਦੇ॥ ਕਾਨ ਕ ਕੀ ਉ ਕ ਸਾ ਕ ਆ ਵਤਾਂ ਦੇ॥ ਤਗਿ ਤਨ ਕਖਾ

ਖੇਕ ਜਿਸਾਤਿ ਕ ਕੀ ਆ ਵਤਾਂ ਦੇ॥ ਜਾਰਿ ਦੇ ਤ ਜਸ ਗੁਲ ਪ

ਕ ਸੇ ਸਾ ਗ ਕੇ ਗ ਦੇ ਸੁ ਕੈ ਸੁ ਲਾਂ ਦੇ ਜਾ ਪੇ ਜਾ ਪੈ ਦੇ ਸਿਖੈ ਸਿਖ ਦੇ

ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸੇਤੀ ਜੋ ਦੇਵਤਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਵਣੇ ਲੇ ਜਿਤੈ ਸਿਖੈ ॥ ਅਰੁ ਜਿ
ਸਤਿ ਰਸ ਸਲਤਾਨਿ ਲਤਾਨਿ ਸਾਹਿ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਿਖ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਤਿਸ ਨਾਉ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਿਮਰਤਿ ਸੁਣਾਵਤ
ਤਿਨਿ ਕੇ ਖਸਮੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਨਾਮੁ ਦੇ ॥ ਤਿਸ ਲਾਗਿ ਤਿਨ ਦੀ ਸਾ
ਕੀਤੇ ਪਰਤੈ ਗੋਪਾਲ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਜਿਨਿ ਕਲੇ ਕਰ ਦੀਨੇ ਅਗੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤੁ
ਜਿਨ ਲਾਗਿ ਕਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੀ ਅਦਾਗੈ ਤਉ ਸਕ
ਪਲੀ ਧਾਤੇ ਖਿਆਨੁ ਜਾਤਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਰ ਪਤੀ ਕੋ ਸਾਤੇ
॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਿਥ ਕੀ ਨੀਗ ਕਿਖਿਆ ਜਾਤਾ ॥ ਜਸ ਕਨੀਗ ॥ ਨੇਤ
ਕਨੀਗ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਕਨੀਗ ॥ ਮੁਖ ਕਨੀਗ ॥ ਏ ਜਿਤੈ ਸਿਖ
ਨੀਗੈ ਕਰ ਸਿਨਤੀ ਆਵਦੇ ॥ ਜਿ ਤਉ ਨਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕਨੀਗ
ਗੈ ॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਿਥ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਭੀ ਖਾਗੇ ਨੀਗੈ ॥ ਕੈ ਜੀਉ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਾਡੇ ਜੇਤੇ ਪ੍ਰਿਥ ਸਾਡਿ ਕਰਤੇ ॥ ਤਿਨ ਸਾਡੇ
ਕਠਕੇ ਤੈ ਲੋਭ ਸਾ ਖਿਖਾਬੇ ॥ ਕੇ ਪ੍ਰੀ ਜਾਤ ਅਸਤਕੇ

ਤੈਂ ਜੀ ਬਾਬਾ ਅੰ..ਤ ਮਹਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਲਖ ਜੀਆਂ ਕੀ ਜਾਣੈ ਤ੍ਰਿਸਾਂ ਪਰਤਸ
ਤਿਕਾਲਗੈ ਨੇ ਤੈਂ ਜੀ ਜਿਉ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤ ਲਖ ਜੀਆ ਕੀ ਜਾਣਿ ਬਾਬਾ ਮੰਤ
ਮਹਿ ਤਿਉ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਤ੍ਰਿਸਾਂ ਪਿੰਡ ਮਹਿ ਤੈ॥ ਜਾਂ ਆਲੀਕ ਮਦੇ
ਸੀਆ ਮ..ਤਪ॥ ਨੇ ਤੈ ਜੀ ਏਕ ਬਾਤ ਬਾਬਾ ਮੰਤ ਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੀ
ਅਵਗੈ ਜਿਉ ਸਮਹਿ ਮਿਗੈ ਜੀਵਦੇ ਜਿ ਤੈਂ ਮਿੰ ਪਜਗਮ੍ਯ ਮਾ ਬਿਤ
ਮਗਤੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ਗਤ ਜਾਦੇ ਤਾ ਮੋਤੀ ਲੇ ਨਿਕਲਤੇ ਬਾਜੇ
ਬਾਗ ਕੀਤੇ ਮਿਪ ਪ੍ਰਕ ਲੇ ਨਿਕਲਤੇ ਤੌ॥ ਤ੍ਰਿਸਾਂ ਪਿੰਡ ਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ
ਤੇ॥ ਨੇ ਤੈ ਜੀ ਤੈਂ ਕਹਾ ਜੀ ਇਹ ਬਾਣੀ ਆਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਬਚਨ ਜੋ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਏਕ ਜਿ ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਦ੍ਰਬਾਰੀ ਮਗਤੇ ਮਨ ਕੇ ਬੇ
ਬੇਤ੍ਰ ..ਕ ਪਿਆਰ ਗੁਰ ਕੀ ਮ੍ਰਤ ਤਿ ਸੰਤੋਖ ਗਤਾਨੈ ਅੰਕੇ ਪਿਆਰ
ਜੇ ਤੇ ਦ੍ਰਬਾਰੀਆ ਸਿਮਰੈ ਜੀਵਦੇ ਨੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆ
ਤੁਲਗਾਏ ਤ੍ਰਿਸ੍ਯੀ ਤਰਗ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਬਿਬੇਕ ਪਾਰਸ ਮਾਰਕੰਮ
ਤੂਪ ਜਾਤੇ ਤੈ ਕਿਸ ਤ੍ਰਪਕ ਜੋ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਲੇ ਨਿਕਲਤੇ ਹੈ ਏਸ

ਤਬ ਗੁਰ ਅੰਗਦੁ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਤਿਸ ਦੇ ਪੀਛੇ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਗੋਦ

ਲੇ ਨਗਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਤੁ ਤਿਨ ਜਿਪਿਆ ਨਾਲ ਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਧੂ ਕਰ ਗਏ ਸਨ

ਸਾਖੀ ਸਿਖ ਸਤੀ ਅਦਾ, ਪਰ ਜਿ ਪਿਰ ਭੀ ਸੀ ਅਗੇ ਤਬ ਗੁਰ ਅੰਗਦੁ

ਖਡੂਰ ਖਰੀ ਸੇਵ ਕੀਤੀ, ਗਿਤ ਲਾਗਿ ਜਾ ਪ੍ਰਿਸਾਦ ਆਸਾਬਿ ਕੇਰਿ

ਸੀਲਾ ਗਿਰੀ ਤਿਰਸੀਆ ਬਿਪ ਪਲਾ ਗਿਰੀ ਤਿਰ ਸੀਸਾ ਬਿਤੁ ਤਉ

ਤੁ ਸੁਸਾਗੇ ਜੀਦੇ ਕੇ ਕੀ ਜਿਆ ਤੇ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੇਕ ਸੇਵ ਬਾਲ ਗੀਝੇ

ਆ, ਪ ਤੰਗ ਗਿ ਆ, ਕੇ ਸਿਪ ਜਿ ਕੂਤੇ ਤੈ ਤਿ ਤੁ ਤੁ ਸੁਦ ਖਕੇ ਸਾਬ

ਤੁ ਸਕੰਤੁ ਕੀ ਜੇ ਪ ਤੰ ਗੇ ਜਿ ਕਲੇ ਤੁ ਤੁ ਪਿਆ ਰੁ ਥਿ ਗਬ ਗਾ ਇਸ

ਜਿ ਤੁ ਸੁਸਾਗੇ ਜੀਦੇ ਕੇ ਕੀ ਦੁ ਖਕੀ ਕਿਛੁ ਨ ਜਿ ਕਲ ਅਗੁਬਿ

ਗਬੀ ਗਪੀ ॥ ਕੈ ਜੋ ਖੂਨ ਸੰਤ ਸਾਡਿ ਪਦਰੂ ਦੈ ਪਸੀਆਂ ਅਗ

ਜਿ ਤੈ ਪ੍ਰਿ ਸਾਂ ਪਿਤ ਸਾਡਿ ਕੜੇ ਰੈ ਜੀ ਪਿਤ ਸਾਡਿ ਕੀਆਂ ॥ ਕੈ

ਜੀਰਿਬ ਪ੍ਰੀਐ ਗੁਰ ਕੇ ਪ ਸਾਕਿ ॥ ਕੈ ਦੇ ਬੀਐ

ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪ ਸਾਕਿ ॥ ਕੈ ਜੀ ਪਿਤ ਸਾ

ਤਿਸ ਸੁਣਿਐ ਵੇਤ੍ਰ ਪੜਨਤੇ ॥ ਜਿਤ ਘਟ ਜਿਤੈ ਸੁਪਨੀਤੇ ॥ ਕ੍ਰਮ ਜਿਨੈ ਸਿ
ਅਗਨਿ ਤੈ ॥ ਰਦੈ ਜੋ ਘਟ ਸੰਤ ਸਤਿ ਅਰਪਨਿ ਗੰਜਨੁ ਗਸ੍ਹੋ ਘਟ ਸ
ਘਿਸਨੁ ਸਤੇ ਸੁ ਏਸਾਂ ਧਿਤ ਸਤਿ ਰਦਰਿ ਤੈ ਰਦੈ ਜੋਂ ਧਿਤ ਪਨ ਸਤਿ ਅ
ਤਸ ਗਸੁਨਿ ਗੰਜਨੁਤੈ ਘਟ ਸਪਨੀਤੈ ਘਿਸਨੁ ਪਦਨੁਤੇ ਅਗਨਿ ਸਤ
ਏਤੁ ਤੈ ॥ ਰਦੈ ਜੋ ਘਟ ਸੰਤੁ ਸਤਿ ਦੇਰੀ ਸੇਦ੍ਰ ਜੋ ਏਦਤੇ ਤੈ ਦ੍ਰਿ
ਸਧਿਤ ਪਨ ਸਤਿ ਰਤਤੈ ਏਏਦਤੇ ॥ ਰਦੈ ਜੋ ਏਜੇਦੇ ਰੀ ਸਲ
ਵਲਤੈ ਸਿਏਏਦੇਰੀਸਰ੍ਰ ਜੋ ਏਦਤੇ ਤੈ ਏਰ੍ਹ ਏਰ੍ਹ ਲਕਿ੍ਹ
ਰ੍ਹੀਤ੍ਰ ਏਦਤ ਸਸਨਿ ॥ ਰਦੈ ਜੋ ਘਟ ਸੰਤ ਸਤਿ ਵੰਲ੍ਹ ਅਗ੍ਹ ਸ੍ਹ
ਗਨੁਯਰਨਤੈ ਇਸਧਿਤ ਸਤਿ ਰਤੇ ਰਯਰਨਤੇ ॥ ਰਦੈ ਜੋਂ ਧਿ
ਨਸਤਿ ਏਜਿਸਦੇ ਤੇ ਏਏ ਯਰਨਤੈ ਏਏਸ੍ਰ ਗਜੇ ਤਿ ਨਤੀਰ
ਉਜਗਤੇ ॥ ਰਦੈ ਜੀਯੰਰ ਸ੍ਰ ਗ ਜਰੈ ਧਰਿ ਗਤਿੈਂ ਰਘਤ੍ਰ ਯਰਨ
ਤੇ ਤਨੈ ਰਘਤ੍ਰ ਅੰ ਪਿਸਗਤੇ ਤਨੇ ਇਨੀਰ [illegible] ਧਰਿ ਗਤਿ
ਕਿਉ ਨਗਿੈਂ ॥ ਰਦੈ ਜੋ ਇਨ ਰੀ ਧਰਿ ਗਤਿ ਐ ਸੀਤੈ ਜੋ
ਨੇ ਦ੍ਰਸੁਲਪਿ ਰਗਿਰੇ ਨੀਰ ਰਗਿਰੈ ਸੁੰਦੋਤੇ ਤੈ ਤਘਸੰਧੇ ਤੇ

ਜਾ ਤਾਂ ਤੈ ਆਗਿਆ ਕਰਿ ਉਪਾਵਤੇ ਤਉ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਨ ਹੋਵਤੇ ਥੈ॥ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ਪੂਤ

ਮੰਤ ਕੇ ਬਿਖੈ ਵਿਤੁ ਆਗਿਆ ਕਰਿ ਤੈਂ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਵਨ ਕੇ ਬਿਖੈ ਰਹਤੇ ਹੈ॥ ਕਹੈ

ਜੋਗੀ ਜਬ ਕਰਿ ਮੇਦ ਤੇ ਉਪਾਵਤਿ ਜੋਗ ਤੇ ਧਾਰਿਤੁ॥ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ਪੂਤ ਮੰਤ

ਕੇ ਬਿਖੈ ਰਚਿਆ ਦੇਹ ਰਚਿਆ ਦੇ ਮਤਿ ਕਿ ਦਲਤੇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਵਨ ਕੇ ਬਿ

ਖੈ ਰਹਤੇ॥ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ਜਬ ਰਚਿਆ ਦੇ ਆਗਿਆ ਜਬ ਮਿਲੇ ਤਸ

ਤਬ ਮਿਲੇ ਜੋਗ ਕਰਿ ਮਿਲੇ ਕਮਲੇ ਜੋ ਤੇ ਕਮਲੇ॥ ਕਹੈ ਜੋ

ਪਤ ਮੰਤ ਕੇ ਬਿਖੈ ਆਠ ਸਾਠ ਤੀਰਥ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਵਨ ਸ

ਤੀ ਰਥ ਦਸ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ਕਹੈ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਮਤਿ ਸੂਤ ਹੈ ਸ

ਆਠ ਤੀਰਥ ਹੈ ਸੁਮਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਿ ਸੁ ਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤ

ਹੈ ਸੁ ਤੀਰਥ ਕੇ ਸੁਮਾਨ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ਪੂਤ ਮੰਤ ਕੇ ਬਿਖੈ ਕਉਣੁ

ਗਤੈ ਪਵਨ ਕੇ ਬਿਖੈ ਜਗਤ ਸੁ ਗਗਨ ਰਹਤੇ॥ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ਜਬ ਪ੍ਰਿਥਮ

ਰਖਿ ਸੁ ਖੁਲਤ ਤਉ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਕਰ ਦਿਤੇ ਜਗਤੇ ਜਬ ਸੁਖੁ ਲਗ

ਤਉ ਸੁਖੁ ਤੀ ਸੁਗਤੇ॥ ਕਹੈ ਜੋਗੀ ਪੂਤ ਮੰਤ ਸਾਗਿ ਪਾਣੀ ਬਾਣੀ

ਹੈ॥ ਪਿਤ ਮਾਤਿ ਕਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਦੇਹੀ ਜੋਗ ਜਨਮ ਜਿਸ ਦੇ ਸਉ ਤਤ
ਜਨਮ ਜਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਪਾਇਆ। ਕਿ ਗਮ ਅਉ ਜਨਮਾ ਜਿ। ਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰ
ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਬਿਖੈ ਖੰਡ ਗਿਆਨੀ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪਿੰਡ ਕੇ ਬਿਖੈ
ਕਦ ਜਿਸ ਬਾਣੀ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਜਗਤ ਦੇ ਤਤ ਗਿਆਨ ਤੇ ਹੈ। ਤਬ ਦੇ ਤਤ ਗਿ
ਆਨ ਦੇ ਸਮਾਤਿ ਹੈ॥ ਜਗਤ ਦੇ ਸਾਂਸ ਮਾਤਿ ਤਤ ਤੇ ਤਬ ਦੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਸੋਗ ਬਾਣੀ ਹੈ॥ ਜਗਤ ਦੇ ਉਤਪਤਿ ਤੇ ਸਾਗਰ ਪਵਨ ਤਬੀ ਤਬ ਦੇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਤਪਤੀ ਤਬ ਜਾਣੀ ਹੈ॥ ਜਗਤ ਦੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਾਰਣ ਗਿਆਨ ਦੇ ਤੇ
ਤਬ ਦੇ ਤ ਬਿਦ੍ਰ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਤਪਤੀ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਗਿਆਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਾਤਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜੇ ਹੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਿਆਨ ਦੇ
ਹੈ ਜੀ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਪਿਤ ਮਾਤਿ ਕਦ ਜਿਸ ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਿਆਨ ਦ
ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਦੇਤ ਜਿਤ ਸਮ ਸਮੇਲ ਤੇ ਖਿ ਤਾ ਮਾਤਿ ਜਿਤ ਸ੍ਰਿ
ਸ੍ਰਿ ਕਿਆ ਕਾਰਣ ਉਗ ਕਤ ਬੀਜ ਉਗ ਕਤ ਜਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਗ
ਜ ਦੰਤ ਕ ਬੀਜ ਤਨ ਤੀ ਜਗਤ ਦੇ ਖਿ ਤਾ ਮਾਤ ਤੇ ਤੇ ਸ
ਖਿੰਤ ਮਾਤਿ ਜਿਤ ਦੇ ਸਮ ਸਮੇਲ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਤ ਜਿਸ ਕਾਮ ਦੇ ਹੈ।

ਜਾਕਿ ਏਹੁ ਅਨੰਦ ਕੋ ਪਾਇਆ ਦਰਸਨੁ ਹੈ ਅਗ੍ਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਤ

ਹੈ ਸਿ ਪਾਗੇ ਸੇ ਸਗੁ ਕਾਗੁ ਹੈ ਤ ਸੋ ਹੈ ਬਿ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇ

ਦਰਗਹ ਤ ਸਚੀ ਕਰਿ ਮਿਲਤਾ ਹੈ॥ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਬਹੁ ਕਿਛੁ ਕੀ ਸਭ

ਕਿਛੁ ਧਾਤੁ ਹੀ ਅਨੰਦ ਸਤਿ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਕੋ ਅਨੰਦ ਸਤਿ ਸਮਸ

ਧਾਤੁ

ਲੈਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰਿਤ ਜਨ ਪਿਤਾ ਹੈ ਕੇ ਬਿਖੈ ਗਿਆਨ ਆਉ ਸਾਸੋ॥ ਸੋ ਜੀ

ਘਟ ਅੰਤਰ ਕੋ ਬਿਖੈ ਕਹੀ ਤ ਜਨੋ ਹੈ ਕਬੀਰ ਸਰੀਆ ਹੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪਿੰਡ

ਸਤਿ ਕਰ ਜਿਦ ਸਰੀ ਆ ਹੈ ਕਰ ਜਿ ਉਜਾ ਜਿ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੋ

ਜਿਤਨ ਏਤੁ ਸਮਝੈ ਤਿਤਨੇ ਏ ਸਮਝਦ ਸਕੇ ਹੈ॥ ਅ

ਜਿਤਨ ਏਤੁ ਜਸਮਝੈ ਏਤਨੇ ਏਸ ਸਤਿ ਉਜਾ ਜਿਗ ਕਹੈ ਜੋ

ਘਟ ਅੰਤਰ ਸਤਿ ਸੇਧੁ ਧਾਮ ਤਾ ਹੈ ਬੇਤੇ ਧੇਤੀ ਤੇ ਹੈ ਏਕ ਕੇ

ਜਸਤੀ ਹੈ ਏਕ ਕੀ ਜਾ ਜਸਤੀ॥ ਏ ਸੰਧਿ ਤ ਸਤਿ ਕਰਜਬ

ਤੀ ਹੈ ਕਰਤ ਸੇਤੁ ਹੈ ਕਰਤੁ ਧਤਾ ਤੇ ਕਿਸ ਕੀ ਜਸਤੀ

ਹੈ ਕਿਸ ਕੈ ਜਤੀ ਜਸਤੀ॥ ਸਚੁ ਸੇਤੁ ਹੈ ਪਿੰਡ ਸਤਿ

ਏ ਅੰਤੁ ਬੇਤੀ ਹੈ ਅਸਲ ਧਾਤੀ ਹੈ ਸਤੁ ... ਬਸਰ

ਨਉ॥ ਨਾਮਕਥੀਜਤੈ ਸੰਤੋਖਕ ਸੁਣਾਏ॥ ਜਿਦਕਤਲੁਤੇ ਨ ਉਨਗ
ਤੇਧੌਲੈ ਗਗੀਚੀ ਸਖਤੈ ਸੰਜਮਕੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਤੈ ਜਉ ਐਸੀ ਖੇਤੀ ਤੇ
ਤਉ ਜੰਮੈ॥ ਜਉ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਤੇ ਤਾਂ ਉਖੇਤੀ ਉਜਾੜਿ ਜਾਇ॥
ਤੇਤ ਖੇਤੀ ਇਸਪਿਤ ਪਨਮਾੜਿ ਤੈ॥ ਰਤੇ ਜੀ ਬੈਤ ਸੰਤੇ ਤੇ ਘਿਖੇ ਸੁਕਤਿ
ਕਿਐ ਤਗਕੈ ਘਿਖੈ ਸੁਕਤਿ ਤੈ॥ ਰਤੇ ਜੋ ਅੰਤਰ ਸੁਪਤੇ ਤਾਂ ਉ ਸਕੁਧ
ਤਸੰਤ੍ਰ ਇ ਸਤੀਕਾ॥ ਰੈਤੇ ਜੋ ਅੰਤਰ ਜਿਸੁ ਧਸਤ੍ਰ ਸੁਪਤੇ ਤਾਂ ਤੈ ਸਿਕਦ
॥ ਰਤੈ ਜੋ ਅੰਤਰ ਇਸਤੀ ਧਸੰਤ੍ਰ ਸੁਪਤੇ ਤਾਂ ਤੇ ਜਿਕਧੁ ਪਿਨ ਖਿਤ ਰੈਐ
॥ ਸੁਧੁ ਪਿਨ ਥੇ ਤੈਐ॥ ਰਤਿਆ ਕੇ ਪਾਸਿ ਗਏ॥ ਰੈਤੇ ਜੀ ਪੇਤ ਧਸ
ਤ੍ਰ ਕੇ ਤੇ ਪਾ ਪੈਐ॥ ਰੈਤੇ ਜੀ ਗੁਰਕੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾ ਪਕੇ ਸੈ ਗਤਿ
ਤੇ॥ ਰਤੇ ਜੀ ਬਤ ਸੰਤ ਕੈ ਬਿਖੈ ਪੁਗੀਆ ਤੇ ਇਸਾਂ ਪਿ ਤੇ ਕੇ ਬਿਖਕ
ਤੈ॥ ਬਤਸੰਤ ਸਾੜਿ ਜਿਦਪੁਗੋ॥੧॥ ਬਤਸਪੁਗੋ॥੨॥ ਰੇਦਪੁਗੋ॥
ਇਦ੍ਰਪੁਗੀ॥੪ ਬੈਕੁੰਠਪੁਗੈ॥੫॥ ਧਸਪੁਗੀ॥੬॥ ਤਗੀਲਕਪੁਗੀ॥
ਸਪਤਪੁਗੀਆ ਬਤਸੰਤ ਸਾੜਿ ਏ ਤੈ॥ ਰਤੇ ਜੀ ਪਿਕ ਸਾੜਿ
॥ ਰਤੈ ਜੀ ਜਿਦ ਇ ਸਸਾੜਿ ਜਿਉ ਪੁਗੀਆ॥ ਬਤਸਾਗਿਆਨਧ

ਤ ਸਪੁਗੀ ॥੨॥ ਗੁਰਦੇਵ ਬਰ ਦਾਨ ਸੁਨਾਏ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਂਕੀ ਦੁਖ ਪੁਗੀ ॥੩

ਗੋਬਿੰਦ ਸਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਦੁਖ ਕੁਠ ਪੁਗੀ ॥੪॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਿਮਰਤਿ

ਕੇਤ ਕੇ ਤੁ ਪੁਗੀ ॥੫॥ ਧਾਮ ਸਿਮਰਤਿ ਧਾਮ ਪੁਗੀ ॥੬॥ ਸੈਸਾਰ

ਕੀ ਧਾਤੁ ਸਾਕੇ ਸੁਖ ਤਰਵੰਨ ਪੁਗੀ ॥੭॥ ਕੇ ਪੁਗੀਆ ਸਿਮਰਤਿ ਕ

ਤੈ ਜੋ ਬ੍ਰਤ ਸੰਤੋਖ ਬਿ ਕੇ ਸਾਤਨ ਧਿਤਾਂ ਨਕੀ ਤੈ ਬਤਿਲਾਤੇ

ਸਿਮਰਤੇ ਤੈ ਬੇਟੇ ਤੈ ਧੀਆ ਤੇ ਕਤੇ ਕੇ ਸੁੰ ਧਿਨ ਸਤਿ ਧੇਤ ਕਦਾਕਿ ਤੈਕ

ਤੈ ਜੀ ਧੀ ਗਤੁ ਧਿਤਾਂ ਤੈ ਖਸਮ ਤੌ ਸੰਜਮੁੰ ਨ ਖੀ ਤੈ ਸਾ ਸ੍ਰਿਸ

ਬਤਲੇ ਸਿਵ ਸਿਮਰੀ ਤੈ ਸੀਲੁ ਪੁਤ੍ਰੌ ॥ ਕੈ ਜੋ ਬ੍ਰਤ ਸੰਤੋਕ

ਖਿਖੈ ਕੇ ਕਿਦੈ ਗੋ ਤ੍ਰਿਕਿ ਸਿਰੌ ਕੇ ਕਜਸਾਂ ਧਿਤ ਕੋਬਿ

ਖੇ ਕਦਾਕਿ ਤੈ ॥ ਕੈ ਜੋ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਿਤੁਤੈ ॥ ਬਕ ਕਰਸਦੈ ਗੈਤੈ

॥ ਲਬੁ ਜਸੁ ਤੈ ॥ ਕੈ ਜੋ ਬ੍ਰਤ ਸੰਤੋਕ ਬਖੈ ਨਾਤਿਕਾਤਿ

ਕੇ ਗੰਗ ਨਾਤਿਕਾਤਿ ਕੇ ਬ੍ਰਤ ਗੰਗ ॥ ਧਿਨ ਸਤਿ ਕਦਾਕਿ ਤੈ

॥ ਕੈ ਜੋ ਧਿਨ ਸਤਿ ਜਰਿ ਕੇ ਤੁ ਸੁ ਜਧ ਗਿਆ ਦੇਤ ਤੈ

ਤਬ ਪੰਡਿਤ ਸਭ ਜੋੜਿ ਕੈ ਕਹਿਆ ਹੋਰ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਤੇ ਤੋ ਕਹੇ ਹੀ ਗੰਗਾ ਸਾ

ਗਰ ਤੇ ਹੋਲ ਕੇ ਹੀ ਗੰਗਾ ਸਾਗਿ ਚੌਲਾ ਤੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਤੋ ਗੰਗਾ

ਤੇ ਹੈ॥ ਤਬ ਪੰਡਿਤੁ ਕੁਸਲ ਸਾਗਿਨੀ ਉਆਵਰ ਤੇ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬਾ ਗੰਗੀਨ

ਜਗਿਆ ਦਤਾ ਹੈ ਕੇ ਹੀ ਸਭੁ ਬਾਬਾ ਗੰਗਾ ਹੈ ਪ੍ਰਿਸਤੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਗੰਗੁ

ਬਾਬਾ ਗੰਗੁ ਹੈ ਚੌਲੇ ਬਾਬਾ ਗੰਗੁ ਹੀਆ ਲੈ ਜਿਕਿਉ ਰਹੇ ਸਿਬਾ

ਜੇ ਕਹੇ ਪੇ ਸਰੇ ਪੇ ਗੰਗ ਪੇ ਪੇ ਸਰੇ ਬਾਬਾ ਗੰਗਾ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਬਾਬਾ ਸਭ

ਬੇ ਪਾ ਸੇ ਸਾਗਰ ਓਕਿ ਆਵਤ ਤੋ ਹੈ ਅਰ ਸਰੇ ਬਿਖੇ

ਕੁੰਠ ਕੇ ਬਿਖੈ ਜੋਤਿ ਸਭੁ ਪ੍ਰਸਰ ਲਬ ਬਾਬਾ ਸੰਤ ਕੇ ਬਿਖੈ ਤੇ ਸੁ

ਤਪ ਤਸਾਤਿ ਕਰ ਤੇ ਹੈ॥ ਕਹੇ ਜੋ ਪਿਕ ਕੇ ਬਿਖੈ ਪਾ ਸੇ ਸਾਗਰ

ਓਕਿ ਆ ਸਿਸ ਕੇ ਬਿਖੈ ਹੈ॥ ਚੌ ਸਭੁ ਅਪੀ ਕੇ ਬਿਖੈ॥ ਜੋਤਿ

ਅਸਾਗ ਸਾਗਰ ਕੇ ਤੇ ਕੇ ਬਿਖੈ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਬਾਬਾ ਸਭ ਕੁ ਕਰ ਜਾਰ

ਢੋਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਲੇ ਹੋਗਾ ਤਬ ਸਾਗਰ ਜੋਤਿ ਬਿਖੈ

ਜਾਪ ਸਾਗਰ ਸਮਾਇ ਲੇਗਾ॥ ਜਾਪਿ ਅਗਾਸ

ਏਹੁ ਜਿ ਬੂਡ ਮੰਤ੍ਰ ਤੈਮਿਆ ਨ ਪਾਲੈ ਤੋ ਉਪਜਿ ਆਉਪਜਿਆ॥ ਉਸਮਾਂ ਪਿਤ ਰੇਖ
ਤਰਿਓ ਕਹਿ ਤੋਉਪਜਿਆ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਉਪਜੀ ਉਸਮਾਂ ਪਤਿ ਪਾਵਣ ਕੀ ਬਾਤ
ਤੋਉਪਜੀ ਜਿ ਤਨ ਤਲੈ ਮਗੀਤ੍ਰੈ ਦੇ ਤਨੈ ਤੇ ਜੋ ਤਿਆ ਸ੍ਰੁਪ ਜੀਅਗ
ਸ੍ਰਿਖ ਕਹਿ ਲਿਜ ਉਮਿਗੈ ਬਿਬੇ ਨਬੀਐ ਗੀ॥ ਸਿਗ ਤੀ
ਥ
ਜਿਤਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਤਤੋ ਤੈ ਮਿਨਿ ਗੰ ਜਨਕੀ ਜੋ ਤਿ ਮਿਓ ਸਭਾ ਮਾਨ੍ਰ
ਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਕਰਕ ਦੇਤ੍ਰ ਤੋਉਪਜਤ ਤੰਗੋ॥ ਨਬੂਡ ਮੰਤੌ
ਜਾਂਪਤੇ ਨਕ੍ਰ ਜਾਨਮੇਲਾ॥ ਤਬਾ ਫਿਰਿ ਦੇਕ੍ਰ ਸਿੰਗ ਜਨ੍ਰ ਸਿਗੀਰ
ਗ੍ਰਉਕੇਲਾ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕੈ ਪਸਾਰਿ ਸਬਹੁ
ਪ੍ਰਪਾਈਐ॥ ═══॥═══॥═══॥═══॥═══॥═══॥═══॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ

ਪ੍ਰਥਮੇਵਾ ਉਸਕਾਕਾਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਤੇ ਪ੍ਰਿਤਖ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਿਗ ਐਖੁਰ
ਗੁਰੂ ਤੇਣੀ ਐਤਿ ਸਵਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸਿਰਕਰਿਕਰਿ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਸਿਮਰ
ਨਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੋ ਦਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕੇ ਸਾਤੇ ਸਿਖਕਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸੇਵਦੇ
ਹੀ ਦਾਸ ਦੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਉਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੁ ਦਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੈ ਸੁ
ਸਤੁ ਹੈ॥ ਜਿਉ ਸਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ਤਾ ਉਸਦੇ ਪੀਛੇ ਤ
ਗੁਰੂ ਜੋੜਾ ਗਿਆ॥ ਜਿਉ ਦਰਗਿਤ ਜੀ ਐਜਿ ਉਪਜੇਦੇ ਪੀਛੇ ਉਤਰ
ਸਹੁਤ ਗਿਆ॥ ਜਿਉ ਪੇਸਹਣ ਅਤੇ ਸਲ ਦੇ ਪੀਛੇ ਉਪਗੋ॥ ਜੋ
ਅਗਜਣ ਸਤ ਦੇ ਪੀਛੇ ਉਪਦ॥ ਜਿਉ ਸ ਸੇਵੈ ਪੀਛੇ ਸਸੇਵਾ ਪਿੰ
ਤਾ ਕਰੋ ਉਸਨੂੰ ਸਤੁ ਆ ਜਿਉ ਧਾਨ ਦਾ ਉਪਗ ਉਸੁ ਗਜੇ ਕੀ ਇਹ
ਤਾ ਪੀਛੇ ਹੈ ਆ॥ ਉਸ ਕਰੇ ਉਸਗੁਰੂ ਦਤਿਆ ਪਰ ਉਸ ਕਾ ਧਿਕਾਸ
ਦੇਤ ਨਖੋ॥ ਉਸਨੂੰ ਦਾਨ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਤ ਦਰਿਕਰਿ ਗਿਰਸਤਿ ਆ ਤਬ
ਉਸ ਸਿਖ ਦੈ ਪੀਛੈ ਉਸਿ ਗੁਰੂ ਜਾਣਾ॥ ਜਬ ਐਸੀ ਇਹ ਤਾਂ ਜਿ

ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਬਾਗੁ ਸ੍ਰੀਓ ਨੇ ਰੁਟੰਘ ਕੋ ਉਸ੍ਰੀ ਤਾਂ ਨੇ ਸੋਦਰ ਸੰਗੀਆ ਦੇ
ਉਸ੍ਰੀ ਤਾਂ ਨੇ ॥ ਅਗੁ ਜਿਥੁ ਗੁ ਸੁਗੁ ਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਿ ਸ੍ਰੀ ਰਮਦਾ ॥ ਕਿ
ਮਰੀਨੇਆ ਕਪੀ ਜਿਉ ਗੁਸਮਾਂ ਨੂੰ ਗੁਸਾਈ ਆਪਿ ਸ੍ਰੀ ਕ ਮਦੇ ਪੈਰ
ਸ੍ਰੀ ਖ ਤਾਂ ਦੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਤੈ ਮਾਗੇ ਤਿਮ ਕੋ ਸਿਖ ਕੇ ਮੇ ਨਮ ਕਰੀ ਗਿ
ਦਿਵ ਸੁਖ ਲੀ ਸੈਨ ਨਈ ਉਨ ਆ ਪਿਤ ਮਾਤ ਰੇ ਗੁਸਾਈ ਪੁ ਗੀ
ਬਾਸੁ ਉਸ ਕੋ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਰੇ ॥ ਉਨਾ ਤੰ ਉ ਉਨ ਕੇ ਉ ਸੁਖ ਕੀ
ਨਕ ਲਾਗ ਦਤ ਉਨਾ ਤੰ ਉ ਉਨਾ ਕਗਾਤਿ ਆਂਗਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗੀ ਖੁੰ
ਇਆ ਤੰ ਉ ਸ੍ਰੀ ਉਨ ਕੇ ਉਨ ਕਾਤਿਆ ਜਿਤ ਮੇਮਰੇ ਸਿਖ ਤੇ ॥ ਉਨਾ
ਉਨਾ ਤਾਂ ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਅਗੁ ਤ ਬੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰੀ
ਪ੍ਰੇਤ ਘਾਤ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਨੀਐ ਜਿ ਉਨਾ ਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਾ ਤਿਕ
ਗੀ ॥ ਸੁਪਕੇ ਸਘਾਰਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀਐ ॥ ਸਾਧ ਕਿਆ
ਮਘੁ ਕੁਇਆ ਜਿਤੇ ਗੇ ਕਗਾਤਿ ਨਵੇ ਤ ਉ ਕੇ ਦੋਲ ਨ ਸੇ ਉ

ਨਰ ਦਲ ਮੇ ਗੈੜੀਆ ਗੋਬਿਸਾਤ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਗੁਰੂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ [illegible]
ਨੂੰ ਕੇਥੀ ਤੋਂ ਲਿਖ ਸੀ ਤੇ ਤ ਸਭ ਜਾ ਦੇ ਤੇ ਪਗੁ ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਕੇ ਖਿਵੀਐ
ਗਤ ਤੇ॥ ਕੇ ਹੀ ਕੇ ਤੇ ਦੇਦ ਨ ਤੇ ਕ ਸ਼ੀਕ ਤੇ ਅਸਕ ਗਤ ਕੇ ਸ਼ੀਕ ਤੇ ਜ
ਅਗ ਭੇ ਤੋ ਤੇ ਸੇ ਦ ਕੁ ਤੇ ਭੇ ਲੇ ਤੇ ਕ ਗਤੁ ਤੇ ਨ ਤੁ ਸ ਤ ਤਿ ਪ੍ਰਸੀ ਤਿ ਜ
ਨ ਰਿਆ ਪ੍ਰਸੀ ਤੇ ਰਿ॥ ਲਿਤੁ ਅਗਨ ਕ ਦਲ ਮਿਤ ਰ ਥਾ॥ ਸਤ ਮਏ
ਦ ਕ ਤੇ ਜਿ ਸੈ ਸਗ ਮੁਤੁ ਕੇ ਤ ਕ ਦੇ ਸਿਕ ਤੇ ਤੁ ਜੇ ਅਗ ਨ ਕ ਸ ਲ ਸਾ ਬਿ
ਸਨੁ ਲਗੇ॥ ਪਗੁ ਕ ਗ ਤਿ ਪਦ ਸਸ ਲੀ ਸ ਤਿ ਲੇ ਅ ਰਿ ਦ ਪ੍ਰ ਘਾ ਤ
ਰੇ ਤ ਨੇ॥ ਸਾ ਹਿ ਸੰ ਕ ਟ ਦੇ ਸੇ [illegible] ਕ ਭੇ ਜੇ॥ ਖਿ ਗ ਦ ਲ ਜੀ ਦਿ
ਆ ਪ ਨੇ ਕੇ ਤ ਕੁ ਲ ਲੇ ਤੇ॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਸਾ ਹਿਬ
ਰੀ ਜਿਤੁ ਕੇ ਪੀ ਸੈ ਸਾ ਗੀ ਸਤੁ ਪ੍ਰ ਸੈ ਸ ਗੀ ਸ ਗ ਤੇ ਘ ਰੀ ਅ ਕੀ
ਲਗ ਤ ਨੇ ਅਗੁ ਤੁ ਸ ਅ ਰ ਗ ਤੁ ਪ ਗਿ ਸ ਤਿ ਘ ਕੇ ਸ ਨ ਸਾ ਤਿ
ਖਿਦ ਤੇ ਆ ਦ ਤ ਨੇ ਜਿ ਪ੍ਰੇ ਸ ਸੀ ਤ ਸਾ ਬਿ ਤੁ ਲੇ ਟ ਪਾ ਤਿ ਲ

ਨੋ:ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਅਗ੍ਰ ਉਤ੍ਰ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਸ ਅਨੇ ਤੋ ਪ੍ਰਿ ਕਰਿ ਕੇ ਗਾ ਪ੍ਰਿ ਸਿਖ ਕ

ਸਮਝਿ ਭ੍ਰਤ ਕਰਿ ਤਬ ਓਸ ਕ ਕ ਭ੍ਰਤ ਸਿਗਪ ਜਿਸ ਨ੍ਰ ਬ੍ਰਉਤ੍ਰ

ਲ ਤੇ ਸ਼੍ਰਿਆਂ ਯਿਆਂ ਤਾਂ ਯ ਜੇ ਤੇਂ ਓਸੀ ਕੇ ਓਸ ਗੇ ਉਤ੍ਰ ਸਬ ਸਿ

ਕੀ ਤੇ ਪ੍ਰਿ ਵਜ੍ਰ ਕੀ ਪਦੋ ॥ ਅਗ੍ਰ ਤੇ ਸਿਖ ਓਸ ਕੇ ਓਸ ਤੇ ਓਸ ਬ

ਸਿਕੀ ਤੇ ਪ੍ਰਿ ਬਜ੍ਰ ਕੀ ਪਦੈ ਓਸ ਕੇ ਪੋਢੇ ਕ ਕ ਤ੍ਰਬ ॥ ਅਗੁਤ੍ਰ

ਅਗੇ ਸੁਕ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿ ॥ ਕਿਓ ਜਿਸ ਕਿਬ ਕੇ ਤ ਕ ਸ ਸਾਬਿ ਸ੍ਰ ਆਸਿਸਕ

ਤ ਲਾਪ੍ਰਤੁ ਕਾ ॥ ਅਗੁ ਜਿਤੀ ਸੇ ਕੋ ਲਿਕ ਗਿਰ ਗਿਤੁ ਗਾ ਤਬ ਸ ਕੁ ਕੇ

ਗਾ ਸ੍ਰੀ ਬਜ੍ਰ ਕੀ ਵੀ ਜਿ ਲੀਆ ਆਗੇ ਨ ਗ ਕ ਪਤੀ ਤ੍ਰਕਾ ਤਿਓ ਕੇ ਸਤ੍ਰ

ਪਣ ਸੇਸ ਗੇਰੀ ਸੇ ਦੈ ॥ ਕਸ ਕੇ ਓ ਜਬ ਸਨ ਸ੍ਰਕ੍ਰ ਗੈ ਤਬ ਸ੍ਰਤ੍ਰ ਸੇ

ਦਕ੍ਰ ॥੧॥ ਆਪਨੇ ਪਨ ਕ ਗਤ੍ਰ ਪ੍ਰ ਤੀਸ ਗ੍ਰਸ: ਹੈ ਕ ਗਤਿ ਕਬ

ਤ ਜੇਤੁ ਕਾਂ ਤੇ ਕੇ ਉਥ: ਤੇ ॥੨॥ ਤਿਸ ਕ ਪ ਸ ਗਾ ਤ੍ਰ ॥ ਜੇਤੁਕਿ

ਲ

ਸੇਰੀ ਗਾਪ੍ਰਿ ਕੈ ਸਿਕ ਸਤ੍ਰ ਬਸਤ ਗ ਰੈ ਸ੍ਰੀ ਤੁੰ ਕ ਤਸ ਕ

[illegible]

ਕਹੈ ਤੈ ਤੀਸਰ ਤਿ ਜੋ ਕਰਾ ਮਿਸਕਾਤਿ ਕੁਧਰੀ ਨ ਤੈਪਿ ਆ ਕੇ ਸ਼ੀਪਾਸ ਮੇਸ
ਕੇ ਆਗਸੁ ਧਕਾਲਿ ਕੁਗਿ ਮੈਂ ਗਿਆ ਵਾਂਨੇ ॥ ਤਬ ਅਕਾਪਾਸ ਮਗੀਰੁ
ਦੇ ਤ ਗਾਲਿ ਧਾਲਿ ਕਰਾਗਿ ਜੇਦਗੇ ਉਸਕੈ ਆਗੇ ਤੌਧਿ ਗਤਉ ਜਿਸ ਤੁਸਾਮੀ
ਸ਼ੇਰੁ ਮੇਸ ਮਗੀਰੁ ਕਹੀ ਤੇ ਗੈ ਆਗੋ ਤੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਧਿਕਰਨੈ ਤੇ ਗੈ ਅਸੋਧੁ
ਧ੍ਰ ਸੀ ਤਾਂ ਨੇ ਤਬਕ ਟਿਕਾਣੇ ਜਿਤੁ ਸ ਗੋਆ ਗਿਆ ਸਿਕਗੁ ਤਬ
ਮੇਦਕੁ ਕਹੀ ਐ ਤਿ ਸਕਂ ਤ੍ਰਸ ਗਾਪਿਦ੍ਰਸੁਪ ਸੰਕੁਤ ਪਿ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਤੁ
ਜਿਧਾ ਤਕੇ ਪ੍ਰੀਕੇ ਜਿ ਜਧਿ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਤੇਂ ਓਪ੍ਰੇਧਾ ਤਾਧਿ ਸਤੇਬਾਕੇ
ਸੋਤੁਰੁ ਥੇਕ ਕਹੀ ਨਿ ਆਪੀ ਤੈ ॥ ਅਦਬਕ ਧਤਾਂ ਪਿ ਕੇ ਤਾਂਨੇ ਜਿਪ੍ਰੇਮਗਾ
ਕਾਂ ਸ਼ੇਰੁ ਕਾਂ ਗੇ ਤੈ ॥ ਅਦਬਕ ਜਿਸਕ ਪ੍ਰਸੋ ਸਿਕ ਜੁਆਪੇ ਅਗੁ ਗੁ
ਜਿਸਕ ਕਾਸੁ ਤੈ ਸਿਸਤ ਕਾਪੁ ਤੈ ਜਤਉ ਸ਼ੇਰੁ ਕਜੁਆ ਧਾਪਿ ਤਬਾਗੇ
ਗੁ ਜਾਪਿ ਜਧ ਸ਼ੇਰੁ ਕੇਨ ਸੀਪਾਂਸ ਕਦੁ ਆਦ ਧਕਾਂ ਕੇ ਜਿ
ਕੁਧੁ ਸੋਗ ਜਾਪਿ ॥ ਨਾ ਗੁ ਜਿਤੇ ਤਾਂ ਨੇ ਸਿਸੀਪਾਂਤੀ ਕਗਿਕੈ

ਤੇਜੈ ਜੋਘਰਰੂਆਪ ਚਿਤਘੋਗੁਰਦੀਏਮੀਠਾਦੇਤ ਤੁਮਗਿਰਾਬਿਤੇ
ਮਣ੍ਹਰਰੂਅਰਿਓਰਾਗਿਖਿਆਜਾਪਾ।ਤਿਨਿਰਗਿਰਗਿਰਰੂਅਥ
ਖਿਆਜਤ ਹੈ॥ਤਿਨਮਹਿਵਿਸ੍ਰਵਿਆਬਸਤ੍ਰਤੇਤੀਹੈ॥ਪ੍ਰਥਮਜਉ
ਤਿਣ੍ਹਰਹੇਤ੍ਰਬਧ੍ਰਮਸਰਵੀਮੇਵਲਗੇਜਿਕਦੇਸਿਤਿਵਿਪਲੁਪਲੈਂ
ਮਗਰਾਮਿਮਮਤ੍ਰਗੁਰਰੇਖਗਨ੍ਹਕਤੇਉਗ॥੧॥ਦੁਤੀਆ ਤਿਨਮਤ੍ਰ
ਰਹੇਧਮਲੀਬ੍ਰਰਨੈਮਾਵਿਆਕਮਤ੍ਰਵਿਸਰੇਰਸੰਗਰਮ੍ਰਖਮਾਗਿ
ਗਿਰਤ੍ਰਰਹੈ॥੨॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤਿਨਜਤਰੁਰਗਿਰਗਿਰਸ੍ਰਘਗਜਿਗਪੰ
ਜਤ ਰਤ ਰਸ੍ਰ ਤੈ ਜਤਕਰੀਪਣ੍ਹਤਿਣ੍ਹਰਾਗਿਰਗਿਗਖਲ੍ਹ॥੩॥ਚ
ਤੁ੍ਰਗਖਤਿਣ੍ਹਰਗਿਕਬਿਲੈਤ੍ਰਗਖਲ੍ਹ॥੪॥ਪੰਚਮਤਿਣ੍ਹਰਗਿ
ਗਿਮੋਤ੍ਰਗਖਲ੍ਹ॥੫॥ਖਸਟਮਤਿਣ੍ਹਰਗਿਰਗਿਜੁਧ੍ਰਗਖਲ੍ਹ॥੬
ਸਪਤਮਤਿਣ੍ਹਰਾਗਿਰਗਿਆਂਕਰ੍ਹਗਖਲ੍ਹ॥੭॥ਅਸਟਮਤਿਣ੍ਹ
ਰਾਗਿਰਗਿਸੰਗਸਮ੍ਰਗਖਲ੍ਹ॥੮॥ਨਉਮਤਿਣ੍ਹਰਗਿਰਾਗਿ
ਖਿਮਨਰੂਪੜਕ੍ਰਰਤਿਅੰਦੈਜਲਿਰਗਲ੍ਹ॥੯॥ਦਸਮੇ

ਤਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪੈਰੇ ਕਾਲਾ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਆ ਤ ਦੇ ਤ ਤਕ
ਗਿਆਨਿ ਅਹਾਰ ਕਰ ਤੂ ਅਪ ਅਹਾਰ ਗਗਰੀ ਨਿਸਤਰਿਆ॥ ਨਾਮ
ਨ ਮਿਤ ਤਉ ਕਰ ਗਿਰਹਿ ਕੋ ਨਉਨ ਦਲ ਜਾਗੁ ਗਿਪਰਿਆ॥ ਜੇਤੇ
ਗਾਫਲੀ ਕਹੈ ਅਲਖ ਲ ਤਪਿ ਗੈ॥ ਜਾ ਸਮਝ ਕਦੇ ਆਤ ਤਉ
ਮੇਰੇ ਤਰ ਕਿਉ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਜਿ ਕਿਉ ਰ ਸੁਪਤੁ ਜਾਗੁ ਗਿਰਤੇ
ਆਗਾ ਮਿਅਦਤੇ ਮਿਤ ਪੜੀ ਕਰਿ ਰਿਪਾਵਹਿ ਤੇ॥ ਅੰਤਰਿ
ਪ੍ਰਸੰਨੈ ਥਾਤ ਗਿਰਦੇ ਜਿਉ ਕਿਉ ਸਭਿ ਮੈ ਤੇ ਕਿਉ ਸਭੀ ਜਿਹ
ਲਕਰੈ ਗੈ ਮਿ ਸੁ ਤਰ ਪਾਵਦੇ ਤਰ ਪੀਵੈ॥ ਤਉ ਕਿਸਰ ਸੁ
ਕਿਰਤ ਨ ਸਾਧ ਮਿਸਰ ਬਾਰ ਸੁ ਗਉ ਪਰਸੁ॥ ਗੁਰ
ਕੋ ਸਿਖੁ ਮਿਸਰੇ ਉਪਾਗਿ ਤਉ ਕਰਿ ਗਿਰਹਿ ਕਿਰਤੁ ਤਰਿਗੈ ਤਉ
ਪਾਵੈ॥ ਅਗੁ ਜੇ ਕਮ ਨ ਗਰ ਸੰਗ ਪਾਏ ਤਉ ਸਭੀ ਪਾਵਤਾ॥
ਕਿਉ ਰਹਿ ਜਾਨੀਐ ਜਿਨ ਪਾਵੈ ਸਪਰ ਥਲ ਜਿ ਕਹਿ
ਗਿਜਾਨੀਐ॥ ਸਾ ਪਿਰ ਕਿਆ ਕੇਤਿਆ ਜਿ ਕੰ ਧੀਰ ਸਤਿ

੭੧ ੭੨

ਸਾਕਤ ਕਿਆ ਰੋਏ ਜਤ ਸਿਧ ਮਾਨਿਆਕਾ। ਅੰਧੇ ਏ ਕਨਲ ...

ਕਮਸਧ ਜਸ ਸ਼ੀ ਐ ਦੁਰਾ।੧। ਜੋਬਹੁਤ ਸਮਸ੍ਰ ਸ਼ੀ ਐ ਕੋਲਾਵੀ

ਐਂਧੇ ਅੰਧਾ ਕਨ੍ਰ ਕੰਧੀਗ ਜਧ ਜੈਂਆ ਤਧ ਮਨੁਮਾ ਨਿਆ

।ਮਨੁਮਾ ਨਿਆ ਲੋਕਨ ਪਤੀਜੋ। ਨ ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਕਨ ਕਗੋਜੋ।।

ਸਮਸ੍ਰ ਜਿਤੈ ਸਿਧਿ ਤਨੈ ਰੋਮਾਂ ਤੈ ਅਧ ਧਧ ਕੁਬ ...

।ਨ ਤ ਕਲ ਲੇਖੇ ਖਿਕ ਗਲ ਤੈ ਗੁਤੈ ਤੁਮੈ ਤੁਧ ਰਕੁਧ।। ਸਿਧ ਕਬਤ

ਜਿਤੈ ਸਿਧਿ ਤੀਜੈ। ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬਤ ਤਗਿਕਬ ਤਿਸੁ ਤੁਪਗਿਕਤੁ ਸਾਈ

ਤ ਸਿਧ ਨਤ ਨਬਾਲਿਅਜਤੀ ਜਿਕਿਨ ਦੈ ਮਨੇ ਸੁਕ ਸ਼ੀਲ ਸਮਕ

ਸੁਬਿਤੀ ਕਬੈ ਜਿਨਿ ਗੁਤਏ ਕਗਿਕਾ ਗਿ ਦਿਜੈ।। ਧਗੁਗੁ ਧਗੁਧਤ

ਗੁਗੁ ਸਕਿਗੁਗੁ ਗੈਗੁ ਸਤਿ ਗੁਗੁ ਸਤਿ ਕਤ ਤਿਆ ਸੁਰ ਤਿਆ

ਪ ਨੁ ਤਿਆ ਕਸ ਦਤਿਆ ਰੀ ਪ੍ਰਸੈ ਗਤਿ।। ਗੁਗੁ ਗੁਸ ਸ਼ੀ ਕਉ

ਨ ਮਸਕ ਗੁ ਸਕਲ ਸਾਪ੍ਰਨ ਕਉ ਨਸਮਕਗੁ।।।=।।।

।।=।।।=।।।=।।।=।।।=।।।=।।।=।।।=।।।=।।।=।।।

ਰਖਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਰ ਗ ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ ਰਹਿਤੁ ਗ੍ਰਥਾਲੀ ॥ ਤਬ
ਕਹੀ ਜੁਗ ਸਿਰ ਧਾਰ ਸਿ ਗੰਭੂ ਤ ਗਤਿਆ ॥ ਕਹੀ ਜੁਗ ਗਾ ਧਾਰ ਤੇ ਸ
ਤੇ ਗਤਿਆ ॥ ਕਹੀ ਜੁਗ ਧਉ ਸੰਕਰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਿ ਗਤਿਆ ॥ ਤਬ ਉਸੰ
ਕ ਗਸਾਂ ਖਿਧਾ ਰਤੀ ਗਗਨੁ ਢੁਟੈ ਪੀ ਗਤਾ ਤੇ ਧਰ ਤਿਸ ਜੋ ॥ ਸ
ਧਨੇ ਸਾਰ ਗੇ ਤੇ ਅਰ ਸੁ ਕੀਆ ॥ ਪੁਨੇ ਤੇ ਧਉ ਨੁ ਸਿਰਲਾ ॥ ਸੋ
ਤਗ ਤੇ ਨੇ ਤਸ ਗਨਿ ਸਿਰਲੋ ॥ ਅਨਸ ਤੇ ਵੇ ਫੀ ਕੀ ਨੇ ਜੁਗ ਤਿਤੇ
ਘਤ ਸਾਂ ਘਿਸ ਨੁ ਸੋ ਸੁ ਕੀ ਪੇ ॥ ਤੀਨੇ ਤੇ ਉਤ ਪਤਿ ਸਿਰਗੀ ॥ ਧੈ
ਏਵੇ ਕੰਉ ਪ੍ਰੇ ਕ੍ਰਸਾ ਲੁ ਕੀਆ ॥ ਤੀਨੇ ਫਤੀ ਘਤੀਆ ਉਤੁ ੧
ਸਪੁ ੧ ਪ੍ਰਿਆਲੁ ਤ੍ਰਿਤੁ ਫਤੀ ਸਤਿ ਪਫ ਨਰ ਬੰਕ੍ਰ ਕੀਆ ॥
ਪਗ ਸਕੀ ਏ ਤਿ ਘਤੀ ਕ ਤ੍ਰਿਆਰ ਗਾਗ ਕੀਆ ਸੰਤ ਖਰੀ
ਸ਼ੀਏ ਲਗਾਈ ॥ ਸਾਪਨੀ ਜੋ ਤਿ ਤੇ ਅੰਗ ਤੇ ਏਉ ਰਸੀਤ
ਲਖ ਜੀਆਂ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਧਾਪੀ ॥ ਏਉ ਰ ਸੀਤ ਲਖ ਜੀਅ
ਕੰਉ ਏ ਗਿ ਏਦ ਸਪੇਰ ਕੀਏ ਕਨ ਕੰਉ ਉਪਜਾਏ ਨਕੰਉ

ਨਿਧਨ ਦਨ ਕੋਤੁ ਪ੍ਰੰਤਿਆਨੀ ਰਗੀਆ ॥ ਅੰਤਿਧਨੀ ਰਗੀਆ

ਨਿਖ ਨੀ ਮਤਿ ਜੋਅਟਿ ਰਖੇ ॥ ਅਤੁ ਧਨੀ ਮਤਿ ਜੀਅ ਦਾਰਤਾ

ਗਿਤੁਗ ਖਧੇ ॥ ਸਤਰੁ ਗੁ ਇਕੈ ਵ ਅਧਰੁ ੧ ਕਲਿ ਤੁਗ ॥ ਅਤਿ

ਧਤੀ ਖਧੀਆ ॥ ਅਤੇ ਦੇ ਜੋਗ ਜਸੇਤ ਜੁ ਤੁਤ ਕੁ ਦਾ ॥ ਅੰਗੇ ਦਕੇ

ਖਧੀਆ ॥੧ ਤਗਖ ਦਕਿ ੧ ਸੋਗ ਦਕੇ ੧ ਅਤੀਤ ਦਕੀ ੧ ਇਤੁ

ਧਕਿ ॥ ਅੰਗੇ ਖੇਰ ਖਧੇ ॥ ਸਿਅਮ ਖੇਰੁ ੧ ਤੁਗ ਖੇਰੁ ੧ ਤੁਤੁ

ਖੇਰੁ ੧ ਅਖਗ ਧਰੁ ਖੇਰ ॥ ॥ ਅੰਗੇ ਧਗਨ ਖਧ ॥ ਧੜੀ ॥ ਧ

ਤਮਣ ੧ ਸੁਰੁ ੧ ਦੰਤੁ ॥ ॥ ਤੁਰ ਧੜੀ ਮਸਖਗ ਖਧ ਪੰਤੁ

ਪਾਨੀ ਧੈ ਸੰਤ ਰੁ ਖਧੇ ਅਰ ਸੁਗਤੁ ਖਧੇ ਨਗਿਤੁਗ ਧਖ ॥

ਧਪੁ ਪੰਤੁ ਖਧੇ ॥ ਨਗਰੁ ਸੁਗੁ ਖਧੇ ॥ ਕੈ ਤਰ ਦਤ ਖਧ ॥ ਗੁ

ਸਗੁ ਸਿਖ ਖਧੇ ॥ ਸਿਦ ਅਗੁ ਸਕਤਿ ਖਧੀ ॥ ਜਮਣ ਸਗੁ ਦਖਧਿ

ਸਾ ॥ ਗਿਜਨੁ ਸਦ ਤਗ ਅਤਣੁ ਖਧਿਆ ॥ ਇਤੁ ਗਤਿ ਖਧਿਆ

॥ ਪਲਣਸੇ ਧਨੈ ਅਸੁਣਤ ਸਤਿ ਤਪ ਤਗ ਖਧੇ ॥ ਸੰਗੇ ਦੈ

ਗੁਸੁਖੁਆ,ਨੁਖੁਅਾਗਜਾਬਪੇ॥ਸਿਵਿਦਾਗੁਣਬਾਪੇ॥ਸਤੁਧਰੁਤ

ਸਤੁਗਜੋਗਰ ਉਸਸਦਰਗੈਣੋ ਰਗਨਪਿਅਰੇ ਸਮਦਾਗਨਛ

ਯ:ਰਗ ਸਾਙਧੇਖਬਪੇ॥ਉਧਕਲਸੁਖਪੇ॥ਸਾਸਅਸ

ਅਰੇਸਛਿਤਰੇਬਪੇ॥ਅਠਾਗੜਪੁਤਨਬਪੇ॥ਤਪਿਸੰਪਿਅਪੁਤ

ਸਪਤਿਰਲਸੋਂਪਿਅਰੇਬਪੇ॥ਅਠਾਗੜਕੁਗਦਦਾਸ੍ਰਪਤੀਬਪੇ

ਸਪਤਸਸੁੰਦੂ ਨਉ ਸੈਨਦਸੀਨਰੀਅ ਗਟੂਤੁਬਾਪਿਆ॥ਪਗੇ

ਸੁਐਗਪਨਾਤੁਸਤੁ ਗਯਾਰਬਤੁਬਨੀਸਣਿਅਉ ਸੀਨਲਬ

ਤੁਸਿਪੈਰਰਗੈ॥ਪੁਗੈਅਰੀਪਲੋਅਣਉਰਤਰਦਦਪੈਰਰੀਏ

ਥੰਤਸੰਤੁਲਨਖੁਤਪੈਰਰੀਏ॥ਉਤਸਨੀਰਜਾਤਿਸਰਤੁਰ

ਤੇਸੰਗਤੇਰੀਏ॥ਨਗਰਰੇਸਗਾਦਰੀਏ॥ਗਗੁਪਜੋਗਨਦਪੈਰ

ਰੀਏ॥ਲੇਖਸਸੰਤੂ ਥਪਿਆ॥ਟਰੇਪਰੀਸੇਗੁਪਧਆ

ਰਗਾਦਤੀਥੀਸ ਸੈਲਖਰੁਗੈਣੋਪਰਸਤਾਗਘੇਤੁਆ

ਕੀਏ॥ਕੋਟਪੁਰਸ਼ਅਗਮਤੇਕੀਏ॥ਤਿਸਪਗੋਰੰਗਚਰਨੋਤੇਪੈਦਾਕੀਏ॥

ਦਰਤਸੰਤਨਗਤੇਪੈਦਾਕੀਏ॥ਫਰੀਗਗਨੋਅਤੇਪੈਦਾਕੀਏ॥ਨਗੇਨ

ਘਰਧਲਯਤੇਪੈਦਾਕੀਆ॥ਜੀਵਨਮਗਨਗਿਨਕੇਅਪਹੈਦਸਿਰ

ਮੈਹੈਠਤਗਿਡੇਹਸੁਖੁਮਇਅਪਤਸਤੁਬਾਣਿਰੀਅੰਡੇਮੈਮਰਮੜਿ

ਨਸੁਵਦਤਪਿਮਤ੍ਰਮੀਜੁਮੇਤਸੁਸਿਦਮਕਤਿਗਗੀਧੀਏਪੈਦਾਕੀਏ

ਮਤੁਖਕੀਨਿਮਤਿਤਿਸਿਨਮਤਿਗਮਤਿਸਿਸੁਗਗਿਤਤਿਉਪਰੇ

ਸਿਰਗਿਰਗਿਸਿਖਪੁਏਡਧਤਕਉਦੁਕੈਕਡਏਕੇਉਗੁਗੁਪੈਦ

ਕੀਏ॥ਉਪਿਕਡਤਿਅਗੁਉਪਿਮਨਤਿਧੈਕੋਂਠਿਤਡਿਏਤੁਮੈਖਧ

ਦਈਕਸੁਕੀਆ॥ਅਗੁਨਗਕਕਸਤੁ॥ਕਸੁਕੇਪੁਲਿਕੁਮੇਤੁਅ

ਤਦਗੁਤੁਕੁਨਿਵਿਮਧਖੀਲੀਧਿਮਤੈਧਮਤੁਕੇਉਏਤੁਨਗਕਕ

ਗਤੁਕੀਆ॥ਏਡਧਤਕਉਦੁਮਸੰਤੁਪਿਕੇਤੇਨਗਕਦਅਗੁ

ਮੈਤੁਨੁ॥ਮੁਕਤਿਕਅਗੁਗੁਤੁ॥ਗਗੁਕੇਕੇਯਲੈਸੁਕਤਿਜ

ਧਿ॥ਮੈਤਨਕੇਕੁਤਿਸੇਲਗੇਨਗਕਿਜਾਪਿ॥ਗੁਗੁਕਧਮਕ

ਡੰਡੈ॥ ਅਗ੍ਰਸੇ ਤੁਮਨ ਦਾ ਬਾਸਾ ਰਤਨੈ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਂਸੇ ਤਖਸਤਿ
ਸੈ ਤੁਮਨਰ ਬਾਸ ਲਾਬ ਸਤਿ॥ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰੇਵਦੈ॥ ਜਤੁ ਸਬੇਟੈ ਤੰ ਉਪ੍ਰੇਦ
ਜਉਸ ਜੇ ਤੰ ਉਪ੍ਰੇਦਾ॥ ਉਸਰੀ ਗਯਾਨ ਗਤਿ ਉਤੇ ਜਨੈ॥ ਜਿਸ ਨੈਬ
ਸਿਸਕੁ ਕਿਲ੍ਰੈ ਉਸਰੀ ਗਯਾਨ ਦਾ ਸ੍ਰੁਸਾ ਗੁਰ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਜੇ ਕੋਈ ਸ੍ਰੁ
ਸਾਗੁਰੀਆ ਨਾਨ੍ਹੈ ਤੰ ਉਸ ਦਿ ਤੈਨ॥ ਜਿਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਿਧਿ ਗਿਧਿ
ਨ ਉਲਧਿ ਪੈਰਦਾਰੀ ਪ੍ਰਤੈ॥ ਗਿਸਤੀ ਉਦਾਸੀ ਪੈਰਦਾਰੀ ਪ੍ਰੈ ਸਯਪਸੰਤ
ਪੈਰਦਾਰੀ ਪ੍ਰੈਤੈ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਪੈਰਦਾਰੀ ਪ੍ਰਤੈ॥ ਪੰਡਿਤ ਸਿਆਨੇ ਪੈ
ਰਦਾਰੀ ਪ੍ਰੈਤੈ॥ ਸ੍ਰੁਗਧ ਪ੍ਰਿਆਨੇ ਪੈਰਦਾਰੀ ਪ੍ਰਤੈ॥ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪ
ਸੀ ਸੁਗਿਨ ਸ੍ਰੁਨਿ ਜਨ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਪੈਰਦਾਰੀ ਪ੍ਰਤੈ॥ ਤਖੀ ਜੋ
ਪੇਪੈਰਦਾਰੀ ਪ੍ਰਤੈ॥ ਸ੍ਰੁਗਧੀ ਸਣਗਿਆਸ ਪੈਰਦਾਰੀ ਪ੍ਰਤੈ॥ ਬੈਸਨਉ
ਅਤੀਤ ਬੇਰਾਗੀ ਬ੍ਰਤ ਸਯਾਂਗੀ ਕੁਗਤ ਪੈਰਦਾਰੀ ਪ੍ਰਤੈ॥ ਬਾਗ੍ਰ
ਪੰਥ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੇ ਕੇਟ ਰਗੋ ਡ੍ਰਿਬੇ ਸਾਨਉਰੇ
ਸਾਗਾ ਪੈਂਥ ਕਰੀ ਪ੍ਰਤੈ॥ ਯੋਗ ਜਗਿਆਨ ਗਧੀ ਬਿਸ ਸਯਾਕਤੀ

ਤੇ ਗਲ ਦਵਦਵੇ ਗੋਤੀਆ ਘਾਤੋ ਨਿਗਰਧਿਆ ਕੁਸਟਪੈ ਟਰੀ ਤੈ॥ ਤੇ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੀਪ੍ਰੈ॥ ਅਵਲਿਆ ਖਗਿਪੈ ਟਰੀ ਤੈ॥ ਸਤਨਾਮ ਸਤਿ

ਆ ਖਿਤੈ॥ ਮਾਨਸ ਰੂਪਲ ਦੇਵਤੇ ਹੈ॥ ਕੀਆ ਤੂ ਸਤੀ ਕ ਦੇਵਤੇ ਹੈ॥ ਕਲਿਆ

ਸ਼ੀਬੁਗਿਆ ਸ਼ੀ ਤੇਆਗੁ ਮਾਨਸ ਦੀ ਨੇ ਤੈ ਜਿਸਕ ਕਲਾ ਕਗਰ ਦੇਵਤੇ

ਮੁਤਿਸਕੇਉ ਕੁਲੀ ਮਾਨਸ ਦੇ ਤੇ ਹੈ॥ ਜਿਸਕ ਬੁਧ ਕਗਰ ਦੇਵਤੇ ਸਿਰਸ

ਨੂੰ ਤਿਭੁਗੀ ਮਾਨਸ ਦੇਵਤੇ॥ ਏਤ ਖਤਦ ਦੀ ਤੁਤੈ॥ ਕਿਤੁਰ ਗਿ...

ਰਿਸਕੇ ਪਟਲ ਨੈਸੈ॥ ਏਤ ਖਤ ਸਾਪੁਤੇ ਨੈ ਨੀਸੋ॥ ਸਖਾਲ ਪਗ...

ਸੋ॥ ਸਾਪੁਰਿਆ ਸਖਕੁ ਦਤੇ॥ ਸਾਪੁ ਦਤੇ ਜਿਤੈ ਸੀ ਮਾਨਸਾਤ

ਸੀਕਸਾ॥ ਪੁਰਖ ਦੇਵਸ ਖੀ ਸੋਖਿ ਸਦ॥੧॥ ੪ ਮੁ...

ਸਤਿਦ ਤੁਗੁਗੁ, ਦ ਤੁਗੁਗੁ, ਦ ਤੁਗੁਗੁ, ਦ ਤੁਗੁਗੁ, ਦਤੁ ਗੁਗੁ,

ਗੁਗੁ, ਗੁਗੁ, ਗੁਗੁ, ਗੁਗੁ, ਗੁਗੁ, ਗੁਗੁ॥ ਤੇ ਕੀ ਗੁਗੁ, ਤੇ ਸੀਕੀ ਗੁਗੁ ਕਾਰ

ਸਿਅੰਤਲਿ ਪੈ ਆਲਿ ਗੁਗੁ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਗੁਗੁ, ਸਤਿ ਗੁਗੁ, ਪੰਤੁ ਗੁ...

ਪੰਤੁ ਗੁਗੁ, ਗੁਗੁ, ਗੁਤੁ, ਗੁਗੁ, ਸਤਿ॥ ਸਕਲ ਗੁਗੁ, ਤੇ ਉਤਪਤਿ

ਰਿ ਅੰਤਿ ਪਿਤ ਖਤ ਸੈ ਤਕ ਏਤ ਬੀਜ, ਏਤ, ਖਿਉ,

ਕੋ ਨਾਉ ਪੈਸ੍ਰਨੈ ਪੜੈ ਤਿਸ ਕਉ ਨਾਹਿ ਉਪਾਉ ॥ ਪਾਦੈ ਸੋ ਪੜਤਾ

ਹੁ ॥ ਸਕਲ ਸਪ੍ਰਦਾਏ ਤ ਨ ਸਮਸਰੁ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਤਉ

ਨ ਸਮਸਰੁ ॥ ਜਿਸ ਗੁਰ ਸਮ ਜਿਸ ਗੁਰ ਸਮ ॥੧॥

ਗੋਸਟਿ ॥

ਕਥਾ ਆਦਿ ਪ੍ਰਗਬਾਲੀ

ਬਿਸ ਸਿਧ ਸਤੀ ਜਨ ਸੇਜੋ ਸਾ ਬਿਰੀਤੀਆ ਆਪਣਾ ਕਥਾ ॥੧ ਪਰ

ਸੇ ਕਥਾ ਕਲੋ ਜਾ ਕਿ ਗੁਨੇਜਾ ਸਰਬ ਕਉ ਸੂ ਪ੍ਰਨਾਸ ਦਿਓ ਤਉਨ ਤੇ

ਬਾਣੋ ਪੀ ਰਹੁ ਅਤੀ ਲਿਸੂ ਪਲਕਗੇ ॥ ਤਬ ਬਿਸ ਸਾਟਿ ਗੁਸਾਈ ਪਾਸਿ

ਇਆ ਜਿ ਪ੍ਰੇ ਬਿਸ ਸਾਠਿ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਨਾਦਿ ਸੁਤਰਉ ਤਤਿਆ ਬਿਅਸਿ

ਲੈ ਗੀ ਤਬ ਤ੍ਰ ਸੇ ਗੀ ਗਤਿ ਲਟ ਦੈ ਕੀ ਕਿਉ ਕਰਾਗਿ ਕਗਣਿ ॥ ਜੋ

ਅਬਡੀ ਤ੍ਰੀ ਸੇਗੀ ਕਾ ਬੋਗ ਤਿਕਹਤ ॥ ਦਡ ਦਿਲੀ ਪਤ ਲਗਾਉ

ਨਾ ਜਸ ਗਸ੍ਰ ਕਰਣ ਬਿਸ ਸਾਟਿ ਗੁਸਾਈ ਪਾਸਿ ॥ ਤਬ ਬਿਸੰਸ

ਟਿ ਗੁਸਾਈ ਨੂ ਪਿਆਲੁ ਕੀਏ ॥ ਗਜੇ ਜਸ ਗਬ ਤ੍ਰਿਪਾਗਿ ਦੈ

ਦੇਉ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਇ ਪਤੰਤ੍ਰ ਤੇ ਗੈ ਤੰਤ੍ਰੀ ਪਾਉ ਤੁਰਗਇਗੋ॥ ਤਬ ਬਿਸਮ

ਹਿ ਗੁਸਾਈ ਸ਼ੇਰ ਜਿਤੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਗੈ ਜਿਤੇ ਬਾਲਿ ਕੁਸ ਦੇਗ ਉਸਕੇ ਸਭ

ਲੋਏ ਤੇ ਸੂਧ॥ ਤਿਨੇ ਜਾਇਗੋ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਸਮ ਬਿਕ ਜਿਏ ਗੁਸਾਈ

ਬਿਸਮਾਦਿ॥ ਰਿਉਕ ਗਿਨ ਡਿਗੋ॥ ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਬਿਸਮਾਦਿ ਕੇ ਜਿਏ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਗੈ ਬਾਲਿ ਕੁ ਨਾਨਕ ਸਭਾ ਤਬ ਗੁਰ ਜਾਣਿ ਉਸਕ ਅਖੁਰੇ ਬੀ

ਆ ਅਗੇ ਕੇਟ ਗਧੀਆ ਤਬ ਕਰਤੀਆ ਜਿ ਇਸਕ ਕ ਸੁਗਮ॥ ਫਿ

ਰਿ ਕਰਤੀਆ ਨਾਨਕ ਸਭਾ॥ ਫਿਰਿ ਕਰਤੀਆ ਸੀ ਸਭ॥ ਕੀਨੇ ਬਕਰ

ਰਿ ਤ੍ਰਕ ਡਿਗ ਤਬ ਤੇ ਗੈ ਤੇ ਤਿਆ ਡਿਗੀ॥ ਤਬ ਬਿਸਮ

ਦਿ ਗੁਸਾਈ ਰਡਿਏ ਆ ਅਸੁਰੀ ਬਿਤਿ ਆਸੁਰੇ ਦਾਗਿ ਤੇ ਗੈ ਉਤ ਕਾਲਿ

ਕੁਆ ਦੇਗ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਕਰਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝੁ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਾਗਿ ਆਏ

ਆ॥ ਤਬ ਸੋ ਸਭ ਅੱਧਰ ਜੀ ਆਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਭ ਬਕ॥ ਲੇਕਰਿ ਕੇ

ਟ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਰੇ ਸੋ ਗੋਸਟੀ ਕਰਿਆ ਕੀਆ ਕੰਠ ਉਤ ਕਰੀ

ਕਹੈ ਨੇ ਸਿੰਘ ਤਿਸ ਪਾਸਿ ਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਆ ਸੋ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਤਿਸ ਪਾਸਿ
ਨ ਨ ਨਮਸਕਾਰ ਨਾਥ ਕਹੈ ਤਿਸ ਨ ਨਮਸਕਾਰ। ਤਬ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ਨਾਤਾ ਬਾਤ ਸਿ ਕਿਆ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਪੈਠੀ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਤਾ
ਸਿ ਕਰੀ॥ ਕਹੈ ਤਿਸ ਨ ਨਮਸਕਾਰ ਨਮਸਕਾਰ॥ ਫੇਰਿ ਕਹੈ ਜੀ ਤਿਸ ਨ ਨਮਸ
ਸ੍ਰੀ ਨਮਸ॥ ਤਾਂ ਪੈਸਾ ਪਾਸਿ ਤਬ ਨਮਸਕਾਰ ਸਿਖੀ ਸੋ ਬਾਤ ਸਿਸ ਦੇ
ਪਾਸਿ ਕਰਿ ਖਾਣੇ ਤਾਂ ਸੋ। ਨਾਨਕ ਨਾਨਕੀ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤਰ
ਬ ਨਮਸਕਾਰ ਕਿ ਉਕ ਰਸੀ ਖੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਹਿਰਿ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ
ਸਿਖ ਬਸੇ ਤੇ ਕਥ ਕਰਤੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸਤਿ ਜੀ ਸਤਿ ਜੀ ਕੀਆ
ਦੇ ਨ ਨਮਸਕਾਰ ਸਰੀ ਕਹੈ ਤੇ ਉਤਰਿਆ। ਬੋਲਹੁ ਸ੍ਰੀ ਬੋਲਹੁ ਨਮਸ
॥੧੧॥ ਅਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਥ ਚਲੀ॥

ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਤ ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਜਾਣ ਸਰਬ ਪਾਸਿ ਗਏ ਆਹਾ॥ ਤਾਂ ਇ
ਨਗਰ ਦੇ ਜਨ ਸ੍ਰੀ ਜਾਂ ਸੇ ਸਾ ਜਿ ਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰ ਗਏ ਨਾਤਾ ਕਹੈ ਤੇ ਰਿ

੭੬

ਜਾਵਿਸੈ ਜਿਗ੍ਯਅੰਗ ਕੋ ਕਰਤਾ ਨੰਉ ਤਬ ਸ੍ਰਮ ਆਪੁ ਕਰਿ ਜਿਗ੍ਯ ਬਿਖੈ

ਜੋ ਵੇਦ ਤੈ ਜਿਗ੍ਯ ਸਪੂਰਨ ਹੋਵਤ ਹੈ ਸੁ ਕੀਏ ਤੋ। ਕ੍ਰਮ ਪਕੇ ਲੋਗ ਸੋ ਮੇਮੇ

ਹੈ ਸਾਖਿ ਏਤਿ ਜਿਮ ਤੇ ਮੇ ਸੁ ਕਾਜ ਸਿਧਿ ਹੋਇ। ਤਬ ਸੈ ਜੇ ਜਨਮ ਗਖਿ

ਸੁ ਜਿਗ੍ਯ ਸਤੀ ਜਿਤ ਅਜਿ ਸਰੰ ਉਕ ਤਤ ਸੈ ਤਿਸ ਕੌਉ ਸਾਖਿ ਏ ਦੰਉ

। ਕਹੈ ਜੀਅ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਸੋ ਗੈ ਸਾਖਿ ਏ ਖਿ। ਕਹੈ ਜੀ ਕੁਲ ਕੋ ਤਿ ਤਬ

ਜੇ ਕ ਗੁਰੂ ਸਰੂਪ ਪਤ ਬੁਲ ਕੇ ਕਹੈ ਗੇ ਗੁਰ ਸਤੀ ਬਿਸੁ ਅਸਿ ਤੈ

ਤੇ, ਸਸ ਖਿਜਤ ਜਾ ਇਕ ਗਿਰੁ ਸਤੀਕ ਜਿਗ੍ਯ ਪੂਰਨ ਕਰ ਸੁ ਦਕੁ ਕਹੈ ਜੀ

ਕੁਲ ਕੋ ਤਿ ਕ ਗੁਰੂ ਸਰੂਪ ਪਤ ਬਿਸੁ ਅਸਿ ਤੁ ਗੁਰ ਸਤੀ ਕੇ ਸਾਖਿ ਖਲੋ

ਤਬ ਜਿਉ ਪੈ ਕੇ ਖਲੇ ਜਾਤੇ ਖੇਤਿ ਉਸ ਕਾਗੁ ਸਤੀ ਬਿਸੁ ਅਸਿ

ਤੁ ਕੇਉ ਅਸਿ ਸਿਲਾ। ਏ ਗੁਰ ਸਤੀ ਬਿਸੁ ਅਸਿ ਤੁ ਪੂਰਿ ਤੇ ਖਲ ਪੁਤੇ

ਕੁਗੁ ਸਤੁ ਰੂਪ ਪਤ ਸੁ ਇਕ ਖੀਤੇ ਸੁ ਕਾਜ ਸਿਧਿ ਜੋ ਤੇ ਇਗ। ਕਹੈ ਕਿ

ਉ ਏ ਤੰਉ ਕੁਲੇ ਸੰਗੇ ਜਾ ਜਿਸ ਵਤੇ ਹੈ ਕਹੈ ਜੀ ਕੁਲੇ ਤੇ ਪਖ ਸ੍ਰਿਤੀ

ਕਿਵ ਪੂਰਨ ਪਤ ਕੀ ਪੂਰਿ ਏ ਸ੍ਰਾ। ਤਬ ਬਿਸੁ ਅਸਿ ਤੁ ਕਤ ਕਹੈ ਸ

ਦਗਿਸਿਤੀਕਲੇਤੇ ਸਿ ਉਸਿਕਦਸਿਤੇ ਕਤੈਨੀ ਮਨਤਾਗੁਲਖਸਤਨੋ
ਤੈਉਸਿਗਸੋਤੈ ਉਨਤੀਤੇ ਮ ਕਗਤੁ ਸਿਧਿਤੇ ਇਗ॥ ਤਘਗੁਸਾਤੀਧਿ
ਮੁਆ ਸਿਤ ਏਕ ਕਤ ਉਮੰਗਥੇ ਉਨਾ ਇਕਗਿਥੇਤੇ ਇਗੇਜਿਗ
ਜਨਗੁਏਤੁ ਕਗੁਤੇ ਸ਼ੀ ਣਥੀਤ ਸੋਗਸਟਰੀ ਸੈਕੋਸਕਕ ਗੁਤੇਸ
ਗੇਏ ਕੁਸਤਸੇਕ ਸਕਗੁਤੇਤੇ ਗੀਆ ਗਿਸਤੁ ਸਤਸੇਕਸਕੇ
ਜੇਏ
ਗਣਿ ਜਾਤਾ। ਕਤੇ ਗੁਸਾਤੀ ਸਤਸੈਕਸਕੇ ਗਣਿ ਕਿਅੈਤੇਅਗੁਸੈਕੋ
ਸਕੈ ਗਣਿ ਕਿਅੈਤੇ। ਕਤੇ ਮਜਸੈਕਸਕੇ ਗਣਿ ਮਕਸਏਤਸ
ਗੜੇਤੈਅਗੁ ਸਤਸੈਕੋਸਕੈ ਸਗਗਿ ਖੋਸਕੁਸਲ ਕੈਸੰਉਬਿਜਾਏ
ਤੁਤੇ॥ ਤਘਕਗਥਿਕਣ ਕਤੇ ਗੁਸਾਤੀ ਉਸੀ ਸਤਸੇ ਕੈਧੈਤੈਖਲੁਜਿ
ਕੁਸਲ ਸਾਥਿ ਜਾਏਗੇ। ਇਸ ਗਣਿਏਤੇ ਉਲਾਤੇਤੁ॥ ਤਘਧਿ
ਮੁਆ ਸਿਤ ਕੇਣ ਜਿ ਮ ਜਾ ਕਤੇ ਵਗਿਤੈ ਸ ਗਗਿਖਿਗੁ ਸਗਾਤਣਤੇ। ਕ
ਤੈਜੀ ਖਿਗੁ ਸ਼ੀ ਕਿਤੇ ਪੁਛਿਆ ਸੁਖਤੀ ਪੁਛਣੇਉ ਸਤੀ ਮ ਡਿਸ

ਤੁ ਮੈ ਕੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲੁ ॥ ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕਹਾ ਜੁ ਏਤੋ ਲਾਲ ਅਤੁਤ
॥ ਲਲੇ ਤੇ ਏਕ ਅਧ ਸਾਗਰ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ਅਰ ਜੁ ਲਾਲੁ ਤਸ ਕਿਛਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਤਾ ॥
ਰਹੇ ਜੀ ਕਾਲ ਤੇ ਥਿ ॥ ਤਬ ਕਿਛਿ ਨਿਸ ਜਨ ਸਗਰ ਪੜਿਆ ਏ ਕਹੇ ਜੀ ਬਿਤਕਿ
ਗਿਆ ਏ ॥ ਸਰੋਜ ਸਾਗਰ ਬਿਚ ਕਹੇ ਜੀ ਪ੍ਰਿਤਬੀ ਸੇ ਸਰਗ ਤੁ ਸਿਪਿਕ
ਗੋ ਤੇ ਤੁ ॥ ਸੇ ਗੈ ਸਾਥਿ ਸਭੁ ਅਸੁਲ ਕੱਸਤੁ ਰੇ ਤਿ ਜੀਕ ਰਹੇ ਜੀ ਉਪਰੋ ਲੇ ਗੇ
ਦੇ ਉਠਾਈ ਕਿਆ ਤੇ ਥਿਗ ॥ ਰਹੇ ਜੀ ਸੇ ਰੇ ਕਸਕ ਤੇ ਥੀ ਤੇ ਕਹੇ ਜੀ ਤੁਲਾਏ
ਥਿ ॥ ਤਬ ਤਸਸੰਕ ਅਸੁਲ ਬਸਤੁ ਸਾਥਿ ਮਿਲੇ ਕਿਛਿ ਲੇਆ ਵੇਤੇ ਅਸ
ਤੇ ਕਿਛਿ ਤੁਸਤੀ ਸਾਗਿਆ ਪ੍ਰਿਥਰੇ ਕ੍ਰੋ ॥ ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ
ਰਕਤੁ ਜੁ ਏ ਗਜ ਸਭ ਜੀ ਏ ਕੁ ਜਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਈਤ ਬੀ ਸਤ ਮੈ ਕੋ ਗੋਕ
ਤੋ ॥ ਰਹੇ ਏ ਕੁ ਸਾਗਰੁ ਮੈ ਕੇ ਸੇ ਕਹੇ ਰਹੇ ਜੀ ਜਿਤੁ ਆਗਿਆ ਤੇ ਥਿ
ਜਾ ਕਿ ॥ ਰਹੇ ਜੀ ਮੈ ਕੋ ਸਾਰੇ ਗਤਿ ਕਿਆ ਤੇ ਆਗੁ ਸਤ ਮੈ ਕੋ ਸਾਰੇ ਗਤਿ
ਕਿਆ ਤੇ ਸ ਰਹੇ ਜੀ ਸਤ ਮੈ ਕੋ ਸਾਰੇ ਸਾਗਰ ਪੇਸ਼ੁ ਕਸਲੁ ਤੇ ਆਗੁ
ਮੈ ਕੋ ਸਾਰੇ ਸਾਗਰ ਸਤਿ ਰੈ ਤ ਸਾਗਰ ਤੇ ਜਾਤੁ ਕਪੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾਤਸ਼
ਰਹੇ ਜੀ ਓ ਸਤੀ ਗਤਿ ਲਾਲੁ ਜਿਸੁ ਗਤਿ ਉਤਰੈ ਤ ਸਾਗਰ ਤੇ ਗਰਬ ਦੇ

ਜੀ ਸਤਗੁਰੂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਭਇਆ। ਕਹੈ ਗੋਸਟਿ ਅਸੀ ਜਾਂਦ ਸਦੈ ਤੂੰ ਖੀਜਾ ਇਨਸ

ਕਹਿਗੇ ਤਬ ਤੇ ਸਕ ਗੁਰੂ ਕਿਉ ਕਗਿਸਿ ਪਿੰਡੇ ਇਗ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਜਿਉ

ਆਗਿਆ॥ ਏ ਕਹੈ ਤੂੰ ਪੀਵੈ ਜਗ ਅਉਤੂ ਨਗਤ ਨੈ ਸੀ ਸਮਰੱਥ

ਜੀਉ ਅਗੇ ਕਰੰਉ ਵਖਲੇ ਅਗੁ ਲਖ ਸਤੁ ਘਿਸੁ ਅਸਿਤੂ ਪੀਵੈ ਜਗੇ ਅਦ

ਦੈ ਤਬ ਦੈਨੂੰ ਕਹ ਕਹੈ ਗੋ ਇਤੁ ਜਿਨੀ ਸਤੁ ਬਾਜ ਸਿਕਿਸ ਕਬਾਜ॥

ਕਹੈ ਜੀ ਸਮਰੱਥ ਇਸ ਸਤਿਸਦ ਤਨੈ ਕਹੈ ਗੋ ਸਮਰੱਥ ਕ ਬਾਜਫਤ

ਬਾਜਤ ਨੈ ਲ ਲਤੁ ਸਕ ਗਿਨਿ ਕਲਤ ਸਤ ਮਗੇ ਜਤੋਤ ਇਕਹੈ ਜੀ

ਕ ਗੁਜਿਤ ਨੈ ਦੈ ਤਥੇ ਸਗੇ ਕ ਗਿਲ ਤੇ ਤਬ ਤ ਜੰਬ ਸ ਥਸਨੈ

ਸੀ ਉਨਿਕਤ ਜਿਰੇ ਕ ਇਸ ਗੇ ਤੁ ਸਪੁਸਖ ਨਸਤੁੰ ਉਤੁ ਸਕਿਉਕ

ਗਿਕ ਗੇ ਜਤੇ ਤੰਉ ਬਿਨ ਦੇਖੋ। ਕਹੈ ਗੀਗ ਸਰੱਥ ਜੋਗਿ ਤਸ

ਸਕਸੁਸ਼ੀਤ ਲੜ੍ਹ ਦੈ ਕਸੀ। ਕਹੈ ਗੇਕ ਯਕੇਬੈ ਸ਼ੇਤੁ ਸਤਸਸ

ਦੇ ਖਸੁ ਅਗੁ ਤੰਉ ਸਮਰੱਥ ਕੰਉ ਸਗਤੀ ਤੁ ਸਸੈਗੇ ਤਸਸੇ

ਦੇ ਖਸੁ ਕਿਬ ਕਿਆਕਗਤੀ ਉਉ ਨ ਕੰਉ। ਕਹੈ ਗੀ ਨਪੁਤੀ

੧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਦਿਆ ਨਾਲ ਤੌ। ਕਹੈ ਗੋਰਖ ਮਤ ਸਿਧ ਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮ

ਪੜੀ ਤਉ ੭ਮਲਾਂ ਦੇ ਤਿਸ ਤਉ ਗੀ॥ ਤਬ ਤਰਿਕ ਜਿਸੀ ਏਕ ਤ ਕੀਬ ੭ਬੀ

॥ਏਕ ਤਬਾ ਦਮਿ ੭ਬੀ ਜਿ ਮੁਤਸਦਿ ੭ਮਲਾਂ ਕਉ ਤਿਸ ਗਾਲਿ ਲੈਤਾ ਗੀ॥

ਤਬ ਸੀ ੭ਮਲਾਂ ਕਿਕਤ ਜਿਗੇ ਏ ਤ ਕ ਤੈ ਜੀ ਏ ਤ ਜਿਸੀ ਆਸਮ ਨਮ ਤਿ ਤ ਕੇਬ

੧ਬਮਨੀ ਮੁਬੁਧਮ ਗਿਕ ਗਿਬੈ ਧੀ ਤੌ। ਅਗੁ ਮਗੀ ਲਤੁ ਕੈਤੁ ਤ ਕੇ ਬਾਕ ਪੁਗ੍ਰ

ਤੈ ਭੁਤ ਕੈ ਪੀਏ ਬਤੂ ਤੌ। ਤਬ ੭ਮਲਾਂ ਦਿ ਕ ਤਿਆਂ ਜਿਤੁ ਮਸੇ ਗੇ ਪਕੈਲ

ਗੁਤ ਮਾਇਮ ਕਉ ਏਬੁ ਕਿਖ ਕਿਆ ਤੇ ਇਗਸੀਤ। ਤਬ ੭ਮਲਾਂ ਦਿ

ਤਲੈ ਕੀਤ ਕੇਬ ਪਤ ਲਿਕੀ ਗਿ ਤੂ ਗੀ। ਅਰਸਕੀ ਤ ਕੇਬਾ ਦਮਿ ੭ਬੀ

ਗਿ ਤੂ ਗੀ॥ ਤ ਤੂ ਕਉ ਜਿਕ ਤੂਕ ਤੂਟ ਤਉ ਸਿਜਿ ਤਨੇ ਏ ਤਬੇ ਤ ਇ

ਤ ਕ ਗਿ ਉਠੇ ਉ ਤ ੭ਮਲਾਂ ਕਿਲੀ ਗਿ ਤੂ ਗੀ। ਅਗੁ ਮਗੀ ਲਤੁ ਜਿ ਉਮਰ

ਬਮ ਮੁਬ ਜਿਉ ਬਾਕ ਤੁ ਪਾਗਿ ਲਤੂ ਇਕਗਿ ੭ਮਲਾਂ ਕਿਉ ਮਟਿਆ ਤਿਉ

ਮਾਲਸੀ ਤਤ ਜਾ ਗ ਮਾ ਗਿਲਬ ਕੇ ਤ ਕੇ ਲੈਕ ਜਾ ਇਪਿਤੂਆ। ਤਜ

ਜਾਸੇਜ ਲੋਸਾ ੭ਮਲਾਂ ਦਬਾਤੂ ਦੇ ਤੀਰੁ ਗਿਗਇਆ॥ ਕਹੈ ਜੀਸ

ਤਿ ਜੀਸਤਿ ਜੀ ਦੇ ਤੀਰੁ ਗਿਗਇਆ॥ ਤਬ ਕਹੁ ਜਾ ਕ ਸਤ ੭ ਜੇਜਲਸੇ

ੴ ਤਗਿਗਾਸ਼ਿਕ੍ਰਾ ।ਰ॥ ਕੁਸ਼ਿਕਲਾਪਤੁਤੀਅ ॥ ═॥═॥≡॥≡॥≡ ॥

ਅਧਤੀਨੀਰਕਲਾਲੀ।ਤਧੇਰਕਿਨਿਤਨਦੰਤਰਲਅਦਰਾਤ੍ਰੁਅਤਾਠਿ

ਜਨਮਿਅਤਧਮਤਅਨੁਖਿਨ੍ਰਲੀ ਜੀਅੇਤਨਦੇਤਕੋਉ ਤਧਤਨਦੰਤੁਲਾਲੀ

ਮਗੀਕੰਉਲਾਗਗਿਮਲੈ॥ਤਧਤਨਦੰਤਰੀਮਤਾਂਧਤੁਤਲਾਖੁਪਉ

ਅ॥ਤਧਉਨਿਕਵਿਅ ਜਿਤੰਉ ਪਿਮਕੰਉਜੌਗਮਾਖਿਲ੍ਰਲੀਲੁਟਕਇ

ਨਤੀਮਕਤੀ॥ਪਲ੍ਰਕੈਉਤੁਪਉਰਗੈਉਤੁਨਿਕਤਾਜਿਏਪੁਤਤਨਦੰਤਅੇਠਿ

ਲ੍ਰਲੀਤੁਲੋਕ੍ਰਿ।ਇਮਕੰਉਪੋਇਰਗਿਤਧਤੁਪੁਨਿਰੇਉਗੀ।ਤਧ

ਤਨਦੰਤਿਲ੍ਰਲੀਲੋਨ੍ਰਿਰੇਜੀਉਤਕੇਗਿਰਠਿਲ੍ਰਗਿਤਇਖਡੀਡੇਰੀ

ਤਧਤਨਦੰਤਿਰਤਾਗੇ ਮਅੇਨ੍ਰਲੀਰੇਠਿਮੈਕ੍ਰਪਮਗਤੰਉ॥ਤਧ

ਉਮਕੀਮਤਾਂਕਤਾਜਿਤੁਅਨੁਠੀਮਗੁਪ੍ਰੁਤਾਂਤੰਉਤੈਮਗੀਬੀ॥ਕੈਤੰ

ਉਤੇਨਿਲ੍ਰਲੀਅਤੀਰੇਤੀ॥ਕੈਗੀਮਉਮੈ ਕਿਮਾਪਠਿਕਤੈਪੁਤਲੇ

ਜੇਕਤ੍ਰੀਤ੍ਰੀਤਾਂਠਜੈਤੰਉਤ੍ਰੁਲ੍ਰਨਿਖਾਨਿ। ਤਾਂ ਤਾਂ ਤ ਕੀਪਲਤ

ਮਅੇਲਾਉਤੁਗਤੁਨਿਕਲਤਨਦੰਤਿਜਜਨਿਅ ਜਿੰ ,ਤ

ਗੋਲੂ ਤੇਆ ਮਲਕਿਨ ਕੇ ਕਲਵੀ ਕੇ ਆਪੁ ਸੁਰਨ ਮੋਲਿਨ ਰਲੀਅ ਮੇਤੁ
ਪਹਿਲੀਆ ॥ ਤਤ ਵੇਤਿ ਜਿਨ ਲਿਆ ਨੀ ਨਤੀ ਜਿ ਮੈਂ ਕਿ ਪੁਖ ਪਿਆ ਕੋ ਕਿਸ
ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਜਿਕ ਡਿਲਿ ਆਏ ਪਾਸ ਮਸਾ ਤੇ ਉ ਕਿੰਸ ਪਾਪ ਕਉ ਉਪਕਰ
ਜਿਸੁ ਤ ਕਉ ਉਪਿ ਸੁਮਤ ਮੰਸ ਅਗਰੁ ਪਸਾ ਡਿ ਤੇ ਕੇਸਾ ॥ ਤਤੇ ਕੀ ਕਿਸੀ
ਸਰਮਨੇ ਕਿਥੇ ਅੰ ਪਾਸ ਡੇ ਉਗਿਆ ਪਿਆ ॥ ਤਬ ਜਿ ਤੇ ਲੇ ਦੇ ਤੇ ਖੇ ਪਿਤ
ਨੇ ਮਿਲਿ ਕਰ ਹਿ ਸੀ ਗੁਮਖੰ ਕਰੀ ਦਿ ਪਾਤ ਆਪ ॥ ਜਿਪੇ ਗੁਮਖੰ ਕਜੀਉ
ਪੇਤੁ ਕਿਸ ਤੁਸ ਜਿ ਕਿ ਮੀ ਆਮ ਮਕ ਮੜੀ ਅੰ ਪੇਤੁ ਡੇ ਪਿਗਾ ਪਿਆ ਸੁ
ਨੁ ਕਤ ਪਜ ॥ ਤਬ ਸੀ ਗੁਮਖੰ ਰਿ ਕਤ ਜਿ ਗੇ ਤਨੂ ਅ ਦੇਤ ਗੁਰ ਤੀ ਨੁਆ
ਦੇ ਜੰ ਡੇ ਪਿਅ ਡੇ ਕ ਡੇ ਗੇ ਸੁ ਗੁ ਤਨੂ ਪਾਇਆ ਡੇ ਪਿਗ ॥ ਕੇ ਡੇ ਕੀਤੁ
ਡੇ ਜ ਨਤਿ ਜਿ ਕਿ ਨਤੀ ਪਾਇਆ ਅਬਾਜਿ ਸਟਿ ਮਗਤੇ ਡੇ ਆਪੇ ਗੁਡੇ
ਪੂਰਾ ਪਿ ਆਡੇ ਜਿ ਮੈ ਲਾ ਕਰ ਮਕੇ ਪਿਖੇ ॥ ਦਿਤੁ ਆਗਿਆ ਕ
ਡੇ ਗੇ ਸੀ ਗੁਮਖੰ ਰਿ ਕਤ ਜਿ ਤ ਪਿਆਗਿ ਤਤੁ ਮਕ ਕਉ ਉਪੁਲਾਇ
ਲੇ ਆਉ ਤਬ ਸੀ ਗੁਮਖੰ ਕੇ ਜਿਲੇ ਕਪੇ ਤੇ ਜ ਪਿਰਿ ਤਤ ਦੇ ਤਰੇ

ਦ [illegible] ਸੁਣੈ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋਕ
ਦਸੀਓਸੁ ਜੋ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਪਤਿਸਾਹੀਆਂ ਆ ਇਕੈ ਪੁਛਿਆ ਜਿਤੁ
ਨਦਰੁ ਤੌ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੋਲਿਆ ਜਿ ਤੁਸਾਂ ਜੋ ਪੁਛਿਆ ਪੁ
ਰਤ ਹੁਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਨਦਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਜਿ ਤੌ
ਤਬ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰਿ ਕਹਿਆ ਜਿ ਏ ਦਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਜਿ ਤੌ ॥ ਗਉੜੀ [illegible]
ਤੂ ਸਾ ਗਉੜੀ ਆਇਆ ਤੌ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੋਲਿਆ ਜਿ ਤੁਸਾਂ
ਸਾ ਇਆਸ ਅਗੇ ਜੋ ਕੀ ਉਮਰ ਬਾਤ ਸੁਣਿ ਕਹਿਆ ਇਆ ॥ ਤਾ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹਿ ਐਸੀ ਜਿ ਤੇ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ
ਕਹਿਆ ਜਾ ਜਿ ਕਹਤ ਤਾਂ ਤੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਪਰਗਾਸ ਕੀਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਇ
ਤਿਸ ਨਉ ਇਹ ਜਾਣੁ ਏਹ ਬਾਤ ਸਮਝੁ ਤੌ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਤ ਜੀ
ਸਮਝੁ ਤੌ ॥ ਜਿਨਿ ਸੈ ਨੈ ਬੁਝੈ ਤੈ ਦਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ
ਕਹਿਆ ਜਿਤੁ ਸੁਤ ਨਉ ਇਹ ਜੋ ਸਾਂਝਿ ਅਲਾਹੁ ਹੋਆ ਜੋ ਗੁਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਤਾਂ ਏਹੁ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਾ ਦਸਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਉਠਿ ਕਰਿ
ਜੋ ਬਿਰਖ ਏ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੈਠਾ ਥਾ ਇਕ ਨਦਰੀ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਜੋ ਪਾਸਿ ਆ
ਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ ਪੁਛਿਆ ਜਿ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੌ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਿ
ਖਾ ਨਦਰੀ ਜਿ ਐਸਾ ਦਿਖ ਜੀ ਤੇ ਤੈ ਐਸਾ ਮਲਿ ਤੈ ਸਤਗੁਰੂ ਤੈ

ਮਤ੍ਰ ਸਾ:ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਗਾਤ ਬਾਪ:ਤਤੈ ਪੀ ਲਿਖਦੇ ਅਤਿ ਤਾ ਪਰਬਸਮੈ
ਟ ਤੌਗਾਤ ਬਾ ਲਿਲਤੁਗ ਤੇ ਪਤਿਬਾਤ ਸਾ ਸਿਨਕੀ ਗਤ ਦੇ ਖਨੇ
ਸਾ ਇਸਾ ਕਿਟ੍ਰ ਦੇ ਅਕਰੀ ਗ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਕਇ ਇਗਾਤ ਬਾ ਗਤੇ
ਬਜੀ ਭ੍ਰਪ੍ਰਥ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਕਿਟ੍ਰ ਕੀਆ ਸੁਕਡ ਗਾਤ ਬਾਬ ਨੀਕ
ਡ ਜਿਨਿ ਸੇ ਸ ਕੋਟ੍ਰ ਕੀਆ ਤੇ ਸੁਅ ਦੇਗਾ ਜਦਿ ਦਿਤ ਬੈ
ਤੀ ਤ੍ਰਿ ਡ ਆ ਤਬਾਗ ਤੇ ਬਜੀਗ ਨੁ ਫ ਸਾ ਇ ਭਿਲ ਗਾਤ ਬਾਗ ਤੇ ਆ
ਬ ਜੀ ਭ੍ਰਤ੍ਰਤ ਸਾ ਪੀ ਨੁ ਡੀ ਇ ਮਿਲੇ ਨਡ ਨੇਲ ਬੇਕਿਤ੍ਰ ਡਾ ਤੇ
ਸੁਬਕ ਗ ਤੇ ਡ ਨੈਾਮੇਗ ਪਤਿਕ ਗ ਜਿਤ ਮਤ੍ਰ ਸੇ ਸਾ ਗ ਤੇ ਪ
ਇ ਸਾ ਗਾਤ ਬਾਗ ਤੇ ਸ੍ਰ ਗ ਗਪਪ ਸੈਨ ਜਿਕੇ ਫ ਬਾਤ ਕ ਗ ਜੀ ਬਸ
ਨੀ ਸਤੁ ਸ ਨ ਗਾਤ ਬਾਬ ਡ ਸਤ੍ਰ ਕ੍ਰ ਲ ਇਸਾ ਨੀ ਸ ਨ੍ਰ ਗ ਬਾਸ
ਜਿ ਜੀ ਤੇਗ ਬ ਸ ਨੁ ਪ੍ਰਗ ਤਇਸ ਤੌ ਪਗ ਡ ਸਗੀ ਕੀ ਪ੍ਰਗ ਨਡਇਸ
ਦੇ ਗਾਤ ਬਾਗ ਪਪ ਸੈਨ ਕੁਓ ਨਡ ਤੇ ਜੀ ਸਾ ਕ੍ਰ ਗ ਤਿ ਸਾ ਗੈਕੀ
ਸਾ ਦ ਤੀ ਇ ਸ੍ਰ ਗ ਤਿ ਨੁ ਫ ਸਾ ਦ ਨੂ ਗਾ ਸਾ ਠਪ ਤ੍ਰ ਗ ਕ ਸ੍ਰ
ਤੌ ਤ੍ਰਿ ਭਪ੍ਰ ਇ ਨ ਗ ਸਾ ਦ੍ਰਗਾਤ ਬਾਗ ਤੇ ਗਪਪ ਸੈਨ ਸਸ
ਗੀ ਜੇ ਤ੍ਰੀ ਇ ਸਨ ਨੁ ਕੀਆ ਕਪਰੇ ਪਤਿ ਗ ਬ ਡ ਸਤੁ ਸ ਬਲੀ
ਸਾ ਏ ਨ੍ਰ ਲੀਆ ਜੀਆ ਤਬਾਗ ਤੇ ਨੇਗ ਤਿ ਸਲੇ ਸੇ ਤੇ

[illegible] ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਆਪ ਨੂੰ ਕੀਆ
[illegible]
ਮਹਾਂ ਪਾਪ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਕੀਆ [illegible]
ਮੰਤ੍ਰ [illegible] ਪੜ੍ਹਿਆ [illegible]
[illegible] ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible]
[illegible] ਤਬ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ
[illegible]

॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=॥॥=

[illegible] ਚਲੀ

ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible]
[illegible] ਆਪਨੇ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਆਪਨੇ [illegible]
[illegible] ॥

[illegible]

ਸੋਤੂੰਜਾਇ ਪਾਸਿ ਲਾਗਿਆ ਨੀਰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸੀਸ ਜੀ ਜਾਇਆ

ਤਬ ਜਾਤ ਉਤ ਓਇ ਆਨ ਕੇ ਵਿਖੇ ਨਾਮ ਪੁਛਿਆ ਸਗੋ ਗਤ

ਤੇ ਕੀ ਰੇਤ ਪਾਸੀ ਕੀ ਉਠਾਈ ਮਤਿ ਗਤ ਧਪ ਪ ਸੋ ਤੂੰ ਜਾਇ

[illegible]

[illegible]

ਤਬ ਗਨੀ ਕੇ ਪਕੜਿ ਕਾਇਆ ਜੂਤ ਗਤੀਆ ਤਬ ਗਨੀ ਨ

[illegible]

[illegible]

ਤੇ ਲਾਈ ਜਾ ਕੇ ਵਿਚਿ ਟੀਸਾ ਪਤਿ ਆਈ ਤਬ ਲਾਇ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਤੂੰ ਮਨ [illegible] ਤਬ ਉਨ ਵਿਚਿ

[illegible]

ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਖਤ੍ਰੀ ਗੁਰ ਆਖਿਆ ਤਿਸ ਮਹੀਨੇ ਨਾਮ ਤੈ ਪੈਰੁ ਟੇਕੁ
ਸੋਏ ਤਾਂ ਬਾਬੀ ਸੰਤਰੁ ਦੇਖਿਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੋ ਗਧ ਪਸੈ ਕਿਲਾ ਫਿਰ ਪੈਰੁ ਲਾਏ
ਗੁਲੇ ਕਰਿ ਪਸੋਸਾ ਆਗੁ ਪਿਰਿ ਦੀਆ ਸੇ ਜੋ ਗਧ ਪਸੈ ਕਿਲਾ
ਤੇ ਗਨੀ ਪੈਰੁ ਲਾਇਆ ਗੁਰੂ ਮਥਾ ਤੇ ਕੋ ਪਗੁ ਤੋੜਿਆ ਬਾਬੇ ਸੇ ਜ
ਤੇਨਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੋ ਸੀਖੇ ਧਮਕੁ ਦਿਆ ਜਿਤੇ ਗਧੁ ਤੋੜਿਆ
ਸੁ ਪੁਰਨੁ ਪਗੁ ਤੋੜਿਆ ਤਬ ਪਤਿ ਓਨਾ ਸਾਰਿਆ ਨਿਆ
ਤਬ ਜਰਿ ਕਰ ਸਾਗਿਆ ਨਿਆ ਤਬ ਪੇਟ ਮਤਿ ਨੇ ਨੇ ਕਰ ਸਾਰੀ
ਨੂ ਖਿਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੋ ਮੁਰੇ ਗੁਸੈ ਗਧੁ ਪਿਰਿ ਤਬ ਪੇਟ ਮਸਾ ਜੋ ਤਾ
ਸਰਿਜਾਗ ਗੁਰ ਸਾਰਿ ਕਉ ਦੀਆ ਤਬ ਚਾਚਾ ਜੀ ਰਿ ਸੇ ਜੋ ਸੁ
ਸੇਨੇ ਬੇ ਸੇ ਖਿਤ ਗੁਰੂ ਮਲ ਦੁਖਿਆ ਪਿਛ ਖਤ ਬੁਝਾਉ
ਸਲਾਮੁ ਬਾਬੇ ਚਤੁਰ ਕਰ ਸਾਰੀਆ ਸੇ ਦੇਖਿਆ ਤਬ ਕਿਆ
ਮਤਿ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਹੁ ਨੀਕਿ ਕੁਸ ਜੀਤੁ ਤੇ ਪਿਆ ਗਾਬ
ਨੂੰ ਕਰ ਸਾਰੀ ਜੋ ਬਹੁ ਕੁਸ ਜੀਤਾ ॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥

ਤੀਸਰੀ ਸਾਖੀ ਸਨੀ ॥

ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੇ ਕਰ ਸਗੀਰ ਕਉ ਕਹਿਆ ਬੋਲਿਆ ਤਿਉ ਸੇ ਜੋ ਸਿ
ਸਾਂ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨੇ ਪਾਣੀ ਬੋਲਿਆ ਦੇਖਿਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

ਗ:ਜੋਸਿਆ ਮਸੁਰਗਨੇ ਚੋਟੀ ਥੇਆ: ਤੇ ਸਤਿਲਾਂ: ਦੇਤੀ॥ ਤਬ
ਏਨ ਦਿਨੇਗ: ਜੇ: ਕਗਬਗੀ ਮਿਨ: ਗੋ ਅੰਖਿ ਨਗਿਆ: ਦੇਤ: ਬ:
ਜੋਬਦੇ ਅੰਤਬਬਤ ਲਿਨ ਏਨਣ: ਤੇ ਤਬਗ: ਜੇਕਾ ਬ
ਗੀਨਤ: ਏਲਿ ਨਏਨਣੋ ਗੁਨ ਏਤੌ॥ ਤਬਆ: ਗੋ ਸੇਦਲਿ
ਨਚੋਤਿਨਿਨਤ: ਕਿਜੋ ਏਤ ਸਤੇ ਤੇ ਤੌ॥ ਤਬ ਕਗਬਗੀਨਤ:
ਜੋਸਨੀ ਕਿਆ: ਤੇਤੇ ਤੌ॥ ਤਬ ਗੁਨ ਸੇਦਨਿਨਤ: ਜੇ ਏਨਆ
ਤਗੀਨ: ਬਾਸਮ੍ਰਆ: ਤੇ ਗੁਸਮ੍ਰ ਏਨੇਸ: ਬਜੋਦਤੇਨਾ
ਤੇਤੌ॥ ਏਤ ਤਸ: ਸ: ਲਿਨ ਦੇ ਬਜੇਨੁ ਏਨਣੇਨ ਏਤੇ
ਤਬਕਗਬਗੀਨਤ: ਜੋਦਤੀ ਮ੍ਰ ਏਸ: ਬ ਜੋਗਤੇ ਤਬਕ
ਗਬਗੀਨਤ: ਕਿਸਲਤ ਤਸਨੀ ਜੇ: ਪਿਨ ਬਗਿ॥ ਤਬੇ ਕਗਬ
ਗੇਗੁਸ ਮਿਗਤਨ ਸਗੁ ਸਤੀ ਨੇਗੁ ਪਗਿ ਸਾਂ ਏਗ: ਦੇ: ਨੀਏ
ਸਾ॥ ਜਬਕਗਬਗੀ ਦੇ ਅੰਤਗੁ ਸਤੀ ਸਿਲਤ ਸਾਗ: ਗਆਕਗਨ
ਕੀਏ ਤੇਤ: ਬਿਸਿਗਿ: ਜਾਗ: ਦੇਤੀ ਤੇ ਸਗੁਸਤ: ਸਾਨੰਦ
ਸਤਿ ਤੌ॥ ਤਬਕਗਬਗੀ ਤੇ ਸ ਕੁਤਗਤਿਗਏ ਆ:॥
ਜੇਤੇਗ ਸਜੇ ਬਜੇਨ ਲੀਤੇ ਸਗੁਆ: ਜੇਨ ਕੇ ਸਤਿਕੀ

ਲੋਗ ਵੈ ਸਭ ਕੇ ਆਮਣੇ ਨੀਚ ਤਬ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕੇ ਸਭ ਲੋਗਾਂ ਨੂੰ
ਆਤਬ ਪਸਮਸ਼ਾਨ ਕੇ ਸੌਂਕ ਕਿਆ॥ ਕੇ ਭੁਪਾਗ ਜਾ॥ ਇਸ ਸੋ ਪੀਤ ਬਾਬੇ
ਗਤ੍ਰਾ॥ ਗਿਲਾਵਾ॥ ਇਹ ਦੇਹ ਹੀ ਤਬ ਸਤਿ ਨਾਮ ਕਾ ਆਗਮ ਕਰਿ ਉਪ
ਜੋ ਇਤ ਫਲ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਤਬ ਲੋਕ ਕਹਿ ਦੂਰ ਅੰਬਰ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ
ਆਦ ਇਸ ਲੋਕ ਕਹਿ ਦੇਹ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਕਹਿ ਕਰਿ ਸਭ ਪਕੜ
ਗਏ ਜਾਣ ਗਣਪਤਿ ਪਰਿਆ॥ ਕਹੇ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਤਬ॥ ਜਾ ਗਿ
ਡਕੇ ਧਿਰ ਜੋਗ ਇਹ ਤਬ ਕੀ ਕਹੇ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਜਾਣ ਦੇਖ
ਨੂਲਗਾ॥ ਇਹ ਤਬ ਕੀ ਕਹੇ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਸਭ ਪੀਗ ਇਹ
ਤਬ ਕੀ ਕਹੇ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਜਾਣ ਸਿਡ ਜਾ॥ ਕੇ ਦਿ ਧੰਗ॥ ਇਹ
ਤਬ ਕੀ ਕਹੇ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਤਬ ਗ॥ ਨੀ ਬਿਲਿ ਭੁਪੀਗ॥
ਜਾ॥ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਧੰਨਿ ਸਤੀ ਕਿਆ॥ ਕਹਤ॥ ਤੇ ਤਬ ਗ॥ ਜੇ ਕਹੇ
ਗ॥ ਨੀ ਇਕ ਕੜਿਆ॥ ਭੁਸਕ॥ ਜਾ ਤ॥ ਮੂਆ ਪਾ ਮੂਏ॥ ਜਬ ਡੇ
ਦਤੀ ਜੇਲਾ ਤਬ ਗ॥ ਨੀ ਕਹਗ ਜਾ॥ ਏਤ੍ਰਮਾਨ॥ ਸਤਲ ਡੇ ਤ
ਬਗ॥ ਜੇ ਕਹੇ ਗ॥ ਨੀ ਓਡ ਮੂਏ ਸਾ ਪਾ ਕੀ ਦਤੀ ਜਾਂ ਤੇ ਡੁ
ਇਸਤੇ ਮੂਸ ਕਲ ਜਾ ਦਹੁ ਕਿਆ ਤੇ ਤਬ ਗ॥ ਨੀ ਕਡ॥ ਡੇਗ॥ ਜੇ
ਤਬ ਕਾ ਆਨ॥ ਤਬ ਕੀ ਜੋ ਜਾ ਭੁਪਸਮਸ ਕਹੇ ਮੂਆ॥ ਸੁਨੇ

[illegible]

[illegible]

ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕੇ ਸੀ ਕੇ ਬਾ ਜਾਣਾ ਤੇ ਬਾ ਨਰਪਨੀ ਬੀ ਤਿਲੁ ਉਠ ਕੇ ਰ
ਨੇ ਗੁਰੂ ਪੋਥੀ ਦਰਸਨੁ ਅਤੈ ਕੇਸਾਂ ਕੀ ਕਲੀਆਂ ਕੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤ ਤੈਸ
ਦਾ ਕੀ ਬਾਂਆਂ ਤੁ ਸੁਨ ਕੁਨਤੇ ਉਹ ਗਈ ਤਬ ਉਨੇ ਫਕੀਰ ਸਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾ ਦਾ
ਨਤੇ ਕੁਦਾ ਰੰਗ ਜੋ ਕੋਰ ਸਾਰੇ ਤੈ ਜੋ ਰੱਬ ਕੇ ਬਖਸੇ ਨ ਤੇ ਦੂਰਿ ਨਾ ਤੇ ਤੈਸ
ਕੁਸਲ ਦੇ ਬਾਂਆਂ ਤੇ ਉਹ ਗਈ ਸਾਰ ਭੁਸ ਕਉ ਰਸੀ ਨਤੇ ਉਹ ਗਈ ਤਬ ਕਰਸਾਰੀ
ਨਪਾਂ ਦਖੂਲਿਗਏ ਰਹੀ ਸੇਤੀ ਪਾਂਆਂ ਤੂ ਭੁਤੇ ਰਿਗਏ ਓਤਾ ਤਬ ਉ
ਤਏ ਦਰਸੇ ਕੀ ਕਿਕੇ ਨਰਿ ਭੁਸਟੁ ਕੋ ਸਰਨ ਪਕਰੀ ਰਾਤੈ ਓਸਾਂ ਐਸੇ
ਸਰਨ ਪਕਰੇ ਜੋ ਸੁਤਾ ਤਿਤੁ ਕਰਿ ਪਕਰੇ ਗਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਾਂ ਪੀਸ ਪਰਖਨ ਤਏ
ਪਰਮੇਸਰ ਬਾਬੇ ਪ੍ਰਭਾਂ ਜਿਤੁ ਸਕਉ ਨਤੁ ਨਤੁ ਜੀ ਗੀਰਿ ਫਕੀਰ ਨੇਸ
ਤਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਾਂ ਪੀਕਤਾਂ ਜਿਤੁ ਅਦਰ ਕਿਆ ਪੂਰਨ ਤੇ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਤੇ ਸਭੁ ਮੰਗਿ ਲੈ ਦਿਆ ਤਬ ਕਰਸਾਰੀ ਕਤਾਂ ਜੀ ਜੋ ਤੇ
ਸਾਨੂੰ ਸਕਤਾਂ ਤੈ ਇਹ ਪਿੰਗੁਲਾਂ ਸਭੁ ਨਉ ਜੀ ਦਾ ਲਿ ਦੇ ਦਿਆ ਤ
ਬਗੁਰੂ ਸਾਂ ਪੀਗਿ ਕਹਿਆ ਸਾਂ ਗਿਆਂ ਨਹੀ ਉਨੋਂ ਤਿਨਾਂ ਤਸਾਂ ਜੀ ਤਬ
ਇਤਨੇ ਕਤ ਨੇ ਸਭੁ ਉਣਿ ਕੈਂਠੀ ਤਬ ਉਪਰ ਪਿੰਗੁਲਾ ਉਠਿ ਖੜੋਤੀ
ਤਬ ਕਰਸਾਰੀ ਕਾਂ ਸਕਤੁ ਤੁਟਿ ਗਏ ਇਕ ਪਿੰਗੁਲਾਂ ਤੇ ਤਬ ਕਰਸਾ
ਰੀ ਕਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਂ ਪੀ ਏਹ ਮੇਰੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਤੇ ਰੇ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

੩॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=

ਸਲੋਕੁ ਸ੍ਰੀ ਸਾਖੀ [illegible]

ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੋ ਨਾਨਕ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਤੇ ਅੰਤਿ ਗਤੁ ਸੁਨਕੇ ਉਠਿਆ ਦੇ ਸਤੀ ਤ੍ਰਾਤੇ ਸੁਨੀ ਸੋ ਦੁਕਾਨੁ
ਤ੍ਰੈ ਅਗਾਂਧ ਤਿਨ ਲਗੇ ਹੈਂ ਉਹ ਤ੍ਰੈ ਅਸਾਂ ਨਾਨਕੁ ਹੈਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਤੇ
ਤ੍ਰੈ ਸਸ ਸਿਖ ਹੋ ਅਤ੍ਰਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਾਗੀ ਨਹ ਜਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਦਿਨ ਤ੍ਰੈ ਸਤੁ ਰਾ ਸਤੁ ਦੀਆ ਸੋ ਪਾਸ ਲੋ ਦਿਨ ਨ ਦੀਆ ਤੇ ਤ
ਦਿਨ ਜਿਤ ਨ ਗੁਰੂ ਪਾਤੁ ਰਸਤੁ ਕੇ ਗਾ ਜਿਤਨਾ ਤੇ ਤੇ ਤਨੇ ਖੁ
ਲਗਣੇ ਹੈਂ ਜਿਤਨਾ ਗਾਗੀ ਬਾਕਿ ਸਾਗਣੇ ਤਿਤਨੇ ਸੁਖ ਲਗ
ਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਤੇ ਗੈ ਪਸਾਰ ਤ੍ਰ ਦੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਖਿ ਕਰਿ ਸੇਰੇ ਬਿਚਾਰ
ਤ੍ਰਾ ਸੁਨਤ ਨੂੰ ਸਾ ਆਪਨੇ ਰਾ ਮਨ ਕੇ ਜਿਸ ਤਿਆ ਤਬ ਸੀਸ
ਬਨ ਬਕ ਸੁ ਪਾਸ ਮੰਨ ਕੇ ਹੋ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਾਗੀ ਕੁਝ ਨ ਜਿ
ਤੇਰਾ ਜਿ ਤੇਰਾ ਨੇ ਪੀ ਕੇ ਪੀਓ ਸਤੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਪਤਾ ਦੇ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਿ ਜੀਵ ਕੁਸ ਜੀਤੁ ਹੈਂ ਤਾਂ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਾ
ਹਿਬ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਿ ਜੀਵ ਕੁਸ ਜੀਤੁ ਨਹ ਹੈਂ ਤਾਂ ਤਬ ਕਾਹਾ ਬਸ
ਤਾਂ ਜਿ ਜੀਵ ਕੁਸ ਜੀਤੁ ਮੈਂ ਬੰਦੀ ਖਾਨੇ ਦੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤਬ ਸੀ
ਸਿਖਨ ਬਚਨ ਜਿ ਉਸ ਨੀ ਬੰਦਿ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਲੇ
ਲਾ ਉਸਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਿ ਜੀਵ ਕੁਸ ਜੀਤਨੀ

[illegible]

ਗੁਰੁ ਰੂਪ ਸਾਧ ਦੀ ਘਿਆ ਈ ਜੀਆ॥ ਜੋਗ ਬਾਣੀ ਨਉ ਸਾ ਬਿ
ਲੋਸ ਮੋਆ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਪਿੰਗੁਲ ਕਹਾ ਤੈ ਸਤੁ ਮੋਸੀ ਕਢਨਸ
ਤਿਆ॥ ਤਬ ਸੁ ਜੋਗ ਬਾਣੀ ਕਹਾ ਤੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮੰਗਿ ਲੋੜਿ ਜੋਗੀ ਪੁ
ਤ੍ਰੇ ਸੀਖਿਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਪਿੰਗੁਲ ਕਹਾ ਜਿ ਏ ਕਥਾ ਸਮੇ
ਸੇ ਮੰਦਸ ਕੋਬਿ ਖੈਆ ਦਿਦਾ ਨੂੰ ਬਕੀਤਿ ਮਤਿ ਕਤੇ ਸ੍ਰੀਆ ਦਾ
ਸਾਸਾ॥ ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕਹੁ ਬਾਣੀ ਸੀਗ ਸਬਨਾ ਬਕੇਸਾ
ਸਿਧ ਸਹੇਲਾ ਸੰਦੇਸ ਪਧਖ ਕੁਉਦਿਆਂ ਨ ਮਤਿ ਸਤਸ ਲਾਗ
ਤੇਬ ਤਟਤੀ ਸਬ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਗ ਬਨਾ ਬਕੇਸਾ ਬਿਕੀ ਏ॥ ਤਬ
ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਤੇ ਇਆ॥ ਤਬ ਗੁਸਾਈ ਜੀਗ ਬਕਤਾ ਜਿਕਗਬ
ਸੀਕ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਇਆ ਤੇ ਅਬਾਸਾ ਬਿਨ ਤਸਿਮਤਾ॥
ਕਿਸੁ ਕੀਜਿਆ ਈ ਜਿਕਾ ਮਦੇ ਤੋਇ ਮ ਤੁਦਿਤੀ ਤੇ ਪੁ
ਸਪ ਸੰਗਿ ਕਲੀ ਲਾ ਕਗਤੀ ਤੈ॥ ਜਉ ਲਉ ਸ਼ੇ ਤ ਇ ਜਨਾਤੀ
ਆ ਦਤ ਪੁਰਖੁ ਪਤਿ॥ ਜਬ ਪੁਰਖੁ ਪਤਿ ਅੰਤ ਕਿਆ
ਇਆ ਤਬ ਉਸਕੇ ਮਨਿ ਸਤਿ ਖਤ੍ਰਿ ਆ॥ ਅਬ ਖਤ੍ਰ
ਆ ਪੁਰਖ ਕਤੇ ਸੰਗਿ ਮੇ ਦਨ ਤੇ ਸਤਿਗ ਈਆ

ਸੋ ਓਹ ਸਭ ਗਰਜੀਨ ਸੋਇ ਆ। ਜਾਨ ਬੈਠੇ। ਮਲ ਤਤ ਤੋੜ ਗਏ।
ਬੈਠੇ ਤੇ ਸੋ ਦੇਖੋ ਜਾਂ ਗਏ ਤਾਂ ਓਹ ਡੇਰਾ ਤਬ ਪੈਰ ਕਰ ਕੇ ਗੁਸਾਂ ਈ
ਗੋਰਖ ਕਨ ਗੇਰਤ ਉਨ ਗਰਬ ਸੀ ਨਾਤੁ ਕੂਲੇ ਦੋਖਿਓ ਨੈਸ।
ਨੈਣ ਪਾਣ ਗਏ ਡੇਪ ਤਬ ਪੈਰਕ ਤਿਲਿਆ ਨ ਕੋਈ ਬਾਬਾ ਪਾਲ
ਪਿ ਗੁਸਾਂ। ਸ। ਸਪ। ਸਿਖ ਤਤ ਬਾ। ਗੁਸਾਈਂ ਬਾਤ
ਸੰਬ। ਕੀ ਗਏ ਲਿਕੋ ਗਲ। ਬਕੀ ਕੇ ਦਕੇ ਕੀ ਬੂਟੀ
ਬੀ ਤਉ ਸਪੀਪਲ ਕੀਆ। ਉ ਸਬੂਟੀਆ। ਨੇ ਸੇ ਕਾਂ
ਸਤੁ ਤਿਆ। ਨ ਕੋਈ ਬਾਬੇ ਦੋ ਬਕਰਿ ਗੁਸਾਂਈਂ ਓ
ਤਬ ਸਭ ਸਤਿ ਕਰ ਤੇ ਓਸ ਏ ਤਣ ਦਿ ਗਏ ਲੀਤੇ ਏਤ। ਬੇ
ਣੂਆ ਤਬ ਉ ਸਤ ਉਠ ਪਿਆ। ਕੇ ਤਲੇ ਬਾਧਿ ਗਏ
ਓਤ ਬਸੀ ਗਿਰਬਾ। ਬਨੀਕ ਪਣ ਦੀ ਤਬ ਤਤੇ
ਨੇ। [illegible] ਸੀ ਤਨ ਕੀ ਪੈਨੇ ਕੁ। ਸ। ਪਾਨੇ ਕੇ ਓ
ਪਤੇ ਤਕ ਸੁਬਾਨੈਂ ਕੁ। ਸਾ। ਏ ਘੋਏ ਓਹ ਨੀ
ਨੀਆ। ਸਤਿਬਚਸ ਓਹ ਤਬ ਬੀਕੁ ਮਲਤ
ਨਪੀ ਤਬ ਸਲਤ ਸਾ। ਗਨੀਕ ਉਲ ਓ ਪੀਆਂ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਸੰਸਾਰੁ ਨੇ ਛੇਰਣ ਕਾਰਣੇ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਕੀਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਨਕੁ ਸਤਗੁਰੂ ਨੇ

ਛਿਤ ਕਾਰਣੇ ਨਾਨਕੁ ਜੋਗੀ ਨਾ ॥ ॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥

॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥ ਸਾਖੀ ਪੰਡਤ ਚੋਰਾ ਕੀ ਚਲੀ

ਤਬ ਅਗੈ ਨਾਨਕ ਬਾਬੀ ਨੇ ਗੁਰ ਕਮਾਈ ਛੋਲਾ ਗਾ ਆਪਿ ਨਦਿ ਕੇ ਸੰਤਾ ਕਾ

ਬਾਬੀ ਏਕ ਨਗਰ ਪਾਸ ਸਰਨ ਕਰਿ ਕਰ ਲਿਆ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਨਗ

ਕਾਰ ਸੰਤ ਬਾਤ ਸਿਸੁ ਕੀਏ ਸਤਗੁਰ ਸਤ ਲਕੇ ਗੁਰੂ ਪਾਰ ਸੋਗਰ

ਨਾਰ ਕਰਿ ਬਾਗੀ ਨ ਓਰਿ ਸੁ ਸ੍ਰਪ ਸਾਗਿ ਕਰਣ ਛੋਡਿ ਏ ਗਏ ਤੇ ॥

ਤਿ ਸੁ ਕੇ ਤਲੇ ਸਤ ਲਕੇ ਕਾ ਬਾਰ ਸਤ ਲਕੀ ਓਰਿ ਸੰਤੁ ਦੇ ਖੇਤ ਬਾਤੇ

ਓਸ ਨੀ ਸਨੇ ਪਰਿਗ ਏ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਓਸ ਗਨੀ ਕਿ ਤਰਾ ਪਰਿਆਂ

ਦੇਖੈ ਆ ॥ ਤਬ ਕਾ ਬਾਰ ਕੇ ਆ ਸਤਿ ਬਾਸੀ ਸੰਤ ਕੇ ਤਾ ਏਸ

ਸਨੀ ਪਕਿ ਸੰ ਓ ॥ ਤਬ ਨਲਾਤੇ ਏ ਪਕਾ ਸੰਤ ਪਾ ਦੇ ਨਾ ਈ ॥

ਓਤੁ ਸਤੀ ਤਕ ਸੰਤੁ ਪੁਆ ਗੇ ਸੰਤ ਸੁਆ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾ ਦੈ ਨਾ ਤੇ

ਤਬ ਕਾਰ ਬਾਰੀ ਕੇ ਨੀ ਬਾਸੀ ਜਿਤ ਓਰ ਸੀ ਪਤਿ ਸੰ ਓ ॥ ਤਬ ਲ

ਸਗਲ ਕਰੀ ਆਲੇ ਕਰਿ ਆਏ ਓ ਸਤੀ ਸਤ ਲਕੇ ਤਲੇ ਸੰ

ਸਿਸੁ ਕਲੇ ਆ ॥ ਤਬ ਓਏ ਕੁਰਲ ਗੀਪੁ ਕੈ ਸਿਤ੍ਰ ਸਿਰੇ ਤਲ ਕੇ ਗੀ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਤਿਵਿਆ ਨਕੀ ਤੂ ਗਣ ਏ ਅਤੇ ਆਤ ਅਗੀ ਇ ਸਾਇ ਪਗੀ ਹੋਤੂ ਅਖ
ਪਾਸੇ ਸੁਖੁ ਕਰਾ ਏ ਤੂ ਉ ਖੇਤ ਗਾ ਨੋ ਅਮੁ ਕਰੂ ਅਲ ਗਿਆਸਤ ਗਏਤੇ
ਆਗਿਆ ਤੈ ਤੇ ਉਕਨੂੰ ਤਬ ਸੋਗੀ ਇਕ ਇਤੀ ਹੋਤੂ ਪ੍ਰਗਿਆ
ਤੇਉ ਪ੍ਰਗਿਆ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੋ ਨਦਰ ਤਾ ਗੁਸਾਈ ਅਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੋ
ਤੂ ਅਚੋ ਪੁਨੀ ਕੋਤਿ ਇ ਨਿਗਾਤ ਭੂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿ ਤੂਇ ਸ੍ਰੀ ਕਉਤਾ
ਗਨੀ ਬੀਆ ਤਬ ਨਾਗਖਰੀ ਕਉ ਛੋਣ ਇਕਰਿਗ ਨਾ ਅਤ ਲਿਖੁ
ਸੰਗੀ
ਗਇ ਇਆ ਤਬ ਅਗਲੀ ਗਨੀ ਪ੍ਰਭੀ ਹੈ ਆਮੁ ਕੋਇ ਇਤ ਇਸ
ਦੁਖ ਤੇ ਤੂ ਅ ਖੀ ਸਖੀ ਕਉਤਾ ਅਤ ਲਭੂ ਪਰ ਪਰੀ ਬੀਆ ਤਬ
ਗਨੀ ਅਗਲੀ ਕੋਰ ਗਈ ਭਿਲਿਨ ਇਸ ਕੋ ਨਾ ਇਆ ਤਬ ਬਾ ਜੇ ਕਤਿ
ਹੋਤੂ ਅ ਕਹੁ ਅਤੂ ਤਉ ਬਸਾਇਤਉ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਤਉ ਬ੍ਰ ਰੇ ਅਹਿ ਨਾ ਤੀ
ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਇਆ ਤਬ ਬਾ ਜੋ ਕੀ ਹਿਤਿ ਤੂ ਨਾ ਬੀ ਖੇਤ ਉਇਪਰੀ ਕਈ
ਉਨੀ ਕਤ ਗਨਾ ਇਗ ਨਾ ਤੇਸੁ ਇਹੇ ਤਉ ਬੀਆ ਹਿ ਸਬਾ ਸ੍ਰੀ ਕਲੀ
ਕਤੀਆ ਤਬ ਬਾ ਜੋ ਕਤਾ ਗਨੀ ਹੈ ਸੀ ਸੋ ਹੈ ਪਾਤਿ ਸੀ ਗਾਤੁ ਕਰਿ ਨੀ
ਲਾ ਦੇਤੀ ਆ ਤੇ ਆਪੁ ਹੋਸੁ ਨੀ ਅਤਿ ਸ੍ਰਿਉ ਸੋ ਰੇ ਪਾਤਿ ਆ ਦੇਤੀ
ਤਅਤੀ ਸੰਗੀ ਗਾ ਗਸਾਂਖ ਤਅਤੀ ਨੇ ਅਤਿ ਸਾਖਿ ਏ ਨੂ ਆਤੀ ਤੇ
ਤਅਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂ ਨਾ ਇਆ ਸੋਗੀ ਆਗਿਆ ਏ ਤੇ ਤ ਉ ਤੂ ਤੁਰੀਆ

ਸੀਤੁਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜਤੇ ਕੋ ਉਰਗਾਹਿ ਸੇਸੈ ਕੇ ਆ ਬੈਠੇ
ਜੀਤੁ ਕਰਤਿ ਸਤੁ ਅਤੁ ਸੇਵਕ ਸੁ ਸਤੁ ਲੇ ਆਤੁ ਤਤਉਪਿ ਸਾਹਿਬ ਤ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨਉਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕੀ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜਾਤੀ ਨਉਆ ਤਬ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪਤਿਆ ਇਉਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕੀਆ ਕੇਈ ਸਾ
ਤੁ ਕਉ ਜਿਉ ਤੁ ਸਤਨਾਤੈ ਉਸ ਕੈ ਘਰਿ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਂਦੇ
ਸ੍ਰੀ ਅਬਚਲਾ ਅਰੁ ਮੰਦਰ ਜਾਹਿ ਹੋਆ ਗੁਰ ਸਤੁਉਤੁ ਸਾਹਾਰੁ ਸਾਗ ਕੋ
ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਅਰੁ ਬਾਤਤੂ ਲਾਇਕ ਜਾਹਿ ਦੇ ਉਆ ਤਬ ਉਸ ਸਤਲ
ਕਉ ਮਿਸ ਮੰਦਰ ਆਗ ਸੁ ਗੰਧ ਤੇ ਸਿਉ ਲੇ ਪਹੁਚਤਾ ਅਰੁ
ਸਤਜ ਬਿਛਾਈ ਤੂ ਲਾਇਕ ਜਾਹਿ ਹੋਆ ਗਏ ਜਲ ਕਿਰਾਸਾਰ ਜੇ
ਜਤ ਤ ਗੁਸਾ ਈ ਜੋਗੀ ਜੀ ਉਤੁ ਸਾਆ ਬਸਤਰ ਸਤਿ ਜਾਤੁਆ ਤਬ
ਗੁਸਾਈ ਜੋਗ ਜੀ ਉਠ ਉਠਿ ਕਰਿ ਉਸ ਸਤਲ ਵਿਚਿ ਗਏ ਉਹੁ ਸ
ਸਤ ਜਾਂ ਉਠ ਪਰਿ ਬੈਠੇ ਤਾ ਤਬ ਗੁਰ ਜੋਗ ਜੀ ਕਉ ਉਤੁ ਸਤਲ ਸਤਿ ਕੇ
ਜਿ ਕੀਆ ਤਾ ਤਬ ਗੁਰ ਜੀ ਕਉ ਕਹ ਜੇ ਕੈਸਾ ਸੇਰ ਪਾਤ੍ਰਿ ਸਤਨ
ਤਉ ਉਸਤ ਤਿਸ ਤਿਜਾ ਈਸਰ ਨਾਰੇ ਬੀਸਰੁ ਸਤੁ ਕਿਉ ਗੁਸ
ਸਰਿ ਜਾਤ ਤੀ ਕੀਆ ਤਬ ਗੁਰ ਜੀ ਕਹੇ ਜੋ ਸੁਖ ਜਤ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਾਤ ਤਤਤੀ ਤੇ ਕੰ ਕਉਤਿ ਕਰਤੀ ਜਾਂ ਤੀਆ ਤਬ ਗੁਰ ਜੀ ਸਿ ਲਤ

ਨਕਿ ਕ੍ਰਿਤ ਮਲਿਆ ਤਾ ਸਾਲਬ ਕੇ ਗੁਰ ਮਾਂ ਬਿਤ ਸ੍ਰਤ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾ ਕਿ

ਪ੍ਰਤੀਤ ਕ੍ਰਿਤ ਮਲਿਆ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਕ੍ਰਿਤ ਲੋਕ ਸ੍ਰਤ ਨੇਮ

ਨੀ ਦੇਵੀ ਸਰੀਰਿ ਮਲੀਆ ਜਿਸ ਕੇ ਮਾਂ ਬਿਤ ਬਾਪ ਦਾਦੇ ਕੇ ਮਾਂ ਕਿ

ਮਲੀਆ ਜਿਤ ਨੀ ਦੇਵੀ ਬੀ ਮਾਤਿ ਤ ਨੀ ਧ੍ਰਿਤ ਧ੍ਰਿਤ ਮਾਂ ਗੀ

ਸੁਖ ਮਲੀਆ ਦੇਵੀ ਬੇਕ੍ਰਿਤ ਨ ਧੇਕ੍ਰਿਤ ਮਲੀਆ ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੇਕਾ ਬਸੀ

ਕਾਹੂੰ ਤਿਰ ਨੀ ਉਸ ਬਸੀ ਕੀਤਾ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨੀ ਬੇਕ੍ਰਿਤ ਨ ਪੇਟੇ

ਨਗਾਨਤੀ ਉਸ ਬਸੀ ਤੁਈ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਬਸੀਤਾ ਰੇਮਾਨ ਤ੍ਰਿਸ

ਤੀ ਨਉ ਦੇਸਿ ਕਉ ਭ੍ਰਿਲ ਬਾਣੀ ਏਤ ਤਉ ਕਾਂ ਕਨਤੇ ਕੀ ਬਾਗੀ ਸੀ

ਤੌਸਿ ਸਤੀ ਸਾਉ ਲੋਕਾਂ ਸਾਧਿ ਗਤ ਤੇਗ ਜੋ ਦਿਨਾ ਰੇਮਾਨ

ਨਉ ਨ ਬੂਤ ਸਾਗਿ ਸਾਨ ਤ੍ਰਿਨਾ ਤਾਂ ਬਾ ਸਾ ਗੁਉਤ ਸਾਂ ਬੂਤ ਬਸ

ਤੇ ਕਉ ਕਿ ਕਉ ਭ੍ਰਿਸ ਸਦ ਸਾਤ੍ਰ ਨਉ ਸਾਤ ਨੇਲਾ ਗਾਣਾ ਧਿ ਗੁਤ ਜੋਦ

ਨਾ ਧਿ ਗੁਤ ਜੋ ਦਿਨਾ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਬਸਿ ਕੁ ਸਲੋਕੁ ਕੀਆ ਧਿ ਗਸ

ਤ੍ਰਿ ਪੁਪ ਗਨਾ ਰਿਗ ਸਾਤ ਧਿ ਸਿ ਸੁਣ ਗਤੇ ਬੂਤ ਬੇ ਰਧਾਨ ਤਾ

ਧਿ ਗ ਸਤ ਸੁਰਗਿ ਪੁਨ ਗਿਆਨ ਸਾਧਿ ਗਿ ਸਤਿ ਜਨ ਸਾਂ ਕਿਤ

ਜੋ ਸਸਾਂਆ ਤ ਤਸ ਗੁਤ ਬੂਤ ਸਾਗਿ ਸਾਂਆ ਤ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਬਸੀਤਾ

ਜੋ ਤਤ੍ਰਿਸ ਗੁਦ ਸਾਤ੍ਰ ਬੂਤ ਸਾਗਿ ਸਾਤਿ ਸੁ ਬੂਤ ਸਾਗਿ ਸਾਂਨ

ਨਉਰੰਗੇ ਸੰਗਿ ਸੁਖਿਮਣ ਕੋਟਿ ਨਉ ਲਖ ਤ੍ਰੈ ਆਖ

ਪਿਰੁ ਰੇਸ ਨਸਤ ਬਨਦਿ ਓਤ੍ਰੋ ਗਨੀ ਤ੍ਰੈ ਚਿਰ ਨਿ ਤ੍ਰੈ ਗਤਬ

ਸ ਨੀਤ੍ਰ ਰਤੀ ਖੇ ਤ੍ਰੈ ਤਿ ਓਰਿ ਧਾਰ ਨੂਰ ਨਉ ਗੀਤ ਬ੍ਰਹਮ ਨੈ ਏਨ

ਰਬਰੀ [illegible] ਗ ਨੀ ਕੋ ਸਤੇ ਏ ਅੰਗ ਤਬਾਰ ਜ ਆ ਪ੍ਰਿ ਤਰਬ

ਸੀਕੀ ਪਸੀਲ ਗਣਾ ਤਬ ਰ ਜ ਪ੍ਰਿਤੀ ਨਿਤ ਪੰਨ੍ਹ ਸਾਏ

ਕੁਤ ਸ ਪ੍ਰਿ ਤਬਾਰ ਜ ਸਗਨ ਪਕੀ ਪ ਓਤ ਬਨਰਬ

ਸੀਬਾਰ ਤ੍ਰੈ ਨਿ ਆਪਾਰ ਜੇ ਨਉ ਸਤੰ ਪ੍ਰਰ ਬਨੀ ਕਿ ਗਪ ਨ

ਖੇ ਸੇ ਬ੍ਰਿਧ ਕਰ ਜ ਨੀ ਐਚ ਜੀ ਉਸ ਗਲ ਸੇ ਸ ਰ ਤੇ

ਉਰ ਸੁ ਨਿ ਪ੍ਰਿਜ ਤ ਤੌਆਸੁ ਪਰ ਸੇ ਸ ਰ ਸੈ ਉਪੀ ਤਿ ਲਗ

ਤੀ ਤੌ ਆਸ੍ਰੁ ਸ ਸ ਮਨਸ ਤ੍ਰੈ ਗ ਸਤਿ ਤਿ ਸਨ ਖਿਤਨ੍ਹ ਔ

ਸਗਿਜ ਤੀ ਤੌ ਨਿਰਿਆ ਪਰ ਸੁਨ ਸੁਰ ਨ ਉਸ ਨਨ੍ਹ ਸਭ

ਦਿਸਟਿ ਸਰ ਸੰਤ ਖੁਸਿ ਤ੍ਰੈ ਸਤ੍ਰੈ ਸਭ ਨ ਅਚ ਤ ਧਰਕ

ਸਬਿ ਪਰਦ ਨਨ ਬਸਿ ਗਤੇ ਬ ਨ ਗ ਏ ਕ ਬ ਸਤ੍ਰੈ ਆ ਪ੍ਰਿ ਬਸ

ਤੀ ਤੌ ਜੇ ਉਸਤ ਪਰਬ ਕੀਰ ਪਿਆ ਨਿ ਤੀ ਤੌ ਨ ਗ ਬਸੀ ਕੀ ਏ

ਏਆ ਨਿ ਏ ਪੀ ਉਸ ਗ ਜੇ ਨਉ ਸਗ ਜ ਏ ਗਬਾ ਰ ਜੇ ਗਸਤਿ

[illegible]

ਅਥ ਅਸਟਮੋ ਨਸ: ਲਿਖ੍ਯਤੇ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

105

੧੦੪

ਤਿਸ ਸਮੇ [illegible] ਨੇ ਉਪਰਿ ਨਾਨਕ ਆ ਨੇ ਨੇ ਲੋਕ ਨੂ ਨਦਰਿ ਜੋ ਕੀਆ ਜੋ ਨਾਨ

ਗਾ ਜਾਂ ਤਾ ਪਿਰਥਮੀ ਕਾ ਨਦਰੀ ਆਵਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਸਰੇ ਕਹਤਾ ਤਾ ਪਿਰਥਮੀ ਸਤੁ ਆਗਿਆ

ਤਬ ਉਨੀ ਕਹਤਾ ਕਿ ਉਨ ਆਗੇ ਉਸ ਤਬ ਉਨੀ ਕਹਤਾ ਕਹਿ ਦੇਹ ਜਾ ਜੋ ਜੀਵਤਾ

ਹੋਇਗਾ ਤਉ ਜੋ ਕੀਚ ਸਤੁ ਤਸ ਸਰੇ ਹੋਇ ਪਸੋ ਗਏ ਆਦੁ ਜੋ ਗੁਜਾਂ ਸਾਗ

ਗੇ ਤਉ ਉਰੇ ਸਸ ਆ ਇਬ ਗਜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਗਾ ਸਕਦੇ ਲੋਕ ਤਸ ਸਭੀ ਆਈਆ ਲੇ

ਤੇ ਗੈਆ ਤਸ ਸਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੋਗੇ ਨਤੀਆ ਤਬ ਗਜੇ ਕੀ ਚਸਤੁ ਗਜੇ ਜੀ ਦਤੇ ਇਨ

ਲੋਗੀ ਤਉ ਜਾਂਤੇ ਲੋਗਾ ਅਦੁਤ ਨੇ ਪੀਨੇ ਲੋਗ ਗਏ ਤਬ ਓਨੇ ਤਲ

ਦਿਗਿਆ ਕੇ ਨਉਨਿ ਕਾ ਲਾਖੀ ਸੁ ਟੇਰ ਬੋਕੀਆ ਤਬ ਫਿਰ ਤਸਆ ਨ

ਉਤਰਿ ਲਈ ਜੀ ਕੇ ਨੂ ਗਕੀ ਚਸਤੁ ਜੇ ਨਿਉ ਬਾਸਿ ਲਾਈ ਆਤੁ ਗਤਾ

ਮਾਲਾ ਲਈ ਆ ਲੋਕ ਗਿ ਸਨੋ ਆ ਤਬ ਉਨਾ ਨੂ ਕਤਾ ਗੋਕਾ ਈ ਆਤੁ ਕਿ

ਉਨ ਨਤੇ ਤੁਆ ਤਸ ਨਉ ਕਤਾ ਤੇ ਏਤ ਸਿ ਪਿਤੁ ਈ ਤੋਆ ਸਿ ਉਸ ਤੀ

ਜੋਗੀਆ ਸਿ ਉਤੇ ਈ ਤੋਆ ਸ ਲਤੁ ਨਾ ਈ ਆਤੁ ਉਸ ਤੁ ਪਾ ਈ ਜਾਪ

ਤਬ ਉਨਿ ਜਾ ਇਕ ਗਬਾਗੀ ਪਾਤਿਸਾ ਸੋ ਨਏ ਕਤਾ ਜੋ ਨੇ ਬਾਤੁ ਗੋਬੀ

ਗਜੇ ਸਬੈ ਠ ਕਤਸ ਫਿਨੁ ਬਾ ਉਸ ਤੀ ਆ ਸਨ ਕੇ ਬੇਠਾ ਤੇਨ

੩ ੧੮

ਤਬ ਉਨ ਨੂ ਕਤਾ ਜੋ ਇਸ ਨੀ ਤੇ ਟਕੇਆ ਕੇ ਨੀ ਓ ਆ ਤਬ ਉਨ ਨੂ ਕਤਾ

ਜੋ ਏਤੁ ਜਿਨ ਕੇ ਈ ਤੈ ਸੁਬਕੇ ਸੁ ਗਸ ਜੋ ਗੀ ਤੈ ਆ ਤਸ ਨਕਾ ਈ ਨੂ ਲੀ

ਚਸਤੁ ਕੇ ਟਗ ਬਾਤਿ ਗੇ ਤਬ ਸ ਲ ਤਾ ਏਤੁ ਉਨਾ ਇ ਸਾਗ ਚਸਤੁ

ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਤਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ

ਬੈਠਿ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਗਲ ਸੁਣਿ ਕੇ ਮਸਕਰਾਏ ਤਾਂ ਆਖਿਓ

ਚਲਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲਿ ਕਰਿ ਵਡਾ ਕਿ ਉਠਿ ਤੁਰਿਆ

ਜਾਇ ਪਹੁਤੇ ਨਗਰਿ ਬਾਹਰਿ ਅਗੇ ਜਾਇ ਕੇ ਸੁਧਿ ਲਈ ਤਾ ਕੇ ਆਖਿਆ

ਜਾਇ ਆਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਨਗਰਿ ਬਾਹਰਿ ਬੈਠ ਗਏ ਮਰਦਾਨਿਆ

ਤੇਰੇ ਨਗਰ ਆਇਆ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਕ ਸਭ ਨਗਰ ਦੇ ਆਇ

ਸਭ ਲੋਕ ਨਗਰ ਦੇ ਆਇ ਲਾਗੇ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਭ ਨੂੰ

ਜੋ ਤੁਸੀ ਨਗਰ ਨੂੰ ਜਾਇ ਲਾਗੇ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀ ਕੀ

ਕੋਈ ਨਗਰ ਦੀ ਖਬਰ ਦਸੋ ਤਬ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਗਰ ਦਾ

ਰਾਜਾ ਹੈ ਲੋਕ ਸਭ ਦੁਖੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਣ ਕੇ ਚੁਪ ਹੋ ਰਹੇ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ

ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸੁਣ

ਆਖਿਆ ਜੋ ਹੋਵੇ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ

ਆਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ

ਉਹ ਲੋਕ ਸਭ ਹੋਇ ਗਏ ਕੈਸੇ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ

ਉਸ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ

ਨਗਰ ਕੇ ਲੋਕ ਤੁਸਾ ਨਾਲਿ ਹੋਇ ਗਏ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਲਾਇ ਸੰਦੇ ਤੀਹੈ ॥ ਪਹੁਤਾ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕੈ
ਉਤੇ ਉਠਿ ਗਈ ਨਦੀ ਖਿਗੀ ॥ ਤਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀਆ
ਜੋਈ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਪਤਿਜਾ ਪਿਖਾ ਜੋ ਤੇ ਦੇ ਰਾਜਾ ਅਸਟ
ਧਾਤੁ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਪਈ ਜਾ ਪਈ ਹੈ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਇਸ ਜਾਇ
ਏਹੁ ਮੂਰਤਿ ॥ ਤਬ ਉਸ ਰਾਜੇ ਕੇ ਲੋਕ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀ
ਮੂਰਤਿ ਕਉ ਲੇਸ ਲਾਗਾ ॥ ਜਾ ਰਾਜ ਬਾਗੀ ਕਉ ਉਸ ਜਾਂ ਦਿਨੇ ॥ ਤਬ
ਉਸ ਰਾਜੇ ਕੇ ਲੋਕ ਕਹੁ ਕਹਤੇ ਰਹਸ ਪੀ ਉਤੇ ਕਉ ਪਾਕੇ ਮੂਰਤਿ
ਕੀ ਸਿਮਰਣ ਕੀ ਥੀ ॥ ਅਬ ਏਹ ਮੂਰਤਿ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀ ਹੈ ॥
ਅਬ ਰਾਜਾ ਜੀਉ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰ ਪਾਪ ਦਮੋ ਸਤੁਰਾ ॥

ਜੋ ਏਹ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਬਾਗੀ ਕਿਲਾ ਸਲੋਕ ਮਾ ॥

ਰਸਿ ਕੈ ਨਖਿ ਟਿਕਾ ਤਾ ॥ ਸੰਦੇ ਹੈ ਨਕਲ ਨੇ ਗਏ ਤਾ ॥ ਸ੍ਰਿਗ ਜੋ ਹੈ

ਤਪਸ ਤੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾ ਜੈ ਸਿਮਲਿਆ ਤਾ ॥ ਰਾਜਾ ਗਉ ਤੈ ਕਿਖ ਬਿਅਗਤ

ਸਮਰੰਭ ਸਬ ਕੈ ਬਗਾ ॥ ਲਿ ਬਤੇ ਖ ਪਾਤਾ ਕਾ ਦੀ ਨਗਰ

ਸੇ ਬਿਆਜਾ ਸਲੇ ਤਾ ॥੧੧॥ ਇਸ ਮਾ ਲੋਕ ਕਾ ਅਬ ਸਾ

ਜੋ ਉਸ ਅਗ ਉਤੇ ਉਤੇ ਕੀ ਥਾ ਪੇਖ ਬੈਠੇ ਰਾਜਾ ਕਹਤ

[illegible]

118 (6)

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

[illegible]

[illegible]

੧ [illegible]	ਤੇਤੇ [illegible]	
੧ [illegible]	੧ [illegible]	ਤੇਤੇ [illegible]
੧ [illegible]	੧ [illegible]	੧ [illegible]
੧ [illegible]	੧ [illegible]	੧ [illegible]
[illegible]	੧ [illegible]	੧ [illegible]
[illegible]	੧ [illegible]	੧ [illegible]
	੧ [illegible]	੧ [illegible]
	੧ [illegible]	੧ [illegible]
		੧ [illegible]

[illegible]	ਤੇਤੇ [illegible]	ਤੇਤੇ [illegible]
੧ [illegible]	੧ [illegible]	੧ [illegible]
੧ [illegible]	੧ [illegible]	੧ [illegible]
੧ [illegible]	੧ [illegible]	੧ [illegible]
੩	੩	੧ [illegible]
[illegible]	[illegible]	੧ [illegible]
੧ [illegible]	[illegible]	੧ [illegible]
੧ [illegible]	[illegible]	੧ [illegible]
੧ [illegible]	ਤੇਤੇ [illegible]	੬ [illegible]
੩		ਤੇਤੇ [illegible]
		੧ [illegible]
		੧ [illegible]
		੧ [illegible]
		੩

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕੇ ਰਾਗ

੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ ਤ੍ਰਿਲੰਗ
੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ ਪੰਚਮ
੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ [illegible]

ਦੀਪਕ ਤੇ

੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ [illegible]
੧ [illegible]
[illegible]

ਇਕਸ ਸਮੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible]
[illegible] ਸਮੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਕਰਗੰਜ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਸਮੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible]
[illegible] ਸਮੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਸਮੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ਸਮੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible]
[illegible] ਸਮੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible]
[illegible] ਸਮੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਵਦਿਆ ਕੀ ਜਿਤ ਮਰਦਾਨੇ ਵੇਖਤੇ ਸਾਈਂ ਤੁਮਾ ਨੂੰ ਸਿਖਤੇ ਏਤੇ ਤੁਮਾ ਏਹੁ ਸੁ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਵਿਦਿਆ ਵਿਚਿ ਬਾਬਾ ਆਖਦਾ ਸੀ ਜਿ ਕੋਈ ਉਸ
ਦੀ ਪਕੜ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਖਦਾ ਤੂੰ ਮਾਰੇ ਵਿਦਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲਗੀ
ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਜਿ ਉਹ ਬਾਬਾ ਮਿਲਤ ਕਰ ਕਰ ਪੈਰੀਂ ਪਇਆ ਤਾਂ ਬੈਆਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੀ ਦੀਆ ਦੀਆ ਜਿ ਮੁਦੀਆ ਦਾਦ ਕਰਦੀ
ਉਹ ਕਲਿ ਆਗਾ ਲਾਤੋਰ ਦਪਈਆ ਜਾ ਉਤ ਬਾਬੀਆ ਕਹੀ ਵੇ ਖੇ
ਤਾਂ ਆਜ ਬਾਬੂ ਮੰਦਾ ਦੇਤੋ ਉਸੁ ਜਿਤ ਆਕਰ ਨਗ ਨੇਠੀ ਸੁਣੁਸ
ਦੀ ਨੀ ਮੂੰਗ ਤਿਆ ਜਾਬ ਤੋ ਪਿਗ ਇਆ ਤੇ ਵਾਉ ਜਿ ਬਾਬਾ ਆਖਦੀ
ਜਿਵੇ ਮੰਦਾ ਤੁਹਮਾ ਉਹਨੂੰ ਕੇਵਾ ਫਿਰ ਕਤ ਵੇਸੁ ਜਿ ਕਿ ਸਾਵ ਨੂੰ ਕੇ
ਵਾ ਫਿਰ ਕਤ ਉਸੁ ਜਿਨਾ ਏਤ ਪਾਸ ਮਨੂੰ ਕੇਵਾ ਜੇ ਨਾ ਲਿਮੈਂਕੂੰ
ਜੋ ਵਰੁ ਮਾਗਨੂੰ ਤੇਤ ਕਤ ਲਾਗੂ ਤੋ ਸਾਸ ਉਹ ਪੁਰ ਦਾ ਇਤਾਂ ਤੇ ਵਿਕ
ਤ ਮੰਦੀ ਏਸੈ ਨੂੰ ਕੇ ਵਾਤ੍ਰ ਕਮੁਆ ਜਾਸ ਵਰ ਤੇ ਏਸਾ ਲਿ ਕਿ ਸਾਸ
ਜਿਬੂ ਦਤ ਵਿਦਸੰਤ ਕੇਮਾ ਉਜਿ ਬਾਬਾ ਆਖਦੀ ਮੁਦੀ ਲੇਕਾ
ਸਲੇ ਮੇ ਪੈਰੀਂ ਬਾਗ ਪਇਆ ਪੀਤਾ ਆਖਿ ਸੁਏ ਮੀਆ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਸਾ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੇ ਨਾਬ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਹਿਆ ਪਿਰ ਹੋਇ ਆਲੇ ਕੇ

ਮਲ ਖੁਸਾ ਤਰ ਸਾ ਆ ਖੁਸੇ ਮਲ ਖੁ ਪੈ ਨੈ ਬਾਰ ਨੂੰ ਤੁ ਨਹਿ ਸ

ਜਿਸ ਲਾ ਖੁ ਏ ਤੁ ਕਿਸਾ ਸਬਾ ਬ੍ਰਿ ਖੁਸ ਹਿ ਰਹਿ ਤਿਸ ਨਾ ਤੋ ਹੈ ਬਾ ਖਿ

ਅਤਰਿ ਸਲੇ ਸੈਕਦਾ ਕਹੈ ਸਾ ਏ ਖੁਸੇ ਖਸ ਪਾਇ ਸਕੂ ਤਕੇ ਤੈ

ਨਤਕੂ ਕਿਛੁ ਨਾ ਰਾਸ ਸਾ ਕੀ ਸਾਸ ਅਤਿ ਸ ਸਾ ਨੂ ਲਾ ਹਿ ਲਤੇ

ਪਕ ਨੂ ਰੇ ਤੈ ਖੁਸ ਹਿ ਸਰ ਬ ਅਸੇ ਨੂ ਤੈ ਬਾਲਕੀ ਆ ਤੁ ਏ

ਭੁਸ ਕੀ ਗਨ ਹਿ ਸੰ ਭੀ ਜਿ ਰਿ ਰਿ ਅਤ ਰਦ ਤੁ ਤ ਵ ਤੈ ਚੇਰਿਆ ਦੇਖੁ

ਭਾਨ ਏ ਅਤਰਿ ਖੁਸੇ ਏਤ ਫਲ ਸਾਸ ਨੇਤੇ ਨਾ ਨਿਸਨਾ ਏ ਤੇ

ਰ ਰਿ ਰਬੀ ਆਤ ਆ ਠੇਪਤ ਗਾ ਤਰਿ ਅਤਰਿ ਖੁਸੇ ਕਤਿਆ ਨਿਸਲੇ

ਸਾ ਤਰੇ ਬਾਬ ਖੁਸ ਹਿ ਤੂ ਕੁ ਅਤ ਰਦ ਨੁ ਤਿਸਿਆ ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂ ਨਾ ਏ

ਰ ਤੈ ਕੇ ਸੁ ਰੁ ਨਾ ਤੁ ਏਤ ਤੇ ਨੂ ਸਨਾ ਹਿ ਪਤੁ ਸਾ ਤੇ ਰਾਤ ਸਲੇ ਸੇ ਪੈ ਕੇ

ਬਾਰ ਨ ਤਿਆ ਤੇ ਅਤਰਿ ਖੁਸੇ ਨਾਬਾ ਨੇ ਖੁਸ ਹਿ ਤੁ ਕੁ ਹਿ ਬਤੁ ਲਾ ਹਿ

ਕਿਬਤੁ ਤਹਿ ਸਾ ਜਿ ਏਤ ਬਾ ਤ ਗੁਨ ਤਰੀ ਸਸਤੁ ਅਤਰਿ ਖੁਸੇ ਕੇ

ਖੁਸ ਹਿ ਨਾ ਏ ਸਾ ਕੇ ਖੁਸ ਹਿ ਏ ਹਿ ਸਾ ਰੇ ਨਾ ਏ ਕੇ ਅਤਰਿ ਖੁਸੇ

ਜਿ ਉਤੇ ਤੁ ਉ ਸੁ ਏ ਬੋ ਸੋ ਬਾ ਖੁਸ ਪਾ ਤ ਅਤਰਿ ਖੁਸੇ ਨ ਤਿ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਸਲੋਕੁ ਪਤਸਾਹੀ ਕੀ ਅਤਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਆ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਵਾਹੁ

ਗੁ॥੧॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਕੀ ਤੇਰਿ ਧੀਰਜੇ ਕਿ ਧੀ ਤੁਸਿ ਕੁ
ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਸੂਰਜ ਜਗ ਜਨਮ ਹੋਇ ਗੁਰੂ ਤੇ
ਗੜੀ ਜਾਇ ਉਸ ਜਗਾ ਸੁ ਉਸ ਜਗ ਨਾਸੁ ਸੰਗਤ ਕੂੰ ਦੀਪ ਹੋ
ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਕਿ ਸੁ ਜਗਾ ਨਾਸੁ ਗਲ ਜਗਾ ਨਾਸੁ॥ ਇਕ ਗਲ
ਏਤੇ ਸਾਤੇ ਨਿ ਜਿਨ ਕੀ ਤੀ ਪਾਸੁ ਗੁਰੂ ਸਰੀ ਕੇਆ॥ ਸਿ
ਕਿ ਘਾਤ ਤੇ ਨਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀਆ ਜੋ॥ ਗਲ ਜੋ॥ ਪ੍ਰਸ
ਇਕ ਸੈ ਸਾਲ ਜੇ॥ ਨਿਕ ਜੋ ਤੇ ਰਿ ਪ੍ਰਸ ਇ ਤੇ ਦੀਗ
ਲਾਜ ਗੈ ਪੀਗ ਉਸ ਤਾਰ ਦੀ ਘਾਤ ਜੇ॥ ਘਤ ਰ ਉਣਰ
ਉਤੀ ਘਾਤ ਸੁ ਦੇ ਉਤੇ ਘਾਤ ਸੁ ਰਾਹੇ॥ ਜਿਉ ਸਤੇ ਸੁਣਿ
ਜਗ ਕਿ ਧੀ ਸ ਸਤੇ ਤਿ ਸੁ ਦੇ ਤੇ ਈਲੇ ਕੁ ਪੀ ਸੁ ਜਗ ਸੰ
ਜੈ॥ ਗੁਰੂ ਜਗ ਸੰ ਜੈ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇ ਗਤ ਦੀਆ ਗ

ਲ: ਏਕੇ ਨੈਸਿ॥ ਤਿ ਲੇ ਨ ਪਾਤ੍ਰ ਗੁਨੁ ਨਕੈ॥ ਇਕ ਨਗੋ ਨਾਏ

ਤੇਐ: ਤੇਨ ਤਿਨਾ ਤੀ ਪੰਕਿ ਤ੍ਰ ਕਤੀ ਐਸ॥ ਮੇਗ ਲ: ਬ:

ਤ: ਕਇਸੇ [illegible]॥ ਤ੍ਰਗਾ ਕੀ ਬਾ: ਤਕਰੇ ਸ: ਸ ਤ੍ਰ ਕੇ ਬਾ: ਤ

ਨਗੈ ਰੇ ਵਤਿ ਸਾਤ੍ਰ ਕੇ ਬਾਤ ਕਰੇ॥ ਪੇਸੀ ਕਗ ਵਤੇ ਕੀ

ਵਾਸੈ॥ ਨੇ ਬਾਪਨੈ ਪਤ੍ਰ: ਏ ਸਬਗਸ ਸਤ੍ਰਾ ਏ॥ ਬਿ

ਤਿਵਗ ਕੀ ਸਗਤਾ ਰ ਸਸਤ੍ਰ: ਏ॥ ਸਤੇ ਤਿ ਤ੍ਰੇਸ ਤੇ ਗਥੈ॥ ਪਤ੍ਰੀ

ਵਾਸੈ ਤਿ ਤ ਕੀ ਤੇ ਇ ਸਾਗ ਸਕਿ ਗਸ ਕੀ ਸਾ: ਬਾ: ਤ ਨਗੇ ਤਿਸ

ਨਾ: ਸ ਪੰਕਿ ਤ੍ਰ ਨ ਤ ਐਸ॥ ਏ ਕਤ: ਏ ਤੁ ਤਿਨ ਬੀ ਇਸ

ਨ: ਸ ਪੰਕਿ ਤ੍ਰ ਪਨੈ॥ ਏ ਨ ਬਾ ਤਾ ਐਸ ਤੈ ਤਿ ਨ: ਕੀ

ਤੀਆ ਕਗ ਕੇ ਇਸ ਨਾ: ਸੁ ਕਾ ਤ੍ਰ ਪਗੀ ਪਨੈ॥ ਸਤ੍ਰਪ

ਗੀਆ ਕੀ ਸਾ: ਨਵਨ ਬਾਤ ਤੇ ਤਿ ਸਿ ਨਵਾ ਗ ਸ: ਬਿ ਬਾਤ

ਕਗੈ ਸਤੀ ਤਿ ਪਗਗ ਨੇ ਰੇ ਬਾ: ਤਾ ਨਾਲਿ ਸਸਤ੍ਰਾ ਇ ਚੇ ਇ

ਉਸ ਨ ਉ ਸਤ੍ਰ ਕੇ ਇ ਨ ਤੇ ਤਿ ਕਲਾ ਤੇ ਬਾ ਤੀ ਪਤ੍ਰ ਸ ਤਾ ਪੈ

ਉਸ ਨਉ ਸਤ੍ਰ ਕੇ ਇ ਸ ਰ ਬਾ ਤ ਪੁਛੇ ਸਤ੍ਰ ਸਤਰ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥੧॥ ॥=॥ ॥=॥

॥=॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥=॥ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਸੀ ਅਸਾਂ ਨ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤ੍ਰ ਸਾਂ ਸਿੰਘ ਪਾ ਦੁਆਰ ਤ ਬਚਨ ਉਚਰਿ ਬਸ
ਤ੍ਰਿਬਿਲ ਤੇ ਤੌ ਸਿਰੁ ਸੁਣ ਦਏ ਨਿ ਤੇ ਆਪੁ ਟੈ ਪੀ ਪਤਿਗ ਤਾਈ
ਤ੍ਰਿਬਾਲ ਕਾਰ ਤੋਂ ਜੇ ਤੇ ਬਾਲ ਕ ਨੈ ਸਤ੍ਰਿਗ ਸੋ ਨੇ ਤੂ ਨੇ
ਰ ਤੇ ਇਤਿ ਸੁਬਾ ਲਕ ਵਾ ਓਰ ਦਾ ਏਦ ਟੈ ਪੀ ਸਿਰੁ ਸੁਣ
ਦਸੇ ਤਾ ਜੇ ਉਸ ਬਾਲਕ ਵੀ ਕੈ ਤਿ ਸਨੁ ਤੇ ਏਤ ਅਸਾਂ ਨੂੰ
ਤ ਸੁਲਾ ਇਆ ਸਤੇ ਨੇ ਸਿ ਆ ਦੇ ਤੈ ਤ ਨ ਲਾ ਇਤ ਸਨੂੰ ਪਈ
ਗੁਰਦੇ ਤਿਆ ਆਪ ਕ ਫਨੀ ਬਿਲ ਲੋ ਨਿ ਦੇ ਪਾ ਗਰਾ ਇਆ
ਤੂ ਨਿ ਸੈਨੂੰ ਪਤਿ ਕਰ ਤੈ ਸੁ ਕਿਉ ਪੁਤ ਗਰ ਤੈ ਤਉ [illegible]
ਸੁਇ ਸੁ ਤੇ ਤ ਨ ਕੀ ਸਨੇ ਲ ਵਾ ਨਾ ਤੀ ਤੂ ਸੈਨੂੰ ਤ ਬਾਨ
ਲਾਇ ਤੁ ਉਠਿ ਤ ਸੁ ਕ ਫਨੀ ਸਗ ਦੇ ਵਾ ਪਤਿ ਗ ਨਾ ਤ ਜੇ ਸੁਗ
ਰ ਤੇ ਇ ਜੋ ਦਰ ਦੇ ਤਾ ਸੈਨੂੰ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਸਤੇ ਜੇ ਕਾ ਈ ਦੁਨੀਆਂ
ਕੀਤਿ ਗਸ ਕ ਗਤਿ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸੈਨੂੰ ਨ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਬਾਤ੍ਰ ਨੇ ਫਤੇ ਨੇ
ਬੋਲਾ ਨਿਏ ਸੀ ਆਵਾਂ ਦੇ ਸੁਰ ਇਨੈ ਤੂ ਨੇ ਸੈਨੂੰ ਤ ਬੋਲਾ
ਇਰ ਤੇ ਸਿ ਸੈ ਭਿ ਸਨ ਗੁਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸਿਮਲ ਪ੍ਰੇ

ਦੇਤਾ।ਜਾ।ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਿ ਆਤੈ ਪੂਰੇ ਵਾਰਿਗੁਰੁ ਆਤਿ
ਮੁਹਾਰੀਤਿ ਗਮ ਫਕਰਤਿ ਤਾ।ਮੈਨੂ ਸ਼ਲਾਇ ਨਤਗਲ ਲਾਇ
ਮੈਥਿਉ ਨਾ।ਨਦੀ ਅਜਲ ਦੀਤਾ ਤੁਹੀ ਨ।ਹੀ ਜਿਵੇ ਤੁਸ
ਜਲਯਲਤਿ ਤਾ।ਤੂ ਮਥੁਨੇ ਤ ਸ਼ਲਗਾਈਨ ਤਗਲਗਾਉ ਵੇਤ
ਟਤੁਹੀ ਖੇਲਆ ਏਗਕੁ ਬਾਖਿਲਾ ਜਿਵੇ ਬੰਦੇ ਸੁਰ।ਇਦੇ
ਤੂ ਕਿ ਮੇਨੂ ਤ ਸ਼ੁਲਾ।ਇ ਦਾਂਤੇ ਮੁਕਿਮ ਵਮਤੇ ਲਾ।ਇਦੇ
ਜੇਤਾ।ਵੇਤੁਸ ਜਲਯਲਤਿ ਤਾ।ਤੂ ਮੇਨੂ ਤ ਸ਼ਲਾਇਆ ਤਬ
ਓਨੁ ਪੁਛੀ ਜਿਵੇ ਕਿ ਬੀਤੇ ਗ।ਇਸਥਾਫੁ ਗਤੁਤੈ।ਵੇਸੀ
ਸਾ।ਕਿਛੁ ਆ।ਮਿਆ।ਮੇਰ।ਗਤੂ ਆਪੁਰਣ ਤੈਤੀ ਗੈ।ਤੇਪੁ
ਦਾ।ਇ ਰੇਸਿ ਪੇਤੈ ਗਿਆ ਤੇ ਗਨਾ।ਕਾ।ਕਿਆ।ਰੇਮੁਤਸਿ ਪੇਤੈ ਕਿ
ਮੇਰ।ਮੁਤੂ ਆਪੁਰਣ ਤੈ ਗਜੇ ਨਾ।ਨਦੀ ਆ।ਦੀਤੂ ਮੁਤੂ ਆਪੁ
ਓ।ਕਗਿਗਆਤਿ ਤਾ।ਮੈਨੂ ਤ ਸ਼ਲਾਇ ਨਾ ਤੁ ਜਲਾਇਆ ਪੇਤ
ਤਾ।ਬਸਤੂ।ਓਕਾ ਗ ਇਸਾ।ਦੀਅਜਲ ਲਤੈ ਯਾਬਤੁ ਕਿ ਓਕੀਗ
ਦੀਕਿਅਜਲ ਲਤੈ ਜਿਵੇ ਕਬਾ।ਏ ਵੇਤੁੜਿ ਆ।ਗਿਧਾਗੁਜਿਕਲਿਆ
ਤਾ।ਓਇਕਿਆ।ਵੁਨਾਇਆ।ਇਆ।ਧਾਗਲਾਗੇਜਾ।ਇਤਬ

[illegible]

ਅੰਦਰਹੁ ਭਉ ਸਮਸਰ ਗੈਨੋਆ ਤਉ ਓਹਿ ਸੁਣਿ ਵਹੁਤ ਸੋਤ੍ਰਤੁ ਵਹੁਤ ਕੋ
ਗੇਤੇ ਵਹੁਤ ਸਾਨਿਆ ਕੀਤੇ ਵਹੁਤਾ ਪੀਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਤੈ ਨਗਤੁ ਸਾਪੁ
ਸਰ ਵ੍ਰਿਤਾ ਤਾ ਅੰਦਰ ਗੁਤੁ ਜਾ ਸੁੰਦਰ ਗੈ ਸੁਪੁਤੈ ਆ ਫੁਤੀ ਫਕੀ
ਗੈਦਾ ਦਵਤਿਆ ਤਾ ਫਕੀਰੁ ਨ੍ਰਤੀਤ ਸੰਗੀ ਕੀਨਿਆ ਪੀ ਸੰਗੀਆ
ਲੈਕ ਸੰਗੁ ਦੇ ਚਾਕਗਤੁ ਤਪ ਸਨਿਆ ਸੋ ਪੀਰੁ ਗਤੁ ਸਤ ਵਹੁ
ਪੁਰਖੁ ਸੇ ਗਾਤੈ ਸਾ ਸਾ ਫਕੀਰੁ ਨ੍ਰੀਆ ਨੇ ਓਤਿ ਦਸ ਚੋਤੇ
ਨੀਤਾ ਫਕੀਰੁ ਕਾ ਪੀਰੁ ਕਾ ਸੁਰੀਰੁ ਕੀ ਸਿ ਪ੍ਰਕੀਰੁ ਨ੍ਰਕੀ ਵੰ
ਦੇਦੇ ਤ੍ਰਚਿਕਿਆ ਤੀਆ ਕੇ ਗੁਤਿ ਸੈਦੇ ਤੈ ਸੈ ਅਲ੍ਹਾ ਤੈ ਸਨ੍ਰਾ
ਸਨੁਤਿ ਚਿਆ ਗਾ ਲਾਦ ਤਨ ਨੇ ਗਇਆ ਪੇ ਗ ਨੇ ਸਨ ਪੰ ਪਾ ਤਿ ਚੇ
ਸਾਨਾ ਨ੍ਰਨ ਸੰਘ ਨੈਨਿ ਚੈ ਪਗਿਆ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੁਰ
ਵਹੁਪੁਰਖ ਨਿਆਨਿ ਸੁ ਦੋ ਦਵਕੀਰ ਨੇ ਆ ਪੰਤੁ ਗੁਰੁ ਵਹੁ ਗੁਰੁ ਚੁ
ਤ੍ਰਿਗੁਰੁ ਸਹੁ ਸਤਗੁਰੁ ਦਤਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੁਗੁਰੁ ਨਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ॥੩॥੩॥੩॥
॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਂਗਿ ਬੁਤੇ ਹੋਆ ਤ ਮੇਕੀਆ ਸਾਧ ਕਮੇ ਸਾਰ ਛਡਿ ਰੁਤੇ ਆਂਤਰੀ
ਕੀਤ ਤੇ ਤੀਆ ਸਰੀਆਤਿ ਸੁਧ ਤਰ ਸਤਕ ਕਿਤਾ ਧੇਤ ਸਾਂਗ ਸੁਖਨ
ਸਨਕੇ ਤੋਨੇ ਸਾਰ ਛਡਿ ਦਿਖਿਆ ਦੇਤਾਂ ਸੁਤਕ ਰਹੇ ਨੇ ਸਾਰਿਆ
ਸੰਨੇ ਨੈ ਕੈ ਪੁਤੁ ਕਰਤ ਸਾਤਾਂ ਧਤ ਧਾਤੁ ਦੇ ਸਤੁ ਨਾਲਿ ਦਿਤੁ ਸਾਰਿ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਅਨ੍ਰਕ੍ਰਪਾਲੋਨਪਕ੍ਰਿਸੁ ਪਾਵਨਸਤਨਾਥਕੇ ਨਾਇਤ੍ਰਨੇਵੇਹੈ
ਪਕ੍ਰਤੇਹੈ॥ਓਤ੍ਰ ਜਨਨਾਕਿਲਾ ਸ੍ਰੁਤਿ ਕਸਮਸ੍ਰਤੇ ਪਨਤਾਰ
ਕੇਤੋਇ ਸੁਸਨਲਸਾਪ੍ਰਤੇਇ ਗਸਨਕਸਆਤਿ ਭਸਤ੍ਰਤਮ ਦਾਨ
ਗੜਸਤਿਗਤਾਨਾਆਤਸਨ ਓਜਾ ਏਨਵੇਤਿ ਏਤ੍ਰਸਗਦਾਤ
ਕਿਲਾ ਜਨਨੇਕਿਲੇਕੰਤਿ ਜਨਦਏਤ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰੇਪਾਲੀਕਿਕ੍ਰਸਾ
ਤ੍ਰਓਕ੍ਰਭਸੋਤ [illegible] ਏਤ੍ਰਕੇਸਾ ਕੇਸੋਨ ਸਾਵਨ ਸੇਈਕ
ਉਨਕੇਜੇਗਸਤਿਇ ਏਨਓਸਾ ਗੋਤਭਸਗਦੁਕਤੀਐ॥ਸਾ
ਦੇਨੇਕਿਲਾ ਸਾਵਕੇਤੈ ਜਨਨਾਕਿਲਾ ਨਸਗਦ੍ਰਕਤੈ
ਜੇਸਗਦ੍ਰਤਇ ਆਗਗਸਤ ਆਤਿਸੁਆ ਦਗਜਾ ਇਕਰਿ
ਆਨਓਸਾਗ॥ਤ੍ਰਓਕਗਤ੍ਰਸ੍ਰਗਸਾ ਕਤੀਐ ਜੇਪਨੇਕਲੇ
ਤ੍ਰਓਸਕ੍ਰਨਇ ਗਤਤੇਜਾ ਦੀਐਸਿ ਜੇਸਗਦਾਨੇਕਿਲੇਗਤ
ਸਾਦਨੇਕਿ ਲਾਕਸਾਏਤੇ ਸਕਨੇਸਸਪ੍ਰਾਸਸਾਪ੍ਰਤੇਦ
ਦਗਸਨੇਪ੍ਰਜਾਕਿ ਜਨਨੇਕਿਲਾਦਸਾਏਤੇਸਕਨਾਸ
ਤਪ੍ਰਕਾ॥ਤਪਕਾਕਓਗਜਾਗਜਤੇਨਗਕਨਦਏਸਤਾਸ

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਕਤਸਾ ਜੋ ਪਾਸ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨ ਸਮਾਵਪਾ

ਤੇ ਤਿ ਸਰਨ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉਨ ਸ ਸਾਕੁਰ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦ

ਨਉਨਿਧ ਸਾਕਰੁ ॥੫॥੩॥ ॥੩॥ ॥੩॥ ॥੩॥ ॥੩॥ ॥੩॥੬॥

ਪੁਰਖ ਸਾ ਜੀ ਸਾਣੀ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਬੇ ਸਾ ਵਰਮਸ ਨੀਕਾ

੧ ਓਅੰਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੧॥ ਤੇਤ ਗੁਰਿ ਸਾਂ

੧ ਦੁਸਾ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥੧ ਓਅੰਕਾਰ ਤੇ ਗੁਸਾਂ ਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਤ ਦੇਵਤੇ ਤੇ ਹੋ ॥ ਤੇਤੇ ਤੇ ਪੋਰ ਕਸਤੇ ਹੋ ॥

॥ ਦੁਸਾ ਪਰਿਵੇਦਵ ਨੇ ਦੇ ਹੋ ॥ ਤ੍ਰਿਦਿ ਓਅੰਕਾਰ ਗੁਰ

ਤੇ ਇਸ ਪਾਕਲਿ ਨੂੰ ਗੁਰ ਦਿਖਤਕਤੇ ਲਹਿ ਤੇ ਗੁਪੈਰਵਹਿ

ਸਿਸ ਜੀਆ ਵਸ ਆ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਤੇ ਹੋ ॥ ਸਾ ਵਸੀ ਕਿਤਕ

ਤੇ ਲਹਿ ਕੀਤੇ ਸਿਕ ਤੁਸਾਕੀਤੇ ਗਕਿ ਸਾਪਚੇ ਤੇ ਸਾਂ

ਵਸੀ ਤੇ ਹੋ ॥ ਸਾ ਵਸੀ ਕਿਤੇ ਹੋ ਸਿਖਾ ਬੇ ਸਾ ਵਸ

ਤੇ ਸਾ ਵਸੀ ਤੇ ਹੋ ਇਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਿਸ ਤੇ ਉਲਿ

ਇਨੀ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਸੁਆਮਸਰ ਦ੍ਰਿਤਕੀ ਸੁਲਿਆ॥ ਦਸਤਨ ਕੀਤ

ਲਾਗ॥ ਪੈਰ॥ ਕਰ ਰਖਿਆ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੈਰਿਜਨਾ ਗਸੋਤ ਜਾਵੇ

ਏਤਪਿ ਤ੍ਰੈ ਆਇ ਗਏ ਤਿਸ ਪਰਪਰਆਇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕੀਤ

ਅਸ੍ਰਾਤ॥ ਟਿਕਿਆ॥ ਨਭਿਲਾਗ॥ ਕਰਦਾਤ॥ ਟਰੇ

ਸਤਿਆ॥ ਰੈਤ॥ ਏਤ੍ਰ ਕਸ ਕੈਤ੍ਰ ਸਕਿਤ੍ਰ ਸਨਾਇ

ਕਰਿ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਹੋਆ॥ ਦੁਰਾਜਤ॥ ਪਤਿਲ

ਆਖ॥ ਜੀ ਲਹਣੇ ਕਿਆ ਕਿਤ॥ ਲਾਗਿਆ ਏਆ ਨੇ॥ ਰੋ

ਲਹਨੇ॥ ਤਿਨੇ॥ ਇਕ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਮਿਠਾ ਲਾਗਾ [illegible]

ਏਕਸ॥ ਨਾਮਿ ਨੀਗਤ॥ ਆਖ॥ ਜੀ ਲਹਣਾ॥ ਇਆ

ਆ॥ ਇ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸ ਮਿਲਾਕਰਿ ਕੇ ਲਾਗਾ॥ ਗੁਸਾਈ ਨੂੰ

ਤੇ ਨੇ ਲਾਗੁ ਗੁਸਾਈ ਨੂੰ ਕਰਿ ਪਰਮੇਸ੍ਰ॥ ਇਤ॥ ਇਕ ਏ ਖੰਡੇ

ਸੁਰ॥ ਇਕੇਤ੍ਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਵਾ ਸਤੇ ਤੇ ਨੇ ਰਹੈ ਲੋਗ

ਨਾਲੈਤ॥ ਈ ਤੇ ਨੂੰ ਸੁਰ॥ ਇਕ ਤਗ ਸਨਾਤ ਪਰ੍ਹ

ਸਾ॥ ਤਾ ਅਰਜਨ ਜੀ ਲਿਖਦਿਆ ਕਹਿਓ ਕਿਆ ਤੂ ਕਹਦਾਹੈ
ਕਤਾ ਲਗੁ ਦਾ ਪਾਇ ਦੇਂਦੇ ਹੈ ਜਿਤੈ ਨਾ ਲਗੁ ਅਠ ਲੈਜਾਂਦੇ
ਹੈ ਤਬ ਤਿਆ ਨੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਆਖਿਆ ਗੇਤ ਲੇ ਜਾਵੇ
ਜੋਮਤੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਉਸ ਨੂ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਨਾ ਤੂ ਮੈ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨੂੰ ਜਾ ਅਰਜਨ ਨੂ ਲਾਤੂ ਚਿ ਰਾਖਿਆ ਜਕਤੇ ਕਿਹੁ
ਅਰਜਨ ਨੂ ਲਾਤ ਮਾਰੀ ਕਿ ਉਠਿ ਲਿਆ ਦਿਆ ਜਾ ਤਾ ਅਰਜਨ
ਨੂ ਲਾਤ ਕਹਿਆ ਜਾ ਕਿਆ ਪਾਰਬਤੀ ਜਾ ਤੂ ਅਰਜਨ ਕਿਛੁ ਨ
ਦਾਸ ਹੈ ਜਾ ਜੋ ਕੋਈ ਨੂ ਨਿਉ ਕਰੇ ਦੇਹੈ ਜਾ ਤੇਰਾ ਨੂ ਫਲ ਦੇਵੇ
ਜਾਸ ਨੂ ਦਾਸ ਨੂ ਪਉੜਾ ਤੈ ਤਿਨ੍ਹ ਨਾ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣਕੈ
ਸੇਕ ਧੀਲ ਤ੍ਰਜ ਤਾ ਸੇਕ ਧੀਲ ਕੀ ਉਪਜੀ ਦਾਰ
ਦੇਂਦੂ ਤਾਂ ਕਹਿਕੇ ਕਿਆ ਦਿਆ ਜਾਤਾ ਫਿਰ ਕਤਾ ਲਗ
ਕਤਿਆ ਨੂ ਸੇਕ ਧੀਲ ਅਰਜਨ ਲੇਆ ਦਿਆ ਜਾ
ਹੈਸ ਪਾਰਬਤੀ ਜਾ ਆਗੈ ਜੀ ਨੂ ਨਿਉ ਕਰੇ ਹੈ ਜਾ ਸੋ

ਭੁਤੈ ਤੈ ਨੈ ਨਾਪਾਰ ਪੇਤੇ ਗਨਾਥੁ ਲੋਈ ਹੈ॥ ਤੇ ਮਿਸ੍ਰ

ਗੰਰ ਛਾਪਰੀ ਤੈ॥ ਮੋਹੈ ਭੁਤੈ ਤੈ ਨੈ ਨਾਪਾਰ ਪੋਪਨ

ਫੇਰਿ ਮਤਾਂ ਲਾਇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਏ ਨਾਥ ਬੋਲ

ਤ੍ਰ ਨਾਂ ਇਸ ਨੇ ਫਿਰ ਮਤੇ ਪੁਰਖ ਏਤ ਲਾਇ ਕੇ ਨੇ॥

ਮਾਂ ਰੇ ਦਗਰ ਦੇ ਦਰਿ ਪਿ ਕਹਿ ਫਿਰਿਆ ਏਹੋ॥ ਤ ਬਾਬਾ

ਤਾਂ ਲਾਇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਏਹੁ ਆਗਨਾਂ ਏਹੋ ਲਿਤ੍ਰਨਾਂ

ਤਿ ਤਬ ਏਹੁ ਆਗਨਾਂ ਏਹੁ ਆ ਏਹੁ ਆ॥ ਤ ਬਾਬਾ ਦੇ

ਦੇਤਾ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕਰਿ ਤ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਦੇ ਨ੍ਰਿਪ

ਇਆ॥ ਮਿਸ੍ਰ ਬਾਬਿਆ ਅਗਨਿ ਮਾਰ ਲਏ ਹੋ

ਈ ਨਾਂ ਨਾ ਗਲ ਗਾਂਇ ਦੇ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸ ਨਾ ਲਾਂਦ

ਇ॥ ਤਿਨ ਇਹ ਏਹੁ ਏਮਾਂਸ ਪੁਰਖ ਵੀਨੀ

ਅਤਿਗ ਨਾਂ ਏਹੁ ਪੁਰਖ ਹੈ ਸੋ ਪੁਰਖ ਏਹੁ ਏਨਾਂ

ਫਿਤ੍ਰ ਪੈਰ ਕੀਤੇ ਤੇ॥ ਏਹੁ ਮਾਂਸ ਪੁਰਖ ਏਨਾਂ

ਖੁਰ:ਪਿਤ:ਏਨਿ ਜੋਤਾ:ਸਾ:ਹਿ ਬੁਤੇ ਮਨੁ ਤ੍ਰੁ ਪਿਤਨਾ ਕੁ
ਰਿਜਿ ਪਿਤ੍ਰੁ ਵਾ:ਰਗ ਜ:ਏਖੁਰ:ਏਸੋਗੈ ਤ:ਏਰੋਕੈ
ਜਾ:ਹਿਸਾਤ ਬੁਵਾਤਾ ਅਗਜ:ਪੋਲਿਕਤਿਆ:ਕਿ ਏਕੋ
ਸਾਸੋ:ਸ੍ਰਤੁ ਲੇ ਕੀਓਤਤ੍ਰੁ ਲੇਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੋ
ਤੁਕਿ ਕੀਜ:ਰੀਆ ਸਤੁ ਖੁਰ:ਏਵ:ਏਗਤਥ
ਜੋਸੀ ਨਾਲ:ਵੀ ਕਾਲ:ਵੇ ਅਗਜ:ਪੋਲਿਖ
ਲਿਕਗਿਰ ਦੈ [illegible] ਰਸਤ ਜਿਸੀਤੇ ਕਿ ਲਏ
ਜਿਸੀ ਜ:ਗਜ:ਗਲਗ ਏਤੇ ਖੁਤੇ ਖੁਕਗ ਵਾ
ਸੋਤੈ ਵਾ:ਨ ਖੁਰ:ਏਵੇ ਤੈ ਕਤੁ ਕੀਆ ਤੇ ਪ੍ਰੁ
ਪ੍ਰਿਕੁ ਨਉ ਲੁ ਖੁਰ:ਏਵ ਤ੍ਰੁ ਸੈਤ੍ਰੁ ਰੇਤਾ ਕੈ ਏ
ਜੋਸੀ ਤ੍ਰੁ ਨਤ੍ਰ ਜਿ ਕਿਫ ਸੇਤੇ ਤੋ ਪਿਆ:ਵੇਗ:ਸ੍ਰ
ਤੇਸੁਰ:ਸੈਕਵਲੁਕਰੀਗਾ ਕੈ ਏਤ:ਕੁਵਲੁਤ੍ਰ
ਨਾਕਿ ਖਤ੍ਰੁ ਲੇ ਸ੍ਰਤੁ ਏਤੁ ਖੁਰ:ਏਵੇਨੀ

[illegible]

ਤ੍ਰਸਟਨ ਕਾ ਧਰ ਬੰਧੋਇਆ ਤ ਪਾਦਸੁ ਨਗਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ
ਤਨੈ ਇਆ ਕਿ ਏ ਆਗਣ ਪੈਲ ਤੈ ਏਸਾ ਕਿਤੁ ਕੀਆ ॥
ਕਿਪਰ ਤਣ ਤੈ ਮਕਾਲੋ ਦੇ ਤੈ ਤ ਕਿਨ ਗਿਆ ਦੇ ਸਿ ਕਿਤੁ ਪੈਣਦੇ
ਕੀਆ ਤਬ ਏਸਾ ਨ ਪੈਲਿ ਕਹਿਆ ਜਿਥ ਪਾਦਸਾਹ ਬੈ
ਨਾਲ ਦੋਕਲੋ ਕਿਤੋ ਗੁਰ ਮਕਲਾ ਪੈਸੁ ਕਾਲਾ ਦੋ
ਸਾਜਿ ਸੋ ਗਣ ਨਕੀ ਸੋਤੋ ਗੋਤੁ ਕਮਾਰ ਨਾਲਿ ਕਿਣ ਕਬੀਆ
ਜ ਪਾਦਸਾਹ ਕਦੈ ਤੂ ਅਬ ਸੋਰ ਸਿਰ ਦੇ ਮਿ ਕਰ ਪੁਤੇ
ਗੁਰ ਮਸੋਰ ਕੁਤੈ ਢਿਆ ਤ ਤੇਣ ਦਿਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਤਾਲ ਦਿਕ
ਦਿਆ ਕਤੈ ਜਾਂਚ ਜੀ ਆਕਥਾ ਜਾ ਕਾ ਦੁਖ ਪਗਿ ਕੀਤੁ ਤੈਤ ਇਆ
ਤੈ ਤੂੰ ਪੈਰ ਮਣ ਪੈਤੈ ਤਬ ਕਿ ਸੋ ਪੁਕਾਰ ਉਠੀ ਜਿਥ ਪਾ
ਦਸਾਹ ਕਦੈ ਤੂ ਕਸੁ ਤੇ ਗੁਰ ਕਿਪਰ ਸੋਰ ਦਸਤੁ ਜਰੀਬ
ਦਾਇਤ ਲੋਕਿ ਆਰ ਦਿਨੁ ਦੇ ਰਿ ਤ ਪੈਰ ਸੋ ਦਸਤੁ ਸੋਨੁ ਸੋ
ਤਬ ਤੁ ਕਸੁ ਮਾਰ ਬਾਲਿ ਕਿਪੈ ਸਾ ਜਾ ਪੈਲ ਕਿ ਬਾਬ ਤੂ ਮਟ ਲਿ
ਆ ਦੇ ਤਿ ਢਿਗ ਕੁਣ ਦੀ ਤੇ ਲਿ ਜਾ ਪਿਛਿ ਨ ਪੀਆ ਕਤੈ ਜਾ ਪਾਦੇ

ਫੇਰਿ ਜੌਂ ਪਿਆ ਗੁਰੂ ਨੀਤਾਂ ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਦੇਵਤੇ

ਪਛੁ ਅਰੁ ਗੁ ਅਸ ਦੇ ਦਾ ਕਿਛੁ ਨ ਅਤੇ ਹੋਤ ਖਤ੍ਰ ਨ ਅਗ ਬਲਿਆ

ਲੇ ਮਸ ਵਤੇ ਇਆ ਕਿ ਏਹ ਹਰੇ ਮਤਿ ਅਰੁ ਤੇ ਗੁਰੂ ਤੁ ਸਾਗ ਸਿ

ਨਿ ਸੁਤ੍ਰ ਸੁਤ੍ਰ ਜਿਤੇ ਸੁ ਸੈ ਸਿ ਕਹਿਆ ਤਬ ਹਰੇ ਮਤਿ ਆ

ਏਨਿ ਗੁਰੂ ਸਿਨੀਤਾ ਤਬ ਸਾ ਪਿਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹ

ਇ ਗੁਰ ਨ ਅਰੁ ਅਰੁ ਸਿਨੀਤਾ ਨਿ ਸਾਹ ਹਰੇ

ਸਤਿ ਸਾ ਏਤ ਆਖੇ ਨ ਜਿ ਏਹ ਹਰੇ ਮਤਿ ਆ ਏਹੁ ਗੁਰੂ

ਸੌਜ ਖੁਗ ਸਤਿ ਪਿਆ ਤੈ ਤੂ ਤੇ ਜਿ ਸਿਆ ਇਆ ਤੇ

ਤੇਰੀ ਸਿਹਰੇਤ ਨੀ ਸੈ ਜਿ ਏਹ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਸਿਖਿਆ ਹੋਤ ਖਤ੍ਰ

ਨ ਅਗ ਬਲਿਆ ਲ ਮਸਿ ਨੀਤਾ ਜਿ ਏਹ ਹਰੇ ਮਤਿ ਅਰੁ ਸੇਗ੍ਰ

ਨ ਅਤੇ ਤ੍ਰ ਸਾ ਏ ਸੁ ਅਟਿਕੈ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਸ ਲਾ ਸੁ ਨਗ੍ਰ

ਤਾਂ ਹਰੇ ਸਤਿ ਅਰੁ ਸੁ ਪਸਾ ਉਗ ਧਾ ਜਿ ਏਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਏਤੇ

ਅਟਿਕ ਗੁਰ ਨੈ ਗਜੌਤੁ ਏਤੁ ਕਿਤੁ ਕਸਤਿ ਇਆ ਜਿ ਏਹ ਸਿ

ਟਿਕੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਿ ਜਿਨਿ ਨ ਗ ਪੋਰ ਤੇ ਹਕਤੇ ਗ੍ਰ

ਬ੍ਰਹ ਇਕ ਤੇ ਇਆ ਹੇਤ ਹਰੇ ਸਤੇ ਤੇ ਨ ਤੇ ਇਹ

ਤਖ ਆ ਜਿ ਜੋ ਹਰੇ ਸਤਿ ਸਕਨ ਬੀਹ ਨ ਸ ਗੁਰ ਤ੍ਰ

ਪ ਜਿ ਆ ਸਾ ਕਿਰ ਨੀ ਜਿ ਸਾ ਆਸ ਮਾਨੁਖ ਏਤ ਜਿਹ ਕਿ

ਗਲਾ ਕਿ ਸੋ ਏਤੁ ਨੂੰ ਕਹਿ ਮਾਰਗਿ ਜਾਦੇ ਡਿਠਿਆ ਤਾਂ ਆਖੈ ਕਹਿਆ
ਢੋਰ ਮਾਰਿਆ ਕੁੰਨ ਤਾਂ ਸਿ ਹਕਮ ਕੀਤਾ ਆਖ ਹਾਂ ਹੀ ਉਸਕਾ
ਮਾਰ ਡਿਠਿਆ ਗਨੁ ਆਖਾ ਤਾਂ ਢੋਰ ਫਿਰ ਦਿਖ ਆਇਆ ਹੈ ਕੋਲਿ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਸੁਖ ਜੀਵੈ ਕਿਤੁ ਵਾਸਤੈ ਮਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹੈ ॥
ਜਿਨਿ ਕਿਸੁ ਆਪਣੇ ਕਹੈ ਸਿਖੀ ਕਮਾਈ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਉਹ ਢੋਰ ਆਇ ਕੋਲਿ
ਆਣਿ ਕੀਤਾ ਉਸ ਕਹੈ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਕਿ ਤੇਰਾ ਉਹ ਦਿਖਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ
ਓਹ ਮੁਰਦਾ ਸਿਖੀ ਸਿਦਕੁ ਵਿਚਿ ਵਡਾ ਹੈ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਸੁਖੇ ਬੋਲ
ਕੀਤਾ ਸੋ ਤੇਰਾ ਸਿਦਕੁ ਕਮਾਇਆ ਜਾਇ ਕੁ ਓਹ ਦੇਖਾ ਦਿ
ਸਾਰਦੇ ਜਾਂ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ ਏਤ ਸਾਰ ਦਿਨ ਫਿਰੂ ਆਏ
ਪਤਰ ਸੁਮਤ ਲਿਖੇ ਹਨ ਤੁਰਤ ਤਿਨਾ ਕਹਨਾ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ
ਏ ਤਨ ਸੁਮਤ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਆਦੇ ਸੇਵਕ ਆਪਿ ਤੁਸਾਨਤਿ
ਇਆਤਿ ਸੋ ਆਣ ਜੀਵਿਆ ਢੋਰ ਮਰੇ ਤੁਸਾਂ ਜੀਵਾਇਆ ਕੀਤੋ ਨੇ
ਰਿ ਆਣ ਜੀਵਿਆ ਉਸ ਦੇ ਤਕੀਦ ਸਮਝਾਇ ਲਾਗਾ ਕੋਰ ਪਡਿਰ
ਢੋਰ ਮਰੇ ਤੇ ਸਿਖਿਆ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਉਇ ਢੋਰ ਮਰੇ ਕਰਤੇ ਕੇ
ਆਗੇ ਸੁਖ ਤੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਿਰ ਰਤਿ ਹੈ ਕੋਲ ਡਿਠਾ ॥

[illegible]

[illegible]

ਜਿਤੁਨਵੈ ਪ੍ਰਾਣਤ ਬਾਤੁ ਨਮੁਤ ਸਤ॥ ਲਤ ਕੀਤ॥ ਅਗ੍ਹਾਂ ਗਏ ਲਵੈ
ਤ॥ ਪ੍ਰੀਮੈਜਿ ਗਾ ਮ੍ਰਤੇ ਗੈਸ੍ਰਦ॥ ਲੈ ਕੀਤਸ॥ ਸਤ੍ਰਨਤ੍ਰ ਗਾਨੈ ਗੀ
ਨਤ॥ ਤਬਅਗ੍ਹਾਂ ਗੋਲਿ ਗਾਮ੍ਰ ਕੀਆ॥ ਐਸਿ ਪ੍ਰਰ॥ ਪ੍ਰਗੀਤ॥
ਇਆ॥ ਗੁਰਸਨ ਤ॥ ਲਸ ਗੀਤ॥ ਇਆ॥ ਤਬ ਬਿਤ੍ਰ ਗਿ ਗ੍ਰਆਤ੍ਰ ਬ॥
ਸੁਮਸਤ੍ਰਤੈ ਪ੍ਰਗਪ੍ਰਿਆ॥ ਗਤ ਬਤੁ ਨਮੁ ਗਬਲਿਆ॥ ਲਮੈ
ਨਕੀਤ॥ ਗਿਏਦਫੈ ਅਗ੍ਹਾਂ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਅਬਤ੍ਰ ਏਸਨ੍ਰ ਏਤ੍ਰਸਤ੍ਰ
ਤੈਪ੍ਰਗਪ੍ਰਿਆ॥ ਤੈ ਏ ਸਕੈਤ॥ ਪ੍ਰੀਪਨਗ੍ਰਿਸਗ ਏਸੁਬੁਤ ਸਾਤ
ਬਤ੍ਰਗਤਬਆਗ੍ਹਾਂ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਨਗ੍ਰਿ ਨਗਦਿਸ ਲਗਾ॥ ਬੁਤਵੈ
ਬਤ ਦਗਤਬਬਿਤ੍ਰਗਿਤ੍ਰ ਸਾਤ੍ਰ ਬਾ॥ ਬੁਸਨਤ॥ ਗਿਏਅਗ੍ਹਾਂ ਏ
ਲਤ੍ਰਮੈਸ੍ਰ ਟੇਗਨਫੋਗ੍ਰਿ ਉਪਤਵਗੋਤਬਆਗ੍ਹਾਂ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਕੀਤਆ॥ ਗਿਕਫ਼॥ ਗਾ॥ ਕਤੈ ਕਉਲਕਤੈ ਕਉਲੁ ਮੈਬੁਵੀ
ਕ॥ ਤੈਗਨਫ਼॥ ਗਾਗਤਬਉਤ੍ਰਗ੍ਰਆਤ੍ਰ ਉਨ ਬੁਤਦਿਯਅ॥
ਇਆ॥ ਗਤਬਗ੍ਹਾਂ ਇਆ॥ ਏਦਗ੍ਰਿਸ॥ ਤਬਾਏ ਸਬੁਤਏਤ॥
ਪ੍ਰੀਕਿਗ੍ਰਿਆ॥ ਬੁਤਿਕਿਗ੍ਰਿਆ॥ ਗਤਬਿਕਨਗ ਕੀਤ੍ਰ ਸਗਿਆ
ਲਤ ਸਰਿਲਿਸ੍ਰ ਗਤਬਅਗੇ ਬਅਦਤ੍ਰ ਬਰਏਦ॥
ਅ॥ ਇਆ॥ ਗਗ੍ਰਿਕ॥ ਗਤਸਤ੍ਰਲਿਸ੍ਰ ਗਿਮ੍ਰਸਤੈ ਤੈ॥

ਤਾਂ ਉਨਾ ਜਿਹੇ ਸੇਨੀ ਸਿਫਤਿ ਕੀਤੀਓ ਤੌ। ਤਬ ਫੇਰ ਕਹਤਾ ਲਾਗਾ ਕਿ
ਜਬ ਫੂਆ ਅਾ ਉਸ ਫਿਰ ਸ ਤਿਸ ਰੌਤਾ ਉਨਾ। ਕਿਉ ਫਿਰ ਸਤਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਜੈ ਸੇਨੀ ਸਿਫਤਿ ਏਤਾ ਕਿ ਏਕੋ ਕੀਤੀ ਤੌ। ਜਦੋ
ਫੁਰ ਬਾਲਿਸਾ ਲ ਮੀਨ ਅਸਾ ਏਤ ਸਿਫਤਿ ਸੁਣੀਆ ਤਾ
ਨਤੀਤ ਬਾਰ ਬਾਲਿਸਾ ਲ ਮੀਨ ਜਤਿਸਾ ਫਿਰ ਫਿਰ ਸਤਿਸ
ਤੁ ਏਤੁ ਜਿਸੈ ਸੇਖ ਕ ਬੀ ਧੀਤੁ ਪੌਰ ਕਿਤੈ ਏ ਸੁ ਕਨਾ ਮੁਆਰ
ਸੁ ਏ ਸੁਤੈ ਸੌਜ ਦਮਜਾ ਤਿ ਪੋਕ ਸਾਰਥੀ ਯੌ। ਸਿ ਕੇਤੇਆ
ਦਮਜਾ ਤੌ ਗੀਜਿ ਸੇਰ ਗੁਰ ਦੀ ਤਿ ਜਤ ਗੁਰ ਕੇ ਰੋਗੀਆ ਸੇਗੀ ਬਰ
ਗੀਕਲਤ ਗੇ ਸੇਰ ਜਾ ਸੁ ਲੋਇ ਗੇ। ਗਫੁ ਸਕੁ ਤਬ ਪਾਰ ਪੋਕੇ ਬਾਰ
ਸਬਾਰ ਦਰ ਵੇਸ ਏ ਸੁ ਬੀ ਪੌਰ ਵਿ ਏ ਗੇ। ਸਤੇ ਸਜਾਠ ਗੁਤਅ
ਲਸ ਪੌਰ ਕੀਤੇ ਤੇ ਨਿ ਤਿਨ ਇਸ੍ਰਾਪ ਤ ਸੁਤੇ ਏਗਾ। ਏਸ
ਕਨਾ ਸੁਆ ਦਮਾ। ਏ ਸੁਤੈ ਕਿ ਏਤੁ ਕੁਤਾ ਪੋਰ ਤੇ ਏਆ ਤੌ।
ਏ ਸੁ ਕਨਾ ਸੁ ਏਰ ਸੁਆ ਸੈ ਫਿਰ ਸਤਿ ਸਾਤੁ ਲਿਜਾ ਏਏ ਸੁ ਕੇ
ਤਾ ਏਤਿ ਸਤਿ ਵਿ ਬਿਰ ਸ੍ਰਾ। ਜਕਿ ਤੁ ਕਸੁਤੇ ਏਏ ਕੁਰਬ
ਤੁਸੇ ਗੈ ਪਾ ਸਿ ਸਲਾ ਸਾਲਿਸਾ ਦੇ ਗਾ। ਤਬ ਫਿਰ ਕਤਾ ਲਾਗ ਕੀਜ
ਜੇ ਏ ਫਿਰ ਸਤਿ ਸਾ ਏਤ ਤਾ ਤੇ ਏਸਾ ਪ੍ਰਭ ਉਸਤਤਿ ਕੇਤੇ

[illegible]

ਏਤਿ ਸਸਾ ਕ ਲੋਆ ਤ੍ਰਿਸੰਤਾ ਏਤੇਤਿ ਨੇਤੇ ਪੇਰਤੇ ਦੇ ਨ ਕ੍ਰੋਧ
ਤਖ ਫੇਸਤਿ ਸਾ ਦੈ ਤਾ ਏਥਿ ਨੇਨ ਸ ਖਤਿ ਬਤੂ ਏ ਦੀਸ
ਤ੍ਰਿਏ ਸ ਨਿਨਸਿ ਏਤੁ ਸਸਾ ਅਦਰਤ ਏ ਮਿਲਿਨ ਪ੍ਰਿਤ੍ਰਖ
ਦਾ॥ ਏਤੁ ਤੇਤੁ ਗਨਿਅਤਿ ਨੇਤ ਅਸ੍ਰਤ ਤ੍ਰਿਪ੍ਰ ਬਾਲਕ ਗੁਣ
ਨ ਮਾਰ ਏ ਮਿਗ ਧਦਾ॥ ਅਬਧਾ ਦ ਸਾਤਸਿ ਅਨੁਤ੍ਰ
ਤ੍ਰਿਅਸ੍ਰਤ ਤੇਤੁ ਸੁਗਤ ਨੇਤ ਧੀ ਨਗਲਾ ਏ ਕਗ ਆ ਦੇਸ
ਮਦਿਖ ਤੇ ਸਾਰ ਏ ਮਿਲਿਨ ਏਗ ਬਿਸ॥ ਏ ਸੁਕਤੇ ਨ
ਏ ਸਤ ਗੀ ਏ ਸੁਕ ਏਤੁ ਧਾ ਈਤੇਤੁ ਨ ਖੋਸ ਦੇ ਨ ਕੀਨ
ਏਤੁ ਤੇਤੁ ਮਤੇ ਸ ਕ ਮਾਤ੍ਰ ਅਏ ਨਸਸ ਬਿਸਾ ਨ ਨੇਸ
ਬਿ ਏਤੁ ਗਲ ਏ ਕ੍ਰਿਸਿ ਬੋਗ ਸਤਸ ਸਾ ਏ ਮਿ ਨੇ ਏਤਨ ਏਤੁ
ਬਏਗ ਏਤਨ ਏ ਸੁਤੇ ਏ ਸੁਤੇ ਨ ਖੀਸ ਧ ਪ੍ਰ ਸਲੇ ਗਾ
ਏਤੁਨ ਏ ਸੁਕ ਸਾਤ੍ਰ ਤਿ ਏਗ॥ ਤਰਿ ਏਤੁ ਸਸਾ ਅਦਰਤ
ਦਾ ਮਾਰ ਏ ਮਿ ਕ ਲਿਸਿ ਸਾ॥ ਤਸੁ ਸਏ ਕੀ ਏਤੁ
ਸਤੇ ਸਅ ਦ ਧਸਾ ਲਸਾ ਦੇ ਪੇਰਾ ਨ ਤਿ ਸਸਾ॥
ਤਸੁ ਤੇ ਨਤਿ ਸਸਾ ਪ੍ਰਿਏ ਸੁ ਤਸੁ ਤੇ ਕ੍ਰਿਏ ਸੇ ਸਸਾ॥

ਆ:ਰਸੂਲ ਅਗੂੰਤੈ ਦੇ:ਦੁਪਿਤਕਨਾ:ਲਾਤ ਪੈਰ:ਕੀਤੋ ਆ:ਰਸ
ਅਗੂੰਤਦੇ:ਕੈਤਾ:ਪੀਰ ਸਤ ਸਤਿਨਾਤ੍ਰਗ:ਮਿਲਾਇਤਬ
ਬਸਤੂੰ ਦਿਖਿਆ:ਰਸੂ ਅਗੂੰਤਦੇ:ਲੋਏਂ ਗਣਿਆ ਬੈਠੇ ਥੇ
ਸਤਕੀ ਖਸਬੂਈ ਲੋਨਿਆ ਖਸਬੂ ਪਾਏ ਲਾ:ਤੂੰ ਗ
ਤ੍ਰਕਸੂ ਅਗੂੰਤਰਦੇਨਰ ਤੇ ਪਿਆ:ਨਬੀਰ:ਪੀਲ ਕੈਤਾ:
ਪਏ ਏਨ:ਨੂੰ ਤੂੰ ਕੈਸਤ ਤੇ ਦਿਖਿਰਖ੍ਯਾਲਾਤੂ ਲਾਮੁਕ:
ਨਮੇਦਾ ਤੇ ਸਤੂ ਨਾ:ਪਿਕਾਗਤਦੇ:ਅਗੂ ਆ:ਰਸਕੇਤਾ
ਏਕਤਿਆ:ਉਤੇ ਤੂੰ ਕੈਸਤਕਾ:ਮੇਦਾ:ਤੂੰ ਸਾ ਸਕਤੇਖਨਾ:
ਖਨਾ:ਪਤੂਲਾਮਲਾ:ਨਮੇਦਾ ਤੈਨਾ:ਤੂੰ ਸਾ ਏਸੁ ਰੇ ਕਿਨੀ
ਕਿਨਾ:ਰਾ:ਨਰੇਖਰਾ:ਨਸਯਾ ਏ:ਨਖਾ:ਏਏਤੂ:ਕਾਗਦਾ
ਤ੍ਰਕਸੂ ਗਵਾਲਿਆ:ਲਸਾਇਰਤੈਂ ਏਤ੍ਰ ਮੇਦਾ:ਤੂੰ ਸਾ:ਖਨਾ:
ਨਤੇ ਕਿ ਨਕੀਕਨੂੰ ਲਾਦਰਾ:ਤਬਸ ਏ ਨੂੰ ਗਨਬਾ:
ਪੀਲਿ ਬੂ ਨਤੂਗਾ:ਸਤ ਇਖਾ:ਲੀਲਾ:ਇਖਾ:ਲਿਕੀ
ਸਕੀਬੂ:ਤਤਕਤ:ਲਤੇ ਕਿਕਤੂੰ ਲਾ:ਕਿ ਕਿਸਬੇਸ
ਸਤੂ:ਪੀਕ੍ਰਆਕ੍ਰਿਪਏਤ:ਬੋਲਦਾ:ਪੀਤਾ:ਗੁਰਾ:ਏਤੂ ਮੇਦਾ

ਦੇਖਣ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸ ਸੁਣਣ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਸੁਆਦ ਕੀ ਰਸਨਾ ਸੁਗੰਧ ਕੀ ਨੇ ਨਾਸਕਾ ਤਿਸਨਾ ਖੁਸ
ਬੋਇ ਕਰਣ ਨਹ ਭਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਰੇਗਾ ਦੋਨੋ ਆਦਮੀ ਰਸਨਾ
ਖ੍ਰਿਸੀ ਆਪਣੇ ਦੇ ਤਉ ਕਿਸ ਤਰਹ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਦੇਤ ਕਮਲ ਨੈਤੇ ਹੀ ਅਸ ਕੇ ਨਉਤੁਤੁਨ ਗਤੇ ਤੈ ਹਿ ਧਿਆਂ
ਤੁਮਜੀ ਕੇ ਸੈਰੇ ਦੈਤ ਪੀਛੂ ਦਨੇ ਦਾ॥ ਅਸੀ ਕੇ ਸੈ ਨੁ ਦਨੁ
ਛਾਤਿਰੇ ਦੇ॥ ਤਬ ਅਠਨੀ ਤੁ ਅਜਿ ਖਤੂਾ ਦੈ ਕੇ ਸ
ਤਕੀਰਾਵ ਗੋਸਾ ਕੇ ਸਤ ਦਿਵਿਦ ਕੂ ਤ ਪ ਪੇ ਨਾਤੇ॥
ਤਬ ਅਠਨੀ ਲਿ ਨਦਿਆ ਕੇਸ ਪੀਕੂ ਤੇ ਕਿਰ ਨ ਪੀਸੈ
ਤਬ ਕਾ ਰਿਰਾਵ ਨੇ ਕੇਸ ਤਨੇ ਸੋ॥ ਪਿਰ ਸੁ ਰਾਵ ਨੇ ਕ
ਰਾਵ ਤੂ ਸੈਗੁਖ ਕਿਸ ਸੀਰ ਸਾ ਖਿਰੇ ਮਤੀ ਕੀਤੋ ਸੁਨਿ
ਕੁਕੁ ਉਸਕਾ ਤੇ ਮੁਸ ਸਿਤੁ ਸਨੂ ਲੈ ਲੈ ਆਵੈ ਖਲ
ਦੇਹੋ ਉਸ ਸੀਰ ਸ ਖ ਕੁਤੁ ਮੁਸਾ ਛੁਤੇ ਪਿਲਾ॥ ਸੀਰ
ਕੁਤੁ ਤੁ ਸੀਰ ਸਾ ਅਰਾ ਕੇ ਕਾਤੋ॥ ਤਬ ਪਿਰ ਰਹਿ ਅਤੇ
ਹੀਲਿ ਨਦਿਆ ਤੇ ਏਕ ਪੀਏ ਹੁ ਕਿ ਸਤੁ ਤੈ ਸਿ ਕੇਤ
ਕੇਤ ਤੈ॥ ਨਤੈ ਰੇਹ ਰਕਿ ਸਤੁ ਨੁਤੈ ਸਿਬਤੁਤੁ ਬੁਬੁਤੈ॥
ਬਤੁ ਤੁ ਨਲ ਤੇ ਬੁਬੁਤੈ॥ ਨਤੈ ਕ ਪੀ ਦਬਤੁ ਨਾਤ ਕਿਉ
ਨਤੈ ਹੀ ਸੈ ਕਬਤੁ ਨਾਤ ਕਿਉ॥ ਨੈਤ ਕਮਲ ਤਲਾ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਖੜੇ ਤੇ ਇਆ ਆਗਾਹ ਇਕ ਨਗਿ ਨਦਿ ਓਸ ਦੁਬ ... ਗਏ ਤੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਦ

ਨ੍ਰਸਗ ਮਨਾ ਇਤਿ ਜਾਇ ਬੈਸਾਂਆ ਤ੍ਰ ਨਦ ਨ੍ਰ ਤੋਂ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਬਾਮੇਲ

ਰਮਣ ਵਿਚ ਆਇਆ ਜਾਇ ਬੈਸਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀਓਆ ਏਕੁ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਕੀ

ਤਉ ਤ੍ਰ ਮਨੋਂ ਕਿਹੁ ਕੇ ਤੋਰ ਤਾਂ ਮਾਂ ਇਲਾ ਰਮਤ ਬਾਬਾ ਤੇ ਨ੍ਰ ਓਆ ਦਿ

ਖੜ੍ਹ ਸਾ ਇਕ ਤੇ ਕੇਨ ਜਾਇ ਬੈਸਾ ਰਮਨ੍ਰਤ ਕਿਥਾਨ ਤਾ ਖਤ੍ਰ

ਇਦਿਗਾ ਸਾ ਪੈ ਖ ਇਆ ਦਵ ਤੋਂ ਜਾਇ ਬੈਸਾ ਰਮਲਾ ਪੇਖਵ ਤੋਂ

ਸਓ ਮੈਨ੍ਰ ਤਾਂ ਨਤ ... ਲਿ ਆ ਦਰਾ ਜਾਇ ਬੈਬ ਕੀਤਾ ਏਕੁ ਰਗਤ

ਰ ਮੇਦ ਮੈਂ ਸਾਂ ਕੇ ਸਾ ਰਮਨ੍ਰ ਰੇਰ ਤ੍ਰ ਸਿਤ੍ਰ ਏਕੁ ਖਾਤ੍ਰਾ ਜਾਤੇ

ਜਾਪਾ ਸਾ ਰਮਨ੍ਰ ਨੀ ਗ ਖਾਤ ਕਿ ਇ ਨਤੋ ਸੇ ਦਾ ਨਤ ਖਾਇਖਾ ਇਆ

ਦਰ ਤੇ ਜਾਤੈਂ ਮੇਨ੍ਰ ਨਤੋ ਰੇਸਾ ਕੀ ਬਾਇ ਦਾਨ੍ਰ ਮੇਦ ਸਾ ਤਨੀ ਲਿ

ਵਤਾ ਜਾਇ ਕੇ ਤਾ ਮੇਦਾ ਏ ਸੁਕਰ ਕਰ ਰਾ ਰੂਖਾ ਸਦ ਮੇਗ ਰਾ

ਬਾ ਬਾਤ ਦਾ ਲਾਤ ਸ ਨ ਨੀ ਲਿ ਦਿਤਾ ਜਾਤ ਬਅਨ ਨੀ ਲਿ ਕਤਅ

ਨਿ ਕੀ ਬਾ ਕਾ ਸਾ ਲਿ ਕਾ ਨ ਤ੍ਰ ਏਕੁ ਮੇਦਾ ਖਾਤਾ ਜਾਤ ਬਾ ਬਾ ਕੋ

ਤਦ ਕਤਿਆ ਨ੍ਰਸੈ ਖਾਤੀ ਸਾਹ ਸਾਪਾ ਸਾਇ ਸਾ ਰਮ ... ਤਾਈ

ਗਖਾ ਬਾ ਬੀ ਦਵ ਓਤ੍ਰ ਮੇਦ ਸੀ ਗਿ ਨ ਸਾਪਾ ਖਪਾ ਜਾਪਾ

ਇ ਗਖ ਓ ਸੁਗਾਤ ਬ ਸਤ ਨੀ ਲ ਖਦਾ ਲਿ ਰਿ ਮੇਦ ਗਦ ਬ

ਸ ਰਿ ਤੇ ਇਆ ਗਾਤ ਬਸਾ ਇਤ ਕਿ ਤੇ ਰਗਤ ਬੀ ਸਾ ਸਾ

[illegible]

ਏਤੁ ਮੋਹ ਤੇ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਹਿਤ ਏਤੁ ਆਪੇ ਸਕਲ ਪਾਤਕੀ ਤਰਤੇ
ਕੀਤੇ ਏਤੁ ਜਿਨ ਮੋਹ ਤੇ ਅਲਾਕ ਰਤੇ ਏਤੁ ਆਪੇ ਤਿਸ ਸਹਜ ਉਤਰੇ
ਤੇਸੁ ਤਰ ਏਕੁ ਭੇਦ ਕਰਤੇ ਏਕ ਤਰਨ ਪਾਰੁ ਤੇ ਅਲੁ ਇਲਾ ਕਹਿ
ਏਕੋ ਤੇ ਸ ਤਰ ਕੁ ਸ ਕਲ ਅਸਲੁ ਕਰਤ ਕਰਤੇ ਜੋਗੀ ਤੇ ਸੁਤ ਕੀਆ
ਏਤੁ ਆਪੇ ਕਰ ਕਰਤੇ ਹੁਤ ਤਰਤਿ ਸਹਜ ਉਤਰੇ ਗਏ ਤੁ ਜਿਸ ਤਰਤੇ ਕਹਿ
ਕਰਿ ਗਏ ਤੇ ਭੁਤ ਪ੍ਰਿਆ ਤਿ ਸੈ ਜੋਗੀ ਏਕ ਹੈ ਏਕਲ ਗਏ ਜਿ ਸੋਹੈ
ਅਕਤੁ ਕਰਤੇ ਸੋ ਆਸਾ ਸਹਜ ਸਤ ਕਿਤ ਉਤੇ ਸੋ ਲਿਖੁ ਕਰਿਆ ਗੀ
ਤਾ ਸੋ ਗੋ ਸਿਖ ਕਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰਿਸਤੁ ਕੁ ਸੋਗ ਕਹ ਭਰਤ ਹ ਗਏ ਤਾ ਸੋ ਏਲਾ
ਏਕਤੇ ਆ ਜਿਸ ਉ ਜੋਗੀ ਜਤੁ ਰਿਤੁ ਜਿ ਸਤਤੇ ਕਰਿਆ ਤਿ ਸਤੇ ਉ
ਏਤੇ ਭਿ ਸਤਹਿ ਰਿਸ ਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਤ ਤੇ ਆਸਾ ਭ ਸੈ ਜੁ ਕੀਏ ਏਤੁ ਸੋਹ
ਸੋ ਕੋ ਅਹੰਕਾਰ ਜਿਤੁ ਤਰ ਪ੍ਰਿਸਤੁ ਤੇ ਹੈ ਸਟ ਇਸ ਤਰਾ ਏ ਹੈ ਭਿਸ
ਤਤੇ ਸ ਏਸ ਤਰ ਭ ਸਾ ਏਸ ਕ ਸਕੀ ਜੋਗੀ ਏਕ ਹੈ ਲੇਤਾ ਪਾ
ਪ ਏਤੁ ਸੋ ਜੋਗਤ ਭਸ ਹੈ ਸਾ ਅਤਿ ਸਹਜ ਉਤਰੇ ਤਰਤ ਏਕ
ਏਕ ਹੈ ਜਿ ਸੋਤਿ ਏਗਤ ਭਲਾ ਕੁ ਕਰਤ ਏਗਤ ਭਤੁ ਕਸੁ ਜਕਤਾ ਲੋ
ਏ ਆ ਏਸ ਤਰ ਕ ਅਤੁਲਾ ਕਸ ਰੈ ਤਾ ਏ ਭਿ ਸਤਤ ਤਾ ਸਹਿ
ਸਤੁ ਜਿ ਏਤ ਭਿ ਸਤਲਾ ਏ ਕਰ ਤੇ ਏਤ ਤਾ ਏ ਭਿ ਸੀ ਉ
ਪਸ ਪਰ ਜਿ ਸਿਰ ਕੇ ਤਾ ਏ ਸਹਿ ਭੈ ਤੁ ਤੁ ਤਾ ਜਿ ਏ ਕਹਿ
ਭੇ ਸਤੀ ਪਰਤੁ ਕਰ ਤੁ ਟ ਕੇ ਉਰ ਕੁ ਉ ਰੇ ਜੁ ਸਾਉ ਪਰਿਸ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਸੰਜੋਗ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਤਸਬ੍ਰੀ ਸੋਗੁ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਦੁਨੈ ਸੰਤੋ
ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਅਸ੍ਰਪ੍ਰਨੇ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਸੰਗ੍ਰਪ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥
ਕੁਰਤੰ ਭਰਣ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਸਲੂਰ ਅਲੂਰ ਕੀਤੇ
ਮੂਆ॥ ਖਖਿਧ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨ੍ਰਿਤਿਆ ਗਮਈ
ਆਗੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਛਨਸਸਸ ਗ ਕੀਤੇ ਮੂ
ਗਾਵੰਦ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਤਸਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਨੈਧਾਨ ਤਿਆਗੀ
ਤਗੁ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਸੰਤੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਉਪਕ੍ਰਧ
ਅਨਸੁਸਤੰਸ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਸਦਤ੍ਰਤ ਗਪਾ
ਲਾਧਾਸੁ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਆਵਦ੍ਰ ਵੰਦ੍ਰਿਤ ਧਰੀ
ਤੀ ਮੂਆ॥ ਪੰਡਤ ਤੇ ਤੇਕ ਪੰ ਧੀਸਪ ਸਗਿਤੇ
ਸੇਵੇਤੇ ਨ ਲਿਖਦ ਪਿਦ ਤੀਆ ਮੂਆ॥ ਪਾਸਿ
ਕੰਧਾ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਸਿਪਸਿ ਪਿਟ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਤਤੋ
ਸਤੋਖਾਦ੍ਰਿਗੁਣ ਲੋਭੀ ਕੀਤੇ ਮੂਆ॥ ਜੋਗੀ ਸਨੇ
ਆਸੀ ਛੇ ਕੜ੍ਹਕ ਪੰਡਿਤ ਕ ਤੋ ਸਗਲ ਦੇਪਾ

ਨੁ ਸਾਹਿ ਕੀ ਐਸੇ ਹੋਇ ਸਾਹਿਬ ਸਤਿ ਹੋਇਆ ॥ ਜਬ ਨਾਨਕ ਸੁਤੁ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਨਾਨਕ
ਲੇਹਿ ਤ ਤੈ ॥ ਸਹਜ ਪਾਈ ਬ ਖਸਮ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਾਹਿਬ ਸਾਨੂੰ ਤੁਮ੍ਹਾ
ਗੁਰ ਕਾ ਹੋਇ ਜਾਇ ਸਤਿ ਤੁ ਕਹਿਤ ਸਦ ਇਕ ਜੁਗੀਆਂ ਪਾਸਿ
ਗੁਰ ਪੁਛੇ ਜਾਇ ਸਾਹਿ ਤਿ ਸਾਂਤਿ ਜਾਨਣੁ ਹੋਇ ਸਹਿਜ ਪਾਈ ਕੇ
ਹੋਇ ਜਾਇ ਕੇਤੇ ਜੁਗ ॥ ਪੇਸਿ ਜਾਇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਸਹਜਿ ਪਾਇ ਤੇ ਹੋਇ
ਨਾਪਦਤੇ ਤੈ ਜਾਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਪਾਸਿ ਸਗਲਾ ਪੀਰ ਨਾਨਕ ਨਾਨੁ
ਨੁਕਿਨਾ ਉਤੇ ਕਿਹੋ ਗਇਆ ਤੁ ਕੁਝ ਜਾਨੁ ਤਸ ਦੇਹੁ ਦਾ ਤਿਸਿ
ਦੁਇ ਜਾਇਕੇ ਪਾਇ ਕੇ ਕੇ ਹਿ ਕੁਝ ਗਤਿ ਕੇ ਸੋ ਕਿਸੁ ਉਸਕੀ ਕੁਝ
ਗਇਆ ॥ ਦੁਇ ਗੁਰੂ, ਪੰਜੁ ਗੁਰੂ, ਸਤ ਸਿ ਗੁਰੂ, ਚੋਣੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਰੂ, ਸਤ
ਸਿਗੁਰੂ, ਪਹਿ ਗੁਰੂ, ਪੰਜਿ ਗੁਰੂ, ਦੁਇ ਗੁਰੂ, ਧ੍ਰੁ ਗੁਰੂ ॥ ਇਕੋ ਵੇਸਿ
ਇਕਿਸਾ ਪੀਸਾ ਕਿਛੁ ਕਹਿਤ ਸਾ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਕਾਰਤ ਕਰਤੂਕ
ਗਿਸੁ ਦੇ ਨਾਲਿ ਜਨੁ ਸਮਾ ਪਾਸਿ ਪੇਕਿਆ ਕਸ ਦੇਹੀ ਪ੍ਰਭਿ
ਕੀਤਾ ਤੈ ਪਾਂਧਾ ਨਾਨਕ ਪੇਕੀ ਬਾਤ ਸਿਤਾਰ੍ਹ, ਜੋ ਜੜੀ ਜਾਇ
ਸੋਇ ਨੁ ਤਿਸੈ ਗਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਹਲਾ ੩ ਸਾਰੁ ਸੋਰਠਿ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

161

ਦਤੈ ਪਿਲਾ ਅਥੂਤਾਂ ਲਿ ਵ੍ਹਾ ਗਤ ਗਯਾਰ ਘੇਟਾ ਸਟ ਆਤੇ ਪਿਆਂ ਗ
ਵੇਨੀ ਕ੍ਰਿਆ ਓਰ ਪ੍ਰਤੂ ਲਨੇ ਗਯਤ੍ਰ ਕ੍ਰੈਸੁ ਰੀ ਵੇਦੇ ਪਾਰਿ ਸਾਥੀਆ
ਘੇਟਾ ਤੇ ਪਿਆ ਗਅਥੂਤਾਂ ਲਿ ਗਰੈ ਸਾ ਮਗਰਾਂ ਅ ਨਾਤੇ ਪਿ ਆ ॥
ਵੇਤਨੀ ਸਥਾਥਥਾਤ ਸਤ੍ਰੀਏ ਆ ਪ੍ਰਵਿਲਿ ਨਾਏਗਾ ਥਤ੍ਰ ਕ੍ਰੈਸ
ਹੀ ਸੈਰੈ ਪਾਰਿ ਘੇਟਾ ਤੇ ਪਿਲਾ ਸਗੋਏ ਗਅਕ੍ਰਿਸਾ ਮਗਰ ਆ
ਆਰੈ ਘੇਟੇ ਤੇ ਵੇਤ ਸਤ੍ਰਤ੍ਰ ਸੇਤ੍ਰ ਏਤ੍ਰ ਕੀਆ ਪ੍ਰਸਦਿ ਵਿਲ
ਕ੍ਰਾ ਪੀਪ ਨੈ ਗਕ੍ਰਿਉ ਪੀਏ ਲਨੈਰੇ ਆ ਏਸੇ ਤੇ ਸੇਤ੍ਰ ਦਿਤਸ
ਨਤ੍ਰ ਸੇਤ੍ਰ ਅਗ੍ਰਿਖ ਸੀਤ੍ਰ ਲਕ੍ਰੈਦੇ ਲਗੇ ਗਕਿਤ੍ਰ ਸਥਾਇ
ਵੇਕਨੈਨ ਥਿਅਦਗਤ ਸੀਥ੍ਰਥ ਸ੍ਰਗਤਖੀ ਉਸਉਪਾ ਏਲ
ਕ੍ਰੈਗਪਤਿ ਲਾ ਸਥਾਥ੍ਰ ਕਿਉ ਕਰਿਤ੍ਰ ਆਗ ਏਕ ਏਨ ਆਨੀ
ਕ੍ਰੈਅਦੀਆ ਤਖਤਿ ਘੇਠ ਗਿਦਦੇ ਲਗਗਤਥ ਉਸਕੇ ਨੇਦ
ਨੀਰ ਉਸਰਦ ਖੇ ਯਕਗ ਨੇਕਗ ਤੇ ਨਤ੍ਰ ਨਤ ਆ ਏਸ ਨੀ ਨਥਾਇ
ਸਾ ਸੁਕਿਆ ਸਥਾਥ੍ਰ ਤੇ ਨੈਤ੍ਰ ਤ੍ਰ ਗਤੇ ਤੇ ਗਤਥਾ ਅਨੀ ਤ੍ਰ ਥਾਤ ਸਤ੍ਰ
ਥਿਲਿਆ ਕ੍ਰਿਦ ਨੀਗਤ੍ਰ ਉਸਾਦਤ੍ਰ ਸੇ ਏਤ੍ਰ ਸਥਾਥਗਿਦਾ ਸੋਗੈ ਏਕੈ
ਘੇਟਾ ਖਾ ਸ੍ਰਸਦਗਤਸੂ ਨਗਰਾ ਗਕ੍ਰੈ ਤਉਉਤ੍ਰ ਅਦਗਤਕਨ ਤਥਉਸ
ਕੇਘੇਟਾ ਤੇ ਅਦੰਲ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸੇਗੀ ਪਤਸਾ ਤੇ ਕਾ ਏਸੁਠ ਤਾ

[illegible]
[illegible]
ਏ ਖਤ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੇ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਏ ਖਤ [illegible] ਖਤ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੇ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਏ ਖਤ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੇ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ਏ ਖਤ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੇ [illegible] ॥

ਛੋਟੀ ਕੁਸੁਨੀ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਤਿਸ ਕੁਨ ਦੇਖਾ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਆ ਹੈ ਨਾਕ ਦੈਨ
ਉਸ ਕਾ ਨਾਉ ਜੋ ਨਮਤੇ ਛੋਟੀ ਕਤੇ ਬੀਜਾ ਫਰਕੀ ਤੋ ਆਵਾਰਤੇ
ਜੈਦ ਕੀਤੇ ਮਰੀ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰਤੀ ਤੈ ਨਾ ਤਿਸ ਬਚਨ ਦੀਤੇ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਧੋਖੇ ਤ ਖਤੇ ਲਿਖਿਆ ਜੈਦ ਕੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ
ਜਬਾਨੀ ਕਹੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀਆ ਜੈ ਬੇਸੂ ਸੇਤੂ ਖਤੇ
ਜਾਂ ਉਹ ਕਰਿ ਜੈ ਨਮਕੇ ਖਸਮ ਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਤੂ ਮੇਰੈ ਪਾਸ ਕੁਲਾਏ
ਲੇ ਆਉ ਜਾਂ ਉਹ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਕਹੈ ਜੈਦ ਤੂ ਪਤਿਸਾਹ ਜਾ
ਦੇ ਭੁਲਾਇਆ ਤੇ ਤੂ ਆ ਉਸ ਤਬ ਪਿਤਾ ਲੈ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ
ਉਸ ਜੈਦ ਪਾਸ ਆਇਆ ਜਿ ਕੋ ਜੈਦ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਖਤੇ ਪਤਿਸਾਹ ਦੇ
ਕਹਿਆ ਤੇ ਜੈ ਤਾਂ ਉਹ ਭੁਲਾਇਆ ਤੇ ਉਸ ਤਬ ਪਿਤਾ ਦੇ ਚਾਰ
ਦਸਮਹਾਰ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਆਪ ਜਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਵਣ ਦੇ ਜਾਣੀਕ
ਆਇਆ ਤਬ ਉਸ ਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਖਤੂ ਦੀਤ ਜਾਂ ਉਹ ਕਰਿ ਖਾਰੀ
ਰਕੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਉਸੁ ਜੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੇ ਤੂ ਸਾ ਤੂ ਸਾ ਦਿਕ ਜੈ ਦੈ
ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਤੇ ਸਾ ਖਿਸਾਪਰੈ ਪਾਸ ਲਿਆ ਉਤ ਬਖਤ ਜਾਗਸ
ਸਦ ਗਸ ਖਿਸਾਨੂ ਆ ਇਸ ਲਿਆ ਜੈਦ ਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਖਤੂ
ਤੂ ਇਹ ਤਿਸਾ ਖਿ ਦੀਆ ਸੋਸ ਖਿ ਸਤੂ ਜਾਂ ਉਹ ਕਰਿ ਉਤੇ ਗਿਆ
ਮਿਲਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਕਿਹਾ ਇਆ ਪਾਤ ਖਸਮ ਜਾਇ ਪਤਿਸਾ

ਤਜੋ ਦੇ ਜੈ ਵਕੈ ਤਾ ਪ੍ਰੀ ਨੂੰ ਦੇਸ ਤ੍ਰੇ ਸੁਨ ਦੇ ਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾ ਪ੍ਰਿਆ

ਸਾ ਪੂਛ ਪਛਤ ਸਾਤ ਪਾਸ ਜਾ ਪ੍ਰਿਛਤ ਸਾਂ ਗਿਆਸਾ ਜਿਨ ਦੇ ਛਤ

ਸਾਤ ਜੋਰੁ ਸਰ ਜਿਸੁ ਗੰਨਾ ਸੈਂਛੁ ਲਾ ਪ੍ਰਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰਿਸੁ ਕੇ ਜੋ ਆਛ

ਤਸਿਸੁ ਭੁਗਤ ਕੇ ਸੋਸ ਚਾਹਿ ਪ੍ਰਿਸੁਤੇ ਸੈ ਆਦਗਤਲੀ

ਸਾਸਾਤਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਿਸੁ ਕੇ ਆਦਗ ਕਿਸੀ ਸ ਚਾਹਿ ਸੋਗੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ ਤਖਿ

ਸਾ ਦੈ ਤਾ ਭੁਸ ਕੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ ਸੈਕ ਗਾਤਚ ਪ੍ਰੀਤ ਚਾ ਤ ਸੁਣਿ ਕਗਸਾ

ਪ੍ਰੀਕੀ ਰਦਾ ਦਾ ਗਿਕਗੀ ਚੇਟੈ ਕੀ ਭੁਤਤ ਭੁਸਾ ਤਿ ਪ੍ਰਿਕਗਿ ਕਟਿਓ ਸੁਜ

ਜੋਰ ਕੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ ਤ੍ਰੁ ਸੋਗੈ ਪਾਸਿ ਲਿਆ ਉਗਾਤਚ ਪਪਾ ਇਜ ਪ੍ਰਿਕਗਿ

ਜੋਰ ਕੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ ਸਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇ ਪ ਤਸਾ ਤ ਪਾਸਿ ਲਿਆ ਪ੍ਰਿਆ ਪਾਤਬ

ਸਾ ਦੀਪੇ ਪਤ ਸਾ ਤਿ ਕਤਿ ਆ ਜੋਰ ਵਕੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ ਜ ਪ੍ਰੇ ਜੋਰ ਕਲ ਤੇ ਕਗੁ

ਤੈ ਕੇ ਜੋ ਉਸਰ ਕੇ ਪਤ ਸਾਤ ਕੇਸ ਬਕੁ ਲੇ ਤ ਗਾਤ ਚਸਾਂ ਦੀਪੇ

ਪਾਤ ਸਾਤਿ ਜੋਰ ਕੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ ਸਸ ਲਾ ਤਤਿ ਲੇ ਚੇ ਰਗਾ ਕਟਿਓ ਸੁ

ਦੇ ਜੋਰ ਤ੍ਰੁ ਜਾ ਦਾ ਵਤੇ ਸੈਕ ਸੁਦਾ ਸਤੇ ਸਰ ਪ੍ਰਿਆ ਤੇ ਜੋ ਕੈ

ਜੋਪ੍ਰ ਰ ਸਾ ਪ੍ਰੀ ਸੋ ਕਤੈ ਸੇ ਤ੍ਰੁ ਸੁਣਿ ਸਾ ਤੇ ਛੁਤ੍ਰ ਸਾਦਾ ਜਾਤੇ ਕੁ

ਦਤਿ ਸਾ ਭੁਤੈ ਸਾਰ ਵਕੇ ਆ ਰ ਸਾ ਤੇ ਭੁਸ ਤਚਾ ਤੇ ਭੁਸ ਦਜਾ ਤੇ

ਸੈ ਤੇ ਬੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ ਭੁਆ ਗਾ ਉ ਕਗੁ ਉਗਾ ਰਸਾ ਤ ਜਾ ਗਿਆ ਗੁ ਚ ਲਾ ਪ੍ਰਿਤ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਕਿਛੁ ਰਾਦਾ ਪਰਾਤਿ ਜੇ ਪਤਸਾੜੀ ਨੇ ਤਖਤੁ ਨਸਾਹਿ ਲੜੇ
ਦਾ ਮਨੂ ਲਿਤੈ ਅਤੁ ਜੋ ਨਪਰਾਤਾ ਕਰਾਦਾ ਪਤਸਾਹ ਕਾ ਤਖ
ਤੁਲਾ ਖਿਲਾਰ ਖੇਤਾ ਮਰਾਦੇ ਕੈ ਕੋਦੇ ਨਰਾਗਾ ਮਨੁ ਖਿਤੁਮਰਾ
ਦਸਕਤੇ ਜੇ ਸਿਰ ਨ ਮਤੁ ਮਾਦਾ ਖੇਤਿ ਨ ਕੈ ਤਾ ਖੇਤ ਸਲੋ
ਮਤਿ ਖੇਮਜੇ ਮਕੇ ਤੁ ਪਾਤੁ ਮੀ ਜਾ ਖਿਤ ਖੇਤਿ ਦਿਮੁ ਜੇ ਤੁਓ
ਕਿਛੁ ਪਤਸਾਹ ਕਾ ਰਾਦਾ ਪਰਾਤਾ ਕਨੁਤੁ ਮੇ ਨਤੁ ਤੁ ਨ ਮੈ
ਸਭਿ ਲੜੇ ਦਾ ਅਤੁ ਤੁ ਖਿਮਾਰੇ ਅਰੁਜੋ ਪਤਸਾਹ ਕਾ ਰਾਦਾ
ਨਪਰਾਤਾ ਤੁਤੁ ਤੁਲਾ ਖਿਲਿਆ ਦਾ ਖੇ ਜਿਤੁ ਮੈ ਤਾ ਖੇਪ
ਤਅਤੁ ਤੁਲਾ ਦਤਾ ਤੈ ਤੁ ਅਸੈ ਪਤਸਾਹ ਪਾਤਿ ਸਲਾਤੁ ਦਿਲਾਸ
ਨਰਿਨ ਲੇਆ ਦਖੇ ਖੇਤਾ ਜਾ ਦਿਆ ਦਿਤ ਤਖਤੁ ਨਮੈ
ਮਾਰਤੁ ਖੇਤ ਮਸਲਾਤਿ ਨਰਿਨੇ ਰਿਦੈ ਤੁਮਰਾਦਤ
ਖਿਨਤੇ ਮਕੇ ਤੁ ਪਰਾ ਖੇਤੁ ਤੁਮਰਾ ਤੁ ਸੰਮਤੁ ਖੇਤੁ ਤੁਮ
ਰਾਤੁ ਮਲਤੁਨ ਖੇਦਿ ਦੇ ਤੁਮਰਾਦ ਤਅਨਤੁ ਮੇ ਨ ਤੁਪ
ਰਿਤ ਖੇਨਾ ਖਤਿ ਖੇਤਾ ਤੁਖਿ ਲਖਪਿ ਜੂ ਆ ਰਮੀ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਨਾਇ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਨਾ ਖੇਤ ਨਿਰਾ ਬੀਨਾ ਬੀ ਅਵਗਤ ਮੇਂਗੈ ਤਾ ਬੀਅ
ਲਾਗੀਆ॥ ਤਿਨਿ ਮੇਂ ਗੈ ਮਿਤਾ ਗੀ ਪ੍ਰੇਤ ਗਲਾ ਬਿਟਾ ਲੀਆ
ਅਸੈਂਖੁ ਖੋਟੁ ਖੁਤੇ ਨਿ ਨਾਬੁ ਲਉ ਨਿ ਵਾਉ ਸਤ੍ਰ ਗਾ ਧਾਤਿ
ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਤ ਨਾ ਪਿਆ ਤ੍ਰੁ ਮੇਂਗੈ ਸਾਧ ਗੁਰੂ ਕਰਿਆ ਗੋ
ਗੀਗੀਆ ਨਾਗਾ ਨਿ ਉਪਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ ਨੀਊ ਸਖੁ ਖੋਲ ਕੀਆ॥
ਸਤ੍ਰ ਕਿਧ੍ਰਾ ਪ੍ਰੇਤ ਗਲਾ ਬਿ ਮੇਂਗੈਂ ਗਾ ਬੀਟਾ ਲਿਆ॥
ਉਸਿ ਟਟਾ ਨੂ ਟਾਲੋਕ ਤਿ ਆ ਪ੍ਰੇਗੀ ਗੀ ਗਾਨ ਧਾ ਨਿਸੈ
ਸਾ ਗੁਟਕਾ ਸ੍ਰਿਤ ਗਕਾ ਤੇ ਗੈ ਤਾ ਬੀ ਏਤੋ॥ ਸਿਤ੍ਰ ਮੀ ਏ॥
ਗਨਾ ਉ ਸਾ ਗੁਤ ਵਿਮਿ ਪਿਲਿਕ ਗਿ ਪਾ ਸਾ ਲਿਪ
ਕਸਾ ਗੁਉਸ ਗੀ ਤੁਸਕਾ ਸ੍ਰਨਤ ਟਿਕਾ ਬੀਗਾ ਤੇ ਗ ਬੇਟ
ਤੈਂ ਪਿਗਾ ਗੀ ਗੀ ਗਨਾ ਧਾ ਨਿ ਲਾ ਗਪਨੀ ਅਖੈ ਤ੍ਰੁ ਕਬ
ਟੈਂਤਗਾ ਤ੍ਰਿਤ ਏਤਿ ਸਿ ਮੇਂਗੈ ਤਾ ਪੀ ਪਿ ਘਾ ਏਤਿ॥ ਤਬ
ਉਸਿ ਟਟਾ ਨੂ ਟਾਲੀ ਲੋ ਕਰਿ ਨਾ੍ਰ ਕੀਂ ਗਾਂ ਠੀ ਗਨਬ
ਨਿ ਕੇਤ ਖਿ ਬੀ ਨਾਗ ਕਤ ਉਸ ਨਿ ਬਾਗੀ ਗਨਾ ਬਾਨਿ

ਦਸਾਏ ਸਤ੍ਰ ਕਿਸਾਨੂੰ ਧੋ ਬਤ ਨਤ ਕਿਕਿ ਸਾਂਕੂ ਏ
ਤ੍ਰਤਕੇ ਦਸ ਬਚਨੀ ਸਾਗਰਤ ਦਿਸ ਪ੍ਰਸਨ ਤਰਪ ਸਨ
ਭਸਾਏ ਦਸਨ ਕੈਤਾਂ ਧੀ ਪਾਏ ਲਾਦਰਾ ਪਾਵਸਾਂ ਦਿ
ਸੁਖ ਪਤ੍ਰ [illegible] ਕਰੀ ਉਤ੍ਰਤਾਂ ਨਾਂ ਪ੍ਰਸਾਂ ਤੇ ਗੇ ਤੋ ਤਗ ਕਲੇ ਥੇ ਗਾ
ਭਸਤਕਾਂ ਗੋਰ ਦੇ ਨਸਿ ਉਤ ਭ੍ਰ ਕਹਿਕਾਂ ਕੂ ਟਹੀਯਾ ਸਿਗ
ਧੀਆ ਪਾਂਥ ਤੇ ਸਿ ਕਤ੍ਰ ਥੇ ਲਿ ਨਗਿਤ ਸਤ੍ਰ ਤ ਸੇਤ੍ਰ ਸਾਂ ਧੀਆ
ਸਾਂ ਪ੍ਰ ਕਗਿਤ ਸਤ੍ਰ ਸਾਪਨੈ ਕੇ ਗੇਆਂ ਪ੍ਰਿ ਲਾਗ
ਤ੍ਰਸੇਤ੍ਰ ਸਾਪਨੇ ਕੇ ਗੇ ਗਏ ਆਂ ਤਬ ਬਾਚੀ ਗਰਥ ਤਿ
ਸੇਦਤ੍ਰ ਸਦਿਗ ਧੀਆ ਬਾਂਤ ਗਤ੍ਰ ਤ ਪ੍ਰਕਾਂ ਗਹੀ ਉਰਿਬ
ਨੈ ਡੀ ਭਿਡੀ ਆਤ ਬ ਸਾਏ ਤ ਸਨਿ ਕਤਿਆਂ ਤ੍ਰੇ ਬਾਬੇ
ਸੇਗੈ ਤਾਂ ਧੀ ਪਾਂਨੀ ਲੇ ਆਂ ਭਾ ਬਾਚੀ ਗਰਬਸਿ ਸਾ
ਥਤ ਨਾਂ ਨਾ ਸਤ੍ਰ ਗਿਕਸਿ ਨੋ ਉਤ੍ਰਪਾਲ ਪਤਉ ਪਾਂਥੈ ਰਾਬਾ
ਤਿਉ ਲੋਨਾਂ ਪ੍ਰਿ ਬਾਬੀ ਗਰਥਾਨੇ ਰਾਆ ਤਬ ਤਸਾਨਿ
ਕਤਿਆਂ ਤਿਬਾਬੀ ਨੋ ਨਤੈ ਧੋਤ੍ਰਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਦਿਗ

ਜਿਮੀਆ ਸਲਾਮਤਿ ਏਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਰੈ ਬਿਸਮਿਲਾਹ

ਕਹਿ ਕਹਿ ਮੀਏ ਦੇਤ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾ ਲੀਏ ਆ॥

ਤਬ ਸਿਪਾਹੀਆ ਸਿਜਦਾ ਕੀਆ ਨਾਨਕੁ ਪਾਤਿਸਾਹਿ

ਕਲਾ ਵਰਤਾਨੀ ਤ ਉਠ ਉਠ ਤੇਤੈ ਏਤੇ ਮਸਾਲ ਲਾਗ

ਤ ਉਠ ਦਿਲਾ ਤਬ ਸਾਹਿ ਸੰਤ ਆ ਜਿਏ ਮੀਆ ਕਸ

ਬਕਾਸਮੁ ਬੇਟਾ ਬਾਤ ਸਨ ਕਤਾ ਤੁਮ ਬੇਟੇ ਕਬ ਕਤ

ਜਿਏ ਮੀਆ ਕਾਸਮ ਜਾਣਿ ਕਹਿਤੁ ਮੈਨ ਕੇਤਾ ਏਥੇ

ਲੀਏ ਲੀਆ ਓ ਤਬ ਕਾਸਮ ਜਿ ਕਹਤੁ ਕੀਆ ਹਿ

ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਨੇ ਨਪਾਸਿ ਗਏ ਆਤੁ ਮੇਨੇ ਕਤਲ

ਜਿਪ ਜੇ ਲੈ ਕੈ ਨਾਏ ਮਾਸਾਆ ਜਿਏ ਗਏ ਸਾਦਾ ਸਤ

ਗੇਤਾ ਤੈ॥ ਤਬ ਸਾਹਿਬੁ ਤੁ ਕਾਸਮ ਨਾ ਗਾ ਗਿਦ ਏ॥

ਤਬ ਉਠਿ ਕਹਿ ਗਲਦਿਸ ਨਾਆ ਕਾਸਮੁ ਮੀਏ ਤੁ

ਸੋਹਿ ਏਹੁ ਗਜਸਮੁ ਏਸੋ ਗੋ ਜਾ ਜਿਏ ਸੋਗੋ

ਬਹੁਤੁ ਕਉ ਗਿਤਾ ਤੈ ਯ ਤੂ ਸੋਗੈ ਪਾਸਿ ਨਾਹੀ ਏ ਜਸਾ ਉ

ਏਤੁਵਾਸਤੇ ਗਤਾਂ ਨਿਖਾਖਾ ਨੀਅਾ ਦੁਸਮਾਨੈ ਨੇਤੁ

ਮਛੁਲੀ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਨਾ ਤਰਨੁ ਛਡਤੇ ਹੈਂ ਤਦਣ ਤਰਨੁ ਛਡਤੇ ਹੈ

ਵੈਨਿ ਖਨਿਆ ਤਿਸਿ ਨਾ ਵੈਨਿ ਖਾਨਿਆ ਤਿਸਿ ਨਾ ਛੁਡਤੇ ਹੈ

ਸੀਅਾ ਤੁਸੇਤੁ ਵਰੁ ਨਿਆ ਨ ਪਿਤ ਨਿਪਿ ਕਰਤਾ ਸਾ ਪਿਸਾਏ

ਤਸਨ ਭੁਪਸਖ ਨੁਤਿ ਪਿਗਤਿਆਯ ਨਾਵੇ ਖੇਤ ਖਿਨਾ

ਗਾਧਿਤੈ ਧੀਲਾ ਨਾਗਤੁ ਤਿਪਿ ਗਪਿਆ ਤੇਨਿ ਨੇਤੁ ਤ

ਧਿਕਰ ਪਕ੍ਰਿਗਤਿਆ ਨੈ ਤਗਤ ਗਵੇ ਖਿਆ ਪੇਕਾਰ ਵਿਤੇ

ਸਾਪੇਤੁ ਸੇਨਿ ਸਪੇਤਸਾ ਨਕੀ ਤਿਨ ਭੁਪਸਿ ਕ੍ਰਿਗਪਨਿਆ

ਨਪਗਨੁ ਸੰਸਲਿਸਕੈ ਨਖਾਤ ਕਰਮਸੈ ਨਾ ਤਪਿਤਪਿ

ਕਸੈਗ ਪਿਆ ਪੇਕਗਾਤ ਪਿਕਾ ਧਤੈ ਸੇਗੈ ਤਾ ਪੀਸਿਕੇ

ਲਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕਿ ਕ੍ਰਿਲਲਾ ਸੇਗੈ ਸਿਗ ਨੇਦਾ ਲਤਿਪਿ

ਲਾਗਾ ਗਿਦ ਵੇਤੁ ਸੇਨਾਤਖਸਾ ਪੇਤ ਸਨਿ ਕਤਿਆ

ਪੇਕਾ ਪੇਤੁ ਸੇਨਸਾ ਧੀਗ ਵਤੇ ਸਾਖ ਨੇਤੁ ਕ੍ਰਿਕਨਾ

ਤੇ ਸਨਤਾ ਤੁਕਸੁ ਖਨਾ ਪਿਕਾ ਧੀਦੇ ਤਿਦਨਾ

ਸ੍ਤ੍ਰ ਗਿਆਤਾ ਸਤ੍ਰੁ ਪੇਸੂ ਗਿ ਦੇਵੇਸਾਂ ਜੀਤਾਤਾਨਾਂ ਸੁ
ਗਸੂਤ੍ਰ ਅਸਾਂ ਭੁ ਧਾਰਿ ਅਭੇਦ ਤੇ ਧਿਪ ਤ੍ਰੂ ਏਤਬਾਤਕੀ
ਸਤ੍ਰੁ ਤ੍ਰੋਪਾ ਗਿਆ ਨਿਸਾਚਰਾਤੇ ਸਨਾਦਰਾ ॥੭॥ ਅਤੈਚੀ
ਬਾਗਤਬਾ ਨਿਕੇਤਾਂ ਬੀਕੀ ਕ੍ਰਿਤਾਤੇ ਕਤਾਈ ਇਸਕੈ
ਤਬਕਿ ਕ੍ਰਿਤਾਤੇ ਏਤਬਾਤਾਂ ਸੁ ਰਾਂ ਇਤਾਂ ਜੀਤਾ ਧੀਦੈ
ਕਰਣੀ ਬੀ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਸੀ ਆਭੁ ਤਦਰਾਂ ਕੁਧਾਇਨਿ ਜਿਸਾਂ
ਤੇਦਰਾਂ ਨਿਤਾਂ ਬੀ ਏਤਬਾਤ ਤਿ ਧੀਤੈ ਓਤੈ ਨਾਂ ਦਨਿ
ਭ੍ਰਿ ਰਾਂ ਅਜ੍ਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਾਂ ਸ੍ਰਤਲ ਕਿਨਾਂ ਏਤ ਬਾਤਸ
ਜਾਦਨੀ ॥੨॥ ਬੰਦਨਾ ਭ੍ਰਿਰਾਂ ਇਤਾਂ ਜਤ ਦੀ ਬੈਠਿਸ
ਕਰਣੀ ॥ ਤਾਂ ਸਜਾਸਾਂ ਲੇ ਨਿਕਾਂ ਏਤੁ ਸੇਨ ਅਲੇਕੰਸ
ਜਾਸ੍ਰਨਾਂ ਈਤਸਾ ॥ ਧਤਨੇ ਸਤੈ ਸਾਂ ਬਿ ਸਾਂਆ
ਤਸਨੁ ਸਜੀਗ ਇ ਆ ॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥
॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥
ਤਬਸਾਲੇ ਤਸਨੁ ਗਿ ਸਤੁ ਜਧ੍ਰੂ ਸਾਂ ਇਸਾਂ ॥ ਸਤਾਂ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਏਤੇ ਅਦਿਗਤਿ ਪਤਿਸਾਹੁ ਸੋਂ ਗਤਿ ਤੇ ਤ੍ਰੀ ੦ ਲੇ ਤੇ ਨਿ ਏਤੇ
ਜੋਨ ਏਤੇ ਤੀ ਤਿਆ ਉਸਕੇ ਬਾਤ੍ਰਿਯਾ ਲਾਗ੍ਰੀ ਏ ਖਾਤਿਆ
ਜੋ ਏਤੇ ਤੈ ਖੁਲਾਇਆ ॥ ਤਬ ਪਾਤ੍ਰਿ ਸੋ ਜਿਨ ਲੋਤ ਭੋਤਿ ਆਂਕਿ
ਭੋਲਾ ਤੇ ਦੈਸਕੇ ਕੇ ਸੈ ਦਾਂਨ ਸਬਾਤ ਗਿਜਾ ਗਿਸਨ ਲ
ਜੇ ਏ ਕੇ ਗਏ ॥ ਤਿਸ ਏ ਤੇ ਏ ਤਿਸ ਏ ਤ ਸਾ ਲਾ ਤ ॥ ਤਬ
ਸਬਾਤ ਸਾਗਰ ਉਸਤ ਗਾਣ ਤੇ ਸੋਂ ਸਤ ਸਾਗੁ ਸਲਾਤ੍ਰਿ
ਉਸਤ ਗਾਣ ਤੇ ਤ੍ਰਿ ਸੋਨ ਸਾਗੁ ਸੁਸ ਲਾਸ ਸਾਗੁ ਖੁਨਾ ਏਤੇ
ਸੋਨਕੇ ਸਾਂਬ ਬੋਲਾ ਸਬਾਤ ਸਾਗਰਾ ਏਦੈ ਨੋਗਣ ਸ
ਕਾਬਨੇ ਤੇ ਪੀਆ ਸਾਲਾ ਜ੍ਰਾਏ ਸਬਾਤ ਕੇ ਲ ਨੋਤੇ ਣ
ਤੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿ ਸੋਨ ਕੀਤ੍ਰੀ ਏ ਪੁਤ੍ਰਿ ਖੁਦਾਇ ਤਾਂ ਲਾਏ ਤ੍ਰਿ ਸੋਨ
ਕੁਤਬੋ ਆਇਆ ਤੇ ਤਾਂ ਏ ਤਿ ਏ ਕੇ ਜਾਏ ਆ ਏ ਦਾ ਏ
ਤਬ ਉਨ ਸੋ ਸਾਗਿ ਸਾਗੁ ਸਤਾ ਉਨ ਕੇ ਤੇ ਆ
ਜਬ ਗਾ ਤੇ ਏਆ ਜੋ ਤੇ ਸਾਈ ਏਕ ਤੇ ਨੇ ਨੇ ਕੇ
ਏ ਬੀਆ ਏ ਤੇ ਜੋ ਸਾਤ ਸਾਗਰਾ ਨੇ ਏ ਕੋ ਨੇ ॥
ਤਸ ਕੋ ਬਾਤੇ ਜੀ ਏ ਜਾ ਤੇ ਜਾਂ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰਿ ਏ ਕੁੜ

ਜਿਤੁ ਏ ਸਾਕੋਤ · ਤਿਤੁ ਬਖਤੁ ਨਸਾਤ ਕਰਤਾ · ਜਾਪਦਾ ਹੋਇ ਆਖਤੇ

ਬਚਨੁ ਸੋਮਾਰ ਅਰੁ ਮੰਗਲਾ ਦੂਨਹਾ · ਦੁਹਾ ਲਿਖਿਆ · ਕੀਆ

ਤਾ ਸਹਰ ਪਤਸਾਹ ਸਾਹਬੁ ਗਜਨਾ ਸਹਰ ਪਤਸਾਹੁ ਕੁਤਬ ਦਾ ਸਤਾਰ

ਕਾ ਬਾਬਾ ਜਮਸਾ · ਸਾ · ਦੁਨਹਾ ਲਿਖਿਆ ਕੀਆ · ਜਿਵੇ ਸਤ

ਸਹਰੁ ਤਿਤੈ ਸਾਸਾ ਸਾ · ਸੋ ਪਤਸਾਹ ਕੋ · ਬਖਤੁ ਪਾਤੈ ਬਖੇਰ

ਪਤਸਾਹ ਯਾ ਵੇਤੁ ਲਿਖਿਆ · ਬਾਬਰਿ ਪਤਸਾਹ ਕਰ ਲਿਖਿਆ

ਤੇਰੈ ਤ · ਏਆਇਆ ਤੈ ਕਿਤੈ ਉਪਾ · ਇਤੁ ਅ ਸਾ ਕੀ ਸਾਨਤ

ਆ · ਉਆ ਜਿਤੁ ਸੋਤੁ ਸਾਤ ਸਾਰਦ · ਆਲੋ ਕਾ · ਥੋਟ · ਏ ਕਾਪ

ਪਤਸਾਹ ਰੈ ਤ · ਏ ਨ ਮਿਲ ਰਾਤੈ ਨਸਾਮਗੁ ਸਾਨ ਰਾਤੈ ਲਿਤੁ

ਏ ਜਿਤੁ ਸਾਸਾ · ਕੀ ਸੰਨਬ ਆ · ਦਲੀਆ · ਇ ਨੇ ਗੁ ਸੋਨ ਕੋਤ

ਏ ਖੇ [illegible] ਪਨ ਤੂੰ ਸੈਤੁ · ਸਾਰੀ ਏਤੇਰ ਆ · ਦਲੋ ਨਾਲ

ਤੈ ਏ ਸਤੇ ਤੇਰ ਆਦ ਸਗੁਨ ਤੇ ਇਗ · ਤੇ ਰੈ ਆਦ ਦੇ ਸਾਧ

ਬੁਰ · ਇ ਫਤ ਕਿ ਨ ਰੇਗਾ · ਤਬ ਓਨੈ ਸਤ ਸਰਿਪਾ · ਤ ਸਰੀ

ਟੇ ਉਨ ਸਖੁ · ਲਿਖਿਆ · ਜਿਏ ਸੋਮਾਰ ਅਰੁ ਮੰਗਲਾ ਉ

ਨ ਸੋਰੈ ਬਤੈ ਤੁਸਾ · ਕੀ ਸੋਨ ਪਾਨਾ ਦੀਆ · ਇ ਸਕੀ ਤ ·

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਗੁਰ ਜੀ ਉਸਤਤਿ [illegible] ਤਾ ਪ੍ਰਭ [illegible] ਹੋਇ ਆਇਆ

[illegible] ਲਾਗੇ ਲਾ [illegible] ਸਬਦ [illegible] ਕਰਤੇ ਨੇ ਕੇ

ਤਤ ਨਾ [illegible] ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਉਸ [illegible] ਲਾਗਾ

[illegible]

[illegible]

[illegible] ਤਾ ਪ੍ਰਭ [illegible]

ਉਤ [illegible]

[illegible] ਉਨ੍ਹਾਂ [illegible]

[illegible] ਤਤ [illegible]

ਤਬ [illegible]

[illegible] ਤਾ ਪ੍ਰਭ [illegible]

[illegible] ਤਬ [illegible]

[illegible] ਤਬ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ਉਸਾਂ ਪਿ ਉਸਤੁਨਾਂਗਰਦਾਂ ਗੁਰਨਕੀਸਾਂ ਕੇਤੇ ਸਕੀਏਆਂ
ਪਿਆਂ ਜਾਂ ਪਿਕਰਿ ਉਤੁ ਵਗੀਆਂ ਉਨੇ ਤੇਤ ਕੀਤੁਕ
ਰਿਆਂ ਪਿਆ॥ ਤਬ ਉਨ ਰਾਂ ਪਿ ਬਜਨਾਂ ਰਦਾਂ ਸੰਮ
ਤੇ ਅਗੁਮਲ ਉਨ ਕੇਤਾਂ ਪੀਜਿ ਪੇਸੰ ਮਰ ਅਗੁਮਲੋਂ
ਉਨ ਅਥ ਚਰਕ ਵਗੀਆਂ ਦਤੋ ਪਾਂ ਦੀ ਮਸਕੀ
ਜੋਂ ਤਾਂ ਤੈ ਜਨਤੁ ਮੇਤੁ ਤੈ ਤੇਤ ਪਾਂ ਦੀ ਅਥ ਚਰਕ ਤੋਂ
ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੌ॥ ਕਵਕਾ ਥਲ ਗਾਂਰ ਮਨਿ ਰਪ ਤੌਤੁ ਮੋਤੁ
ਜਿਥ ਤੁਸ ਜਾਂ ਲੁ ਉਤੁ ਕਪ॥ ਤਬ ਸੰਮਰ ਅਗੁਮ
ਲਾਂ ਉਨ ਕਤੀਆਂ ਜੇ ਥਾਂਰ ਤੇ ਪਿ ਕੀਆ ਥਾਅ
ਥਚਰਕ ਵਗੀਆਂ ਦਕਾਂ ਰੰਤੁ ਜੋਂ ਪਿ ਰਕਦਾ॥
ਉਤਾਂ ਪਾਂ ਦੀ ਉਨ ਨਉ ਜਾਂ ਦਿਨ ਰੀ ਜੋ ਮੋ ਪਉਪਿ
ਪ੍ਰਆਂ ਮੇ ਮਰਤੇ ਆਂ ਪੈ ਆਂ ਪਿ ਕੈਮ ਲਤਿਗੋਜ
ਅਕੈ ਥਾਰ ਪਤੋ ਮਰਤਿ ਗੋ॥ ਅਥ ਪੇਤਤਿ ਕਮੰਤ
ਤੈ ਅਥਕਾਂ ਪੀਨ ਪਾ॥ ਤਬ ਆਂ ਥੰਚਰਕ ਕਉਲ
ਮਕਰ ਜਕੀ ਵਮਾਂ ਥੇ ਪੇਕੇ ਲਮਕੀ ਜਾਂ ਪਿ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਲੋਕੁਲ ॥ ਨੈ ਸੁਣਿ ਸੋਧਿ ਤਬ ਸਤਿਨਾਮ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਤੇ
ਤਾ ॥ ਜਾ ॥ ਸਭੇ ਕ੍ਰਿਸੇ ਨਕ ॥ ਓਨਿ ਕਰ ॥ ਇਹ ਧਰਮ ਕਉ
ਤ੍ਰਾਹਿ ਪਿਲ ਤ੍ਰੈ ॥ ਪੀ ਖਤਿ ਗ ॥ ਤਬ ਸੋ ਗੋ ਤ ਕੈ ਤ੍ਰ
ਨੇ ਆ ॥ ਗਪਿਆ ਤੌ ॥ ਤਉ ਕੀ ਤੋ ਗੈ ਨਾ ॥ ਲਿ ਸਉ ਗਾ ॥
ਤਬ ਤ੍ਰ ਸੋਨ ਕਤਿ ਆ ਤੈ ਕਿਸ ॥ ਬਸ ॥ ਸਕੇਆ ॥ ਰਤ
ਬ ॥ ਕੁ ਉਦ ॥ ਪਿ ਨ ॥ ਗੇ ਧਕੈ ਤ੍ਰਤ ॥ ਕੀ ਬੀ ਸ ॥ ਦਿਖ
ਸ੍ਰੀ ॥ ਪਿ ਤਨ ॥ ਪੇ ਦ ਰ ਤ੍ਰ ਪਿਤ ॥ ਤਗੁ ਸੋ ਸ ॥ ਬਿ
ਸਤ੍ਰ ਯ ਲਤਿ ਤਬ ਅਜ ਬਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਤ੍ਰਤ
ਖਕ ॥ ਕੀਆ ॥ ਤੈ ਆ ਧੰ ਵ ॥ ਕਗ ਕਗ ਲਿਕ ॥ ਬੀ
ਆ ਸਲ ॥ ਸਲੇ ਕੁ ਅਲੇ ਕੰ ਸਲ ॥ ਮੁ ਸਾਂਆ ॥
ਤ੍ਰ ਸੋ ਕੁ ਵ ਉ ਕੇ ਆ ॥ ਤਾ ॥ ਪਿਕ ਸਸਾ ॥ ਸਾਬ
ਜੈਗ ਕੀਆ ॥ ਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸੋ ਨਕੀ ਸਾ ਪਿਲਪੇ
ਉਸ ਤਗ ਫਤ ਪਿ ਗਪੇ ਅਪੇ ਉਸ ਤਗ ਫਤਿ

ਗਏ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਂ ਸੰਮੀਆਂ ਤ੍ਰੈ ਸੈਤ੍ਰ ਭਿਸੂ ਨਾਂ ਗੁਰੂ ਮੈਸੀ
ਤਗਟ ਨਾਂ ਪ੍ਰਿਤ੍ਰਾ ਣਾ॥ ਤਖ ਅੰ ਭ੍ਰ ਟਗਨ ਦਗੀਆਂ
ਸਨਾਂ ਪ੍ਰਿਸਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਤਿਆਂ॥ ਜੋ ਨ੍ਹੇਪਾਂ ਹੀ ਪਸ਼ੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾ
ਸਨ੍ਹੇਤੀ ਦਿ ਦੈਮਸਨਾਂ ਪਾਂ ਦੀ ਕਗ ਨ੍ਹੀਗ ਦ੍ਰਿਸਤ੍ਰਾਂਟਿ
ਜਿਨ੍ਹੇ ਨੀ ਮਸਨਾਂ ਨਸ਼ੀ ਲੀਆਂ॥ ਸ੍ਰ ਪ੍ਰਾਪਾਂ ਬੋਨਾਪ
ਆਂ ਮਾਂ ਦੇ ਤ੍ਰੈ ਸੇ ਨਿ ਨਟੈਓ ਸ੍ਰ ਨਿਗ ਨਥਤ੍ਰਪਿ ਨੀਸਾਂ
ਪ੍ਰਆਂ ਸੇਤੈ ਭ੍ਰਿ ਸਾਂ ਸਾਂ ਗੈਤ ਮਨ੍ਰਿਓ ਪੀਸ॥
ਨੇਸੇਗੈਤਾਂ ਧੀ ਪ੍ਰਟ ਪਿਗਿ ਨੇ ਧਿਗਾਂ ਤਥ੍ਰਿਓ ਨੇਟ
ਲਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰ ਪੀਨ ਦ੍ਰਿਤਗਾਂ ਸ੍ਰ ਪੀਸੇ ਸੇਪੀਭ੍ਰ
ਗਾਪ ਸ੍ਰਿਤ੍ਰ ਨੈ ਸੈਂ ਧੀਤਾਂ ਤੇ ਮਾਗੀਆਂ ਗਾਂ ਤਥ੍ਰਿਓ
ਪਾਂ ਦੀ ਪੀਮਾਂ ਸ੍ਰਿਤ੍ਰ ਓਪਿ ਪ੍ਰਆਂ ਸੇਮਾਂਗ ਨੇਟਿ
ਤਥਪੇ ਦ ਨੇ ਲਾਂ ਨਾਮਾਂ ਨੈ ਪ੍ਰਟ ਦਿਗਾਂਨਾਂ ਧਗਾਂ ਥ
ਗੇਤਿ ਆਂ ਗੈਪਾਂ ਦੀ ਪੀਣ ਸ੍ਰ ਥਨਾਂਤੇ ਸੇਪਾਂਦੀ
ਨ੍ਹਾਪੀਮਾਂ ਤਥਾਂ ਟਿਗਿ ਦਗੀਆਂ ਦ ਬੀਪੇਨ੍ਹੇ

ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲਿਆ॥ ਤਬ ਦੁਸਮਨ ਮਨ ਅਬੂਰਾ
ਗਣ ਲੇਕਰ ਚਲਿ ਗਏ॥ ਤਬ ਮੀਆਂ ਤੁਸੇਨ ਨੂੰ
ਜਾਂ ਗਲ ਕਹੀ ਕਹਿ ਦੇ ਨੁ ਸਮਾਨ ਸਾਂਚਿਆ ਤਾਂ
ਮਲਾਂ ਕਹਿਓ ਪਕੜਿ ਉਸਤਰਾ ਉਸਤਰਾ ਤਰ ਨੂੰ
ਸਾਹਿ ਮਲਾਂ ਦੇਨਿ ਸਤਰ ਨੂੰ ਪਕੜਿ ਉਸ
ਜੋ ਤਰ ਨੂੰ ਸਾਹਿ ਗਰਦਨਿ ਨੂੰ ਗੋਂਦ ਕਰੇ
ਲਾਏ ਤਿੰਨ ਚੇ ਸਾਹਿ ਨਾਹਿ ਗਰਤ ਕਰਿ ਕੀਏ
ਤਬ ਕਿਤੇ ਆ ਗਏ ਦਸਤਾਂ ਦੇ ਆਂਦਰ ਸਮਾ
ਏ॥ ਤਬ ਤੁਰਕ ਸਭ ਕਤਲ ਕਰਨ ਕਉ ਸਭ ਆਏ
ਤਲਵਾਰ ਸਾਹਿ ਕੁ ਕਹਿ ਨਾ ਤਾਂ ਜਣ ਸਿਖ ਸਕੇ
ਲਕੜੇ ਲਕੜੇ ਸੰਤੋਸ ਦੇ ਪੇ ਸੀਹ ਚਤੁਰ ਤਿ
ਆ॥ ਤਬ ਤੁਰਕ ਸਭ ਕਰ ਜੋੜਿ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆਏ
ਸਾ ਮੀਆਂ ਨੂ ਸੇਤੁ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਨੂੰ ਤਿਆ
ਸਰੁ ਕਹਿਓਸੁ ਤਾਂ ਦੁਸਮਨਾਂ ਮਾਰਿਆ॥

[illegible]

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਬਿਸਮਿਲ੍ਯ ਕਰਿ ਨਾਉ ਕੁਤਬਿਆਂ ॥ ਕੁਤਬ
ਨਾਇ ਪਿੰਡੁ ਨਉ ਕੇ ਰੇਲੇ ਤਾਂ ਗੜ ਦੇਸ ਨਗਰ ਨਾਂ ਪੀਕੈ
ਤੇ ਸਾਂ ਘੁਨੁ ਮੰਸਿਆ ॥ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਉਤੇ ਨਾਂ ਖੁਸਾਤ
ਏਕ ਗਲ ਕਿਆ ॥ ਤਬ ਏਕ ਸਖਿ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤ ਖਸੀ
ਵੇਤੁ ਸੇਤ ਕੇ ਤ ਪੀ ਟੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਲਿਗ ਏ
ਟੇਂ ਸਮਸੇ ਗਪਨ ਕੀ ਨਾਂ ਕਿ ਪਤਿਆ ਨਏ
ਸ ਗਏ ਦੇਸਮਾਨ ਮ ਲੋ ~~ਤਬ ਓਹ ਬਿਖਿ ਕਿਆ~~
ਤਬ ਓਹ ਬਿ ਦੇਸਮਾਨ ਪੇ ਕਿਆ ਕੇ ਓਤ ਗਨਾ
ਮੈਂ ਪਆ ਏਤੁ ਬਿ ਨਗਨੇ ਨੇ ਬੰਨੇ ਸਾਂ ਪਕੜਿਕ
ਗ ਕਿਹ ਸਤੇ ਨਉ ਨੇਤ ਅਲ ਤੀਕੈ ਤੁਹਾਡੇ ਨ
ਬੰਨ ਪਕੜਿ ਨਾਂ ਲਉ ਗਏ ਦੇ ਲੋ ਦੇਸਮਾਨ ਸਾ
ਏ ਕਿ ਤੇ ਨੇ ਆ ਗਲੇ ਪ੍ਰਤੇ ਸਮ ਸੇ ਕਿ ਸਾਂ ਬਿ
ਨੇ ਤਲ ਮੁਨ ਪੇ ਪਾਕੇ ਤੇ ਦੇਸਮਾਨ ਪਸੋਂ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਮਸਲਾ ਮੂਸੇ ਪੈਗੰਬਰ ਕਾ ੧

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਮੇ ਸੈ ਸਮੁੰਦਰ ਕਹੇ ਨੇ ਹੁਇਆ ਕਹੈ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਗਾਂਗ ਕਹੇ
ਕਿਹੁ ਸੌਦਾ ਕੀਤੇ ਕਿ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਲੋਕ ਨਾਮੁ
ਦਾਸਾਨਾਂ ਗਰ ਤੁ ਤੇ ਗਤ ਤੁਆ ਕਹੇ ਸਾ ਪਾਤਸਾਹ ਗਾਂਗ ਮੇ ਗੈ ਸਹਿਜ
ਗਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹੁਇਆ ਦਰੀਆਉ ਤਰਕ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉਹ ਤਰਕੇ ਨਾਗਰ ਦੇ ਸਾਂਗਿ
ਆ ਸ੍ਰੀ ਮੇ ਕਹੇ ਤਾਂ ਸਾਹਿ ਪੇਡੁ ਕਿ ਗਕਰ ਦਾ ਤੈ ਦੂ ਪਕੜਿਆ ਦੇ ਸੀਸ
ਉ ਸਤ੍ਰ ਦੂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਤੁ ਹੋਇ ਕਿ ਕਹੈ ਨ ਤਰ ਹੀਆ ਕਹੈ ਹੁਣ ਜੀ
ਨ ਤਰਤਾ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮੇ ਪੋਰੀ ਖਾਗ ਤੁ ਪਕੜ ਪਾਕਿ ਕਹਦਾ ਲੇ ਨੂੰ ਗੁ ਪਹੁੰ
ਤੇ ਪਾਰ ਹੁ ਆ ਤਬ ਤਾਂ ਰਤ ਲਤਤੁ ਕੇ ਸਨੀ ਦਕੈ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਆ
ਕਿਲਹੁ ਸਤੁਨਾ ਦਕਿਸ ਕਗਤ ਗਇਆ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮੇ ਪੋਰੀ ਖਾਗ ਦੇਤ
ਸਾਹਿਬ ਦਸਆ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਾਹਿਬ ਸਿਤ੍ਰੁ ਟਿਆ ਦਿਸਿਆ ਜੋਹਕ ਕਾਂ ਸਿ
ਤਸਤੇ ਕਹਦਾ ਤ੍ਰਿਕ ਕਿਸਾ ਪਕਿਸਾਂ ਕਹਦਾ ਤੂ ਟਿਗਸਿ
ਸਾਂ ਦੂ ਪ੍ਰ ਸਿਕ ਪਕਿ ਆ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮੇ ਕਨੇ ਦਉ ਸਾਕਿ
ਗਸੋਗਾ ਲਗਾ ਸ੍ਰੀ ਸਾਂ ਸਾਹ ਪ੍ਰਿਕਾ ਦੇ ਤਬ ਸਤੁ ਨਸਤ ਕਤਾਂ
ਲੋਕ ਸੀਆ ਦੁਆਰੇ ਸ੍ਰੀ ਮੇ ਸੈਤੇ ਗੈ ਤਾਂ ਸਾਹਿ ਕਹਿਆ
ਸਾਂ ਨਦੇ ਸੈ ਸਤ੍ਰ ਦੂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਤ ਹੋਇਆ ਤੋ ਕ

ਜਦੈ ਤੈ ਨੀ ਚੇਤੁ ਨੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਾਤ ਤੈ ਅਵੇਤ ਜੋ ਕਿ ਦੇਨਾਰ
ਦਰ ਬੁਸਤ ਤੈ॥ ਜਦੈ ਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਿਲਾਤ ਜੇ ਰਦਸਹੁ
ਚਲੁ ਤੈ॥ ਗੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜਣ ਤੈ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਕਦਲੁ ਤੈ
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾ ਜਚਲੁ ਤੈ॥ ਜਾ ਤੁ ਪ੍ਰਿਸਮ ਕੀ
ਕਦਲੁ ਤੈ॥ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਿਸਮ ਕਾ ਕਦਲੁ ਤੈ॥ ਜਾ ਅਸ੍ਰਦਾਨ
ਭਤ ਅਨੁਭਉ ਸਮਤੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ॥ ਤਬ ਤੁ ਕਸ੍ਰ ਜਤਾ
ਡਵਾਤ ਪ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੈ ਪ੍ਰਿਸਮ ਤਿਥੀ
ਲਾਤ ਪਚਲੁ ਤੈ॥ ਗੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਨ ਕਿ ਕਦਲੁ ਤੈ॥ ਬਿਲ
ਨ ਕੀ ਰਦਰ ਕੌਣ ਸਾਰੁ ਨਬਤ ਤੈ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਨੀਲ
ਤੈ॥ ਅਨੁਭਉ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਗੁਰੂ ਤੈ॥ ਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪਾਲੇ
ਸੁਤੈ॥ ਜਾ ਤੁ ਪ੍ਰਿਸਮ ਕੀ ਸਾਤਲਾ ਧ੍ਰੀਤੈ॥ ਕਪਜੁ ਏ
ਸੁਕਾ ਵੇਤੁ ਤੈ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸੇਆ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਕਿ ਦਾਪਾ
ਦਵਸਾਰ ਧਾਵਾ ਕਿ ਪ੍ਰਿਸਮ ਵੇਤੁ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਕਦਲੁ ਤੈ॥
ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਦੈ ਸ੍ਰੀ ਸੇਧਾ ਵੇ ਕਿਤੈ ਅਸਗਾਹ ਤੈ ਧਾ
ਵੈ॥ ਜਰਿ ਅਗਾਹੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਨ ਗੁਪਤੁ ਸਾਤੈ
ਤਬ ਅਸਗਾਹ ਨੀ ਲਾਤ ਰਿ ਸਬਲਾਤ ਰਿਜ ਨਾਵੇ

ਤਿਸ ਅੰਦਰ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਲਿ ਸਾਧੁ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਜੋ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ
ਕਰ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਰਥ ਪੜ੍ਹਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਉਹ
ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਬਕ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਜੋ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਧਨ ਕੀ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਰਥ ਪੜ੍ਹਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਉਹ ਭੀ ਦੁਰਲਭ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥
ਜੋ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਜੈਸੇ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਰਥ ਮੋਖ
ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਜੋ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ
ਸਾਂਤਿ ਭਾਵ ਨਿਰਪਾਪਤਾ ਤਿਹ ਸੁਜਨ ਹੋਤੇ ਨਿਆਂ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਤਬ ਪ੍ਰਭੂ ਸਰਬ ਥਾਂ ਤਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਨਹੀਂ ਤੋ ਸਿਮਰਥਾਨ ਨਹੀਂ ਤੋ ਨਿਰਧਨ
ਜੋ ਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਪੰਡਿਤ ਪਾਤ੍ਰ ਨ ਕਿਛੁ
ਅੰਦਰ ਸਾਂਸਾਰੈ ਥਾਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰਮ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਤੇ
ਉਪਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸਾਧੂ ਜੋ ਤੇ ਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਨਹੀਂ ਤੇ
ਸ੍ਰਮ ਜਸੁ ਰਹੀ ਸੋ ਜੋਗ ਸ੍ਰਧਾਂ ਨਿਰਵੈਰ ਸੇ
ਜਾਵਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾ ਦਿਨ ਪਿਸ ਮਨੁ ਹਿਤਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ

ਜਿਸ ਕਿਸ ਬਬਹੁ ਤੁਧੁ ਨਮਸ੍ਤੂ ਸਾ ਘੋਰੇ ਦੈ ਘੋੜ
ਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿ ਨਾਮ ਦਿਗਾਂਬਰ ਸੇ ਦੇਸ੍ਰਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸਕੇ
ਭਖਿ ਤੈਨਾ ਤੇ ਤੈਂ ਤਬ ਪਿਛੇ ਸ੍ਰਮੇਸਾ ਗੁਰੂ ਨੀਆ
ਜਿਸੇ ਸ੍ਰਾਬੰਧਨ ਜੋ ਜਿਨਿ ਪੀਤੇ ਸੋ ਹਰਿ ਦਾ ਨਿਗਤਾ
ਤੈਸ੍ਰਿ ਸਤੁਰੂ ਬੀ ਤੈਸ੍ਰਿ ਤਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨੂ ਖਾਏ ਨਉ
ਸ੍ਰਿਤਾ ਦਾਤੇ ਤੈਨੇ ਤੈਨਾ ਜਨ ਨੂ ਬੀਆ ਤੇ ਗੋਬ
ਦਗਾ ਨਿਸੇ ਜਿਨਿ ਪਤਿ ਸਤੁ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਸਿਰਿ ਗਸੇ
ਗੁਰੂ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਤੇ ਸ੍ਰੁਸੇ ਸੋਗ ਲਿਖਿਆ ਜਾਤੇ
ਸੁਣਦਾ ਜਿਨਿ ਭੇਦ ਲਿਖਤੇ ਦਾ ਸਤੁ ਨੂਖ
ਸੁਖ ਸਤੁ ਏਕ ਤਉ ਸਾਗ ਸਤੁ ਲਿਖਤੇ ਹਿਗਾਤ
ਸ੍ਰਿਪ ਦਾਤਾ ਤਬ ਪਿਛੇ ਸ੍ਰਸ ਜਾਗ ਨੂ ਸਾਗ ਦੇ ਜਾ
ਪ੍ਰਸਦ ਗਾ ਤੈਨਿ ਪਿਸ ਖਦ ਪਿਰ ਏਕੋ ਏ ਜੋ ਪੈ
ਕੁਪਿਤੇ ਗੈ ਬੰਦਗਾ ਨਿਰਦੇ ਤੈਨ ਪਿਸ ਤੇ ਗੈ ਸੋ ਨੀਏ
ਤੈ ਉਪਤੇ ਸਾਗ ਉਤੇ ਲਤੇ ਪਿਸ ਤਾ ਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਤੇ

[illegible]

[illegible]

ੴ ਸਤਿ ਸਪੰਨੇ ਗ੍ਰਸਾ ਦੇ ਨੈ

ਸਪੰਨ ਉਸ ਨਾਸਕ ਬਤ ਸਨ੍ਹਾਬ ਦੇ ਸਨੁੱਖ ਬਾ ਸਪੰ

ਨੇਕ ਗੁਰੁ [illegible] ਨਿਸਪ ਨੇ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਨਾਮੁ ਤ੍ਰਨ ਗਤਿ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇ ੨ ਜਨਮ ਕੇ ਸਮਤਾ ਪਰ ਗੁਸਾਂਈ ੧੫੩
ਤੇਰੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਨਗ੍ਰ ਗੋਬਿੰਦ੍ਰ ਮਸ ਅਪੈ ਨਿਧਾਨ
ਪ੍ਰਕਰਿ ੮ ਲਾਐਗਾ॥ ਪ੍ਰਿਮ ਜਨਮ ਮਾਤ੍ਰ ਕਮ ਪ੍ਰਿਆ ਤ੍ਰਮ ਰੈਨ
ਮਾ ਦੈਗਾ॥ ਜਨ ਦਿ ਬੇਤ੍ਰ ਕਨਮ ਬਿਜਨ ਸਿਮਰਤੇ ਬਾਦਿ ਨਾ ਪ੍ਰਿ
ਗਾ ਤਬ ਤ੍ਰਮਾਂ ਗਨ ਪ੍ਰਤੀਤੇ ਦ੍ਰਿਗੋ॥ ਤ੍ਰਮਾ ਠਦਗਨ ਪ੍ਰੇਨ ਰਿਪ੍ਰਿ
ਗੀਆ ਦ੍ਰਿਗੋਤ ਤੁ ਤਿਮਤ ਤ੍ਰਉ ਗਿਬਿਰ ਨਾ ਅਮਾ [illegible]
ਪ੍ਰੀਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਪ੍ਰਕਾ ਗੈਗਾ ਬੇਤ੍ਰ ਅਦਸ੍ਰ ਪਦ੍ਰਿ ਗੋਨ॥ ਗਮ੍ਰ
ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਨਾ॥ ਤ ਸ੍ਰਾਠਿ ਸਿਮਪਨਾ ਗੁਮਾ ਬੋਧ ਪਰੇ ਮਰੇ
ਤੇ ਤੁਧ ਨਾਮ ਨਨੈ ਤਾ ਪ੍ਰੀਆ॥ ਮਾ ਤਾ ਪਤਾ ਮ ਗਿਆ ਨਮਨ
ਬੀਧੀ ਜਨਮ ਤ੍ਰੈ ਐਤਾ ਪ੍ਰੀਆ ਜਨਮ ਆ ਪ੍ਰਿਤੁ ੮ ਪਨਨੈ
ਅੰਤ ਨਾ ਲਿਖ੍ਰਿਲਲਾ ਪ੍ਰੀਆ॥ ਤਿਸੁ ਨ ਪਮਾ ਗਬਾ ਸੁਨ੍ਰਗੇ
ਬੀਰ ਤ੍ਰਮ ਜਿਮ ਤ੍ਰੇ ਉਠਿ ਮਤਾ ਨੈ ਪਤਾ ਤੇ ਪਿਨ [illegible]
ਗਤਮ ਨਿਉ ਨ ਗਿ ਅਦਗ ਨਉਮਾ ਜਪਿ॥ ਕੁਮ ਗਤਿ ਤਮ ਗਿ ਮਾ ਤਾ
ਪਤਾ ਨੈ ਤਮ ਨਾ ਉਮਤ ਮਾ ਗਗਤੈ॥ ਜਗੋਨਾ ਪੀ ਪ੍ਰਿ ਨਿ ਮਾ ਤਾ
ਪਤਾ ਤੈ ਸਿ ਪੇਗ ਦਮਨ ਬੀਧਿ ਪ੍ਰਿਮ ਣੇ ਤਿਤੈ॥ ਫਿ ਮਾ ਤਾ
ਪਤਾ ਨਿਕੁ ਪ੍ਰਤ੍ਰੇ ਲਤ ਦਾ ਤਿ ਤਾ ਤੈ ਸਿ ਲੇ ਤਾ ਤੇ॥

ਤੇਮਨ੍ਹੁਨ੍ਹਾ ਲਾਂਤੇ ਸਿਮ੍ਰਉ ਲੇਤੇ ਧੋਤ੍ਰੁ ਲਹਾ ਵੇਰਵੇ

ਕ ਸਾਨ ਬੰਧ੍ਰੁ ਤੈਂਗ ਧੋਤਿ ਤੇ ਬਾਂਤ ਗੁਰਬਾਂਣੀ ਦਸਿ ਮਾਸ ਦਸੋਂ

ਸਾਂਨਆ ਗੀਤੈਂ ਤ੍ਰਿਅ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਸ ਮਾਤ੍ਰਾ ਕੀਤਾ

ਸਤੁਰ ਗੁਰ ਪੂਧ ਤੇ ਸਿਮਾਤ੍ਰ ਗੋ ਸਿਤ੍ਰ ਮਾਰ ਕ ਸਿਆਂ ਦੇਗ

ਨਉਤੇ ਪਿਕ ਸਿ ਮਸਿਆ ਤ੍ਰਿਅ ਸੈਂਨ ਕਟ ਤੇ ਸਕ ਤ

ਆਂਦੈ ਗਨ ਤੋਂ ਤੇ ਪਿਆ ਗੋਤ ਗੁਰਬਾਂਣੀ ਦਸੀ ਕਾਨ ਤ

ਲੇਤ੍ਰਾ ਤੇ ਰਿਕਸਿਆ ਪਿਤੇ ਗੈਤ ਧੋਤਿ ਟਪ ਕਨੇਗ ਤਬਤੇ

ਗੈ ਬ੍ਰਤੈ ਕਿਰਨ ਕੀਆ ਤੇ ਪਿਗਾ ਤੇ ਪਿਲ ਕੁਤ ਗੁਰੀ

ਗੈ ਤੇਤ੍ਰਗੇ ਤੇਸ ਕੀਸ ਸਨ ਬ੍ਰਗੀਤੇ ਬ੍ਰਗੀਤੇ ਬ੍ਰਗੀਤੇ

ਸੈਂਗੇ ਲੇਗਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਮ ਨਉਆ ਗੋਤੇ ਸੀ ਸਨ ਦਤ੍ਰਗੁ

ਤਬ ਤੇਸ ਕੈਪਕ ਤੇ ਕਿਰਨ ਕਾਂਸਕਤ੍ਰ ਗੋਨ ਤੇ ਪਿਬ

ਤੇ ਗੁਰਬ੍ਰਿ ਕ ਤੇ ਕਉ ਸਿ ਮਾਤ੍ਰਾ ਕਿਤ੍ਰ ਮਗ ਕਲ ਤੇ ਪਿ

॥ ਤਬ ਉਤ੍ਰਿ ਕਟ ਕੇ ਤੇ ਕਿਚ ਪਿਸ ਕ ਲਤੇ ਬ ਲੀ

ਕਾਂਤਿ ਨਿਚੇ ਨ ਤ ਨਪ ਪੀ ਗੀਤ ਬਉਨ ਸ ਸੰਨੇ

ਗੇਗ ਉਕਤਿਆ ਤੇ ਸੁਤ੍ਰ ਗੇਕ ਪੀ ਗ ਸ ਕਿ ਸਤ੍ਰ ਲੇਗਤ੍ਰ

ਰੇਨ:ਧੀ ਬੀਰ ਅਸੁ ਨਉਠਿ ਨਾਲਿ ਅਪਨੀ ਦੁਨਿਆ:ਧੀ
ਏਧ ਤੋਤਿਨ ਨਉ ਏਥੇ ਧਨ ਨ ਅਕੁ ਪਲਿਨ ਮੋਕੇਜ
ਈਸਿੰ ਏਸ ਅਨਮ:ਨੇ ਮਟਿ ਦੁਰਿਨੇਰ ਨ:ਉਹ ਨਉ
ਮੁਕਤਿ ਨੇਰ ਨ:ਨਿਨ ਬਿਰ ਏਸਮਾ ਦੁਨਾਏ ਗੇਤਿਨ
ਨੇਮੁਕਤਿ ਤੇਧਿ ਨਸਾ ਉਪਦੇਸੁ ਠਦ:ਮੋ ਤੇਰੇ ਗੋਸਟਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਨਨ ਪਹਿਰੇ ਤੇ ਨਰ ਨ ਪ:ਤੇ ਤੇਏ ਗੇ ਬਿਨ:
੦ਨੁ ਗਤੇ ਮਤੁਰ:ਅਏ ਹਿਰ ਏ ਨੇ ਬਿ ਧੋਲਿ ਉਅਦਿ
ਬ:ਤਨੀ ਮਤ ਮਨਿ ਲ ਅ:ਦ੍ਰਿਸਟਿ:ਮੁਨਸ ਬਿ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਸ ਖਾਂ ਏ ਕਹਿਓ ॥ ਤਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿਆ ਕਿ
ਸਾਹਿਬ ਗੁਰ ਸਾ: ਜੀ ਤਿਸ ਏਕਨਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਦੇਖਤਿਆਂ ਏਕ
ਨਾ ਤੇਤਾ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ॥ ਤਬ ਸਮਸ ਖਾਂ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂ ਸਾਂ ਸਚ ਪ੍ਰ
ਤੀਮਾ ਪਕੜਿਆ ਚਲ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇਨਾਂ ਤੋਂ ॥ ਕਿ ਤਸਿ ਕਦ
ਦਿਤੋ ਸਚਾ ਜਾਣ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਤੇ ਉਸ ਏਤ ਕਹਿਦ ਬਾਤ ਹੈ ਕਿਆ
ਪਈ ਆਉ ਲਸਾਂ ਦਿਤਾ ਜਾਂ ਹਾਥ ਜੋੜ ਸਚਾ ਜਾਣ ਉਪਦੇਸ ਸਾਹਿ ॥
ਗੁਰ ਸਾ: ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਸਿਖ ਕੀਆ ਦਿਆ ਤਿਨਾ ਕਹਿਓ ॥ ਤਬ ਉਨਾਂ
ਕਹਿਆ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਰਤੇ ਜੋਤ੍ਰ ਸਾ ਕਿਨ ਜਾਣੈ ਸਾਹਿਬ ਕਉ ਕੀਨ
ਨਾਉ ਥਿ ਬਾਤ ਤੋਂ ਕਿਤ ਸਕੀਏ ਦੀਆ ਤਬ ਸਪਨੇ ਗੁਰ ਸਾ: ਏ
ਏਕੁ ਕਾ ਉਕ ਰਿ ਕਰ ਉਕ ਉਸਸ ਕਾ ਪਿਆ ਕਿ ਰੇਖਾ ਬਾ: ਏ ਦੇ
ਕਿਨੇ ਉਸ ਸਾਂਝ ਕਰ ਕਸਾ ਦੈ ॥ ਲਿਖ ਲਖ ਤਾਂ ਸਤ ਜਾਂ ਜੀਓ
ਜੈ ਸੇ ਕੀਏ ਕ੍ਰਿਤਿ ਤਪ ਸਪਨੇ ਜਾਂ ਕਿਆ ਜਨੁ ॥ ● ਏਤ
ਓ ●: ਸਸਕ ਤਾ ਯਾ ਤਸਕ: ਪਸ: ਗੁਰਾ ਏ ਸਚ ਪ੍ਰ ਗੁਰ ਸਾ: ਏ
ਜੋ ਲਿਖ ਜਬ ਪਰ ਸੇਸ ਕੀਆ ਦ ਕੀਤੈ ਪੀਤ ਤਬ ਏਤੁ ਲੀ
ਏਸ: ਤੇ ਤੇ ਏ ਜਾ ਦਤ: ਤੈ ਜੀਓ ॥ ਤਬ ਏਤੁ ਸ: ਪਕਉ ਉਨ੍ਹਾਂ ਓ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਗਰਾਤਿ ਸਾਂ॥੧ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਾਗਰਾਤਿ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗੁ॥ ਸਾਗਰਾਤਿ ਕ
ਹੀਐ ਸਨਕਾਦਿ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਤੇ ਉਸੈ ਕਾ ਸਰੂਪ ਫੁਲ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕ ਪ੍ਰਸੂਤ ਨੀਰ ਕੁ
ਬਧਿਆ ਸਕਿਤੰ ਨੰਦ ਏਤੇ ਸਾਗਰਾਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਂ॥੧॥
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ॥੨ ਦੁਤੀਆ ਤਰੀਕਾਤਿ ਤਿਆਗੀ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗੁ
॥ ਸਗਲ ਸੈ ਸਾਗਰ ਤੇ ਖਿ ਸੋ ਰਾਗਤ ਦੂੰ ਸਾਰਿਆ ਸੋ ਤ ਤੇ ਸਿਗਲ ਬਿਰ
ਤਦ ਏਤੇ ਤਰੀਕਾਤਿ॥੨॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ॥੩ ਤੀਸਰੀ ਸਰੀਆਤਿ ਸ
ਈ ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗੁ॥ ਸਰੀਅਤਿ ਕਹੀਐ ਸਰਾ॥ ਸਰਾ ਕਹਾਦਦ
ਸਰਾ ਸਭ ਦੂ ਦਦ ਕੁਰਾਨ ਬੋਲਦਾ ਕਸਾ ਦਦ ਏਤੇ ਸਰੀਆਤਿ॥
॥੩॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ॥ ਚਉਥੀ ਤਰੀਕਾਤਿ॥ ਤਰੀਕਾਤਿ ਪਸੀਤਿਸ
ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗੁ॥ ਤਰੀਕਤਿ ਕਹੀਐ ਤ ਕੁਤ ਕੁਬੂਲਾ ਇਕੁ ਲਾਇਕੇ
ਪੜ੍ਹਿਆ॥ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਣੀਐ ਜਿਸੁ ਬਜੀਦ
ਪਰਮੇਸਰੀ ਰਖੀਐ ਜਿਸੁ ਬਖਸਟੰ ਸਡਿਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇ ਸੈ ਬੂਝ ਕਰਿ
ਸਕੈ ਉਕਰ ਤੇ ਉਰੇ ਤ ਤਰੀਕਤਿ॥੪॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ॥੫ ਪੰਜਮੀ ਸਿ

ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਤਿਸ ਨਾ ਪਰਸਣ ਆਵਹੁ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਡੀਐ ਤੂੰ ਪਰਸਣ ਆਵਸ
ਕਵੇ ਨਸਰੀ ਸਿ ਵਿਰ ਗਮਬੀ ਅਹਗਨੀ ਸਿਢ ਤਿਨ ਵਗੇ ਸਰਉਤੀਯ
ਗਸ ਸਾਗਨ ਸਕਾਤਸ ਕੂਰ ਗਤਿ ਤੀ ਸਲਾਣੀ ਜਿਤੁ ਕਿਤੁ ਸੈਗਿ
ਙਾਨ ਢੋਤੈ ਸਿ ਕਗਿ ਸਿਢ ਤਿਕਗੇ ॥ ਜਤਕਤ ਅੰਗਿ ਪਗਸੇਸਗ ਵੀਸ
ਲਾਨ ਵਗੀ ਏਡ ਸਿਢ ਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਗੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਿਸੰ
ਉ ਕ ਤੀਐ ਤਿਸ ਨ੍ਰਪਾਸਾਗੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਤੀਐ ਪਲਸੇਸਗੁ ਸਾਤਿ
ਕਤੀਐ ਜਿਸੰ ਗਿਆ ਜਿਗਿਪਲਸੇਸਗੁ ਸਤਿਕ ਗਿਸੰ ਗਿਆਸੇ
ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥੫॥ ਏਤਿ ਧੁਜਤੁ ਗਕ ਕੁਥ ॥ ਸਸਸਰ ਕੁਥੰ
ਵੇਸੀ ॥ ਪਥ ਸੇਸਤਸ ਪਗਬੋਧੀ ॥ ਤਿਸ ਕ ਪ੍ਰਸਗਗੁ ॥ ਸ
ਤਸ ਪਗਬੋਧੀ ਸੋ ਜਿਸਪਰੇ ਸਤਸੇ ਕੰ ਉਸਸਤੁ ਦੇਪਾਯ
ਲਗਲ ਨਰੇਸਿ ॥ ਪਸੁਵੈ ਗੇਨਤੇ ॥ ਕਸੁ ਕ੍ਰੈਪੁਲੋਕੁ ਸ਼ਤੁਆਯਿ
ਆਗੰਨੈ ਲਤਿ ਸਰਪਗਬੋਧਿਗਥੈ ॥੧॥ ਰੁਜ ਤ੍ਰਿਸਗੀ ਤਿਸ
ਕ ਪ੍ਰਸਗਗੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਗੀ ਸਿ ਜਿਕ ਸੁਕ੍ਰੈਪਲਿਤੁ ਸ਼ਤੁ ਆਂ
ਕਗੁ ਤ੍ਰਿਸਗੇ ਸੰ ਜਸਿਗਤੈ ਸੈਸਗਤੇ ਬਿਗਕਤੋ ਤਿ ਜਤ੍ਰਿ

ਮੋਤੀਐ ਮੈਂ ਕੰਡੀ॥੨॥ ਇਤੀ ਜਤੁ ਪਰਮੇਸੀ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਣਾ॥ ਤੁੰ ਪਰਮੇਸੀ
ਜੋ ਜਿਸ ਪਿਸੁ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰੈ॥ ਅਵਰ ਕਉ ਤੁਪ ਕਰੇ ਸਿਕ ਛਿਕ ਨ ਦੇਵੈ ਅਗ
ਮਨਿ ਗਮ ਸਮਝੁ ਬਿਚਾਰਿ॥ ਅਗਮ ਕਹਿਆ ਅਰੁ ਨਿਗਮ ਕਹਿਆ
ਅਗਮ ਕਹੀਐ ਗਿਆਨ ਤੇ ਨਿਗਮ ਕਹੀਐ ਬੇਦੁ ਅਗਮ ਨਿਗਮ
ਸਮਝੁ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਭੂਲੈ ਨ ਭੂਲਣਹਾਰਿ॥੩॥੪ ਨਉਮਾ ਕਹੀਐ
ਬਿਬੇਕੀ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਣਾ॥ ਬਿਬੇਕੀ ਕਹਣੁ ਕਹੀਐ ਬਿਬੇਕੀ
ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਬੇਕ ਕਉ ਤਜਿ ਬਿਸਿਲੋ ਸਿ ਲਿਆ ਵੇਸ
ਜਾਣੀਐ ਜਿ ਸਗਲ ਘਟ ਮਹਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਸੀ
ਕਉ ਨ ਕਹੈ ਆਪ ਕਉ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿ ਜਾਣੈ ਅਵਰ ਕਉ ਕਲਪ ਕਰਿ
ਜਾਣੈ ਗਲੋ ਬੀਸਇਗੋ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੀ॥੫॥੫ ਪਾਖੰਡ
ਕੀਰਤਨੀਏ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰ ਨ ਦੇ ਗਾਵੈ ਸੁਨ ਦੇ
ਤਤ ਕਾ ਲਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਕੀਰਤਨੁ ਠਾਕੁਰ ਤਿਤੈ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਗਾਵੈ ਸਿਠ ਕੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਣੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਰਚਨਹਾਰ
ਬ੍ਰਿਸ੍ਰਾ॥ ਬਿਨ ਠਾਕੁਰ ਤਿਸੁ ਦੂ ਕੀਰਤਿ ਕਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ

ਕੀਰਤਨੀ ਆਪਿ ਕੀਤੋਸੁ ਅਰ ਨਾਵੈ ਕੰਉ ਕੀਤਾ ਨਾਦੇ ॥ ਜੋ ਕੋ ਸੋਧਿ ਪੜੈ

ਸੁਣੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਦੇ ॥ ਸੋ ਪੰਨਾ ਸਾਗਰ ਸਾਰ ਤਰ ਪਾਰ ਪਵੇ ॥ ਤਿਸਿ

ਪੰਨਾ ਸਾਗਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤਰਾਵੈ ॥ ਤੀਰਥੁ ਸਮਲ ਸਾਨੇ ਕੋਟ ਨਾਥ ਤੇਹੁ

ਨਾ ਕਾਲੀ ਸ੍ਰੇਵਤੇ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕਾਲੀ ਮਤਿ ਪੰਨ੍ਹ ਸਾਗਰੁ ਮਤਿ ਕੇਈ

ਨਾਲਿ ਤੀਰਥੁ ਸੁਰ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵਤ ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਨੈ

ਪਸਾਰਿ ਸ੍ਰੇਦ ਸਤੁ ਪਰਸੀਅਤਿ ਸੋ ਪੰਤੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕੁ ॥=॥

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਮਸਲੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਲਿਖਣ

ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੇ ਮਸਲੇ ਸੁਣਿ ਕੇ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰੂ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਉ ਆਖਦੇ ਹੈਂ ਸੁਣਿਆ

ਫਕੀਰ ਕਹਿਆ ਜਿਆਂ ਤੋਂ ਉਨਾਂ ਦਿਲ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਉ ਪਾਲੈ

ਪਤਨੇ ਆਪਣੇ ਵੇਚ ਸਤਾਂ ਖਾਂਦੇ ਪਾਣੀ ਨ ਤਰ ਸਰੂ ਖਾਂਦੇ

ਜੋ ਕਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਤਾਂ ਖਾਂਦੈ ਨਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਛੋਡਣ ਫਕੇ

ਰੰਗੁ ਦਿਆਂ ਗੋਸੇ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁਤ ਉਨਾਂ ਦਿਲ ਵਿਚ

ਨਾਨਕੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਪਾਸਿ [illegible] ਆਇ ਬੈਠਾ ਨਾਉ ਤਬ ਸੇਖ ਜੀ
ਫਰੀਦ ਕਹਿਆ [illegible] ਜੋ ਬੈਠੇ ਤੁਸਾਂ ਚਲੇ
[illegible] ਸੁਣਿ ਕੈ [illegible] ਤਬ ਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਤੇ [illegible] ਕਹਿਆ [illegible]
ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible] ਤਬ ਗੁਰੂ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਹਿਆ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਤਿਸਿਆ ਪ੍ਰੇਸੁਤਲ ਬਾਦਿਸਿ ਅਤਿ ਗਹਿਲਾ॥ ਗੁਰੁ ਨੀਰੁ
ਉਸਕੀ ਕੀ ਦੈ ਸਤ ਲਾਹਿ ਅਗੁੰਤ ਰਸਿਕਰਿ ਕਰਿ
ਕੀਰੀ ਦੇ ਸੇਖੁ ਫਰੀਦੁ ਜਾ ਜੁਨਾਟ ਦੈਆ ਦਿਤਾ ਰਸ॥
ਫਰਿਦ ਜੁ॥ ਜੁਆ॥ ਤੁਨੰ ਵਿਡਿਆ ਤੁ॥ ਕੀ ਰੀ ਲਗਾ॥
ਕਰਦ ਉਤੁ ਜਿ ਦਿਲ ਸਾਤਾ ਸਭ ਕਿਸੈ ਸੁਣੀ ਕਰੇ
ਖ॥ ਪ੍ਰੇਸੁਤਲ ਬਾਦਿਸਿ ਸਾਲਿਸਾ॥ ਤੁ॥ ਸਿਦਤਿ ਕੀ
ਲਗਾ॥ ਕਾਲਾ ਜਿ ਸੁਤਲ ਬਾਦਿਸਿ ਖੇਦ॥ ਮਰੋਸ॥
ਤਲ ਬਾਖੁਦ॥ ਇਤ॥ ਲਉ ਪ੍ਰੇਸੁ ਖਾਂਦੇ ਦੀਕਾਦ॥ ਤੈ॥
ਉਸਤਲ ਬਾਦ॥ ਲਾਤ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਦਿਤੁ ਕੀਰੀ
ਲਗਾ॥ ਕਾਲਾ ਅਤੈ ਕੀਤੋ ਸੁਜੁ ਸਤੁ ਖੁਦ॥ ਇਤੁ॥
ਲਤੁ ਕਿਸੈ ਕੀਨ ਤੁ ਰਿਗਦ॥ ਇਦ॥ ਫਕੀਰੁ ਜਿਕਰ
ਤੈਸੁ ਨੁ ਸੁ ਅਤਨਾਤੁ ਜਿ ਕੀਤੋ ਸੁ ਸੁਭ ਸੁ ਅਤਨਾਤ
ਦ॥ ਲਾਤ॥ ਫਰਿ ਖੁਦ॥ ਇਨਿ ਦ॥ ਜੁਆ॥ ਫਰਿ ਬੁਰੇ
ਕੀ ਖਾਕ ਦ॥ ਇਸ॥ ਸਕਾਨ॥ ਤੇਉ ਪਾਰਿ ਕੀਤਾ ਖੁਦ
ਖੁਤ॥ ਲਾਇ ਖੁਸੁ ਗੁਨਾਹ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੀਰ ਕੁਨਾ॥ ਤ
ਨਟ ਵੇਖਿ ਰਿਨਾ॥ ਇ ਨਾਨਜਿਲਾ॥ ਸਾਹੁ ਉਸਕਿ

ਸੋਦਰ ਨਰਿਪਾਉ ਸਤਰ ਦਾ ਹਿਰਾ ਰਤਿਆ ॥ ਵਿਤ੍ਰ ਸੁਰਣੇ
ਵਿਤ੍ਰ ਸੁਰ ਗਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਨੀਦ ਕੀ ਗਤਿ ਪਿਆ ॥ ਵਿਤ੍ਰ ਵਿਤ੍ਰ ਸਾ ਤਿ ਘੁਗਾ ॥
ਵਿਤ੍ਰ ਵਿਤ੍ਰ ॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੩॥੧॥੩॥

ਅਚਰਜ ਤਮਾਸਾ ਲਿਖ੍ਯਤੇ

ਮਸਲਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੇਰਾ ਕਿਵੇਂ ਹੀ
ਮਖੈ ਤੇ ਮੁਰੈ ਸੁਨਿਨ ਲਕੜੀ ਦਾ ਸਮਸਨ ਭਸਦੇ ਤੇ ਕੀ
ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦਾ ਲਤੁ ਉਲਵੇਗਾ ਤੇ ਮਕੂਸ ਘਾਂਘੜੇ ਕੇ ਸਤੌਲੇ
ਇਕ ਬੀਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਤਾਂ ਤਿਦਾ ਨਗਰੁ ਨਦੁ ਆਇਆ
ਲੋਸੇ ਦੀਵਲ ਵਿਤਿਗ ਦਾਇ ਆਇਆ ॥ ਤਸਾ ਉਸ ਅਤੁਸ
ਨੁ ਸੁਕ ਤਾਂ ਲਕੜ ਬਜਿਆ

ਸੇਖ ਫਰੀਦ

ਕੁਤਿਕੁ ਫ ਨਾ ਵਰੁ ਤਾ ਫ ਨਾ ਤੌ ਨਾ ਫ ਨਾ ਸਤੁਸ ਫ ਨਾ ਪੰਤਦਾ ਫ
ਨਾ ਕਿ ਦਾ ਫ ਨਾ ਸਤ ਦਾ ਫ ਨਾ ਕੀਸੁ ਤਗਿਆ ਤਾਂ ਸੁਨਦਸੁ
ਸਾਤਾ ਤਰਿ ਤੇਰੁ ਆ ਘਿਓਸੁ ਏ ਫਰੀਦ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਮਨੁ
ਕਾਗਦ ਏਹੈ ਤ੍ਰਕੀ ਕਿਤੁ ਗਤਸ ਸਕਤਿ ਕਰਿਆ ਕਿਤੁ ਸਾਸਾਂ ਕੈ
ਕੀ ਮਤਿ ਪਦੈ ॥ ਤੁ ਘਰ ਲਿਆ ਤਤੁ ਬੀਗ ਏ ਆਤੇ ॥
ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਅਉਗਤ ਨੁ ~~ਆ ਚਿਤਿਦੇ~~ ਤਾ ਸੰਘ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਦੇਖਿਨ ਕਉ ਤਰਸਿਆ·ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਹਰਿ ਕੀਤੀ·ਦਇਆ ਸੋ ਤੇਹਿ ਆਵੈ
ਤਉਨੁ ਕਮੁ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ·ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲਿਆ ਸਾਹਿਬ ਦੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ·ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਜਾਂ ਦੇਖਿਆ·ਇਆਂ ਜਤਨ ਦੇਹੁ ਆਤਿ
ਸੁਣਿਆ·ਬੇਨਤੀ ਤਿਸ ਕਰ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਮੈ ਸੁਣਿ ਜੀਵਤੁ
ਗੁਰੂ·ਇ ਦੇਵ ਆਤਮਾ·ਸੁਗੁਰੂ·ਇਕ ਬੋਲਿ·ਕਲ ਮਲ੍ਹਾਰ
ਜੇ ਦੇਆ ਸੁਣਿ ਗੁਰੂ·ਇਹੀ ਬੰਦਗੀ·ਜਿਵੇ ਬਤੇ ਕਿਸੇ
ਤੌ ਤੇ ਜੇ ਕਮ·ਧਰ ਆਤਮ ਸੁਣਿ ਕਰ ਕਮਬਖ਼ਤੀ ਦਿੱਸ ਗੁਰ·
ਆ·ਤਿ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਤਉਨੁ ਕਮੁ ਤਕਤ·ਲੁਕਰ·ਸੀਆ·ਜੇ ਸੇਰ
ਤਿ ਪਸਿਆ ਸਾਂਢਾ·ਆਤਮ ਇਸੇ ਬੇੜੀ ਦੇ ਸਾਂਢਇ ਕੇ
ਲਗਿਆ ਦੇ ਬੇ ਇਕ ਕ ਢਕ ਪਸ ਸਿਰ·ਪੀਆ ਗੀਤ ਇ ਸੁ
ਬੇੜਦ·ਸਿਰ·ਕਉ ਸੁਣਿ·ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਲਾਇਆ·
ਜੋ ਮੈ ਮਸੀਤ ਜਬ ਆਇਆ·ਤ·ਕਉ ਸੁਣਿ ਤਰਨਾ ਗਾ·ਤ·
ਜਾ·ਵੇ ਧਤ·ਕਉ ਸੁਣਿ·ਲਿਖਿ ਸਿਰ·ਤੇ ਸਤ ਸੋ ਕੇ ਵਿਲ
ਵਿ ਕਉ ਪਾਇ ਗਇਆ·ਜੋ ਤੇ ਗੁਰੂ·ਇ ਬਿਸ਼ਤ·ਸਿਰ·ਤ·
ਕਹੀ ਵੀ ਗਤ ਕੀਏ·ਆਇਆ·ਪਰੁ ਕਿਸ·ਬਾਹਿ ਮੈਂ ਕੂਏ
ਤੁਮ ਲੂ ਸੁਣਿ ਜਿ ਕਹੀ ਵੀ ਗਤ ਕੀਏ·ਸਿਰ·ਆਇਆ·
ਤੋ ਜੋ ਇਸੁ ਸਿਰ·ਟੇਕੇ ਤਾਂ ਹੀ ਉਠ·ਤੁਪ·ਇਆਂ·ਦ

ਜੈਤੇ ਜੋਗ ਨਿਧਾਨ ਦਿਆਲ ਤਿਸਾ ਕ੍ਰਿਤੇ ਸਾ ਪਰਵਿਰ [illegible]

ਓਅੰਕਾਰ ਦਿਆ [illegible] ਤ੍ਰਿਸਨਾ [illegible] ਸਾ ਪ੍ਰ [illegible] ਦੇ

ਜੋ [illegible] ਪਾਰ [illegible] ਆਗਿਆ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਅਥਤੀ ਸਾ ਸਮਾਪਤ ਮਹਲਾ

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਰਾਮ· ਦਖਣੀ ਮ· ੧ ~

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਨਾ

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਨਾ

੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥

ਮਹਲਾ· ੫ ...

[illegible]

[illegible]

ਤੇ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸਿੰਘ ਤੇਸੇ ਜੋਮਾਲ ਸੇ ਬਚਨ ਗੁਰ ਸੇਤੇ ਸਿੰਘ ਤੇ॥ ਅਸੇਤੇ
ਗੁਸਿੰਘ ਤੇ ਪ੍ਰਗਸੁ ਕੀਏ ਤੇ॥ ਅਤੇ ਚਰਨ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਪਗਸੁ ਦੀ
ਕਹੇਗਾ ਤ ਮੇਰੁ ਫਕੀਰੁ ਖਿਲਿ ਆ॥ ਅਗੁਰੀਏ ਦੇਸਆ ਤੇਰੁ ਸਿੰਘ
ਪ੍ਰਗਸੁ ਲੋਏ ਤੇ॥ ਅਤੇ ਅੰਸ ਮੇ ਪਫਕੀਰ ਦੇ ਕੀ ਦੇਸਆ
ਨਗੀਏ ਨਮਸਿਏ ਤੇ॥ ਜਾ ਦਿਨ ਸੀ ਤ ਫੁਰੇ ਜਨ ਨੀ ਸੁਣੀ ਸਾ॥
ਸਾ ਪਈ ਏ ਤੇ ਗਲ ਬਤ ਸੰਗੁ ਨਿ ਲਿਆ॥ ਅਗੇ ਗਏ ਆ ਸਾਏ
ਗਏ ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁ ਉਪ੍ਰੰਤ ਲਿਗਪਏ॥ ਪਤੁ ਸੰਗੁ ਸੀਖ ਨੇਪਾਏ
ਫਕੀਰੁ ਅਰਦਾਸ ਕੀਗਏ॥੫॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਕ ਸਾਲ॥
ਤ ਫਕੀਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਾਂਦੇ ਸਾ ਬੈਠੇ ਦਿ ਖਿਕੀਖ
ਏਸੇ ਤੇ॥ ਪ੍ਰਭਿਸੁ ਕੀ ਜੀਓ ਤੇ ਪ੍ਰਭਿਸੁ ਕੀ ਜੀਓ ਤੇ॥ ਜਿ ਤੇ ਗੁ
ਬਖਿਸਤੇ ਕੇ ਸਰਨ ਗੁਰੂ ਜੀਓ ਤੇ ਜਿ ਤੇ ਦੇਏ ਤੇ ਸਿੰਘ ਕਰੇ
ਨਏ ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਤੇ॥ ਪ੍ਰਸਿ ਕਸਰੀ ਦੇ ਤ ਸਾਏ ਤੇ ਨੇ
ਅਨੀਆ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬੁਰੇ ਦਾ॥ ਪ੍ਰਸਪ ਦੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜੀਓ
ਏ ਸੁਨੀ ਅਦਾ ਲੀਆ॥ ਪ੍ਰਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆ ਦੇ ਪੁਰੇ ਦਾ॥
ਨ ਅੰਤੁ ਪਾਏ ਨ ਪਾ ਈ ਪਾਏ ਨ ਕੇ ਦਸੁਣ ਗੁਰੂ ਪਾਏ॥

ਜੀ ਇਸ ਅਖੀਆ ਜੋ ਤਾ ਪਿ ਨੂ ਦੇਅ ਖੈਨਾਂ ਕੁਲਾਦਾ ਤਾਏ
ਤਿਸ ਅਕਾਲ ਜੇ ਫਕੀਰੁ ਨਿਸ੍ਰਕ ਗੋਦ ਤੋਂ ਗਤੁ ਸੋ ਫਕੀਰੁ ਮਲਿਕੁ
ਬੋਲਿਆ ਫਕੀਰਾ ਦਿਲ ਕੀਤੇ ਹੈ ਤਕਬਰੀ ਮਕਰੀ
ਲ ਤਿਨਾਂ ਇਰਾਦਾ ਦੇ ਸਾ ਨੂ ਲੈ ਜੋ ਓ ਗੁਖ ਦੀ ਜੀ
ਇਰਾਦਾ ਤਾ ਓਹੁ ਨੀਆ ਖੀਆ ਜੇਹੜੁ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ
ਕੁਦਾ ਦੇ ਸ੍ਰਾਇ ਜੋਤ ਨਿਸਤੇ ਉਤ ਪੈਗਾ ਨੂ ਸ ਸਾਹੇ ਪਰੋਲੇ
ਅਸਕ੍ਰਲੇ ਅਤੇ ਅਸਤਉ ਨੂ ਦੁਖ ਪਤੁ ਸਾਇਆ ਤੇ ਗਉ
ਇਖੁਦਾਇ ਬਖਸਿਆ ਤਾ ਸੋਖ ਫਕੀਰ ਇਸ ਅਖੀਆ ਜਿਹ
ਕੁਤੁਸੀਏ ਤੁ ਜੋਤ ਨੇ ਗਾ ਘਖ ਸੇ ਤੁ ਉਤ ਜੋਤ ਨੇ ਗਾ ਬਖਸੇ
ਤੁਧਾ ਤੁਸਾ ਨੇ ਦਖ ਕ੍ਰਨੁ ਜੋਤ ਏਹ ਸਮਾ ਤ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆ
ਤਾ ਦੰਦ ਖੁਦਾਇ ਤੁਸਾ ਨੂ ਨਾਲ ਨੇ ਸੀਆ ਉਸ ਪਸੀਗਏ
ਸੋਖ ਫਕੀਰੁ ਉਠ ਜੰਗ ਲਾ ਦਿਸ ਗਇਆ ॥੬॥ ॥=॥ ॥=॥
॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

੭ ਸਤਵਾਂ ਮਸਲਾ ਸਾਲਜਾ ॥

ਤਾ ਨਸੁਤ ਨਤਾ ਲਾਹੋਰ ਜੀਆ ਤਿਨ ਦਿਸੋ ਫਕੀਰ ਦੇ
ਜੀਆ ਬਸੀ ਜਿਨ ਖੁਦਾਇ ਨੂ ਮਿਲਦਾ ਨੇ ਹੈਗੇ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਇਕ ਨਸ ਤੁਰਿਆ ਵਲੋਂ ਜਾਂ ਇਕ ਮੁਸਾਂਲਾ ਪਾਇ
ਆਂਖਿਦੇ ਹੋਣਾ ਖੁਦਾਇ ਇਕੋ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮਤ ਖਾਤਿਰ ਕਰਦੀ ਮੈਨੂੰ
ਨੈਣ ਉਠਿਆ ਗੁਰੂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਫਤਹੇ ਫਕੀਰ ਸਾਂਈ ਦਮ ਨਾ ਉ
ਤਕਿਆ ਤੁਰ ਦੀਆ ਕਸਪਾਂ ਮਿਟੈ ਨਾ ਫਕੀਰ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਫਿਰ
ਮਿਲਿਆ ਫਕੀਰ ਦੇ ਜੋ ਇਵੇਂ ਜੋ ਕਹੀ ਮੁਸਾਂਲਾ ਨਾਲਿ ਜੋ
ਦੀ ਰਿਟੀ ਲੈ ਆ ਦਮੀ ਮੁਕਰ ਰਵੰਨ੍ਹ ਖੁਦਾਇ ਈ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਮੈ
ਕ੍ਰਿਮਤ ਨਤਿ ਕਰੀਕੇ ਕਾਂ ਫਕੀਰ ਰਿਟੀ ਖਤੇ ਇਵੇ ਸਾਈ ਖੁਦਾਇ
ਆਂਨਾ ਜੋ ਕਪੜੇ ਸੀਆ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁਸਾਂਲਾ ਟੁਕੇ ਜੋ ਦੇਖ ਨਾਮ ਸੀ
ਕ੍ਰਿਪ ਤਨੀ ਮਤ ਨਤਿ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈ ਕਾਂਲਾ ਤਾਂ ਕਰੇ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਰਕਮੁ
ਅਲਹ ਦੀ ਦੇਖਿਆ ਰਿਟੀ ਦਾ ਮੁਸਾਂਲੁ ਫਰਿਆਦ ਨੂੰ ਜਾਤ ਦਾ
ਗੈਂਨਾ ਆਪ ਜੋ ਮੀਆਂ ਰਜਾ ਇਸ ਖੁਦਾਇ ਇਕ ਰਿਟੀ ਕਪੜੇ ਦੇਵੈ
ਤਾਂ ਜੋ ਕਪੜੇ ਖੁਦਾਇ ਇਵੇ ਆਂਤ ਉਸ ਨਕੂ ਮੁਸਾਂਲਾ ਕੀਤਾ ਸੁ ॥
ਜਿਸੀ ਆਂ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮਤ ਖਾਤਿਰ ਕਰਦੀ ਦੇਖਿ ਉਠਿਆ
ਆਂ ਜਿਤ ਉਕਰ ਖਾਨ ਕੀਤੇ ਖੁਦਾਇ ਇਵੇ ਨਾ ਵਦਿਆ ਖਲਿ
ਜਾ ਕੀਤਾ ਖੁਦਾਇ ਉਸ ਗੁਰਾ ਅਤੇ ਤਉ ਉਪਰ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਉਸ
ਤੈ ਕੇ ਅਲਹ ਉਸ ਦਾ ਜਉ ਉਪਰ ਗੁਰਾ ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਨਾ ਉਤੇ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਰੋਟੀਆ ਕ੍ਰੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੇ ਆਗੈ ਰਖੀਆ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨਾਇਦ ਭ੍ਰ
ਸੰਭਲਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰੋਟੀਆ ਖੋਲਿਆ ਕਰਿ ਲਕੜੀ ਚਾਪੀਆ
ਥੀਆ ਕਰਿ ਲ ਆਖਿਓਸੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਨੂ ਚੋਆ ਖੁਦਾਇ ਤੇਰੀ
ਪੁਤੀਆਤਾ ਜੀ ਕਬੂਲੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਸਾ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਹੋਇਆ
ਤਾ ਓਥੈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਰਹੇ ਤਾ ਫਿਰ ਰੋਟੀ ਤੇ ਰੀਝ ਕਰੀ ਲਾਗੇ
ਤੇ ਨੀਰੁ ਖਾਣ ਜੋ ਬਾਦ ਸਾਹ ਪੜੀ ਪਾਦੇ ਲਾਹਿ ਸਾਹਿਬ
ਆਸਾ ਵਰੀ ਹੋਰ ਥੋੜੇ ਲਾਇਆ ਜਿਕੇ ਪੀਆਰ ਦੇ ਸਤਪੁਰਖ ਦੀ
ਜਾ ਪਾਇਆ ਸਾਹ ਨੂ ਮਿਲੈ ਸੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨੂ ਆਖਿਓਸੁ ਜਿ
ਅਡਿਆ ਤੇ ਸੁਕੁ ਆਗੈ ਤੂ ਆਖੈ ਜਿ ਸਾਈ ਆ ਸਲਾਮਤ ਰੋਟੀ
ਮੇਖ ਪਾਤੇ ਅਤੇ ਗਤਰੀ ਪਾਲੈ ਚਾਪੀਤੇ ਜਿਕੇ ਪੀਆ ਖੇਲੇ
ਸੀਆ ਤੇਰਾ ਨੂ ਖਤੀਐ ਕਿ ਤੂ ਪਾਦੇ ਕਾ ਜੀ ਪੀਐ ਤਾ ਆਖ
ਫਰੀਦ ਜਿਮਾ ਆ ਸਲਾ ਮਤਿ ਪਾਦੀ ਪਾਤਤੇ ਸਤੇ ਨੂ ਪਾਲ
ਸੇਤ ਦਾ ਕਰਿ ਆ ਤੇ ਪਿਆ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈ ਨੂ ਆਗੈ ਰੀਝੇ ਤੋ
ਤੋ ਪੁਤ੍ਰ ਮਰਦੀ ਨਿਦੇ ਖੁਦਾਇ ਮੈ ਕ ਆਗਲਾ ਕੰਮੁ ਸਿ
ਕੈਤੁ ਸੀ ਕੀ ਖੁਦਾਇ ਕੰਨੈ ਫਿਰ ਗੀਆ ਦਿ ਕਰਿ ਸਤੁ ਜ
ਮੇਰ ਆਗਲਾ ਕੰਮੁ ਜਿਤੁ ਮੈ ਫਿਰ ਦਾਤੁ ਉਖੇ ਤੁਲਾ ਸਾਰ

[illegible]

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀਤਾ ਪਰਕਿਰਤਿ ਪਸਾਰਿ ਓਅੰਕਾਰ ਜੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸ ਦਾ ਰੂਪੁ
ਤਿਸ ਕੇ ਆਪਿ ਅੰਦਰਿ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਕਹੇ
ਆਖਿਆ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਏਤ ਰੂਪ ਕੀਤਾ ਸੋ ਏਕੋ ਹੈ ਆਪਿ ਸਾਚਾ
ਤਿਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅੰਤਰਿ ਸਾ ਮੈ ਦਿਤੀ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਕਾ ਦੇਹੀ
ਦਾ ਜੋ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਤੇ ਪਿ ਗਾਇਆ ਸਾਜਨ ਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਕ ਸਾ॥
ਦੇਖਿਕੈ ਜੋ ਦੀਆਪੁ ਤਾ ਰੂਪੁ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਖੁਸੀ
ਦੇਹ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਤਾ ਦਾ ਜੋ ਦੇਖ ਸਾਸਿ ਆਇਆ॥
ਜਿਤੇ ਦੇਖਿ ਪੇਤੇ ਦਾਨ ਜੂਤੇ ਉਨ ਕੇ ਦਿਤੇ ਜਨਮ ਕੀ ਰਾਤ
ਤੇ ਦੇਵਤਾ ਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਿਸ ਕਿਆ
ਨਾ ਸਤਿਨਾਮ ਉਤਮ ਕਾ ਮਾਰਗ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀਦੈ
ਸੋਈ ਏਤੁ ਜੋ ਮੈ ਰਾਪਤਾ ਤਿਨਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਖਿਆ
ਜੋ ਕਿ ਦੇਵੈ ਗ੍ਰਹਿ ਆਪ ਉਤ ਲੋਗ ਦੇ ਰਖਿਆ ਆਸ ਸੈਨਾ
ਆਸਾ ਲਾ ਸਤਿ ਦਾਗੀਆ ਉਹ ਦੀ ਤਰਨ ਗਾਇਆ ਹੈ
ਤਾ ਉਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਜੋ ਦਾ ਵਰਤ ਜੋਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾਦਾ ਜਾਣ
ਜਾ ਦੇਖੈ ਤਾ ਦਾਗੀਆ ਉਤ ਪਾਰ ਹੋਏ ਗਏ॥ ਉਤ ਖੇਤ
ਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਪਿ ਕੀਤਾ ਸਭਨਾ ਕਰਿ ਪਜਤੇ ਇਸ ਤਰ
ਆ॥

[illegible] ਉਸ ਦਾ ਜੁਗ ਤੇ ਸਿਰ ਕਰਿ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਹਿਆ

ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਮਰਮੁ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਤੇਰਾ ਬੇਦ ਕਰਿ

ਬਸਮਾਲ ਫਿਰਿ ਕਹਿਓ ਗੋਪਿਆ ॥ ਕਹੁ ਦਰਸਨੁ ਲਗਾਇਆ

ਸਲਾਮਤਿ ਬਖਸਿਸ ਕਰਨਾ ਫਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬਖਸਿਸ ਕਰਿ

ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਬਖਸੀਸ ਕੀਤੀ ਸੋ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਕਹਿਆ ॥

ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਫਿਰਿ ਕਹੈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਦੇਵਾਂ ਜੋ ਬਖਸੀਸ ਕਿਆ

ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੀਆਂ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ

ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ॥

ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਤੂੰ ਰਹੁ ਕਹਿਆ

ਗੁਰੂ ਕਿਆ ਦੇਵਿ ਜਾਣੀ ਮਨੇ ਫਿਰਿ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਕਹਿ

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕੈ ਬਾਦਸਾਹ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਕੀਤਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਇ

ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਫਿਰਿ ਗਇਆ ॥ ਸੋ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਦੇਸ ਦੇਖੈ ਕੀਨੀ ਖਾ ਪਾ ਜਾਇ ਜੋਰ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ

ਬਖਸੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਜਾਇ ਤਾਂ ਸਾਹਿ

ਜੀਉ ਕਿਆ ਦੇਇ ਜਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਤੇਰੀ

ਗਤਿ ਪਾਵਤ ਸੋ ਅਣਜੀ ਕਿ ਸਾਹਿਬਾ ਜਿਹਾ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।।।।।।।।।।।।।।।।।।।।।।।।।।।

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] ਆ ਕੇ ਪੈਰੀ [illegible] ਲਾਗਾ ਕਹਣ ॥ [illegible]
[illegible] ਸਿਰ ਤਲ ਦਬਾਇਆ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਲਾਗਾ ਕਹਣ [illegible]
ਗਇਆ ॥ ਤਾਂ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਸਿਰ ਤਲ ਦਬਾਇਆ [illegible]
ਗਇਆ ॥ [illegible] ਸਿਰ ਤਲ ਦਬਾਇਆ
[illegible]
[illegible] ਸਿਰ ਤਲ ਦਬਾਇਆ

ਮੁਰਾਦਿ ਦੀ ਐਰਸੀ ਨਾਰਦਾ ਉਨਿ ਮਿ ਪਾਤਸਾਹ ਖਾਨ
ਪਤਸਾਹ ਤਿ ਏਹੈ ਮਿਰਤਾਣ ਦਿਖਿਆ ਮੁਤ ਵਿਚ ਬੰ
ਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੁਖਤ ਦੇ ਵਖਤਿ ਉਠਿ ਕਰਿ ਦੁਨੀਆ
ਜੇਤਿਕ ਜਾਣੇ ਉਪਰਿ ਖ ਜਾਂਦ ਦਾ ਜੋਗਲ ਵਿਚਿ
ਤਦਾ ਜਾਂ ਓਹ ਗੀਰ ਦੇ ਜੋ ਗੰਧ ਕਰੈ ਦਿਆਤ ਮੁਰਾਦਿ ਦੀ
ਤਸਪੁਤੈ ਗ ਪੀਸਮ ਮਿਆਂ ਮਹਿ ਦਾ [illegible] ਸੁਤਿ
ਲੀ ਸੁ ਮੁਰਾਦਿ ਦੀ ਐਰਸੀ ਕੋਰਦ ਅਤੇ ਉਤੇ ਜਾਂਧ
ਗਾ ਕੂ ਲਿ ਮਿਗ ਆ ਦਿ ਕਰੇ ਤੇ ਕੇ ਤਿ ਕੋਆ ਸਾਤੈ
ਅਤੈ ਮੁਤ ਪਾਣੀ ਜੇ ਕਲਿ ਕਰਿ ਖੁਤ ਗਿਆ ਦਿਆ
ਜਿਤਨੇ ਮਿਗਤੇ ਜਿਤਿ ਤਨੇ ਪਾਣੀ ਲਗੇ ਪੀਵਣ
ਸੋ ਮੁਰਾਦਿ ਦੇ ਖ ਕਰਿ ਤੇ ਗੁਤ ਦਿ ਗਤ ਆਪਣੇ
ਖਰ ਮੁਰਾਦਿ ਦਾ ਤਸਮਾ ਲਗਾ [illegible]
ਜਾ ਜੇ ਗਲਗ ਦਿਵਾਣੇ ਮੁਰਾਦਿ ਸਾਬਸੁ
[illegible] ਦਿ ਤਨੇ ਵਗਸ ਤੇ ਗੀ ਐਰਸੀ ਕਰ ਇਸਾ
ਤੇ ਪੀਆ ਸਾਤੈ ਆਸ ਕੇ ਖਾਂ ਖਿ ਏ ਉਠਿਆ ਵਜਨਾ
ਤੇ ਦਿ ਉਠਾ ਪੇ ਜਾਂ ਤਰਣ ਤੇ ਗੀ ਮੁਖ ਦਰੀ ਕੀ ਤੀ

[illegible]

ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਸੁਕਲਾ॥ ਗੀਵਿਚੇ ਤੁਕੀ ਤਾ॥
ਜੀਵਾ ਸਾ ਤਿਖਲਿ ਜੇ ਨਿ ਤ ਕੁਤਾ ਸੋਉਪਦਾ ਤੇਰ
ਤੁਤਿਕਖਿ ਜਤਿ ਥਿਆ ਲਤਾ ਜੋਲਾਗਿਤਾ ਸਾਰੀਬ
ਰੈਵੀਦਾ ਜੋਲਾਤਿਗਾਰ ਗੀਦਾ ਜੋ ਦਰਿ ਲਾਗੇ
ਜੇਤੁ ਸੋ ਕਾਨੁ ਜਤ ਲੇਖ ਕੁਦਾ॥ ਸਤਰਿ ਪਵੇ ਕਾ ਹ
ਏਤੁ ਸਿਮਰੀ ਉਪਰਿ ਕੁਲ ਦਾ॥ ਜੀਰ ਕਤਿਰ
ਨਾਨਾ ਸਕਾ ਰਕਾ ਵਸਾ ਵਿਖਿ ਦਾ॥ਬਾ ਮੀਸ
ਵਜਿਤਾ ਲਾਲਾ ਦਾ ਵੇਸਾ ਤਾ ਦਾ॥੨॥੫॥॥≡॥॥≡॥
॥≡॥॥≡॥॥≡॥॥≡॥॥≡॥॥≡॥॥≡॥॥≡॥॥≡॥॥≡॥॥≡॥

ਰਸਵੰਸ ਮਲਾ ਮਹਿਲਾ॥

ਤੁਸ ਸੁਆਲਾ ਦਤਿਖਿਆ ਤਿਕਰਿ ਜੇ ਸੇਖੁ ਕੀਰੁ
ਮਹਿਲਾ ਜਾ ਵਤੈ ਇਕ ਸੁ ਜਗ ਗਵਿਖੇ ਜਾ ਇਦ ਜੇ
ਆਪ ਸਿ ਕਲ ਗਤਾ ਵੇਦਿ ਖਿਆ ਸਿ ਕਲ ਗਤਿ ਗਦਾ ਜੇ
ਸਾਤਿਖੁਸਾ ਸੁਉਸ ਦਿਆ ਏਕਾ ਦੇਗਾ ਇਪਕ ਜੇ
ਨਕਿਆ ਜਿਸੇ ਵੈ ਓਤੁ ਸਿ ਕਲ ਗਤਿ ਗਦਾ ਸਿ ਕਰਤੁ
ਜਾ ਸਾ ਉਕਾ ਉ ਸਿਰਿ ਕੁਤੁ ਦੇ ਕਰਿਆ ਦਿ

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਦਾਸੀਨਾਂ ਦੇ ਚੋਜ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੈ ਫਕੀਰ: ਸਚੁ ਕਰ ਦੇਸ:
ਕਰੇਦੇ ਹੈ ॥੧॥

ਅਥ ਪ੍ਰਿਥ: ਗਉਸ ਮਲ ਕੀ ਸਾਖੀ ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੁਤੇ ਰਤੇ: ਜਤਰ: ਦੇਖਿਆ: ਇਕ ਫਕੀਰ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਗੀਰ ਹੈ
ਹਲਿਆ ਜਾ: ਜਾਂਦੇ ਆਗੇ ਬੈਸਨ ਗਏ ਨਾਲ ਦੇ ਸਾਹਿਗ ਦੇ ਨਾਲ ਤਬ
ਉਹ ਫਕੀਰ ਦੇ ਸਤਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਖਿਆ: ਕਿਥੋ ਆ:
ਦੇਹ ਨਾਲ ਦਿਆ: ਇਹ ਕਿਆ ਹੋਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬਰਸੀਲ ਅਤੇ ਫਿਰ:
ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ: ਤਿਸ ਨੂੰ ਦਿਖਿ ਪਾਸ ਖੜਾ ਦੇਹ ਨਾਲੇ
ਖਫਗੀ ਕਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜਾਂਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪਾਸ
ਤੋਸ੍ਰ ਮਦੇਸ ਜਾਨਾਂ ਜਾਂ ਪਿਰਾਗ ਨਗਰ ਜੋ ਤਾਂ ਦਿਖ ਗੁਰੂ ਨਾਲ
ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਲੀਲਾ ਨੇ ਅਤੇ ਮਲੀਤ ਭ੍ਰਮੀਆ: ਕੀਆ:
ਕਿਸੇ ਫਕੀਰਾਂ: ਕੀਬਕੇ ਉਦੇ ਗੱਲਾਂ ਦਿ ਮਿਠਿ ਕਲੀਆਂ
ਦਸਗੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਟਪ ਤ: ਪਿਤ: ਪ੍ਰਿ ਜਦਾਂ ਨੂੰ
ਸੁਣ: ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਦੇ ਸਨ ਗਏ ਨਾਲ ਮਿਲਿ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ
ਦਾ ਨੂੰ ਤੇ ਦਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸਨ ਗੁਰੂ ਸਲਾਹਿਆ ਜੀ ਬਾਕੇ
ਨਸ਼ਟ ਕਰੀਆਂ ਲਗੀਆਂ ਤਿਨ ਨਾਲ ਉਦੇ ਤੇ

ਨਾਲੇ ਸਨ ਗਉਰੀਆ ਸੋਨੇ ਕੇ ਕੇਤੀਆਂ ਪਿ ਪੋਸੀ ਪਾਈਆ ਕੇਤੀਆਂ ਤੇਰਾਂ

ਓ ਮੁਹਰਾਂ ਪਿੰਡ ਗਦਾ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਗਾ ਇਕੁ ਮੁਹਰਾਂ ਇਕੁ ਅਤੇ ਸੁਸ

ਤਖਤੁ ਕੀਆ ਸਭ ਕੁਝ ਅਸਿ ਆਸਾਂ ਵਿਚਿ ਖਤ ਪਾਇ ਆਂ ਕੇ

ਮੁਹਰਾਂ ਪਿੰਡ ਸਿਉ ਬਹੁਤੁ ਬਾਬੇ ਅਸਾਡੇ ਤੁਰੰਤ ਸਾਹਕਤ ਲਾਹਕੀ

ਇਆ ਸੋ ਖਟਣੀ ਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸੋ ਬਾਬਾ ਬਾਕਿ ਆਂ ਕੇ ਇਆ

ਜਿਤੁ ਸੋ ਇਤਨਾ ਕਾਰੋ ਦੇਉਂ ਜਿ ਬਖਸੀਆ ਤਾਂ ਓਨੇ ਆਂ ਖ

ਜਾ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿ ਸਭੁ ਕੁਝੁ ਹੋਆ ਹੈ ਜੋ ਕੀ

ਆਂਤੇ ਤਾਂ ਸੋ ਖਟਣੀ ਦਿ ਆ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਬਾਬਾ ਮੁਹਰਾਂ

ਕੁਝੁ ਕੁਝੁ ਸਾਂ ਕੁਝੁ ਸੁਣੈ ਤਾਂ ਪਾਕੁ ਸੀਨਾ ਕਰਤੁ ਜਿ ਖੀਆ

ਤਾਂ ਓਨੀ ਆਖਿਆ ਜਿ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਸਤਿ ਆਸਾਂ ਨਾ ਦੀਆ

ਕੇ ਇਆ ਤ੍ਰਸਕੇ ਤਾਂ ਮਿਲਿਆ ਆਸਾ ਤੇ ਹੋਆ ਸੁਣਤ੍ਰੇ

ਕੇਲਿਆ ਜੋ ਬਾਬਾ ਪਰ ਨਾ ਦਿਆ ਵਿਚਿ ਕੀਆ

ਕੈ ਤਾਂ ਆਸਾ ਕਿਆ ਆਖ ਮੁਹਰਾਂ ਇਕੁ ਗਾਂ ਕਰੁ ਦੀਆ

ਸਕਦੇ ਨਾ ਦੇਆ ਤੋਂ ਆਸਤੇ ਹੋ ਪਾਸਿ ਆ ਖਿਆ ਜੋ

ਏਨੇ ਬਾਹਰ ਦਿਆ ਵਿਚਿ ਖ ਸਭੁ ਸਤੇ ਤੇ ਹੋਆ

[illegible]

ਫੇਰੇ ਅਗਿਤਾ ਆ ਪਹੁਚੇ ਗਗਨ ਤੋਂ ਗੋਰਖਹਟੜੀ ਨਾਲਿ ਉਪਰਿ

ਤੋਸ ਗੰਗ ਵੀਟਿ ਕੇ ਜੀਤੇ ਪੀਤੇ ਘਰ ਆਪ ਪਹੁਤੇ ਗੰਗ

ਵਤੇਗਤ ਫਕੀਰਾਂ ਆਖਿਆ ਆਦਿਕਿ ਸਾ ਸਲਾਮ ਲੇਕੰ

ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਗਾਮੇ ਖਟੇ ਤਿਸ ਆਖਿਆ ਸਾਲੇਕੰ ਸਲਾਮ ਮੁਤੇ ਸੋ

ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾ ਪਿਰਿ ਸਾਹੁ ਸਾ ਫਕੀਰਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੁ ਉਨ ਖਤੇ

ਤੇ ਪਿਆਰਾਤੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਫਕੀਰ ਕਤੇ ਆ ਕੁ ਤੁ ਇਖਾ ਉ

ਖੁਦਾ ਪਿਰੀ ਮੁਦਘਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਕੁ ਖਲ ਉਆਸ ਖੋਜੇ

ਪਰਿਫ਼ਲਾ ਸੋ ਸਖੋਨ ਇਖਾ ਉਗਾਤ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਿਆ

ਅਲਾਹ ਤੇ ਦੋਹ ਕਰਿਕਰਿਟਿ ਨੇ ਗੰਗ ਗਰੋਪ ਫਰੀਦੀ ਤੋ

ਕਤੇ ਉਸਮਸਲਤ ਪਾਰ ਘਤ ਦਰੀ ਪਾਉਗਾ ਪਾਰਘਤ ਦ

ਰੀਸਾਰ ਮਾ ਵਾ ਲਾਇਆ ਪਾਨੇ ਸਕਪੀ ਪਹੁਤੇ ਪਤ੍ਰਿਆ

ਦੁਮਰਿ ਲਾਗਾ ਨੇ ਲਾਪਾਸ ਗੀਟ ਕੇ ਕੇ ਲਿਇ ਤੇ ਕੀਸਤੁ

ਕਪਤ੍ਰਿਆ ਦਿਖੇਰੋਹ ਉ ਕਿ ਸਲਾਮ ਲੇ ਖੀਕਰਿ ਮਮ

ਲੋਗਾਮੇ ਖੁਫਗੋਰੁ ਘਤ ਦਰੀ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋਰਿ ਸਾਪ

ਫੇਰੇ ਨੇ ਗਪਿਆਰਾ ਕਪੰ ਨੇ ਲਾ ਕਿ ਲਾਉ ਕੀ ਕੁ

ਤਬ ਸੋਮਾ ਭਾਈ ਦਰੀ ਕਹਿਓ ਜੋ ਨਾਮੁ ਪਿਰੀ ਬਿਸਮਿਲਾ

ਨਾ ਕੈ ਲੋ ਸਾ ਉਨਾ ਤਾ ਬਾਰੀ ਮਕੇ ਦਿ ਸਾਤੁ ਬਤਾ ਗੁਤੁ ਤਾ

[illegible]

ਸਾ ਰਿ ਪਾਂ ਭਾਈ ਦਰੀ ਕੇ ਆਗੈ [illegible] ਭਾਈ ਦਰੀ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਗਈ ਰੇਖ ਪੁਰੁ ਉਤੇ ਦੇਖਾ ਕਲਿਗ ਪੀਆ ਸੇਤੀ ਨਾਨਕੁ ਤੁਧ ਬਾਗ

ਵੇਖੁ ਤੇ ਵੇਸਾ ਅਸੋਚ ਬਾਵਰੇ ਆਪੇ ਮਟਿਆ ਤ ਮੈ ਕੋਆ

ਨਾਨਕ ਸੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਵਸੇ ਵਤਿ ਗਇਆ ਫ ਗ ਹਿ ਪੁਰ ਇਹਿ

ਪੀਦੇ ਲਿਤੇਸੁ ਡਿਠਿਆ ॥੧੩॥=॥=॥=॥=॥=

॥=॥=॥=॥=॥= ਅਥ ਤੇਗ ਦਾ ਮਸਲਾ ਚਲਿਆ ॥੩॥

ਸੇਖੁ ਫਰੀਦੁ ਵਤਿ ਯਾ ਗ ਨੇ ਨੇ ਅ ਇਆ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਵਰੀਸੇ

ਪੁਰਖੁ ਲਾਲੁ ਮਦਖ ਨੁ ਵਤਿ ਜੋਗ ਲਿਆ ਪੇ ਪੁਰ ਇ ਰੋਥ

ਰਗੀ ਲਗੇ ਕਾ ਦਾ ਸੇਖੁ ਫਰੀਦੁ ਮਲਿ ਗਇਓ ਨੇ ਜੋਗ ਲ

ਵਿਖਿਆ ਤ ਸੇਖੁ ਸਾਗ ਫਰੀਦ ਜੋ ਜੇ ਵੇਤ ਕੋ ਜੋ ਵੇਤ ਨ ਕਗੀ

ਸੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਵਰੀ ਸੇਖੁ ਫਰੀਦੁ ਪੰਜ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜ ਕੀਏ ਗੀ ਨੇ

ਆ ਵਿਚਿ ਪੰਜੁ ਨਪ ਇਹੋ ਗੁ ਕਮਾ ਲਏ ਰੇ ਨ ਲਿ ਇਨੁ ਵਿਨੁ

ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਨਿਵਾਜ ਕਜਾ ਬਾਗ ਪੀਏ ਤ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਆਖਿ

ਆ ਜੇ ਤ ਇਤ ਇ ਮੈ ਕੇ ਮਾ ਨੁ ਲਮਤੇ ਇਆ ਜਿਸ ਨੁ ਮੈ ਕੁ

ਨਿਵਾਜ ਕਜਾ ਤਿ ਗਪੀਆ ਮੈ ਕੇ ਸਾਰੇ ਤੈ ਰਖੀਆ ਜੇ ਗ ਜਾ

ਰੇ ਵੈਤ ਇਤ ਇ ਕੋ ਤੇ ਘੜਿ ਤੇ ਘੜਿ ਜਿ ਖਰ ਇ ਸੇ ਜੀਗ ਨੁ

ਲਮਕੀ ਤ ਜਾ ਨਿਵਾਜ ਕਜਾ ਬਾਗ ਪੀਆ ਜੇਉ ਗੁ ਮਨਾ ਨੁ ਬੋਰ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਜੀਅ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਤਾ॥ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰਾ ਰਸਤ ਪੇਹਾ॥ ਸੋ ਕੋ
ਰਸਤੁ ਪਿਆ ਕਰਿ ਚਲੇ॥ ਜੋ ਉਨਤਿ ਪੁਰਖ ਦੀ ਲਗੇ ਰ
ਸਾ ਕਿਹੁ ਦਰੀਆਵ ਲਗਾ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੈ ਤਸ ਥੀ
ਲਗਾ॥ ਤੇ ਗਇਆ ਕਿ ਪੀਤੁ ਮਾਤੁ ਦਾ ਪਤੁ ਲਗਾ॥ ਪਰਮੇਸਰਾ
ਜੋਤ॥ ਜੋਤ॥ ਕਿ ਸੋਦਰ॥ ਬਾਣੀ ਕਹੁ॥ ਤੁਆਤੁ॥ ਤਉ ਉਤੁ ਉਲਗੇ
ਖ ਬਾਣੀ ਕਹਿਆ॥ ਤਾ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਆਖਿਓਸੁ
ਸਭੁ॥ ਤੇ ਖਿਆ॥ ਜਿਪ ਦਰੀਆਉ ਪੁਰਖ ਇਸਨਾਨੁ ਕੇ ਕਿਤੁ ਉਨ
ਸੋ ਦੇ ਜੀਤੇ ਸੁਣਿ ਗਇਆ ਹੀ॥ ਤੋ ਤਉ॥ ਪੁਰਖ ਬਾਹਰ
ਕੋਈ ਸਾਧਾ ਜਿ ਸਕਿ ਸੋ ਦੇ ਜੀਤੇ ਜੋਤੀ ਤਲਬ ਬਾਹਰੇ ਦੇਸ॥
ਤੀ ਤੇ ਤਉ॥ ਤੇਤ॥ ਸਕਨ॥ ਆਖਿਆ॥ ਸੋ ਪੁਰਖ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਕੋ ਗਇਆ॥ ਤਾ॥ ਸੋ ਖਿਸਮਤਿ ਆਖਿਆ॥ ਸੋ ਖਤਰੀ
ਪੁਰ॥ ਉਠਿਆ ਪਾਸਿ॥ ਉਸ॥ ਤੁਰਤੁ ਕੀਆ॥ ਪੁਰਖ ਗਇ
ਤਾ॥ ਸੋ ਖਤਰੀ ਦਾ ਆਖਿਆ॥ ਕਿ ਸੋ ਪੁਰਸਲਾ ਅਤਿ ਤੇਰੀ
ਅਤ ਗਨਿ ਲਿ ਸਭੁ ਗਏ ਆਸ॥ ਤੁਰਤੁ ਅਤ ਗਤੁ ਕਰਿ ਤੇਰੀ
ਸਤ ਸਾਲਿ ਪੁਸਤਕ॥ ਤਾ॥ ਸੋ ਖਿਸਮਤਿ ਜੋ ਕਿਤੁ ਆਤ
ਜੋਇਆ
ਸੋ ਸੁਣਤੁ ਸਾਧ ਦਿਖਿ ਦੇ ਜੋ ਕੇ ਤੁਰਤੁ ਸਾ ਕੈ ਸੁਖਿ ਪਦੇ

ਲੈ ਚਲੇ॥ ਤਿਸਨੈ ਜਿਸੁਦੇ ਘਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਆ ਸਾਧਾ ਨੂੰ ਤਿਸੈ

ਉਹੁ ਅਮਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜੋ ਆਗਲਾ ਅਮਲੁ ਥਾ ਸੋ ਗਇਆ॥

ਸੋਇ ਚਲੇ ਜਾਂ ਦੇਖਨਿ ਤਾਂ ਉਸੁ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਅਤੀਤੁ ਕਹਿਓ

ਜੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹੁ ਅਮਲੁ ਨਾ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੈ ਕਹਿਆ

ਜਿਸਦੇ ਘਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਿਆ ਸਾਧਾ ਨੇ ਤਿਸਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿਕੈ

ਉਹੁ ਅਮਲੁ ਗਇਆ ਜੋ ਤਿਸ ਦੀ ਮਾਇਆ ਹਰਾਮ ਕੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨਾ

ਸਾਧਾ ਦਾ ਅਮਲੁ ਭੀ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸਾਧ ਆਖਿਆ ਜੀ

ਜਾਂ ਉਹ ਹੋਇ ਵੇਖਦੇ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕੀਆ

ਉਸਦੈ ਘਰਿ ਪਰੀਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਇ ਗਏ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਤੇ ਧੋਇ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉਹੁ ਦਸਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਇਆ

ਜੋ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦੇ ਪਾਪ ਕਟੇ

ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਭੀ ਕਹਿਓ ਸੋ ਭਾਈ

ਸੋ ਗਏ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਆ

ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਘਰਿ ਜਾਇਕੈ ਉਨੁ ਸਿਖੈ ਕਹਿਆ

ਜੋ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਤੇ ਚਲਦਿਆ ਤਿਸ

ਨੂੰ ਤੈ ਸਾਧ ਬਖਸੈ ਤਿਸ ਵਿਚਿ ਸੁਚਾ ਮਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨਾ

ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀਆ ਬਿਅਸਾ ਕਿ ਸੋ ਪ੍ਰਗਲ ਮਤਾ ਸੋ ਹੋਤੇ ਕਿ ਸੋਢੀ

ਗਰਬਾਸਾਤੇ ਸੋ ਕੇ ਹਾਸ ਕੇ ਕੋ ਧੀ ਸੁਆਰੀ ਦੈਗ ਹੋ ਹਾਸ ਕੀ

ਸੋ ਸੁਆਰੀ ਬਾਸਾਤੇ ਤਾਂ ਸੈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਤਪਰ ਕਿ ਸੁਆਰੇ ਦੇ ਸਾਰਿ

ਬੈਤ ਨੇ ਬਾਰੀ ਕੇ ਕਰ ਦੇ ਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰ ਫਕੀਰ ਸਾਰ ਮਰ ਕੇ ਪ੍ਰਗ

ਲੋਗਾ ਗਾ ਨਿਸੁ ਬਚਨ ਬਾਗ ਬਚਨ ਸੋ ਬਾਲਿ ਸੁਖਾਰੀ ਕੇ ਕੇ ਬਚਨ

ਮਕਾ ਮਤੇ ਸੋ ਕੁ ਕੁ ਤੁਤੇ ਤਾਂ ਮਨੁ ਬੀ ਜਾਗਾ ਸੋ ਬਫਰੀਰ

ਕੁਆਰੇ ਕੋ ਗਾ ਪਾਲਿਸਾ ਫ ਕਰ ਦੇ ਕੇ ਧਿਗ ਬਾਗਾ [illegible]

ਸਾਰੀ ਸੋ ਬਫਗੀਰ ਕੇ ਸੁ ਬਾਸ ਬਾਧੁ ਸੁਗਾਬਾਕਿ ਨਗਰ

ਗਾਰੇ ਨੀ ਤੋ ਸੁਆਸਨੁ ਬਚਨ ਪਿਆਰੇ ਸੁਆਸਨ ਸੁਨੀ ਬੇ

ਰਗੀ ਸਫ ਤਕੀ ਤੋ ਸੁਆਰ ਬਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਰ ਪਿਆ ਸੋ ਫਸੀ

ਸਾ ਕਿ ਕੀ ਤੋ ਸੁਆਰੇ ਆ ਧਿਪ ਕੀਆ ਸੁਗਾਬ [illegible]

ਗਾ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮਗਲ ਮਧਰ ਕੇ ਰਾਕਗਾ ਕੇ ਮਤੇ ਫ ਸੋਰ

ਕਿਆ ਸੁ ਕੀ ਤੁ ਸੁਆਸਨ ਸੁਕ ਤੇ ਬਚਨ ਪ੍ਰਸਾਰਾ ਕੇ ਕਾ

ਕੋ ਧਿਆ ਕੇ ਸੋ ਬਫ ਮੀ ਕਿ ਕੇ ਤਕਿਆ ਬਾਗ ਸੋ ਗਾਕੇ ਸਾ

ਗੁਰੁ ਕੇ ਕਿ ਤੇ ਆਬ ਬਫਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੇ ਕੇ ਕਿਸਾਰੀ

ਗਆ ਤੇ ਫ ਸੀ ਗਰੀ ਕੇ ਧ ਰਸਾ ਕੀ ਤੇ ਸੋ ਬਸਾ ਫ

ਧਕੈ ਤੁ ਬਾਗ ਦਲੇ ਕੀ ਸਾਧ ਕੀਆ ਧਿ ਬੇਟਾ॥

ਤ· ਸੇਖਿਆ· ਪ੍ਰਿਆ· ਨਿਖਾ· ਖਾ· ਪਨਸ੍ਰ ਪ੍ਰਰ· ਪਿਰਿਸ੍ਰ ਨਿਸਕੇ

ਸੈਤਲ ਬਿਦਿ ਨਾਦਿ ਮਨਿ ਸੋਨੀ ਦੈ ਸੁਰਗ ਸਾ· ਦਿਲ ਪ੍ਰਰ· ਪਿ

ਅਸਾ· ਕ੍ਰ· ਨੇ ਸਾਦਿ ਲਿਦ ਖਡਿ ਰਿਆ ਗ ਤ ਸਾ· ਖਸੂ ਲ· ਦਦੀ

ਜਾਦਨ ਕ੍ਰ ਪ੍ਰਰ· ਪ੍ਰਿ ਡ ਕ੍ਰੈ ਅਸਾ· ਕ੍ਰ ਕੇ ਗ ਸੌ ਤ ਸਕ੍ਰਿਪਕੇ

ਗ ਲੇ ਕਰਿ ਸੇ ਖਖ੍ਰ ਦ ਵੇ ਤੇ ਲੇ ਕਰਿ ਸੇ ਖਪ ਗੀਦ ਬੀ

ਤਿਤਨੇ ਪਕਾਰ ਅਸ੍ਵੇ ਅਸ੍ਵੇ ਖਿਆ ਸਕ੍ਰਿ ਸਾ· ਖ ਤ੍ਰਿਕੇ ਕਿ ਸੇਖ੍ਰ

ਸਨ· ਸਤੀ ਅਸਾ· ਕ੍ਰਿ ਸਾ· ਪਦ· ਕ੍ਰ ਲ੍ਤ੍ਰ ਸਿ ਤ ਕ· ਏਡਿ

ਅਸਾ· ਕ੍ਰਿ ਖੇਡ· ਗ ਤ· ਪ੍ਰਿ ਡੈ ਤੇ ਗੈ ਦੀ ਕ· ਗ ਕਿ ਅਸਾ· ਕੇ ਤ੍ਰਿ

ਦਾਗ ਨ੍ਰ ਦ· ਦਸਤੇ ਗੈ ਡੈ ਅਸਾ· ਕ੍ਰਿ ਤ੍ਰਿ ਸਾ· ਪਦਿ

ਸਾ· ਸ੍ਰ ਗੀ ਦ· ਕਿ ਗ ਤ· ਪਿਪ੍ਰਰ· ਪਿ ਖਸ· ਪਿਸਸ

ਤ· ਪ ਡਿਆ ਤ· ਸੇ ਖਿਆ· ਖਿਆ· ਪ੍ਰਰ· ਪਿਕਨ· ਕਸੇ

ਤ੍ਰਸਾ· ਕੀ ਗਗ ਤ ਸ੍ਰ ਗੀ ਕ ਡ ਦਿ ਦ ਕ ਨੇ ਸਾ· ਖੈ ਕੀਲ:

ਲੇਆ ਲੇ ਸਕ ਗ ਤੇ ਗ ਪ੍ਰਰ· ਪਿ ਦੀ ਡ ਦੈ ਸਾ· ਖ੍ਰਿ

ਗ· ਗ ਦ ਕ੍ਰਿਤ੍ਰ ਤ· ਪਿ ਕ ਡਿਆ· ਸਖ੍ਰ ਕ ਪਿ ਲੇ

ਸਾ· ਦੀ ਸਸਾ· ਤ੍ਰਿ ਕ੍ਰਾ ਤ· ਓਖ੍ਰ ਡ ਕ ਤਸਾ· ਤਿ ਕਿ ਤ·

ਨੀ ਸੌ ਤਿ ਪਨੀ ਗ· ਦੀ ਸ ਕ ਸ ਖਖ੍ਰ ਗ ਕ੍ਰਿ ਦਿ ਤੇ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਜਾ ਪੋ॥ ਜਾਸ ਵੇਤੈ ਨ [illegible] ਮਨਿਆ॥ ਤ ਸੋ ਭਮਰਛ

ਜਾ ਬਿਜਾ ਰੇਗ ਰ ਵੇਨ ਮਨੇ ਵਰੂ ਰ ਰੇ ਬੀਤੇ ਨੂੰ ਤ

ਦੇਤੈ ਨੇ॥ ਪਿ ਨ ਕੂ [illegible] ਕੂ ਆਖੈ॥ ਤ ਸੋ ਭਮਰਛ

ਜਾ ਬਿਜਾ ਰਿਬ ਰ ਦੇ ਤੂ ਸੀਆ ਦੇ ਕੂ ਲਾ ਭਜਨ

(ਘ ਨ ਤੂ॥ ਸੋ ਭਛ ਗੀ ਰਜਾ ਤੈ ਸੋ ਪ ਘਾਨ ਦਰੀ ਬੇਗੋ

ਗੇ॥ ਤ ਗਨ ਛਰੀ ਗ ਕੂ ਲਨ ਭਿ ਨ ਰ ਲੀ ਤੇ॥ ਲਿ

ਟਾ ਦਾ ਖਿ ਮੁ ਗੀ ਰ ਦਿ ਪੋ॥ ਤੇ ਸੋ ਪ੍ਰ ਛਗੀ ਕੁ

ਜਾਤੈ ਸੋ ਪ੍ਰ ਘਾਨ ਦਰੀ ਕੂ ਜਾ ਭਮੁ ਨਿ [illegible] ਤਿਓ

ਨਓ ਤੂ ਸਾ ਕੂ ਮੁ ਗੀ ਤੂ ਨ ਨੇ ਨ ਗੇ ਨ ਘ ਰਜਾ॥ ਤੂ

ਸੀਖੁ ਜਾ ਨ ਭੇ ਨਰੀ ਕੰ ਨੇ ਦ ਸੋ॥ ਓ ਨ ਤੂ ਸਾ ਕੂ

ਮੁਗੀ ਕੂ ਕੇ ਗੇ ਸੀ ਸੈ ਕ ਕੰਮੁ ਨ ਨੇ॥ ਨਿ ਤੂ ਸਾ ਕੂ

ਮੁਗੀ ਰ ਕੂ ਨ ਸੰ ਬਿਆ॥ ਤੇ ਗ ਛਰੀ ਕੂ ਕੁਬ ਕੂ ਨੇ

ਸੋ ਪ੍ਰ ਛਗੀ ਕੂ ਸੋ ਪ੍ਰ ਘਾਨ ਦਰੀ ਓ ਬਿ ਦਿ ਕ ਨੇ

ਗ ਸਤੇ ਸਿ ਸੋ ਭਮਰਛ ਇ ਤੂ ਓ ਕਿ ਨੇ॥ ੧ ੪॥

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਜਬ ਪੰਧ ਦ ਸਮਾਪਤ ਨ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਕੇਤੀ ਨਾਰਦ ਕਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਦੇਖਿਓ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸੋ ਖਾਣੀ

[illegible] ਕਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਲ ਸਤੋ [illegible] ਗਾ ਸੀ ਘਨੇ [illegible]

[illegible] ਮੂਲ ਨਉ ਤੇ ਹੈ ਅ ਪ੍ਰੇਮ [illegible] ਹੋਂ ॥

ਅਪਾਰ ਗੀਤ [illegible] ਬੀਚ ਹੈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰਦ ਸੋ ਪ੍ਰਭ

[illegible] ਉਸ ਦੇ ਅ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖੈ ਗਾਵਦ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਇਤਿ ਸਲੋਕਾ ੧੫॥

ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਛੁਟੀਆ ਸਤਾਂ ਦਾਂ ਪਾਣੀ ਤੁਰਿਆ [illegible] ਸੋ ਪਾਣੀ ਆਇ

ਸੋ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਫੌਜ ਸਭ ਦਾ [illegible] ਹੋਇ ਗਇਆ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਜੀਨ:ਦੀਤ:ਧ੍ਰਿਤ੍ਰ ਕਾਮ ਕਰਿਆ ... ਸੋ ਅਹੰ ਕੀਸ:ਤੋਤਾ
ਕਸੁ ਪੀਰ ਕਰ:ਤੇ ਏਆ ਜਿ ਬਸਾ:ਕਬੇਦੇ ਕੈ ਮੈ ਬਿਸਮਿਲਾ:ਕਰ
ਕੇਆ ਏ ਦੇ ਜ੍ਰੇ ਆਸਤੇ ਜਿਦਿ ਸਿਆਨਾਂ ਦੇ ਜ੍ਰੈ ਤਾਂ ਜੇ ਰੇ ਖਜਿ
ਤਨ ਬਦ੍ਰਨ ਦੇ ... ਨਰੀਆ ਦਿਸੇ ਦੇਵ ਰੀਆ ਤੇ ਕੇ
ਰਸ:ਰੂਪ ਨਤੇ ਤਿਨਾ ਇਕਠੇ ਹੋਤੇ ਭਏ ਆ:ਏ ਤਉ ਗਨ ਮੇ ਰੇਖ
ਦਿਸਿਆ ਇਗਏ ਜਿਦਿ ਜੇ ਕੀਆ ਤੀਆ ਜੇ ਸੁ ਕਰ੍ਰ ਬਜਾਏ
ਸਾਰੇ ਨੇਗਸ ਬੈਪਾਇਆ ਪੀਰ ਪਰ੍ਰ ਬੇ ਸੁ ਸੁਤ੍ਰਾ ਜੈ ਰ:ਕ੍ਰਤੁ
ਮ੍ਰਿਗਨ:ਸਾ:ਖਿਆ:ਦੇ ਕੈਸਾ ਲਾਗੇ ਪੀਰ ਕੀ ਬੇਰਗੀ ਕਰਤਾ
ਤ:ਖੁਸ:ਨ ਸੇਤ ਰੀਆ:ਖਿਆ:ਜਿ ਬਸਾ:ਤਿਕ੍ਰਤੁ ਸਾ:ਦਿਸਿਪਗੀਦੇ
ਦੇ ਤਿਕ੍ਰਿਏ ਬੇ ਖਿਜ ਸਤਿ ਪੀਰ ਕੀ ਕਰਗੀਆ ਬੇਜੇ ਕੁਲਾ ਤੇ ਦੇ
ਪੰਚੋ ਸ੍ਰਮ ਨਾਮ ਤੀਜੇ ਸਾਤੁ ਕਰਮ ਪੀਰਕਾ ਤੇ ਦੇਉ ਮਿਗ ਕੈ ਜਸੁ
ਤ੍ਰਿਕਮੁ ਜਿਦੇ ਦਰ ਤੇ ਦੇ ਸੁਜਿ:ਦੇ ਗਿਆ ਬੈ ਬਸਾ:ਬਤ:ਦਰੀਕ੍ਰ॥
ਤ੍ਰਿਕਮੁ ਤੈ ਏਆ ਜਿਜੇ:ਤਿ ਬਸਾ ਤ੍ਰਿ ਮੁਲਤ:ਜਿਨ ਸੁਲਤ:
ਨਰ:ਪੀਤ੍ਰੁ ਤੇ ਏ ਓਜਾ ਏ ਕਰਮ ਮੁਲਤ:ਜਿਨ ਦਿਤ੍ਰਾ ਪੀਰ
ਬਤ ਦਰੀ ਦਿਸਾਂ ਤੇ ਏਆ ਜੇ ਏ ਮੁਲਤ:ਜਿਨ ਦਿਤ੍ਰਿਆ॥
ਸੋ ਮੋਹਣੀ ਰੂਪੁ ਅਜਮਤਿ ਪੀਰ ਕੀ ਦਿਸਗੀਆਂ ਪੀਰ ਸੋ
ਮੋਹਣੀ ਰੂਪੁ ਲਾਤਦ ਲੇ ਕੇ ਤੇ ਜਿਨ ਬਰਸਾ ਪੀਰ ਕੀ

[illegible]

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੇ ਕ੍ਰਰ | ਅ [illegible] ਦੇ [illegible] ਪਾਇ [illegible]

ਮਤੀ ਅਖਿ ਗਜੂ ਕੇ ਹੋਇ ਤਾਂ ਪਰੋਸਿ ਤ੍ਰਸਤਿ ਆ ਕਿਹਾ ਬਾਲਮ

ਫਕੀਰ ਅਖਿਗਾਹੀ ਨਈ ਆਪਣੇ ਹੋਏ ਨੇ ਬਸ ਫਕੀਰ ਉਠਿ

ਹੋਈਆ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਲਿਕੁ ਕ੍ਰ ਕ੍ਰ ਮਨੇ ਸੀ ਕੇਤ ਗਏ ਖੁਸ਼ੀ

ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕੇਈਆ ਦੇ ਕੇਤ ਗਏ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਦੇ ਤਾਂ ਕੁ ਕ੍ਰ ਫਕੁ ਸੀ

ਹੋਇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਕੀਰ ਆਖਿਆ ਕਿਨੇ ਦੇ ਪਾਇ ਕ੍ਰ ਕ੍ਰ ਨੇ ਫ

ਕ੍ਰ ਸੀ ਦੇ ਹੋ ਅਖੇਬਸ ਫਕੀਰ ਅਖੇ ਨੇ ਦੇ ਪਾਇ ਗਸਾਖ

ਬਸ ਭੁਮ ਅਨੁਕ ਗਏ ਕ੍ਰਸ ਅਖਿਆ ॥

ਨ ਫਕੀਰ ਸੁਖ ਹੋ ਤਾਂ ਅਖਿ ਓਹ ਕੇ ਏ ਸੰਗ ਕੇ ਨ ਲੇ ਕੇ

ਖੰਡਨ ਲਾਂ ਦੇ ਗਏ ਕੇ ਈ ਨੇ ਸ ਨੇ ਕ੍ਰ ਪਾਇ ਰਿ ਕੇਸਾਂ

ਕੀਤੇ ਕੇ ਅਰਿਆ ਨਾਲਿ ਲੇਕੇ ਪ੍ਰਕ ਦੇ ਪ੍ਰਕ ਦਇ ਕੇ ਤ

ਨ ਓਹ ਸੇਖ ਫਕੀਰ ਕ੍ਰ ਪਾਕ੍ਰ ਸੰਗ ਦੇ ਕ੍ਰ ਸੀਆਂ ॥

ਅਖਿ ਕ੍ਰੇ ਆ ਹੁਕਿਆਂ ਫਕੀਰ ਤੇ ਸੰਦ੍ਰ ਗਨ ਲ

ਭ੍ਰਲ ਪਾਇ ਆਇਆ ਖੁਸ਼ ਇਹ ਰਾਗ ਕ੍ਰ ਕ੍ਰ ਆਖ

ਸੋ ਸੁ ਸੀਆਂ ਕ੍ਰ ਬਾਸਾਂ ਨੇ ਕਲੁ ਕੇ ਦੇ ਖੇ ਖੁਸ਼ ਇਕ੍ਰ ਪਾਇ

ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਗਏ ਕਰਨ ਗਾਂ ਤ ਨੀ ਅ ਗਏ ॥

ਨਾਰ ਬੋਲਿ ਨਾਨਕ ਨਦ ਤੁਝੁ ਪੈ ਜਾਂਉ ਆ ਫਜੀਹਤੀ ਹੋਇ

ਪੀਰੁ ਸਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਤੁਰਤੁ

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਤਾ ਪੀਰ ਦੇ ਨਾਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜਾ ਨਿਨਾਣਿਆ ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

ਗਇਆ ਫਿਰਿ ਤਿ ਦੇ ... [illegible]

ਪੀਰ ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ॥੧੧॥੬॥੧੬॥੫੬॥

॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥

ਅਥ ... [illegible] ॥੬॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਤੂੰ ਨਿਆ ਜਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਸਭੈ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਫੁਲ ਵਰਸੈ ਗਿਆਨ ਸੈ

ਗਮਿ ਫੁਲ ਵਰਤੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਪਿ ਜਾ ਬੋਰ ਸਿਕੀ ਲੇਖਤੇ

ਤੂੰ ਗ ਸਿਕੀ ਲੇਖਤ ਦੇਸੁ ਤ ਮੇ ਖਣੀਰ ਕਹਿਆ ਪੁਰ

ਫਿਰ ਆਤੁ ਪਾਸ ਮਾਤੁ ਫਿਰਤੇ ਮੈਂ ਦ ਕ ਕੁਝ ਨਾਤੇ ਤੁਸੀਂ

ਗ ਕੁ ਘੜਤੁ ਜਿਨੁ ਥੀ ਉਗਰ ਮੁਝੇ ਪਿਆਰੇ ਤੈਂ ਕੁਝ

ਪਿਜਿ ਨਾਮ ਨਿਬਾਹਿ ਤੂੰ ਉਹ ਥੋਰੇ ਗਿ ਉਤਮ ਕੀਤੇ ਥੀ

ਮਨੀਆ ਮਨੀਆਤ ਬਾਰ ਪ ਨ ਸਿਕੇ ਉ ਨੇਗੀ ਨੇ

ਦੀਪੇਗਤ ਮੇ ਖਣਗੀ ਰਨੂ ਸਾਸੇ ਨਾ ਤੁਰ ਕੀ ਲਾ ਗੈ ਮੰਡ

ਵਿਜਮ ਲਾਤੁ ਨੀ ਥੀਗਮਾ ਨ ਮੁਰੇ ਗੀ ਫੁਲ ਵਰਤੈ ਗਿਆਨ

ਸੋ ਥਾ ਥ ਥਾਤੁ ਦੇਤ ਨਿਬਾਹਿ ਤੈ ਆ ਤੈ ਖ ਪਾਰਗ ਵਰਤੇ

ਉਤ ਕੀ ਨ ਫਿਰੇ ਥੋਗਸਿ ਥੋ ਦੇ ਆ ਤੈ ਸੁਤ ਨੇ ਕੁ ਦਿਨਾਂ ਨ

ਲਾਗਿ ਗਾਦਿ ਆ ਨੇ ਢ ਗ ਭੁਲੰ ਕੇ ਪੀਨ ਮਰ ਦੇਗਤ

ਤੁਰ ਮੁਖਰ ਫਿਰ ਥੀਆ ਭੋਗ ਪਾਨ ਬਪ ਸਿਖਥੀ

ਸਪੀਗਨੇ ਭੋਗਪਾਨ ਖਨੀ ਤੇਗੇ ਮੇ ਨੇ ਉਤਨੇ ਮੇ ਸਤੇ

ਭੈ ਇਆ ਗ ਨੇ ਉਠ ਕੇ ਪੀਨ ਤੇ ਮਕ ਵਾਂ ਤ ਭੋਗ ਪਾਨ ਬ

ਨੇਗੀਆ ਖਿਆ ਨਿਪਨ ਤੂੰ ਕਿਆ ਨ ਦੂਰ ਤੇਗ ਨੇ ਕੇ ਤ

ਤੇਗੈ ਖ ਖਿਲਗ ਮ ਤੇ ਤੈ ਤ ਤੂੰ ਪਕੇ ਤੀ ਆ ਉਗ ਸਾਇ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਤਿਸੁ ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਦੇ ਆਂਦੇ ਨੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਤੇ ਗੋਸਟਿ
ਆ ਮਲਾਰ ਉਤਾਰ ਕੈ ਖੜੂ ਆਇ ਲਗਾ ਤੁਰਕ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਤੈ ਪਿਆ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਬੀਠਾ ਆਖਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਤੋ ਨਾਹੀ ਦੇਵੈ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨਾਹੀ ਸੇਵੈ ਨਸਮਾਨੁ ਨਾ ਮਲਾਇ ਖੋਟ ਨਿ ਕੇ ਮੁਰੀਦੁ
ਨਾਹੀ ਦੇਵੈ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੁਰੀਦਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਕੇ
ਟੇਕੁ ਪਿਆ ਨਿਆ ਫਿਰਿ ਤਰਫੁ ਨਿਆ ਆਖੈ ਸੇ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਨਾਲ ਰਹੈ ਕਿਤੇ ਤਰਫੁ ਕੁਝੁ ਲਾਇ ਰਹੇ ਮਲਾਏ
ਆਖੈ ਪੇ ਦੇਵੈ ਦਰ ਪਿਆ ਨਿਆ ਬੈਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਉਤੁ
ਨਾਪਾਕੁ ਤਪਿਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆਖਿਆ ਖੁਦਾਇ
ਏਤੁ ਨਫਰੁ ਤੈ ਨਾਹੀ ਦੇਵੈ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨਸਮਾਨੁ ਸੋ ਖੋਟ ਕਿ ਸ
ਮੁਰੀਦਾ ਆਖੈ ਨਾਹੀ ਦੇਵੈ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੁਰੀਦਾ ਆਖੈ ਨਸਮਾਨੁ ਖੋਟ
ਸਾਪਿਆ ਆਖੈ ਨੀਆ ਦਰਸਨੁ ਆਖੈ ਪਿਆਨਿਆ ਤਾ
ਉਤੁ ਨਾਪਿ ਉਤੁ ਆਂਦੇ ਨੇ ਤਾਂ ਸੁਖਿ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ਸੇਖ
ਰਾਖੇ ਨਿਆ ਫਿਰਿ ਖੋਟ ਨਾ ਆਂਦੀਆ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਉਤੁ ਨਾਪਿ
ਖੜੂ ਤਪਿਆ ਆਖੈ ਏਤੁ ਨਫਰੁ ਤੈ ਨਾਹੀ ਦੇਵੈ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨਸਮਾਨੁ
ਖੇਰਾਤੇ ਗ ਆਖੈ ਮੁਰੀਦੁ ਨਸਮਾਨੁ ਕਿ ਖੋਟ ਆਖੈ ਨਾਹੀ

[illegible]

[illegible]

੧ੳ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]

ਤਾ ਵੇਖਿ ਖੰਡੇ ਨਕੈ ਆ ਜਿ ਦੇ ਰਮ ਉਆ ਕਿ ਕੁ

ਖੁ ਜੈ ਕੁ ਲਾ ਤਾ ਤੇ ਹਿਸ ਨਾ ਲਿਲ ਪਦੇ ਵੇਕੁ ਦੇਤ

ਉ॥ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਿ ਕਹਿ ਨਾ ਉ ਵੇ ਖੰ ਡੇਤ ਖੇ ਜੈ ਉਸੈ

ਜਾ ਤਾ ਨਿ ਰਤੈ॥ ਉਸ ਨਾ ਤਾ ਨਿ ਗੁਉਖੇ ਜੈ ਨਾ ਤੀ।

ਜਿ ਨਾ ਉ ਪਰ ਰਤ ਦੇ ਤਾ ਸ ਦ ਮੇ ਲਪ ਦੇ ਨਿਨਿ

ਵੇ ਖੈ ਸੋ ਉ ਤ ਭੇ ਜੈ ਨਾ ਤੇ॥ ਤ ਉ ਗੁਰੂ ਨਿ ਖੰਡੇ

ਕਹਿ ਆ ਜੈ॥ ਵੇ ਸੀਆ ਵੇ ਕੁ ਜੈ ਲਖੇ ਸੋ ਸਿ

ਕਉ ਕਰ ਲਖੇ ਸੋ॥ ਅ ਖੈ ਵੇ ਖੰਡੇ ਜੇ

ਕੁ ਕੁ ਤੇ ਤ ਜੈ ਪਲੈ ਖ ਰ ਯੁ ਤੇ ਪੈ ਤਾ ਵੇ ਸੇ

ਪਤ ਚਉ ਪਰ ਖ ਜਾ ਭੈ ਕੁ ਪੈਆ ਉ ਕੈ ਕੁ ਅਤੇ

ਕਰ ਸ ਕਾ ਤ॥ ਨਾ ਵੇ ਕੁਤ ਕੁ ਜਾ ਤ ਕੁ ਨਿ ਖੰਡੇ

ਪਉ ਸੀਆ ਤਾ ਤ ਦ ਕੁ ਲ ਦ ਤ ਕੈ ਪ੍ਰਗ

ਤੇ ਸੀ ਤ ਤ ਸ ਜਾ ਨਾ ਦ ਕੈ ਵੇ ਨਿ ਪ੍ਰਦ ਉ ਖੰਡ

ਸ੍ਰੀ ਮੋਤੀ ਤੇ ਜੈ ਘੜੇ ਉਨੁ ਰਤੇ ਖੜੁ ਲਾਗਿ ਧਰੁਮੋ॥

ਜੇ ਪਲਾ ਪਠ ਮਤੇ ਦੀ॥ ਤਾ ਤੂਹਉ ਜੈ ਨ ਉ ਨੁ ਖੜੁ

ਖ ਸਾ ਤੇ ਜੇ ਕੁਹਿ ਲਾਗਿਆ ਲਿਨੁ ਦਾ ਤੈ ਤਾ ਵੇਤੇ

ਜੁ ਲਾਗਿ ਲਾਗਿ ਦੈ ਦੇ ਜੈ ਵੇ ਨਾ ਜੁ ਕੇ ਖਸੁਆ ਪ੍ਰੇਆ

ਪਲੋਖੇ ਜੋਆ ਮਲ ਦੇ ਲਾਗਿ ਲਾਗਿ ਦੈ ਦੇ ਜੈ॥

ਨੁ ਵੇ॥ ਦੇ ਖੇ ਜੋ ਨੈ ਖੀ ਨ ਜਿਲ ਘ ਦਾ ਯਾ ਪ ਏਿ

ਆ ਖੀ ਤੂ ਕੇ ਮੁ॥ ਜਿਉ ਜੈਉ ਲਾਗਿ ਲਾਗਿ ਦੈ ਦੇ

ਜੈ ਸਤੂ ਕੇ ਮੁ॥ ਫਤਿ ਤੁ ਜੈ ਥੰ ਦੈ ਨਾ ਫਿਆ॥

ਜਿ ਵੇ ਯਾ ਰ ਮੁ ਦਾ ਵੁ ਦੇ ਕਿ ਖਾ ਵੇਤੇ ਜਿ ਦ ਜੈ ਆ

ਦ ਖੇ ਜਿ ਵੁ ਨਾ ਗਿ ਧ ਪੇ॥ ਕੇ ਖਾ ਵੇ ਨ ਉਹਿ ਆ ਤੇ

ਤ ਉ ਉ ਜੈ ਨਾ ਫਿਆ ਜੀ॥ ਨੁ ਲੇ ਨਾ ਮੁ ਲਾ ਤੁ ਤੇ ਜੇ

ਜੋ ਤੁ ਲ ਤੈ ਯ ਕੇ॥ ਆ ਖੀ ਲ ਤ ਰ ਜੈ ਨੇ ਲਿਆ ਸੋਕਿ

ਪੇ ਯ ਜੇ ਤੇ ਜੇ ਤੇ॥ ੩॥ ਵੇਤ ਜਾ ਫ ਰੁ॥

ਤਬ ਗੁ ਨ ਅਰ ਪ੍ਰ ਦੇਕ ਕਿ ਅਗਿ ਵੇ ਮਤੇ ਆਂ ਖਰ
ਪ੍ਰਛਿ ਆ ਵੇਤ ਵੇ ਨੇ ਨ ਨਿ ਗੁਰੂ ਭਾਸ ਨਤ ਨਰ ਆ
ਜਤ ਜੀ ਨਤੇ ਜਗੀ ਆ॥ ਕੇ ਨੇ ਕੇ ਨੇ ਜਤ ਜੀ॥
ਕ ਮਰ ਜਤ ਜੀ ਕੁ ਘਰੇ ਜਤ ਜੀ॥ ਜਿਤੁ ਰੀ ਜਤ ਜੀ
ਸੇਤ ਰੀ ਜਤ ਜੀ॥ ਅਤੁ ਕਾਗ ਰੀ ਜਤ ਜੀ॥ ਅ ਗੈਨ
ਗੁਨੇ ਨਤੇ ਘਵੇ ਤੈਤੁ ਇ ਵੇ ਨਾ ਜਤ ਜੀ ਅ ਚੈਤੀ
ਵੁਨੇ ਨਤੀ॥ ਅਸ ਦੇ ਨੇ ਕ ਨਾ ਨੇ ਜਤ ਜੀ ਨਾ ਲਿਤ
ਜਰੇ ਨਾ ਤੀ॥ ਲਿਤ ਜੀ ਰੇ ਭੁ ਘਤ ਭੁ ਘਤ ਦੈ ਰੇਕੁ
ਗੁਰ ਆ ਕਨਾ॥ ਅਖੇ ਨੇ ਕੁ ਰੇ॥ ਵੇਤ ਤੈ ਨੇ ਤੈ ਲੈਕ
ਗਤੁ ਜਤੁ ਆ ਕ੍ਰਪ੍ਰ ਗਚ ਕੇਨਾ॥ ਨਿ ਘਤੁ ਜਾ ਤੁ
ਵੇਸ ਨਤ ਨਵ ਚ ਗਤੇ ਤ ਮੇ ਖੀ ਲੈ ਕਤ ਤੇ ਬਿ
ਜਾ ਪ੍ਰਿ ਸਾ ਗੁ ਭੁ ਮ ਰਵਿ ਕੀ ਪ੍ਰਿਨਾ ਖੀ ਭੁਤ
ਆ ਤੁ ਕ ਪ੍ਰੀ ਨ ਖੋ॥ ਨਾਤ ਤ ਤੁ ਜਤ ਪੀਤੁ
ਖੀ ਵੀ॥ ਮੁ ਜਤ ਤੇ ਨਾਰ ਘ ਰ ਪ੍ਰਿ ਤੇ॥

ਰਖਕਰਿ ਕੇਸ ਗੁਰੁ ਜੀਆ ਸਾਤੇ ਖੋਤਿਕੇ ਸਾਸ
ਅਖਿਆ ਪਤਿ ਓਹੁ ਗੁਰੁ ਲਖਿਪਰੋ॥ ਕਹਿਆ
ਹੁਕਮੁ ਨਾ ਕੋਸਾਨੇ॥ ਤੇਗੁ ਤੁਸ ਦੇਵੈ ਆਖਿ
ਆ ਸੋ ਰੇ ਮੋਆ ਕੇ ਦੇਮੈ ਗੁਰੂ ਰੇ ਤੁਸਨਾ ਸ
ਤੁ ਲਾਨਾ ਪਲੋ ਪੁਦੈ॥ ਤਉ ਤੁਰੁ ਖੜਾ ਓਰਾ
ਨਸਆ ਨਸ ਲਕਿ ਕਰੋ ਉਸ ਸੋ॥ ਪੰਜੋ ਸਖੀ
ਤੁ ਲਨ ਜੋ ਗਾਵਲ ਕੋ ਸਬਧੋਆ॥ ਜੋਕੋ
ਲਨ ਗੋਪੇ ਹਿਆ ਤਕੇ ਖਾਇ ਕੋਰਖ॥੩॥
ਤਨ ਜਾ ਦਿਰਾ॥ ਰੇਸਾ ਰੋਇ ਸਾ ਸੌਤੁ ਲਨੇ ਬੰ
ਸਏ ਜਾ ਦੈ ਲਾ ਆ ਕੋ ਤੁਤਨੂੰ ਤੁਰਨ ਸਬਧੋ॥
ਰੇਸੋ ਪੰਸੋਤੇਜੋ ਅੰ ਦਨਾ ਤੇ ਜੋ ਤੂੰ ਰੋ ਜਾਤੁ
ਏਲਰਾ ਤਾ ਰੇਤੁਤੁ ਲਨਾ ਬਰੁਰਾ॥ ਜਾ ਤਉ
ਰੇਪੰਜੋ ਕੋਗੁਨਤੇ ਤਾ ਤੈਕੋ ਤੁਲਨਾ ਗੁਨਕੋਗੈ
ਗੈਆ॥ ਤੂੰਲਨੇ ਬਸਏ ਦੇ ਜਾ ਦੇ [illegible]॥

੩੪੫

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

॥੪॥ [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

ਤਤੁ ਗੁਰੂ ਪਰਸਾਦਿ ਦੇ ਨਾਦਿ ਆਨਿ ਉਪਦੇਸ॥

ਜਾਤ੍ਰ ਜੋਗ ਕੁਸੰਗਿ॥ ਅਤੇ ਮਨੁ ਨੇ ਪਤਰਕਾਰ

ਕੀਏ॥ ਉਨੇ ਪਾਏ ਭਗਤਿ॥ ਉਕਤ ਕੀ ਨੇਸ

ਭਾਅਨੁ॥੫॥ ਤੇਤਾ ਫਿਰੁ॥ ਤਤੁ ਗੁਰ

ਪਰਸਿ ਦੇਨਾਦਿ ਆਨਿ ਉਪਦੇਸ ਤੇਤ ਜਾਤਾ

ਉਜੇ ਨੇ ਤੇ ਜਿ॥ ਜੋਗ ਜਤ ਜਤ ਜਤ ਜਤ ਜਿਤੇ ਕਿ

ਸ ਰ ਲਕ੍ਰ ਰਲਤ੍ਰ ਕੀ ਦਏ ਤੇਜਿ ਮਕੁਰੀ ਆਜਿ

ਖੇ ਜਿਸ ਆਤੇਜਿ ਸੇਤੇ ਗਤੇ ਗ ਕੀ ਦਏ ਅਤੇ

ਜਿ॥ ਪਤ੍ਰ ਘੇ ਦੈ ਤੈ ਜੋਘ ਪਤੇ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮਾਦਿਕੁ

ਪਰਸਿ ਦਆਉ ਦੇਜੇ ਤਤੁ ਗੁਰੂ ਤਤੁ ਗੁਰੂ ਨਿ

ਤਕੀ ਨੇ ਨਤਿ ਗਪਾ ਏ॥ ਆਖੁ ਜੋਤਨਿ ਦੇਨੈ

ਉਸ ਤੇਜੇ ਤੇ ਤੇ ਕਿ ਆਪੇਤਿ ਭਕੁ ਦੇ ਏਤਜਿ॥

ਤਕਤੋਗ ਜਾ ਕ੍ਰ ਜੇਲ ਪਾ ਉਪਜਿ ਦੈ ਏਤੇ ਜਿ॥

[illegible]

ਲਗ੍ਹੈ ਦਾਤੇ ॥ ਤਾ ਓਸ ਭੁਗ੍ਹੇ ਪਾਤ੍ਰ ਦੇ ਸਾਖਿਆ ਸਾਗ੍ਹੇ

ਤੇ ਖੰਡੇ ਗੇ ਫੁਰਸ ਅਲ ਤਲੇ ਭੁਸਰਾ ਤਿਸ

ਫਿਰ ਕਤੇਗੇ ਸੇਸ ਸਗ੍ਰਹੇ ॥ ਸਤੇ ਤ੍ਰੈ

ਪਾਤਾਲ ਖਾ ਪੁਰੀਏ ॥ ਤ ਓਸ ਖੰਡੈ ਨਾ ਫਸਗ੍ਰ

ਤੇ ਸੀਸ ਸ ਅਲੁ ਸੈਨੰ ਗੈਨੰ ਪੁਰੀਆ ਤਾ ॥ ਤਾਓ

ਭੁਗ੍ਹੇ ਪਾਤ੍ਰ ਦੇ ਨਾ ਫ ਸਾਗ੍ਹੇ ਗੇ ਸ ਅਲੁ ਨੰ ਪੁਰੀ

ਨਾਤੇ ਗੈਤ ਖੈ ਦਾਤ੍ਰ ॥ ਦੇ ਪਾ ਤੇ ਬੈ ਸਅਲ

ਖੇਲੇ ਗੈਤ੍ਰੁ ਨੰ ਪੁਰੀਆ ॥ ਤ ਸਤੇ ਅਾਗ

ਖ ਣੈ ਨ ਫ ਸਾਗ੍ਹੇ ॥ ਧਗ੍ਹੈ ਸੁ ਧਤ ਲੇ ਧੁਰੀਆ

ਪਲੇ ਪ ਠਸ ਬੈ ਤ੍ਰਗ੍ਹੈ ॥ ਭ ਸੈ ਨ ਕੇ ਸ੍ਰਗ

ਪਠ ਚੈ ਨ ਤੇਆਤ ਦੀ ॥ ਤੈ ਤੇ ਗਾ ਦਾ ਨ ਅਲ

ਤ੍ਰਗ੍ਹੇ ਫ ਤੇ ਤੇ ਅਾਸ ਲੇ ਪਤੇ ॥ ਖੇ ॥ ਤਤਾ

ਅਸ ਨ੍ਹਮ ਨੇ ਚੇ ਖਦ ਧੁ ਸੈ ਨੈ ਗੈ ਗੈ ਸੈ ਨੈ

ਤਸਰ ਪ੍ਰਸਾਸ

ਸੁਣਿਨ ਗਤਿ ਹੋਈ॥ ਜਿਉ ਵੇਸੁ ਜਿ ਨਗਰ ਦਾ

ਪਾਣੀ ਵਰਨੈ ਸਾਉ ਕੀਦਾ ਹੈ॥ ਅਤੈ ਜੋਤੀ

ਵਰਨੈ ਸਾਦ ਦਿਸਿ ਤਰਫ ਪਉ ਦਾ ਹੈ॥ ਦੇਖਿ

ਬਨਿ ਕਹਿ ਵਰਨੈ ਸਾਉ ਦੇਖੇ ਤਰਫ ਪਉ

ਦਾ ਹੈ॥ ਉਸੁ ਵਰਨੈ ਸਾਦ ਜੈਉ ਜੈ ਤਰਦੋ

ਅਤੈ ਪਣੀ ਕੁਜੈ ਬਾਤ ਜਲਿ ਸਟ ਦਾਦੇ

ਅਤੈ ਜਦੌ

ਦਾ ਹੈ॥ ਸਾਪ ਕੁਜੈ ਬਸੀ ਦੇਦਾ ਹੈ ਸੁਤੈ

ਘੀ ਕਿ ਕੁਜੈ ਬੰਸੀ ਦੇਦਾ ਹੈ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ

ਉਸੁ ਵਰਨੈ ਸਾਦੇਖੇ ਤਰ ਦਾ ਹੈ ਤੈਉ ਤਉ

ਦੇਜਿ ਜੋਖਦੇ ਹੈ ਜਿ ਨ ਕੈ ਬਜੈ ਤੈ ਸਾਖੇ

ਕੈਸ

ਦੇਤੈ ਜਿ ਜਿਸ ਦੇਖਿ ਦੇ ਜਿ ਸਾਲ ਕੁਯਤੁਤ

ਰਸ

ਨਿਸਾ ਉਉ ਵਰਨੈ ਸਾਦ ਦੇਖੇ॥ ਸਤੈ ਜਿ ਦਾ ਲਿ

ਖੇ ਕੈ ਤਾ ਤਾ ਲਿਖ ਨਦ ਸਾ ਜਿ ਓ ਟ ਦੇ ਭਗੇ

[illegible]

ਕੀਲਨੁ ਦੇਣ ਦੁ ਗਤੁ ਪੰਨਗਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ॥

ਸਲੋਕੁ॥

ਨਿਸਿ ਕੋਆ ਪੌਡੁ ਖੁਸਿ ਸੇ ਧੀ ਕੋਅਨ

ਅ ਫੁ॥ ਕੁਤਿ ਨਨ ਨੀਓ ਨਲ ਦਾਗੁ

ਕੀ ਦੇ ਤ੍ਰਓ॥ ਕੀਲਨੁ ਦੇਣੁ ਗੁਤੁ ਪੰਨਗੁ

ਸਤ੍ਰੂਤਿ

ਸਤਿ ਗੁ ਰੂ ਸਤਿ ਨ ਮੁ ਨ ਰਤ ਪੁਰਖ ਸਤਿ ਗੁਰੂ

ਪਰਸ ਫੁ

॥= ॥ ॥= ॥= ॥= ॥= ॥= ॥=

੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧

॥= ॥= ॥= ॥= ॥= ॥= ॥= ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਬ ਪੰਜੇ ਦੇ ਨਾਸ ਦੀ ਅਲੀ॥੯

ਪੰਜੇ ਦ ਪਹਿਲ ਜਨਮੁ ਜਣ ਪੰਖਿ ਲੋਕ ਦ ਵੈ ਖਿ ਖੈ ਗਡ ਤ੦॥ ਜ ਜੋਧੇ
ਬੋ ਠੇ ਵੈ ਅਮਲਿ ਢੋਲ ਰਿਗ ਤੁਅ ਗਦ ਤ੦। ਤੁਸੀ ਪੰਜੇ ਦੈ ਤਰ
ਸਤੁ ਅ ਪੁੰਨ ਕੁ ਰਗ ਜੀ ਅਕ। ਤਬ ਜ ਰਿ ਆਲੇ ਤਖਤਿ ਤਨੀਕ ਸੰ
ਤ ਮਸ ਕੈ ਖਿ ਖੈ ਗਡ ਜੀਬੀ ਜਿ ਸੇ ਵਿਚੁ ਪੁੰਨੁ ਦਨੁ ਕ ਗਿ ਨ ਸਤਿ ਅ
ਸੈ ਕ ਗਿ ਨ ਲੀਆ॥ ਸੇ ਗੈ ਬ ਵਿਚੁ ਨਬ ਅਨੁ ਵਿਚੁ ਖਰੀ ਕੀ ਕਗਿ
ਸਰੀ ਜਿ ਸੇ ਤੇ ਝੇਤੁ ਵਿਚੁ ਪੁੰਨੁ ਤੇ ਤ੦॥ ਜ ਰਿ ਪੰਦ ਗੁ ਸਚੀ ਤੁ ੫੦ ਗਖਿ
ਅਤ ਬਣ ਕੁ ਗਿ ਜੀ ਪੁਲ ਣੇ ਪੰਜ ਤੁ ਖਿ ਤ ਸਤੁ ਜਿ ਭਇਆ ਸਿਰਿ
ਉਕਇਆ॥ ਤਬ ਉਡ ਪੰਜੈ ਘੇਤ ਤੀਕ ਗੀ ਰ ਡੈ ਸਡ ਰ ਜਸੁਤੁ ਰ ਉਪਿ
ਡੀ ਖਿਤ ਗਡੀ ਜਿ ਵਿਚੁ ਸੈ ਤੇ ਤੈ ਪੁੰਨ ਦ ਨ ਕ ਗ ਏ ਦ ਡੀ ਸੇ ਤ ਰੀ ਸੋ ਦ੦
ਗੁਠ ਰੀ ਸੋਦ ਕ ਗ ਇਸ ਕੀ ਸੇ ਗੇ ਸਨ ਸ ਡਿ ਇ ਡੀ ਖਿ ਤ ਗ ਡੀ
॥ਤਬ ਸੀਣ ਕੁ ਗਿ ਕ ਤ ਜਿ ਪੰਦ ਇਖ ਤੁ ਤੇ ਉਗੁ ਅਗ ਇਕੋ

ਨਾਲਿਕਿ ਸਤਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਪ੍ਰਗਟ ਭੂਤ ਸਗਿਆਨੀ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਲੇ
ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰੂ ਤੁਸ ਸਾਹਿਬ ਤੁਸ ਦੇਉ ਕੇ ਜਉ ਗਾ ਤ੍ਰੂ ਜ ਬ੍ਰਿਕ ਸਿਖ ਗੀਲਾਗ
ਤਿਸਿ ਸਗਤੁ ਦਗੀਆ ਤੁ ਆਗੁ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਦੇਉ ਤੁ ਸਦੇਉ ਸਿਲਾਦੇ ਤੁਗਾ
ਜਿਤੁ ਸਦੇਉ ਪਰਸੁ ਰਿਜੁ ਪ੍ਰਿ ਏ ਛਿਗਾ॥ ਪ੍ਰ ਗਨ ਗਿਆਤੁ ਰਿਜੁ
ਛਿਏ ਛਿਗਾ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਏਕੁ ਦੁਤੁ ਸ ਧੀਜ ਤੁ ਗੋ ਅਗੂ ਸੰਸ ਸਾਦ
ਸਦ ਜਿਸ ਦੀ ਪਰਸ ਸਾਲਾ ਪਏ ਦੈ ਢਲਾਗਿਗੋ॥ ਤਬ ਪੰਨੇ ਕੇਉ
ਤੁਤਿ ਦਗੀ॥ ਤਬ ਕੋ ਗਜੋਦਾ ਜੀਜ ਤਿਪੈ ਦਰਿ ਬਤੂ ਖੇਕੂ ਠਧਾ
ਸੌਤਿਤਿ॥ ਜਰਿਸਤ ਦਪੰਬੀ ਤੇ ਤਿਗਾ ਤਬ ਸਸਪੰ ਨੇ ਕੇ ਧਸੀ ਦਾ ਗਉ
ਗਾ॥ ਅਗੋ ਪੰ ਤੇ ਦ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਿ ਕੁਬੂ ਤ ਸਦ ਕਪ ਪ੍ਰ ਗਨ ਕਪੰ ਨੇ ਕੇ ਥੀ
ਕੈਉ ਸਦੀ ਗਤਿਤੁ ਸ਼ੀਬੀ॥ ਜਿਸ ਬੀਏ ਕੁਪ ਕਤੁਲੀ ਤੁ ਕਤਿ ਫਿ
ਦੁ ਸਿਲਾਬ॥ ਤੁ ਸੁ ਬੂਤ ਸਦ ਦੀ ਸੁ ਕਤਿ ਪੰਨੇ ਕੈ ਪੀ ਛੇ ਕੇ ਸ਼ੀਬੀ
॥ ਬਤੁ ਤ੍ਰਿਜ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਨ ਦਦ ਪੰਤੁ ਕਾਲਾ॥ ਗੁਰੂ ਸਨ ਦਕਲਿ
ਦੇ ਧਿੰਥੇ ਆ ਬ੍ਰਿ ਪ੍ਰਗਨ ਕਗਤਿ ਦਸ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭੂਤ ਸਗਿਆਤੁ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਪੰਥਿਨਗਰਿਕੈਸ੍ਰੰਗਿਸਾਂਤਿਥਿਤਗਵਨੈਕੇਸਫਲੈਗਿਪੰਨੇਕੈਂ

ਉਤਨ·ਪ੍ਰਿਜਨਅਤੁਰਤਿ॥ਤ੍ਰਬਸੀਪਾਗਚੂੜਮਣੀਆਗਿਆਮਾਨਿ

ਨੁਗਮਾਣਿਨੁਗਰਿਕਮਾਵਨਕੈਉ ਨਅਤੁਵਨੁਪ੍ਰਿਸਨਨੁਚੂੜਮ

ਗਿਆਨੁਸੀਲਸੰਤਸੁਸੰਤੁਗਤਨਗਰਿਕਮਾਵਨਬਤਾਵਨ

ਨੈਉਪ੍ਰੀਤਿਪਾਗਚੂੜਮਣੀਆਗਿਆਮਾਥਿਆਪ੍ਰਿਆ॥ਅ

ਪ੍ਰਿਅਵਤੇਠਪੰਨਾ॥ਤਬਨਸੁਪੰਨਬਪ੍ਰਿਥਨਸੁਗਪ੍ਰਿਰਵੰ

ਆ॥ਪੰਨੁਗੁਰੂਪੰਨੁਗੁਰੂਵਾਨੁਗੁਰੂਗਨੁਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਜਿਸਕੇਪਰ

ਸਾਦਿਨਸੁਸਿਮਰੀਐ ਅਗਾਧਿਕਥਪਰਸੀਐ॥ਸੋਪੰਨੁਗੁਰੂ

ਨਤਨ॥੧॥੧॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

॥=॥=॥ ॥ ॥=॥=॥ ॥=॥=॥੧॥੧॥੧॥੧॥=॥

੧ੳ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਰਾਜੇ ਕੇ ਪਦੇ॥

ਕੁਤੀ ਰੇਸਿਤਿਕਤੀ ਰੇਸਿਸਿਤਿਅ ਗਾਧੇ॥ ਤਿਖੀ ਸੁਨੀ ਸਗ ਸਤ੍ਰਿਪਾਕਿ
ਡਗੇ ਰਿ ਸਤ੍ਰ ਨਸਧੀਅਸਾਧੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਘੂੜ ਅਸਾਗਨ ਕੇ ਏਰਿਕਿਅ
ਦੁਸਰਿ ਜਨ ਨ ਕੰਉ ਸਿਤਿਅ ਕਿ॥ ਤਿਤਪਰਿ ਅੰਤ੍ਰ ਨਪਸੀ ਔਰ ਘਤੁ
ਖੇ ਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜਗ ਕਿ॥੧॥ ਜਾ ਕੇ ਠੰਕਰਗਿ ਰੈਸ ਦੇ ਜਨ ਸਰ
ਦਸਾਸਿਅ ਸਅਰਧੇ॥ ਕਨ ਸਿਤ ਗਤਿ ਸੰਕਗੁ ਜਨੈਅ ਜਤ੍ਰਗਤਿ
ਸਸਾਧੇ॥੨॥ ਰਾਗੁ ਸਤੁ॥ ਨਸਤਗੀ ਤਿੰਉ ਘਦਗੀਅ ਗਘ
ਦਗੀਅ ਘਉ ਸਨ॥ ਘਉ ਸਨ ਘਿਕਲ ਸਤਿ ਖੇਸੀ॥ ਸੋਤਿ ਕਕੁ
ਕਤਿ ਤਿਨ ਕਸਿ ਜ ਨਿਕੂਖ ਸਗੀ ਸਿਉ ਸਤ ਸਗਤ ਕੇ ਟੀ॥ ਰਹਾਉ॥
ਸੈ ਜ ਨਿਅ ਤਗਿਰ ਕਤ ਸੇ ਤੈ ਕ੍ਰਪਘ ਗਨ ਤੇ ਗ ਨਨ ਗ॥ ਕਤਤਸੁ
ਨਤਅ ਦ ਗਲੀ ਨਕੇ ਰ ਤੈ ਸਿ ਕ੍ਰਧਿ ਸਸੁ ਕਿ ਸੈ ਘਉ ਸਨ ਗ॥੧॥
ਸੈ ਜ ਨਿਅ ਤਗਿਉ ਰਦਗ ਘਨ ਤੈ ਕੇ ਗੀ ਕੀ ਸਤਿ ਕਤ ਘਖਨ ਗ

ਬੈਰਾਗਿ ਉਦਾਸਿ ਤੇ ਵਰੈਂ ਉਤਿ ਉਤਿ ਉ ਖਏਤ ਰਹੰਤ ਰਹਤ ਖਉ ਸਰੇ

॥੨॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਿਵਸ ਰੈਣ ਸਿਮਰਿ ਧੀਆ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਕਰੀ॥

ਰਹੁ ਬ੍ਰਿਹੁ ਰੰਗੀਆ ਪ੍ਰਿਥਿ ਲਾਈ ਖੰਜ ਤਿਖ ਰਸ ਪਰਸੀਆ ਰਾ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੀ॥ ਛੰਤ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਾਥਿ ਨ ਤਜਾਨੁ ਕਰੈ ਕਿਤ ਰਸਿ॥

॥ ਰੈਣ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਰੰਗੁ ਕਰ ਨਿ ਤਉ ਜਉ ਤ੍ਰਾ ਨਤੁ ਡੀਠ ਸਿਆ

ਸੁ॥੧੫੮॥ ਚਪਜੁ ਗਤਿ ਉਦੇ ਕ੍ਰਿਸ ਟਕਿ ਗੀਰੀ ਪਰ ਸਖ

ਦਨ ਮਿਲਨਾ॥ ਸੁਖੀ ਸਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਇਕ ਘਤ ਨ ਸਭ ਤਿਸ ਮੰਗ ਤਿਪ

ਦਨਾ॥੧॥ ਸੁਖੈ ਬਿਸਿਪ ਸੁਪਨੇ ਵੀਰ ਸਪਿ॥ ਸਸਾਪਿਗਲੁ

ਨਾਮਾ॥ ਅੰਖ੍ਰਿ ਤ ਰੇ ਰੇ ਦਿਨ ਰ ਗ ਜਸਿਯਾ॥ ਸਾਖੁ ਗ ਤੇ ਰੀ

ਜਿਤ ਪਨਾ॥ ਇਤੀ ਘੇ ਨ ਸੁਰੀ ਤਿ ਪ੍ਰਭਿਲ ਰੇ ਸਗ ਘ ਕ੍ਰਤ ਕਗ

ਦਨਾ॥੨॥ ਕੈ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਗ ਸਪ੍ਰ ਤਾਗਿ ਆਗ ਦਤ ਪ੍ਰਗ ਪ੍ਰਸਾ॥

ਸਨ ਰਾਮ ਘਸਨ ਸਗ ਨਿ ਜੁਗ ਰੋ ਟੇ ਤਿ ਸੇ ਤੇ ਪਾ ਰਿ ਲਾ ਤੁ॥ ਰਹ

ਸਗਘਗਸੁ ਰੋਤਿ ਸੈਂ ਤਨ ਰੰਤੁ ਕਗਤਿ ਰੀ ਕੇ ਪਗ ਪਕਾਰ॥੧॥

ਨ ਗੁਰ ਸਕਲੀ॥ ਸਤਿ ਉ ਕਾਰ ਜੁ ਤੇ ਤਿ ॥ ਉ ਰਸੀ॥੨

ਸਲੀ ਜਿਪਾਸਮਰੇਦਿਸੀ॥ ਉਠਿਗੇਕਾਮਲਸਆਰਰੇਏਸੀ॥੩੬॥

ਨੀਦਸਸੁਕਤਿਸੁਪਾਇਸਤਾਤੇਮਤਿਨੀਤੁਕਗਤਅਥਆਘਦਸੀ

॥ਜਗਣਸੁਪਸਸੁਖਿਪਤਿਤੁਗੀਅ ਅਨੇਤਾਇਨਾਸੁਤਡਿਪਕ

ਸੀ॥੧॥ ਨਡੀਕਿਲੁਗਣਦਦਤਿਅਗਜਿਕਲੁਨਡੀਪਗਸਾਪ

ਤਸਨੁਬਿਖਿਖਿਤਸੀ॥ ਕਨਦਡਕਲਿਕਲਡੀਅਤਿਕੁਤਜਿ

ਕਿਲੁਕਏਤ ਸੈ ਬੀਨਡੀਤਸੀ॥੨॥੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਗਰੁ

ਘਤਇਅਸੁਗਤਿਡਪੰਖਿਜਾਤਿ॥ ਇਕਨੁਡਾਲੇਸੇਲੁਗਿਤੁਰੇ

ਇਕਿਕਡਤਿਜਿਤਇਤਿਸਤਿ॥ ਤਤਕਿਲੁਏਖਿਸਪਖਸ

ਤਤਉਤਪੀਅਤਿਸਥਾਤਿ॥ ਸਸੇਪਦਦਕੇਗਸੁਨਡੀਤਤਦਤਜ

ਇਸਮਾਤਿ॥ ਕਨੁਇਸਟੀਕਿਸੇਨਆਦਡੀਉਤਿਗਏਆਰਿ

ਸਟੀਸਾਤਿ॥੧॥ ਆਗਮਗਮਸਹੀਗਸਘਰੁਪੀਗਪੀਗਪੀਗੇ

ਆਸਖਿਤ॥ ਕਨਪੰਨੁਗੁਗਏਉਨਮਸਏਗਜਿਤਕਗਸੀਲੇ

ਮਨੁਆਤਿਸਨੁਦਿਦਗਜਤ॥੨॥ ਕਨਐਸੀਡਪਗੇ

ਕਡਦਇਕਿਲੁਸਜਿ॥ ਏਰਸਨੁਸੰਤਨੁਸੇਡਿਆਗਿਆ

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੨

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ [illegible] ॥

[illegible]

॥ਰਹਾਉ॥ [illegible] ॥

[illegible] ॥੧॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

੨॥ [illegible] ॥੩

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ਰਹਾਉ॥

ਕ੍ਰਿਦੀਆ ਪ੍ਰਭ ਪੰਗਿਉ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਾਨੀ॥ ਜਰਤ ਕਿਪਾ

ਧਧਮਤ ਜਰਮ ਪਰੀ ਤੰਉ ਕੂਲ ਧਰੀ ਨੂਲਾਈ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਧਰਮਿ

ਮੈ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਤੇਤੰ ਰੇਤ ਮਿਤ੍ਰ ਬਧਿਕ੍ਰ ਲਾਗ॥ ਮੇਰਾ ਦਾਸ ਤੀ ਮੇ ਨਮਕਰ

ਨੀ ਮੈ ਬਿਲਲਾਣਾ ਗਿਆਨ ਕਾ॥੨॥ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਪ ਤੇਤ ਮਗੋਧਿ

ਦਸ ਮਗ੍ਰਿ ਰੇਖਿਓ ਅਮਨ ਮਤੀ॥ ਜੇਤੁ ਮਿਟਿ ਤਨੋਣਿ ਤਿਰਗੁਗ

ਤਪਤ ਮਨੂੰਟਤਗਤੀ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪਾਪ ਸਗਲ ਸੈਤਨ ਰੇਤਿ

ਸ੍ਰੀ ਨੀਲੇ ਰਾਮ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕੈ ਨਾਨਕ ਨ ਧਿਲੇਤ੍ਰ

ਤਿਸ ਰਾਮ॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਜੈਸਾ ਅਨਾਥ ਕਰਸ ਕਿਰਪਾ

ਨਾਨਕ ਜਾਈ॥ ਕੂੰ ਭਰ ਜਨੁ ਮਾਗਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਨੁ ਜਲ ਤਿਸ

ਮਾ ਈ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਰੈ ਸੇਰ ਕੋ ਐ ਰੇਰ ਤਿਸ ਮਰ ਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੂ

ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਗੀਆ ਉਦਮਿਆ ਕੇ ਕੂ ਰਗੀਆ ਤੁ ਮਾਤ੍ਰਿ॥ ਕੈਸਾ ਸੇਦਕ

ਮਾਤ੍ਰਿ ਕੂਗ ਧਸੈ ਪੂਕ੍ਰੁ ਸੇਦਕ ਮਾਤ੍ਰਿ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਾਗਨੁ ਮਨੁ

ਕਗਮੁ ਕੈ ਤਨ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ॥ ਮ੍ਰਗ ਨੁ ਮਤ੍ਰਿ ਸਿ ਬੀਧਾ ਸੇ ਮਧੀ

ਮ੍ਰਗ ਜਮਾਤ੍ਰਿ॥ ਕੈ ਸੇ ਜਗੁ ਪਤ੍ਰਿ ਬਿਧਿ ਅੰਤਰ ਜਗੁ ਜਾਤ੍ਰਿ

ਰਾਮੰਤਰੰਗਰਸਰੂਪਕੇਢਿਗਿਸਰੂਪਸਮਾਣਿ॥੨॥ਸੁੰਨਸੰਤੁੰਨ,
ਸਿਲਿਆਮਾਟੀਸਿਲਿਗਈਮਾਟੀ॥ਤਿਨਾਪਵਨਹੋਇਕੇਹੋਰਪੰਕੋਹੋਵ
ਸੰਧਾਣੀ॥ਲਾਖਛਉਰਮੀਤਸਤਾਮਾਵਿਣੁਅਵਰੁਨਸਾਖੀ॥
॥੩॥ਜਨਕਿਰਤੁਪੁਰਬਪੈਨਹੀਇਸਟਿਧਿਆਨਾ॥ਤਿਤਜਨੈ
ਰਾਮਨਾਮਗਤੀਸਤਿਸਤਿਪਤੀਆਨਾ॥ਰਾਜੇਰਾਮਜੁਗਤੁਕਿਸੇ
ਕੋਸੀਗਤਿਜਾਨ॥੪॥੫॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ਘੁੰਘਟਿਆਏਸਮੁੰਦ੍ਰੂਤੇ
ਪਭੀਧੂਤਸਿਥੀਲਾਗੁ॥ਨਾਭੀਸਮਾਨਿਜੇਥੀਜੀਐਤਗਦਾਗਦਿਸ,
ਤਾਗੁ॥ਤਤੁ,ਗਿਆਨਮਾਤਿਗਿਆਨਤੇਅਵਰਥੋਅਪਗੁ॥
॥੧੬॥ਸਗੁ,ਜੋਏਕਿਆਸਾਗਲੀਨਾਲਗਤਿਤਤਿਗਰੀ॥ਗਿ
ਆਤਿਜਾਨਿਪੁਰਲਿਆਨਿਗਸਲੁਵਿਧਾਣਸੀ॥੧॥ਸਤੰਸੇ
ਕੇਸੁਕ,ਲਾਨਿਆਪ.ਪੀਐਨੀਸਾਂਗੁ॥ਕੇਸੁਕੁਕਾਨੇਤਿ
ਪਗਾਟਿਲੇਸੇਟੇਅੰਪਗੁ॥੨॥ਨਦੀਤਉਰਾਮੁਨ.ਕੁਗੁ,ਨਤੇਸੈ
ਤਗ,ਤਉਨਾਤਿ.ਜੋਸੰਪਨੀਸਤਿਪਨੀਸਿਲੇਤੇਸੋਸਿਲਿ

ਜੰਡਿ॥੨॥ ਨਵੀਤਨ ਗੀਤ ਨਵਿਤ ਨਾਰੀ ਨਵੀਤਨ ਕੇਸ ਸਿੰਗਾਰ॥
ਕੰਸ ਅਧਗਤਿ ਜ ਨਿਰਲਤਿ ਸੁਗੰਧਿ ਸਮਾਰ॥੧॥੨੫॥ ਧਿਲਾਵਲੁ॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਧਗਤ ਗਤਿ ਕਰਨ ਹੇਯ ਪਾਈ॥ ਬਹੁ ਮਤੀ ਤਿਕੈ ਸੇਤ ਸਿਆ
ਕਿ ਸਿਧ ਪੁਰਖ ਤੰਜ ਪਾਈ॥ ਕੈਸੀ ਪੰਡਿਤ ਸੋਡਿਕ ਸਿਆ ਕਰਤ ਧਿਪਾਕੇ ਰਿਧ
ਤਪਾਈ॥੨੬॥ ਪੰਡਿਤ ਤਤ ਅਧਗਤ ਅਗਤਿ ਕੈ ਤੀਨ ਤਉ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੁਰ
ਕਿਗਤਿ ਅਤੀਤ ਧਿਲਤੁ ਕਿਤਨਾਤੁ॥ ਜੇ ਪੁਰਖ ਸੋ ਪਰੇ ਪਰੇ ਅਧਗਤਿ ਧਿ
ਸਮਸੇ ਕੈ ਤਤੁ ਧੇਤਕੈ ਅਤਸ ਕਰੁ ਪ੍ਰਾਤਸ ਕਰਨਾ ਤਤ ਤੁਪਜੇ
ਪਤਿ ਧਿਪੁਰਸ ਸੁਪੁ॥ ਜੇ ਪੁਰਖੇ ਸੋ ਪਰੇ ਪਰੇ ਅਧਗਤਿ ਅਨੁਪ॥੨॥
ਪ੍ਰੇਕੈ ਪ੍ਰੇਕ ਕਰਿ ਕਿਆ ਪੰਡਿਤ ਅਗੁਸਧਾ॥ ਆਪ ਪੀਤ ਜ ਲਿਆ
ਆਤਮ ਕਾਰਜੁ॥ ਜੋ ਪੁਰਖੀ ਸੋ ਪਰੈ ਪਰੈ ਆਤਿ ਧਿਧ ਮੈ ਅਗਾਧਿ
॥੩॥ ਕਰਿ ਧਿਧੇਕ ਤਸਿ ਕੇਖਿਆ ਆਤਮ ਕੇ ਗਿਆਤੁ॥ ਪਨਤਿਸ
ਗੋਹੁ ਜ ਕਿਕਨ ਅਕਾਰ ਸੁਣੈ ਸਤੁ॥ ਕਰਤ ਗਿਰ ਸਤੇ ਕੇਸ ਕਰਨ
ਕੇਤ ਜਾ ਲੁਗੇ ਪਰਾ॥੪॥ ਪੰਡਿਤ ਤਤ ਤਜੀ ਜ ਧਿਧਕਾਰਿ ਧਾ ਕਿਤਵ
ਸਿ॥ ਜਨਾ ਪੁਰਖ ਕੈ ਕਰਤੁ ਗਿਆਨ ਸਿਮਰ ਧ੍ਰਮੈ ਰੇਖਿਆ॥ ਜਧਿ ਨੀ ਦੇਤ

ਜੋਗ ਤਿਨ ਜਨੀਆ ਕਿਆ ਮੁਰੇ ਘਸੇਪੁਗ॥ ਅਕਿਤ ਨਾ ਤ੍ਰਪਤੌ

ਘਿਨ ਸੇਤ ਅੰਤ੍ਰ॥ ਸਪਿਜ ਜਕੇ ਖਘ ਦੇਖਘ ਪੰਜ ਤਤ੍ਰ॥

ਆਤਮੁ ਕਿਸੇ ਨ ਦੇ ਖਿਆ ਦਰ ਅਘਗਤੁ॥੫॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਪਰ

ਸਗੀ॥ ਅਨੇਕ ਸੇਵੀਐ ਦੇਅਲ ਸ੍ਰੇਤੁ ਸਭ ਜਗ ਹਿਲੇ

ਘਟੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿ॥ ਦੇਪੀ ਪਗ ਸਾਥਿ ਘੇਰੀ ਸਪੁ ਗੋ ਸੇ ਤਿਅਨ ਕਉ ਦੇਇ

ਘਤ ਸ੍ਰਿ॥੧੦॥ ਲਿਗੇ ਅਨ ਸਿਧ ਜੁਗ ਸ੍ਰਿਮ ਘੁੰਕ ਸਭੁੰ ਦੇ ਇਹ

ਸ੍ਰਿ॥ ਸੀਨੇ ਸਗ ਸੋ ਖਿਆ ਤੇ ਗੀਅ ਕਤੁ ਰਗੀਨ ਜ ਸ੍ਰਿ॥੧॥ ਰਗੀ

ਤੇ ਨਤ ਘੀਗ ਜੇ ਕੈ ਪ੍ਰਗ ਖਸ੍ਰੁ ਪੇ ਦਿਆ ਸ੍ਰਿ॥ ਪਤ੍ਰ ਦੇ ਪੰਕ੍ਰਿਤੁ ਖਾ ਇਸ

ਸਿ ਲਿਸ੍ਰੁਗ ਲਗ ਪ੍ਰੇ ਦਿਲ ਸ੍ਰਿ॥੨॥ ਖਿਜ ਤਤੁ ਨਤੀ ਪਰੀਐ ਅਥ ਦਿ

ਅਨਤੀ ਜ ਸ੍ਰਿ॥ ਦਰ ਗਸ੍ਰਿਸਨ ਜਗਤੁ ਗਾਇਆ ਸਿਲਿ ਉਗ ਕ੍ਰਿਤੀ

ਉ ਗਤ੍ਰ ਸ੍ਰਿ॥੩॥੧॥ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਕਤੁ ਫੀਐ ਦੇਅਲ ਜਿਤ ਕਿ੍ਰਤੁ

ਰੇ ਸ੍ਰਿਕ ਤਗ ਜਾ ਸ੍ਰਿ॥ ਤਗਿ ਰਗ ਸਗ ਨਸਗ ਜਾਈ ਦੀ ਸੇਸ੍ਰੁ ਦੇਕੇ

ਸ੍ਰਿਕ ਸ੍ਰਿ॥੧੦॥ ਪੰਜ ਤਤਕ ਕ੍ਰੁਰਘ ਜਿਨਿ ਸਗਿਆ

ਲਿਕਤੁ ਸ੍ਰਿ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਣੀ ਸਕਿ ਰਤ ਲਿਸ੍ਰੁਰੇ ਪ੍ਰੇਤ ਗਤ

[illegible]

ਘਿਘਿਘਜੋਗਕੀਕਿਆਸੀ॥ ਮੋਹਿਰਗਰਦੰਰਰੰਉਅਤਲੁਧ
ਤੁਦਦੁਰਗਸਤੁਰੇਤੁਸੁਮਰੀ॥੧॥ ਸਿਤਗਿਸਿਸਿਤਿਤੋਸਿਘੇਤੇ
ਗੀਤਘਰੇਰੰਸੀਮਰਾਪਦੈ॥ ਰਨੁਰਤੇਰੀਰਗਮਅਮਮੋਤਿਤਿ
ਘਿਤੁਅਦਤੁਨਤੁਦੇ॥੨॥ ਗਾਪਰਅਗੀ॥ ਸੋਤਤੁਰਗਸੀਲੋਰ
ਤਾ॥ ਮਤਾਅਰਸੁਗੇਘਗਥੋ॥ ਘਿਤੁਘਿਤਿਘਗਘਿਉਜਿਰਰੈ
ਸੋਪੁਰਸੁਜਿਉਪਗਸੋ॥ਰਹਾਉ॥ ਨਗਪਤਿਏਰਗੰਕੀਗਤੁਪਤਿ
ਜਿਦਰਲਘਰਲਰਲਕਨੇ॥ ਪ੍ਰਗਨਗਤੇਸਗਘਸੰਗਿਪ੍ਰਭ
ਜਿਤਆਨਕੇਰਾਗਿਅਦੋ॥੧॥ ਸਾਗਾਰੀਘਿਤਿਨਸੋਸਾਗਗਿਸ
ਜੋਸਾਗਾਤੁਅਦਗਨੋ॥ ਰਨਸਗਜੋਦਰਾਂਉਤਿਜਲਰਸੀਨਲੀ
ਦਤਾਪ੍ਰਿਸਕਿਗਘਤੋ॥੨॥੧॥ ਨਸਰਗੀ॥
ਪਗ ਨਸਾਰੈਸੇਰਾਗਰਗੀ॥ ਘਗਨਤੋਂਘਿਸੇਗੇਤਗਿਤਗੀ॥ਰਹਾਉ॥
ਘਨੇਘਤਾਅਤੁਗਤੁਜਕਸੀ॥ ਸੰਤਜਨਰਤੁਸਿਲੇਘਰਕਸੀ॥ਜ
ਰੀਘੇਗਸੁਜੀਘੁਤਸੰਗ॥ ਸੰਤਜਿਸਤਾਗੇਲੋਰਨਰਤੁਰੰਗਾ॥੧॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਬਨਸਤਵਸੁ ਸਿਮਰਣ॥ ਪਰਤਿਗ੍ਰਹੁ ਸੋਤਿ ਤਨ ਰਾਗਹੁ ਕਿਵਿਚਿ ਤੋਰਿ॥

ਸ੍ਰੂਗਖੁ ਗਜੁ ਲੇਗ ਨਤੁ ਕੈ ਸ੍ਰਿ॥ ਸ੍ਰੂਗਖੇਤ ਗਿਰਜਾਰੇਗ ਪੰਡਿਤ

ਕੇਗ ਸੁਤਖ ਜੁ॥ ਤੁਰ ਗਿਆਗਖਿਪ ਗਆਗਖੀਪ ਰੇ ਘਿਰਿਆ

ਰੁਖਕੁ॥ ਖੇਰਤਿਕੇ ਕੁ ਨਜਾ ਦਸੀ ਨੇਗ ਸੁਖੇ ਪਤਿ ਤੋਸ਼ਿ॥ ਕਹੈ

ਗਸਖੇ ਪੇਤੇ ਸੀਖੀਐ ਪਰੇ ਨਸੀਹੈ ਕੇ ਸ੍ਰਿ॥੨॥੧੧੬

ਗਿਆਨ ਕੇਨੇਕ ਗਤ ਕੀਆ ਵਿਖਯ

ਇਕ ਦਿਨਿ ਲਾਪ ਸਤਗੁਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕੁ ਨੇਕੁ ਉਰ ਲਾਇ ਕੈ

ਕਰ ਦੇ ਨਮਸਕਾਰ ਲੇ ਜੋ ਤੇ ਬੇਸੁ ਲਤ ਜਕੇ ਗਤਿ ਸ੍ਰੇਤ ਦੇਰੇ ਗਤ

ਦਿਖਿ ਲੋਕ ਬੇ ਇਕ ਦਿਨਿ ਗਸ ਦਿਖਿਕ ਗੇ ਕੀਟੰ ਗਗਤਿ ਗਈ ਨਿ

ਨੁਕਤਿਆ ਲਾਪ ਕਗਤ ਬ੍ਰਿਧ ਰੀਐ ਦੇਗੁ ਉਧੁ ਕਸੁ ਕੀਜੀਐ

ਨਕੀਤੰ ਸਾਗਤੁ ਕੇ ਸੀਲ ਤੁ ਟਿਲ ਪ੍ਰੇਗ॥ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਕ੍ਰਿਗਿਜੈ

ਇਪਰੇ ਗੰ ਅਤੇ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਨੇ ਕੇ ਕਤਨੇ ਜੁਲਾਪ ਕਗਤ ਦੇਸੇ

ਤ॥ ਅਸਗਨਿਆ ਉਠੰ ਉਤੈ ਦੇ ਇਪਸੁ ਅਤੇ ਨਾਤੁ ਕੀਰਤੇ ਜੁ ਦੈ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਤ ਕਰਿ ਨਰਿ ਸੋਗੁ ਸੋਗੁ ਕਰਿ ਉਠਿਆ ਤਬ ਗੋਰਖੁ ਉਪਾਸਿ
ਸਿਆ ਕਿਆ ਤੈ ਕਨ ਨੋ ਦੇਤੇ ਰੋਗੁ ਪਾਏ ਦੇ ਖਿਰਾਰਿ ਸੋਰ ਸਭੁ
ਮਲਿਆਣ ਸੋ ਬੁਰੁ ਤਰਿ ਲੀਆ ਸਭੁ ਸੋਆ ਪਤੁਆ ਪੇ
ਸੋਗੁ ਕਰਿ [illegible] ਕਿਆ ਦੇ ॥ ਤਬ ਗੋਰਖੁ ਪੇਰੀ ਪਾਸਿਆ
ਪੁਕਾਰਿ
ਜੁਤੁ ਸਭ ਪੁਰਖੁ ਸਪੂਤੇ ਤਬ ਨਾਨਕ [illegible] ਸਿਆ ਲਾਗਾ ਨਤੇ
ਸਜਤੁ ਤੁ ਜੁਜੀਤੁ ਤੈ ਸੋਗ ਸਭਤੁ ਅਗੁਤੁ ਤੈ ਸੋਗ ਧਿਤ ਸੈਤੁ ਹਿ
ਸਤੁ ਨੰਮੁਨ ਤੀਰਗ ਤੰ ਤਬ ਸਤੁ ਕਰਿਆ ਤੁ ਬੇਟ ਧਾ ਕਿਸੈ
ਤੀਨ ਲਿਗਤੁ ਇਰ ਇਕਿ ਸਤੁ ਸਲਾਗਿ ਸੁਲੇ ਕਰਿ ਨਦੀ ਨਤੁ
ਮਲਿਆ ਨ ਨੇ ਨੰ ਉਸ ਖਿਲੇ ਕਰਿ ਉਤੁ ਅਗੋਸਿਤੰ ਪੁਤਨ
ਤੰਬ ਅਗੁ ਤਿ ਸੁਰਿ ਸਿ ਸਤੁ ਇਸ ਨਤੁ ਕਰਿ ਕੇ ਧਿਆ ਤੁ ਕਰਿ
ਬੇਠਾ ਬ ਨ ਧਾਪਿਆ ਤੁ ਕਰਿ ਸੁਕ ਤਬ ਨਾਨਕ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤੁ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਅਬਾਸੀ ਟਿਕੈ ਤੁ ਕਿਆ ਕਰਤੇ ਤੁ ਨਾ ਨਾ ਤੇ ਉਠ ਨਗਰ
ਧਿਆਤੁ ਕਰ ਅੰਉ ਤਬ ਨਾਨਕ ਕਰਿਆ ਨੂਠੰ ਕਰੁ ਕਰਤੇ ਕੈ
ਸੋਗੇ ਕਲੇ ਤੈ ਨਤੇ ਜੋ ਕਿਧੁ ਸੈ ਕੀਰ ਦੇਖ ਨਤੇ ਤੁ ਕੀ ਬਾਲਗ ਪੰਨ

ਠਾਕੁਰ ਪਿਆਰੁ ਕਰੇ ਅੰਤਰ ਆਤਮੇ ਵਿਚੇ ਅਵਰ ਦੈ ਲਾਗ ਅੰਤਰਿ
ਆਤਮੇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਾ॥ ਦਾਦੂ ਅਗੁ ਮਨੁ ਨਹਿ ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਸਤੁ
ਕਹਿਆ ਦਾਦੂ ਅਨੁ ਮੈਤ੍ਰੀ ਧਨੁ ਤੁ ਨੀਵੁ ਆਪੀ ਤੈ ਮੈ ਮੋਹਿ ਗਤੁ
ਨਾ ਅਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ਵਿਖੇ ਰੀਗਤੁ ਕਰਾ ਆਪ ਦ ਵਾ ਤੈ ਲਾ ਤੈ ਅਗੁ ਜਿਤਨੇ
ਨਗਤ ਲਏ ਤੈ ਗਵੇਖੇ ਲੁ ਨਹਿ ਗਨੁ ਸਮੀਤੇ ਲਾ ਇਕ ਗਿਮ ਕਿਆਪ
ਲੇਖੇ ਪਾ ਉ ਤਿਨਿ ਖਿਆ ਜਾ ਤੇ ਨੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪਿ ਸਾ ਵਿਪਨੁ
ਆਇਕੀ ਗਤੁ ਕਰਾਤੇ ਤੈ ਨੁ ਕੇ ਪਾਇ॥ ਅਗੁ ਜਿਤ ਵਿਨਿ ਸਨੁ ਮੋਹਿ
ਗਇਆ ਖਤਿਤ ਵਿਨਿ ਕਰੇ ਕੰਉ ਕਹਿਆ ਖਨੁ ਦਾਦੂ ਕਮਲੀ
ਲੇਕਰਿ ਅੰਤਰਿ ਧੋਇ ਗੁ ਤਖ ਠਾਕੁਰ ਜੀਆ ਪਿਆਰਿ ਗੋਰੇ ਤਖ
ਦਨੇ ਨੁ ਪੁਛਿਆ ਨੁ ਸਨੁ ਕਣੈ ਤਖ ਦਰੇ ਕਹਿਆ ਨੁ ਜੀ ਮੋਹਿਆ
ਪਤਣੈ ਅਗੁ ਦਾਦੂ ਜਾ ਨਤ ਕੀਤੁ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਤੈ ਤਖ ਠਾਕੁਰ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਦਾਦੂ ਉਠਾ ਉਸਨੁ ਕਨੁ ਕਤੈ ਜੀ ਕਿਉ ਕਰਿਉ ਠਾਕੁਰ॥
ਮੋਹਿ ਉਠ ਲੇਕੰਉ ਵੇਖੁ ਤੈ ਤਖ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਿਗ ਪਾਲੁ ਤੈ ਇਕਗਿ
ਦਨੇ ਕੇ ਗਲ ਮੁਤਿ ਸੇਤ ਨ ਪਾਇਕ ਗਿਮ ਸਤ ਕਿਤਿ ਲਿਕ ਸਲਤ ਕ

ਬੋਲਿਤੁਨ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ਅਨੁਸਾਸਾਸਾਹਿਬਾਦਪ੍ਰਾਸੰਪੁ
ਇਹਾਇਆਬਾਹੁਤੁਸੰਸਾਰੁਤੁਸਾਤੇਲਿਗਾਕਹਾਣਾਦਾਜੀਗਸਾਈ
ਗਾਲਿਮਾਲਾਸਤਾਪਾਈਆਫਹਨੁਤੁਲਸੀਲੁਫੁਠਇਕਆਨੂ
ਆਕੀਆਗਿਰਦਾਂਕੀਲਿਤੁਕਗਤੁਰਹਿਕੇਲਗੇਨਾਵਦਾਜਾਵਦਾ
ਸਭਸਕਿਸੇਕਉਗਗਬੀਰਹਿਕੇਮਿਲੇਜੈਸਕੇਈਆਇਸਿ
ਲੈਤੈਸੇਡੀਡੋਇਮਿਲੇਸਭਸਕਿਸੇਕੀਉਸਤਾਤਿਕਗੇਨੈਆਕਿਸੀ
ਕੀਕਗੇਸਡੀਐਤਗਆਤੇਸਪ੍ਰਗਾਸੁਤੇਇਆਤਬਾਬਿਲਾਵਲਾਸਾ
ਸਹਿਬਲੀਬੋਲਿਤੁਨਾਗਿਸ੍ਰਸੈਤਹਿਕਾਵਦਾਜੈਗਾ॥ਸੰਤਨ
ਲਾਇਆਜਸੁਤੁਸਗ॥ਜਸੁਕੇਗੈਤਾਂਪਗਤਿਪਗਸੈਸਗ
ਕਲਿਕੁਆਵੈਜਾਇ॥ਰਬਾਬਤੁਤੀ॥੬
ਤਬਲੇਕੁਸੰਸਾਰੁਬਕਗੀਰੇਵਾਗਕਨੁਆਲਿਆਕਦਕੀਉ
ਇਆਲਿਆ॥੪ਤਿਲੇਜਾਇਸਕਾਤੁਲਸੀਆਵੈਆਇਸਿੰ
ਕੈਤਿਕਰੇਸਗੁਲੇਕੁਕੀਂਗੇਤਿਕਰੇਤਬਾਤੁਲਸੀਜਾਇ
ਠਂਗੋਤਿਕਰੇਤਬਾਨਹਿ।ਫਿਡਾਗਿਕੈਕਬੇਸਗੇਸੁਬਿਲਾਵੈਸੀ

ਨਥਪੜ੍ਹੀ ——— ॥ ਤਬਮਰਦਾਨੇਮਨਪਾਸਿ
ਲੋਟਾਜਿਸੁਗਲੀਆਧੋਤੁਜੀਦਾਨੇਮਾਹਿਡਿਕਪਾਸਪੀਅਤੇਗ
ਤਾਸਤੀਤੇਗੰਗੀਲਸੀਫਿਰਿਤਾਂਨੈ॥ਤਬਮਰਦਾਨੇਮਨਪਕੜਾਈ
ਖੜਿਆਰੁਗੰਦਾਹਵਿਤਤੇਗੈਨਾਲਿਰਹੁਣਦੈਸੇਤਸਾਗੀਆਂ
ਤਾਂਨੈ॥ਤਬਮਰਦਾਨੇਮਕੜਿਆਸੁਮਾਤੇਦਾਕਿਆਮਾਹਿਆਤੈ
ਸੇਤਤੇਗੀਆਤਾਂਜੀਤੁਰੁਰਧੀਲਤਾਂਨੈਤਬਦਾਨੇਕੜਿਆਰੁਜੀ
ਸੇਤਸੇਗੀਆਤਾਂਨੈ॥ਤਬਸੇਖਿਕੜਿਆਰੁਕਿਉਕਾਗਿਜਾਲੀ
ਸੈ॥ਤਬਦਾਨੇਕੜਿਆਰੁਮਾਤੇਲਾਡਿਅੰਸੁਲਕਰੇਡਿਧੀਰੁ
ਤਬਅੰਸੁਲਮਾਤੇਤੁਲਮੀਲਾਡਿਆਤਾਂਪਾਗਰੁਪਰੀਆ
ਦਾਨੇਕੇਮੁਖਿਜਾਵਿਪਈਆ॥ਤਬਸੇਸੁਧਿਮਸੁਗਡਿਆ॥ਤਬ
ਸੇਖਿਕੜਿਆਰੁਜੀਅਮੀਤੇਗੇਤਾਂਕਿਸੇਸੁਗਲੀਆਈਡੈਤੇਸਿ
ਵਖਮਾਗੀਡੈ॥ਤਬਸੇਖਿਕੜਿਆਰੁਜੀਸੇਗਦਾਕੁਤਦਾਲੁਤੇਗਿਆ
ਰੁਤਾਤੁਦੁਧੁਦੀਆਨੇਤਬਦਾਨੇਪਕੁਲੋਤੁਧਾਂਰੁਦਾਰੁਦਾ
ਤੇਗੀਰੁਦਾਗਤਿਜਾਲੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

282

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਦੇਸਕੇਨ੍ਹਪ੍ਰੋ॥੧ ਦੇਸ਼੍ਹਯ॥੧ ਪਰਦੇਸ਼੍ਹ॥੧ ਵਨਸਪਤਿ

੧ ਕ੍ਰਿਸ਼੍ਹ॥੧ ਕ੍ਰਸਤੇਸ॥੧ ਤੜਤ੍ਰ॥੧ ਵਿਸ਼੍ਹ॥੧ (ਲਵਵੇ)॥੨

ਕਮੀ॥੧ ਸਾਗੀਨਕ॥੧ ਸੰਸਾਗ॥੧ ਸਾਗਸਾਗਮ੍ਹ॥

ਸਾਗਨਿਕ॥ ਵਨਸਤੀਵੇਨ ੪

ਵਾਨਸਤੇ॥ਮਠਾਨਕ੍ਰਗਵਾਨਸਤੀ॥੧ ਵਨ ਖੰਡ

੧ ਵਨਸਪਤੀ॥੧ ਤ੍ਰਨਖੰਡ੍ਰ॥੧ ਸਾਗਨਕ੍ਰਿਆ॥੧ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ

ਸਾਠ੧ ਤ੍ਰਨਾਨ੍ਹੋ॥੧ ਛੇਵਲ੍ਹੋ॥੧ ਤੰਗਲ॥੧ ਨੇਸ

੧ ਬੰਨ੍ਹ॥੧ ਤ੍ਰਨਨੀ॥੧ ਵਸਯਸਾਕੇਨ ੪

੧ ਵਸਰੋ॥੧ ਵਸਰਿ॥੧ ਵਣ॥ਕੇਸ੍ਹਗੇਵ ਪੀ

੧ ਕਸਕੀਸਵਸਰੀ॥੧ ਖਿਰਵੇਸਰੀ॥੧ ਖ੍ਰਤੇ

ਵਸਰੀ॥੧ ਮੁਸਵਸਰੀ॥੧ ਨਾਗ੍ਰਤਨੀ॥੧

ਭਕਸਤ੍ਰ॥੧ ਘੁਕੇਸੁਸਾਪ੍ਰੋ॥

ਰਗੀਸਾਵਕੇਨ ੬

੧ ਰਗੀਸਾਪ੍ਰ ੧ਨਰੀਤ੍ਰੋਸਘ੍ਰਾ॥੧ਤ੍ਰੈਟ॥੧ ਤ੍ਰੈਟੋ

੧ ਵਤ੍ਰੂ॥੧ ਨਲ॥ ਲੰਠਨ॥ਤਲ੍ਰੂ॥੧ ਵੇਣ

੧ ਵ੍ਰ॥੧ ਸਸ੍ਰੁਗ੍ਰਾਸੰਪ੍ਰ॥੧ ਸਤ੍ਰੋਤ੍ਰ॥

ਪਾਰੀਕੇਨ ੪

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਨਾਂਵ ॥ ੧ ਪ੍ਰੇਮ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥ [illegible]

੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]

੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥

ਕ੍ਰੋਧ ਕੇ ਨਾਂਵ ॥

੧ ਕ੍ਰੋਧ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]

੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]

੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥ ਪਾਂਣੀ ਕੇ ਨਾਂਵ

੧ ਪਾਂਣੀ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]

[illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥ [illegible] ਕੇ ਨਾਂਵ ॥

੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]

੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥

੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥ [illegible] ਕੇ ਨਾਂਵ

੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧

੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥ [illegible] ਕੇ ਨਾਂਵ ॥

੧ ਅਸਥਾਨ ॥੧ ਨਿਆਸ ॥੧ ਮਲੋ ॥੧ ਤ੍ਰਬੀ ॥੧ ਪ੍ਰਭੋ ॥੧ ਨਾਰਗਾ ॥
੧ ਬਹੁਤ ॥੧ ਨ੍ਰਿਕਾਮ ਚਿਤ੍ਰ ॥੧ ਅਤ੍ਰ ॥ ═══ ॥ ਗਾਲੋਕੋ ਨਾਂ
੧ ਗਾਲਾ ॥ ਕਿਪਲਾ ॥

ਤਰਦੇ ਨਾਂਵ ॥

੧ ਤਰਦ ॥੧ ਨ੍ਰਿਕ੍ਰਤ ॥੧ ਸੁੰਗ ॥੧ ਅਗਸ੍ਤ ॥੧ ਪ੍ਰਗਨ ॥੧ ਅਮਨ
੧ ਕੀਤ ॥੧ ਬਕ੍ਰ ॥੧ ਨਲਿਅਨ ॥੧ ਅਨ੍ਰ

ਸੰਖ ਕੇ ਨਾਂਵ

੧ ਸੰਖ ॥੧ ਬੀਣੂ ॥੧ ਸਾਰਦੂਲ ॥੧ ਸਾਗਰਤਨਾ ॥੧ ਸੇਤੂ ॥੧ ਮੰਦ
੧ ਕੰਬ ॥੧ ਪੰਚਜਨਯ ॥੧ ਕੰਬੂਗ੍ਰੀਵ ॥੧ ਜਲਜਾ ॥੧ ਸਮੁਦ੍ਰਜਾ ॥

═══ ॥ ਬਬੀਹੇ ਨਾਂਵ

੧ ਬਬੀਹਾ ॥੧ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ॥੧ ਸਾਰਗਾ ॥੧ ਪ੍ਰਿਯਮ ॥

ਸਿਕਲ ਕੇ ਨਾਂਵ॥

੧ ਸਿਕਲਾ ੧ ਸਿਖਲਾ॥ ੧ ਪਕੀ॥ ੧ ਖਿਅਤਲ ੧ ਕਸੋ

ਫੁਲਨ ਕੇ ਨਾਂਵ॥

੧ ਪੁਸਪਾ ੧ ਕੁਸਮਾ ੧ ਫੁਲਾ ੧ ਬਾਗਿ॥ ੧ ਮਾਲਸੀ

ਬਿਅ ਕੇ ਨਾਂਵ॥

੧ ਤੁਖ॥ ੧ ਬਾਜਾ ੧ ਤਾਦੂਰ॥ ੧ ਪਾਤੁਤਾ॥

ਪੰਛੀਆਂ ਕੇ ਨਾਂਵ ੧ ਪੰਛੀ॥ ੧ ਪੰਖ॥ ੧ ਪੰਖੇਰੂ॥ ੧ ਪਾਤਰ

੧ ਨਭਚਰ॥ ੧ ਬਿਹੰਗਮ॥ ੧ ਦ੍ਵਿਜ॥ ੧ ਖਗ॥

ਏਤੀ ਕੇ ਨਾਉ ੨੫੮

੧ ਏਤੀਆ ੧ ਪੰਡਤ ੧ [illegible] ੧ ਸਗੋਤ੍ਰਾ ੧ ਸਲ [illegible] ੧ ਸਮਸਲਾ

੧ ਨਿਲੀਆ ੧ ਪਾਤਸਾ ੧ ਪ੍ਰਤਲੀ ੧ ਕ੍ਰਤਾ ੧ ਦਸ੍ਰਲੀ ੧ ਤ੍ਰਨਾ

੧ ਏਤ੍ਰੀਆ ==== ਪਰਕੇ ਨਾਂਵ ੧ ਪਤ੍ਰਾ ੫ ਸਾਂਈ ਸਾ

੧ ਦੁਸ਼੍ਰਾ ੧ ਸਾਂਗ੍ਰਾ ੧ ਖਨਸਾ ੧ ਉਪਾ ੧ ਨੀਦਰਿ ੧

ਸਤ੍ਰਾ ੧ ਦਸਤ੍ਰਾ ੧ ਸੰਖੁਪਤ੍ਰਾ ੧ ਸੇਰ ੧ ਗਨੀਸੜ੍ਹਾ ੧ ਦੁਨੀਆ

੧ ਲਖਮੀਆ ==== ਸੁਖੀਏ ਕੇ ਨਾਉ

੧ ਸੁਖਿਆ ੧ ਕੇਸਨਾ ੧ ਕੇਦਨਾ ੧ ਡਿਸਾ ੧ ਤਿਲਾ ੧ ਕਲਕ

੧ ਖਮੀਨਾ ੧ ਨਾਬੂਕਾਂ ੧ ਗੀਲਾ ====

ਨ੍ਰਪ ਕੇ ਨਾਉਂ

੧ ਨ੍ਰਪ ੧ ਖੁਨ੍ਰ ੧ ਨ੍ਰਸਾ ੧ ਪਾਦਲਾ ੫ ਸਾਤ੍ਰ

ਘੰਤ੍ਰ ਕੇ ਨਾਂਵ

੧ ਘੰਤ੍ਰਾ ੧ ਸਾਰੰਗਾ ੧ ਸਾਰੰਗੀਆ ੧ ਗਾਲਬੂਸਾ ੧ ਸੁਖ

੧ ਘੇਨੀ ੧ ਖਿਲਾ ੧ ਫਨਨੀ ੧ ਕੈਰੀਆਤਿ

੧ (ਭ੍ਰਨੂੰ)

ਮੰਡੇਕੇਨਾਂਉ ॥ ੧ ਮੰਡਣ ॥ ੧ ਮੰਡਣੀਕ ਪਲਾਣਾ ॥ ੧ ਪਲਾਣੀਕ

ਰਣੁ ॥ ੧ ਖਟਾ ॥ ੧ ਛਪਣ ॥ ੧ ਪਸਰੇਗਾ ॥ ੧ ਕਪਸਟ

੧ ਖਟੇਲਾ ॥ ੧ ਸਰੰਪੰਧੀ ॥ ਬਿਹੜੇਕੇਨਾਂਵ

੧ ਬਿਹੜ ॥ ੧ ਕੇਹਾ ॥ ੧ ਤੁਹੁ ॥ ੧ ਸਤੇ ॥ ੧ ਕ੍ਰਿਮਖ ॥ ੧ ਕੇਸ ॥

੧ ਸਤਗ ॥ ੧ ਤ੍ਰੀਕਣ ॥ ੧ ਮਸਾਕ ॥ ੧ ਤਿਲ ਪੇਹੂ ॥ ੧ ਕਿਨਸ ਪੇਹੂ

੧ ਰਹੁਪੇਹੂ ॥ ੧ ਕਾਹੁਪੇਹੂ ॥ ਬਹੁਤੇਕੇਨਾਂਵ

੧ ਬਹੁਤ ॥ ੧ ਸੁਸ ॥ ੧ ਅਨੰਤ ॥ ੧ ਘਣਾ ॥ ੧ ਅਗਣਾ ॥ ੧

ਅਗਲਾ ॥ ੧ ਅਮੋਲਾ ॥ ੧ ਸਟੀਲਖ ॥ ੧ ਸਖੀਪੁਰ ॥

ਖ ॥ ਸਖੀਕ੍ਰਿਤ ॥ ੧ ਸਖੀਅਗਖ ॥ ੧ ਸਖੀਪਗਖ ॥ ੧ ਸਖੀਅਸੰਖ

ਤ ॥ ੧ ਛੇਅੰਤ ॥ ੧ ਸਖੀ ਛੇਸੁਮਾਰ ॥ ੧ ਛੇਅਤ ॥

ਸੂਖਮੇਕੇਨਾਂਵ

੧ ਸੂਖਮ ॥ ੧ ਛੇਅਮਲ ॥ ੧ ਅੰਪ ॥ ੧ ਬੇਟਿਕੋ ॥ ੧ ਲਸਿਤ

੧ ਖੁਆਰ ॥ ੧ ਕੋਲ ॥ ੧ ਨ੍ਹੁਣ ॥ ੧ ਸੂਖਣ ॥ ੧ ਕਪੁ ॥ ੧ ਪਰੁ

੧ ਪਸੂਅਤ ॥ ੧ ਅਮਤ ॥ ੧ ਅਲੇਪ ॥ ੧ ਸਤਸੁਕ ॥ ੧ ਸੂਖ੍ਰਮ

295

੧ ਕ੍ਰਿਤ੍ਰਾ॥੧ ਨੇਗਾਣਾ॥੧ ਗਣਾਂਤ੍ਰਾ॥ [illegible]

=॥ ਨਮਿਤ੍ਰ ਆਨੇ ਕੇ ਨਾਉਂ

੧ ਨਮਿਲਾ॥੧ ਏਕਵਾ॥੧ ਮਰੂਤ੍ਰਾ॥੧ [illegible]॥੧ [illegible]॥

੧ ਅੰਤ੍ਰਲਾ॥੧ ਘਾਲਿਆ॥

ਏਕਤ੍ਰ ਨਾਮੇ ਨਾਂਉ॥

੧ ਏਕਤ੍ਰ ਅਮ੍ਰਿਤ॥੧ ਸੁਭਿਸਾ॥੧ ਏਤੋ ਮਰਨੇ ਦੀਆ॥੧ ਉਤ੍ਰਾ॥

੧ ਨਿਅਗ੍ਰਤਾ॥੧ ਟਨਾ॥੧ ਤਾਲੋ॥੧ ਸਾਗਮੀ॥੧ ਗੰਧਵਾ

=॥ ਘਨ੍ਰਲੀ ਕੇ ਨਾਂਉ

੧ ਘਨ੍ਰਲਾ॥੧ ਘਨ੍ਰਾ॥੧ ਦਿਨ੍ਰਾ॥੧ ਟਾਂਕੀ॥੧ [illegible]

੧ ਤ੍ਰਿਤ॥੧ ਸਮਨੀ॥੧ ਨਨ੍ਰਨੀ॥੧ ਲਸਨੀ॥

=॥ ਪਾਲੇ ਕੇ ਨਾਂਉ॥੧ ਪਾਲਾ॥੧ [illegible]॥੧ [illegible]

੧ ਠੰਢਾ॥੧ ਸੀਤਲਾਈ॥੧ ਸੀਤ॥੧ ਠੰਢਕ॥੧ [illegible]॥੧

ਸੀਤਲਾ॥੧ ਸੀਆਲਾ॥ =॥ [illegible] ਕੇ ਨਾਂਉ

੧ [illegible]॥੧ ਤਪਤਿ॥੧ [illegible]॥੧ ਤੁਤਾ॥੧ [illegible]॥੧ [illegible]॥੧ ੩ ਤਿ

੧ [illegible]॥੧ [illegible]॥੧ [illegible]॥ =॥ [illegible] ਕੇ ਨਾਂਉ

[illegible]

[illegible] ॥੧ [illegible] ॥ ੩੫

[illegible] ॥੧ [illegible] ॥

ਖੇਲ [illegible] ਕੇ ਨਾਮ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]

ਸ੍ਰਵਣ ਕੇ ਨਾਮ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]
੧ [illegible] ॥ [illegible] ॥

ਨੇਤ੍ਰ ਕੇ ਨਾਮ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥
੧ [illegible] ॥ [illegible] ਕੇ ਨਾਮ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]
੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ਕੇ ਨਾਮ
[illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]
[illegible] ਕੇ ਨਾਮ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]
੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥

[illegible] ਕੇ ਨਾਮ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]

ਤੋਤੇ ਕੇ ਨਾਮ ॥੧ ਤੋਤਾ ॥੧ ਸੁਗਾ ॥੧ ਕੀਰ ॥੧ ਸੂਆ ॥

ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਨਾਉ ॥੧ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ॥੧ ਸਾਗਰ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]
॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥ ═══ [illegible]
॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥
॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ ਗਲੀ
═══ ॥ [illegible] ਕੇ ਨਾਉ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥
॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥ ═══ [illegible]
॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥ ═══
[illegible] ਕੇ ਨਾਉ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥ [illegible]
॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥
═══ [illegible] ਕੇ ਨਾਉ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧
[illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ═══ ॥ [illegible]
[illegible] ਕੇ ਨਾਉ ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧
[illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]
॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧
[illegible] ॥੧ [illegible] ॥ ═══ [illegible] ਕੇ ਨਾਉ
॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥੧ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥

[illegible] ॥

੧ [illegible] ॥੧॥ [illegible] ॥ [illegible]

੧ [illegible] ॥

[illegible] ॥

੧ [illegible] ॥ [illegible] ॥

੧ [illegible] ॥੧ [illegible] ॥

[illegible]

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਸੋਈ ਏ ਵਾਰਿ ਨੇ ਸਾਹਾ ਏਸੁ ਤੇ ਸਰਨੁ ਪਰਿ ਨਾ ਹਿ ਏ ਸਮਾਨ ਲਾਗਾ
ਕਾ ਨੇ ਪਿਤੁ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੁ ਸਾ ਇਨ ਬਾ ਲਾਗਾ ਸਾ ਨੇ ਜਿਥਿਨ
ਗੁਰੂ ਤੇਗੁ ਕਹਿਆ ਡੇਰਾ ਦੇ ਨੇ ਜਾ ਗਨ ਰੇਰਾ ਦੇ ਆਏ ਕਹਾ ਜਨ
ਰੇਤਾ ਦੇਆ ਨੇ ਕਤ ਪਾਇਆ ਨ ਸੋਗੁ ਦੇ ਜਲ ਤ ਪੁਆ ॥ ਜਿਤ
ਪੁਤ੍ਰ ਗਪਤ ਪੁਕਿ ਦਕੁ ਆਕ ਸੋਇ ਕਿ ਦਕੁ ਜ ਤੀਰਥ ਕਰੇ ਰੇਕਿ
ਨੇਸ ਬਾਗ ਤ ਕ ਸੋ ਸਾਂ ਧਿਆ ਗਾ ਏ ਤੀਤ ਗਪਨ ਰੇ ॥
ਆਨੇ ਕਪੁਰ ਜਾ ਕਰੇ ਆਨੇ ਕਸੇ ਦ ਕਰੇ ਆਨੇ ਕ ਜਪਸਿਆ ਗਨ
ਕਰੇ ਆਨੇ ਕਜਿਗ ਪ੍ਰਿਆ ਨਸ ਰੇਗਤ ਦੇਸਾ ਦ ਧੰਤੁ ਪਗ ਨੇਸ
ਗਾ ਸਿਖ ਤਾ ਕਰੇ ਪਤੁ ਬਿਨਾ ਗੁਰੂ ਸੁਕਤਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਨੇ
ਗਨੇ ਸੁ ਨਾ ਜਾ ਏ ਏ ਤੇ ਜਨੇ ਨ ਤਿ ਤਰੁ ਕੀ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਸੁਕ
ਤਨਾ ਤ ਬਹੁਤ ਏ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏ ਤ ਜੀ ਸ ਬਿਨ ਗਤੇ
ਗਨੇ ਕਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤ ਬਹੁਤ ਤੀ ਉਤਗ ਨ ਮਲਿਆ
ਜਇ ਮਲਿਆ ਤਬ ਪੀਕੇ ਤੀ ਲਾਗਿ ਜੋ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਮਲਿਆ
ਬੇਗ ਕੈ ਜੀ ਜਾ ਏ ਤੁ ਸੋ ਦੇ ਤਬ ਏ ਸ ਕ ਤ ਸਿਆ ਗੁਰ ਜਾ ਗ ਤੇਗੁ
ਕਿ ਕੁ ਕਹਿ ਸਾ ਗੁਰੂ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜਾ ਕਬਹੂ ਸੋ ਦੇ ਜਾਤੇ ਗਤਿ ਹੀ
ਜਾ ਗੇ ਤਬ ਸਾ ਏ ਪ ਤ ਗ ਜੋ ਕੈ ਜੀ ਬਸੀ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੀ ਸੋ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਤਿਸੁ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ [illegible] ਹੋਇ
[illegible] ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕਉ
[illegible] ਨਮਸਕਾਰ
ਹੈ ਤਿਸੁ ਕਉ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥੧॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਤਿਸੁ ਕਉ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਸਦਿਕ੍ਰਨੇਰੇਤੇ ਸਣਿ ਰਾਦੇਵੈ ॥ ਗਨਿ ਸਉਦ ਮਹੀ

ਓਅੰਗ੍ਰ ਪਉੜੀ ਕੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕਉ ਨਾਮਸਮਾਤੇ

ਸਰਬਸ ਪੂਰਿਆ ਕਉ ਨਾਮਸਮਾਤੇ ॥ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ

ਗੁਰੁ ਪੰਤੁ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ ਕਾ ਪ੍ਰਗਟ

ਹੋਏ ਹਰਿ ਤਾਰ ॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੧॥ ॥੩॥=॥੩॥=॥੩॥=

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

[illegible]

[illegible]

੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਬਾਣੀ

[illegible]

ਤੁਸਾਣੀ ਕੀਤ ਮੁਹ ਮੰਗਿਆਣੇ ਹੋਆ ਜਾਂ ਪਾਛੈ ਸੁ ਗਿਆਨੇ ਗ ਉਆ

ਸੰਤੋਖ ਸੁਣਿਆ ਤੁਮ ਮਾਂਗਿਆ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭ ਮਾਂਗਿਆ ਹੋਛਿਲਾ ਥੀਆ

ਘਰਿ ਤੁ ਸੁਣ ਪਰਮਾਗੁ ਸੁਆਤ ਗੁਰੁ ਜਿਤੈ ਮਿ ਸਤਨਾਇ ਸੁਤ ਤੈ ਨ ਚਿਸ

ਕੁਛਿ ਸੁਤ ਆ ਪੀਰ ਕਿ ਸਾਰਾਂ ਤੈ ਮਿ ਪਾ ਸੋ ਸੁਕਾ ਗਏ ਗ

ਮੋਹਿ ਤੁ ਕਤੇ ਕਉਹਿ ਗਉਂ ਸੁ ਪਿਛੈ ਸੁਤ ਮਿ ਤੁ ਕਿ ਸਿ ਤੁਟ ਏ

ਕੀ ਚਿ ਨ ਗ ਤੁਰੀ ਸਾ ਮਾ ਪਿਤ੍ਰ ਗ ਲ ਗਿਆ ਉ ਪੁਤ ਗਏ ਚੀਤ

ਮਾਂਗਿਆ ਹੋਆ ਸੁ ਪਾਛੈ ਸੁ ਗਿਆ ਨੇ ਗ ਪੀਰ ਖਾਂ ਪਾਜਿਤੈ

ਅਪਿ ਸਤਿ ਬਾਣਿ ਕੀ ਮਤ ਤੈ ਜਿਵਿ ਪ੍ਰਿ ਸਾ ਅਤਿ ਬਚਨ ਕਾਅ

ਫਿਤ ਬਚਨ ਪਾ ਕੀ ਤਿਆ ਪੀਰ ਦਗ ਤੁ ਤੈ ਮਿ ਬਾ ਸੁਗ

ਪੀਛੈ ਕੈ ਪਿਤ੍ਰ ਗ ਕੀ ਸਾ ਗ ਪੀਰ ਕਤ ਮੋ ਸਿਆ ਤੁ ਜਾਤਰਿ

ਗਿਆ ਸੁ ਨ ਸਾਂ ਤਬ ਬਿਕਾ ਸਕਾਂ ਤੁ ਜਾਗ ਜ ਵਿ ਗੁਰ ਕੈ

ਪਸਾਇ ਗਿਆ ਨ ਕੈ ਪਾਰਿ ਸਾ ਇਆ ਤੁ ਬਚ ਬਾਂ ਪਾ ਜਿਤੈ

ਕਾ ਮ ਸੋ ਸਿ ਅਟਿ ਗਏ ਆਪਿ ਉਬ ਪਾਛੈ ਕੈ ਗਿਆ ਨੇ

ਗ ਪੀਰ ਸਾ ਸੋ ਸੁਣਿਆ ਤੁਮ ਮਾਂਗਿਆ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਮਾਂਗਿਆ ਹੋਛਿ

ਲਾ ਪੀਰ ਤਿ ਸੁਣ ਪਰਮਾ ਗੁਆ ਸ ਸਾਂ ਜਿਤੈ ਮਿ ਪ੍ਰਿ ਸਾ ਅਤਿ ਸੁਣ

ਤਿਤੈ ਸੁਣਿਆ ਤੁ ਜਿਤੈ ਮਿ ਪ੍ਰਿ ਸਤਿ ਨ ਬਤੈ ਜਵਿ ਗੁਰ ਕੈ

ਪਸਾਇ ਸੁ ਗਤਿ ਜਾਂ ਗ ਤਬ ਨ ਬਿਤਿ ਸੁ ਆ ਤੁ ਸਾਂ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਮਨੀ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ... [illegible]

... [illegible] ... ਪ੍ਰਕਾਸ ... [illegible]

[illegible] ... ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ... ਭਾਈ ... [illegible]

॥੩॥੧੫॥੧੫॥੧੫॥੧੫॥੧੫॥੧੫॥੧੫॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦਸ ਅਵਤਾਰਾਂ ਕਾ ਬੇਉਰਾ

ਮਛ ਕਛ ਬਰਾਹ ਤ੍ਰੈ ... ਨਰਸਿੰਘ ਬਾਵਨ ੫ ਪਰਸਰਾਮ ੧ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ੧ ਸ੍ਰੀ

ਕ੍ਰਿਸਨ ... ਕਲਿਜੁਗ ... [illegible] ... ਅਵਤਾਰ

... ੧ ਮਛ ੧ ਕਛ ੧ ਬਰਾਹ ੧ ਨਰਸਿੰਘ ੧ ਬਾਵਨ ... [illegible]

ਅਵਤਾਰ ... ਤ੍ਰੇਤੇ ... ਹੋਏ ੧ ਪਰਸਰਾਮ ੧ ਸ੍ਰੀ

ਰਾਮ ... ਦੁਆਪਰ ... ਹੋਏ ੧ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ੧ ... ੧

ਕਲਿਜੁਗ ... ਹੋਏ ... ਕਲਕੀ ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1 [illegible]

1 [illegible]

1 [illegible]

1 [illegible]

1 [illegible]

1 [illegible]

1 [illegible]

1 [illegible]

1 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

੧ [illegible]

੧ [illegible]
[illegible]

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਨਾ ਮਾਤ੍ਰੋ ਸੰਤਾ ਏਹੁ ਸੋਚ ਆਗਿਆਨੀ ਮਨੁ ਜਉ ਤਾ ਏਹੁ ਨਉ ਜਾ ਨ

ਏਤ੍ਰੁ ਸਾਧੂ ਨਉ ਗੁਰੂ ਆ ਲੇਆ ਚਾਰਿ ਤਬ ਜੇ ਮਾਂ ਪੰਤ

ਨ ਬਾਗਉ ਆ ਕਿਆ ਬਿਲੇਹਾ ਤਿ ਤਬ ਬਹੂ ਤੁਪ ਸਤਿਗੁਰਿ

ਆ ਨਉ ਤਬ ਤੂ ਏਹੁ ਬਾਗ ਪਸਰੂ ਲੋਤਿ ਏਹੁ ਗਨ ਲੋਤਿ

ਨਉ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿ ਏਗ ਤਬ ਏਹੁ ਬਾਗ ਪਗ ਮਸਾਲ ਜੋਮੇ

ਪੰਤ ਸਮਿਤੂ ਮਨ ਗਉ ਤਬ ਜਬ ਸਾਏ ਮਿਦ ਨ ਤੂ ਏ ਗੁਰੂ

ਆ ਏਸ ਤਉ ਆ ਤਗੀ ਗੁਰੂ ਆ ਸਾ ਏ ਤਬ ਸਿ ਗ ਏ ਉ

ਜੀ ਸਤ ਜਿ ਏਸ ਪਿਚ ਪ੍ਰਤ ਤੇ ਮਿਕ ਗਤਿ ਤੂ ਓਠ ਪਿ ਨਤ

ਪ ਜਤ ਤੀ ਸਉ ਜੋ ਕਿਉ ਆ ਗਿ ਆ ਪਾ ਤਬ ਗ ਗ ਏ ਚ ਜੀਸ

ਤਿਆ ਜਿ ਏ ਪਤ ਆ ਬੰਤ ਮਸੋਸ ਤੁ ਜੋ ਮਤਿ ਏਹੁ ਸੰਗ ਏ

ਜੀ ਮੁ ਜੋ ਏ ਨ ਗਤਿ ਖਿ ਨ ਤੀ ਤਿ ਪਿ ਗ ਏ ਪ੍ਰ ਤੂ ਆ ਬਤ੍ਰੁ ਪਸ

ਮਸਾਲ ਤੇ ਸਤੁ ਮਹਿ ਤੁ ਸਗ ਜੀ ਸਗਿ ਮਹਿਤਿ ਗਉ

ਆ ਪਸ ਗੀਸ ਤ੍ਰਿ ਤਬ ਸਪਿ ਚ ਸਿ ਖਿਰ ਤ ਨ ਤਉ ਜੀ

ਨਲਤਿ ਸਿਗਾ ਏਹੁ ਪਾ ਸ ਨ ਸ ਟੀ ਨ ਲੀ ਆ ਤਪ

ਸਤਿ ਨ ਗੀ ਮੰਗਿ ਪਰਿਆ ਗਉ ਆ ਗਸ ਏਚ ਸੀਆ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

[illegible]

ਤਤ ਸੋ ਏਕੋ ਜਾ ੧ ਸਤਿ ਨਾ ਕੁ ਨ ਪ੍ਰਿ ਗੁ ਮ ਹਿ ਜਾਨਿ [illegible]

ਹੋਂ ਨਿ ਪ੍ਰਿਤ੍ਰਾਮਾ ਤ੍ਰਤ ਸਿਤਨ ਤਤਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਿਤਾ ਰ ਸੋਦ ਰੈ

ਜਾਂ ਤੁ ਨ ਏ ਸਿਤ੍ਰ ਧਿ ਪ੍ਰਿਤਾ ਰ ਸਦ ਰ ਤ੍ਰਸਾ ਗ ਜਪ ਸਰਤ ਗੈ

ਮਨ ਹਰਿ ਦਰ ਨੀ ਘਾਤ ਮਨੋ ੧ ੨ ੨ ਸਾਤ ਰਤ ਸੋ ਤੁ ਗਾ ੫

[illegible] ਘਾਤ੍ਰਾ ਪ ਦੈ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰ ਨੀ ਸੰ ਪ੍ਰਿ ਗਾ ਸਤਿ ਘ

ਜ ਸਤਿ ਗਾਲ ਸ ਗਾ ਸਾਦਿਸ ਲੁਗ ਪ੍ਰ ਪਸਤਤ ਕੇ ॥੪॥

ਪ੍ਰਨੇ ਪ੍ਰ ਤੌ ਮਨ ਨੀਆ ਮਾ ਸਾ ਪ੍ਰਿਸਾ ਮਤਿ ਤੇ ਨੇ ਤ੍ਰਿ ਮਾ ॥

ਮ ਪ੍ਰਿਸਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿ ਮਨਸਾ ਦਿਤ੍ਰ ਤਿ ਪ੍ਰਿ ਮਤਿ ਗੁਰ ਤੋ ਦੈ

ਮਰੈ ਨ ਕਿ ਪ੍ਰਿ ੧ ੫ ॥ [illegible] ਪ੍ਰ ਘੰ ਕੈ ਏ ਨ ਤ੍ਰਾ ਮਿਲ ਪ

ਘਤੀ ਪ ਨੈ ਨੈ ਏ ਸ ਤ੍ਰਾ ਗਿ ਗ ਘਾ ਸਦਿ ਸਾ ਸਾਦ ਰ

੧ ਨੇ ਏ ॥ ਸਾ ਸਦ ਸਿਸਾ ਸ੍ਰਪ ਦੇ ਨੇ ਦ ਤਿ ਏ ੧ ੨ ॥

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

ਵਾਰ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲੇ

ਜਾਣਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤ੍ਰ ਸਾ ਦ ਤ੍ਰ ॥ ਜਿਤ੍ਰ ਨਿਸ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਪ ਸਤਿ

ਪ ਤ੍ਰ ਜਿ ਦਸ ਨ ਤਿ ਘਨ ਸੰ ਕੈ ਪ ਕਾ ਤ੍ਰਾ ਸਾ ਦਿ ਤ ਨੇ

ਗੁਰ ਏ ਨੇ ਤ੍ਰਾ ੧ ॥ ਸਿਸਿ ਦਰਿ ਸਸਿ ਸ੍ਰ ਤੁ ਮਿਲਾਏ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਖਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇ ॥੧॥=॥=

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਜਿਮੁ ਅਸਾ ਸਰ ॥ ਪ੍ਰਿਥਾ ਵਿਤ੍ਰਆਸ ਤੇ ਤ੍ਰਿਦਿਸਿ ਜੇਹਾ ਦਖੁ ॥

ਪਰੰਨ ਬਸਾ ਪ੍ਰੀਆਮ ਨਾਂਤੇ ਜਿਨਸ ॥ ਨੀ ਦੇ ॥ ਤਸ ਮਤ ਪੇਤੇ ਸੇ

ਨ੍ਰਿਤਾਂ ਨਦਰ ਨਸਾ ਸਤੇ ਸੁੰਦਰ ॥ ਦਤ੍ਰਦ ॥ ਨੰਨ੍ਰ ਗਥਾ ॥ ਤ ॥ ਦਤ੍ਰਦ

ਨ੍ਰੇਸਾ ਸਿ ਤੇ ਰੇਤ ॥ ਦਤ੍ਰ ਮ੍ਰਤ ਪ੍ਰਤ ਸੋਤ੍ਰ ॥ ਸਤ ਪਰਤੇ

ਮਾਂਗਨਿ ਦੀਆ ਮਦੇ ਭੀ ਆਖੀ ਨਿਗਾਹ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਲਿਖਤੁ ਭੁਲਿਆ ਚੂਕਿਆ ਹੋਇ ਸੋ ਸਤਗੁਰੂ ਬਖਸਿ ਲੈਣ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸ੍ਰੀ
ਪੋਥੀ ਪਾਣੀ ਤੁਰਿ ਜਲ ਤੇ ਰਖਣੀ ਤੇ ਮੂਰਖ ਹਥਿ ਨ ਦੇਣੀ
॥ਸ੍ਰੀ ਸੰਮਤ [illegible] ਪੋਥੀ ਲਿਖੀ [illegible]
ਸਤਗੁਰ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]

[illegible]

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

[illegible]

ਨਾਪਿ੍ਰਖਦੇ ਮਿਲਿ ਨਾਮੀ ਜੋ ਨਾ ਪੰਡੁਤੇ ਨਾਮ ਮੇਰੁ ਨਾ ਪੰਡੁਤੇ ਨਾਮ
ਜਿਸਕੇ ਤਿਨ ਸੋਇ ਸਪ ਠ ਨਾ ਗੁ ਕੋ ਤੇ ਤੇ ਮੁਨਾਮ ਬਚ ਪੁਗਖੁਤੇ ਕੇਰੀ ਰੋਤੇ
ਜਿਨਾਮ ਅਤੁ ਤਾ ਪਾਮੇ ਮਾਰ ਤੇ ਕੇਰੀ ਗਤੇ ਜਿਨਾਗੁ ਤੇ ਲਗਾਨ ਮਮਨਾ
ਕਾਗ੍ਰ ਸਾ ਤਿ ਰਿਜਨਾ ਮੇ ਕੇ ਉਲਗੁ [illegible] ਜਿਨੀ ਗਤਿ ਗਏ ਲਗੁ ਟੇ ਖਨਾ
ਖਨਾ ਗੈ ਤ ਬਚਨਾ ਮੇ ਕਤਾ ਕੇ ਤੁਰੀ ਰੀਤਾ ਤ ਤ ਅਬਚਲੇ ਮਿਲਿਜਾ ਤੋ ਤੇ
ਸਿਰੀ ਰੀਤ ਤ ਗਮੀ ਸੋ ਤ ਬਚਗੁ ਮਰੀ ਨਾਮ ਸੋ ਤੁਤਾ ਤੇ ਗੁਤਜੀ ਤੇ ਸਿਰਗ
ਗਮੇਰ ਸਾਗਰ ਸ੍ਰਿ ਦਿਸ ਮੇ ॥੧੨॥੦੦੦੦॥ ਚੰਲ੍ਯਮਮ ਪੰਡੁ ਬਚ ਨਾਰ

ਗੋਸਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਰੀ ਰੰਘੀ ਗਜੇ

ਸ੍ਰੀ ਰੰਘੀ ਗਜੇ ਬਚਨਾ ਮੇ ਤੁ ਅਜਿ ਸ੍ਰਿ ਤਪਸਿ [illegible] ਤ ਸੁ ਰਸੋਗ੍ਯ ਤੰ
ਧਮਨਾ ਖੇਰੇ ਤਪਸਿ ਰਸ ਨਾ ਤ ਅਸੁ ਰਸੋ ਨਾਗੁ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁ ਰੇ ਤ ਰੋਖੁਗਮ
ਡ ਰੇ ਤ ਕੋ ਤਿ ਸੂਲ ਉਪਗ ਤੇ ਉ ਜਾ ਸ੍ਰਿ ਰੰਘੀ ਗੁ ਤਪਸਿਅਰ ਗੈ ਰਸੋ ਤਪਸਿਅਨੁ
ਰੈ ਮੁ ਧਗੁ ਤੁ ਤੇ ਰਧਨ ਰਧਨ ਤਪਸਿਓ ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਤਪਸਿਓ ਤੇ [illegible]
ਤ ॥੧ ਤਪਸਿਓ ਤੇ ਜਲ ਤ ਪੁ ॥੧ ਤਪਸਿਅ ਤੁਇ ਯਤ ਪੁ ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਤਪਸਿਅ ਜਿ
ਨੇ ਸਾਸ ਸਮਸੁ ਖੁਰਸੋ ॥੧ ਤਪਸਿਅ ਖੜੇ ਮਲਿ ਗ੍ਯ ਤਿ ਬੈਠ ਤੇ ਤੀਜੀ
॥੧ ਤਪਸਿਓ ਤੇ ਨਮ ਦੇ ਨੁ ਤੇ ਥਰੂ ਤੇ ਦੇ ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਤਪਸਿਓ ਤੈ [illegible] ਨਤੀ ਗੈ ਨਧੋ
ਨਖਰੂ ਤੇ ਦੇ ਨਸਦੇ ॥੧ ਤਪਸਿਓ ਤੇ ਜਿਨ ਰਤੀ ਗੇ ਰਿਜਿ ਨਾ ਤਿ ਸ ਦੇ ਨਜੀ ॥੧
ਸ੍ਰਿ ਰਤਪਸਿਓ ਜਿਨਾ ਨੁ ਰਖ ਸ੍ਰਿ ਕੁਯ ਗੇ ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਤਪਸਿਓ ਜਿ ਰਿਕੁ ਗ
ਛਿ ਅਗੁ ਤੀ ਧਗ੍ਯ ਮਮ ਨਗਾ ਤੇ ਗੈ ਧਮ ਰਪ ਡਿ ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਤਪਸਿਓ ਤੇ ਨੁ
ਗੈ ਨੁ ਤੀ ਰਪ ਡਿ ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਤਪਸਿਓ ਨੁ ਤ ਰਿ ਅਸਿ ਤੀ ਗੈ ਨਗੀ ਰਧ੍ਯ ਨਾ
॥੧ ਸ੍ਰਿ ਤਪਸਿਓ ਨੁ ਮਸਿ ਤੀ ਗੈ ਧੰਲੇ ਨਾ ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਰਤਪਸਿਓ ਨੁ ਪਗ [illegible]
ਨੇ ਸ੍ਰਿ ਰਸਿ ਨਿਖ ਸ੍ਰਿ ਰਸਿ ਨਿ ਰਨ ਧਰੀ ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਰਤਪਸਿਓ ਤੇ ਨੁ ਤੁ ਨਧੋ
ਮਨ ਤੀ ਸੇ ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਰਤਪਸਿਓ ਤੇ ਜਿ ਨਤੀ ਤੇ ਸ੍ਰਿ ਗੈ ਤੇ ਸ੍ਰਿ ਮਰ ਰਿਜਿ ਰਤਿ ਅਧੇ

ਏ ਕੁਤਪਾਮਿਆ ਜੁ ਅਪਣਿ ਸ੍ਰਿਮਤੇ ਗੁਤਾਰੇ [illegible] ਗੁਰੁ ॥੦
॥ਸ੍ਰਿ ਕੁ[illegible]ਮਿਆਤੇ ਜੁ ਗਿਤ [illegible] ਕੁਗਿ ਘੁਤ੍ਰਿ ਤਿਆਗਿ ਕੁਗਿ ਉਤ ਸੁਤੇ ਸ੍ਰਿ
ਜੁ ਸ੍ਰਿ॥੧ ਉਪਮਿਆਤੇ ਜੁਮ ਸੁਮ ਘੁਲੇ ਨਥਸ੍ਰਿ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਕੁਤਪਮਿਆ ਜੁਰੁ
ਸ੍ਰਿਯਾ ਗਿ ਢਲ ਤਿਆਗਿ ਨਥ ਸ੍ਰਿ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਕੁਤਪਾਮਿਆ ਜਿਨ ਕਿਮੀ ਕੁ ਨਲ
ਤਿਨ ਦੇਤਿ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਕੁਤਪਮਿਆ ਜਿ ਤਗਿ ਕਿਮੀ ਕੁ ਉਰੇ ਤਿ ਪਲ [illegible] ਨਤੇ॥੧ ਸ੍ਰਿ
ਕੁਤਪਾਮਿਆ ਜੁ ਅ [illegible] ਸ੍ਰਿ ਜੇ [illegible] ਗਿ [illegible] ਸ੍ਰਿ॥੧ ਉਪਮਿਆ
ਜਿਸੰ ਗਿ ਧਿਨ ਕੁਗਿ ਖਰਿ ਸ੍ਰਿ॥੧ ਏ ਕੁਤਪਾਮਿਆ ਜਿ ਅਪ [illegible] ਗਿ
ਗੋ ਘਿ ਗ ਨ ਨਲ ਸ੍ਰਿ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਕੁਤਪਮਿਆਤੇ ਜੁਅ ਰੇਂ ਉਘ ਸਾਗਰ ਸੁਰੇ ਸ੍ਰਿ
॥੧ ਸ੍ਰਿ ਕੁਤਪਮਿਆ ਜਿਤ ਗਿ ਕਿਮੀ ਕੁ ਜਲ ਮਨ [illegible] ਘੁਗ ਕਿਮੇ ਕੁਲ ਕੇਗ॥੧ ਸ੍ਰਿ
ਕੁਤਪਮਿਆਂ ਜਿ ਮਨੁ ਕਿਮੀ [illegible]॥੧ ਸ੍ਰਿ ਕੁਤਪਮਿਆ ਜੁਮ ਤਪਤ [illegible]
[illegible]॥੧ ਉਪਮਿਆ ਜਿਤੇ [illegible] ਗਿ ਕਿਮੀ ਕੁ ਉਰ [illegible]॥੧ ਉਪ
ਮਿਆ ਜਿ ਕਾਮ [illegible] ਸ੍ਰਿ ਗਮ [illegible] ਜਿਮ
[illegible]॥੧ ਉਪਮਿਆ ਜਿਪ [illegible]॥੧ ਉਪਮਿਆ ਜਿਪ
ਤਿਲ [illegible] ਪਾਮ [illegible] ਅਖ ਜਿ [illegible]॥੧ ਉਪ
ਮਿਆ ਜਿ [illegible] ਗਿਨ [illegible] ਸ੍ਰਿ ਕੁਤਪਮਿਆ ਜਿ
[illegible] ਸ੍ਰਿ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਕੁਤਪਮਿਆ ਜਿ [illegible] ਸ੍ਰਿ॥੧ ਸ੍ਰਿ ਕੁ
ਪਮਿਆ ਜਿ [illegible] ਮਨੁ [illegible] ਗਿ ਮਪਿਆ [illegible]॥੧ ਸ੍ਰਿ
ਕੁਤਪਮਿਆ ਜਿ [illegible] ਘਤੁਤ [illegible] ਅ ਖੰਤੁ [illegible]॥੧ ਸ੍ਰਿ ਕੁਤਪ
ਮਿਆ ਜਿਪ [illegible] ਨ ਮਿ [illegible] ਅ ਖੰਤੁ [illegible]॥੧ ਉਪਮਿਆ
ਜੇ [illegible] ਘੁਲੇ [illegible]॥੧ ਉਪਮਿਆਤੇ ਜਿਪ [illegible]
ਪਿਤੁ [illegible]॥੧ ਉਪਮਿਆ ਜਿ [illegible] ਗਿ ਕਿਮੇ [illegible]
ਏ ਕੁ ਗਿਜੇ [illegible]॥੧ ਉਪਮਿਆ ਜਿਮੰ ਜੁਗ [illegible]

[illegible]

357

ਤਿਸ ਕਾ ਫਲੁ ਹੈ॥ ਜਿ ਸੋ ਪੜੈ ਸੁਣੈ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਤਾ
ਪਾਵੈ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀਉ ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹਿ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਆਵਾਗਵਣੁ
ਬੀਜਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਆਤਮਾ ਆਗਿ
ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇ ਬਾਹਰਿ ਆਇਆ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਆਓ ਸਿਖ ਤੁਸਾਡੀ
ਲਾਜ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਰਖਣ ਜੋਗ ਤਾ ਰਹੀਆ ਤੁਸਾਡੀ ਤਬ ਜਾਗਾ ਤੁਰਤ
ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਬਸਤੁ ਤੁਸਾਡੀ ਆਗਿਆ ਤੁਸਾਡੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਖ ਤੁਸਾ ਧਰਮਸਾਲ ਕਰਹੁ ਜੋ ਕੋਈ ਪੜਿਆ
ਜੀਆ ਆਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿ ਬਾਲਕ ਗੋਦ
ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਗੁਸਾਈ ਹੈ ਸਭ ਪਰਮੇਸਰ ਤੂੰ ਗੁਸਾਈ ਹੈ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਿ
ਕਿਆ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਗਿਆ ਦੇ ਪਰਮੇਸਰ ਗਿਆਨ
ਆਤਮ ਜਿਸ ਕੇ ਹੀਐ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਉਸ ਲਾਗੈ ਤਿਸ ਕਾ ਜਿਸ ਦੇ ਪਰਮੇਸਰ
ਸੋ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਬਚਨ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ
ਲਿਆਵੈ ਆਪਣੇ ਮਨਿ ਸੁਣੈ ਗੁਰ ਕੀ ਜਿਸ ਕਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ॥ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰ
ਣੁ ਨਾਉ ਜਿਸ ਆਵੈ ਨਦਰਿ ਸਚ ਦਰਗਹਿ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਚਲਉ॥ ਸਤੁ ਨਾਉ ਸਭ
ਪੁਰਖ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਸਭ ਹੋਇ ਪਾਪ ਗਏ॥ ਸਭ ਸਮਰਥ ਹਉ॥੧॥ ਤਬ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਨਾ ਸੋ ਸੇਵਕ ਆਪਣੇ ਤਿਨ ਲਾਇ ਆਪਣੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਤਿਸ
ਆਗਿਆ ਸਭ ਜਿਨ ਕੇ ਘਰਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੀਆ ਤਿਸ ਆਗਿਆ ਮੰਨਿ ਲਈ
ਤਿਸ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਤਿਸ ਸਿਖ ਦੇਇ

ਮਤਿ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(361)

[illegible] ਪੰਨੇ ਨੇ ਕੁ ਪ੍ਰਸਨੁ [illegible] ਰਿਤਸੋ ਤੁ [illegible]

[illegible] ਕਰਿ ਕਰਤੇ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਤਾਪ [illegible] ਪਰਗਟੇ ਦੇਤ [illegible]

ਤੇ ਚਿਤ ਨਹਿ ਤਉ ਹੋਆ ਪਰੁ ਤੂ ਚਿਤ ਨਿਆਨ ਤਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪ [illegible]

ਤਖਤ ਰਾਜੇ ਕਰਤ ਜਿਪੰ ਨਸੁੰ ਦਸਾਈ ਪਿ ਆਨੇਕ ਖਿਖੇ ਤਉ ਤਖਤ [illegible]

ਨੇ ਦਸੁੰ ਦੇ ਪਿ ਆਨੇ ਕ ਖਿਖੇ ਤ ਚਿਖਨੂੰ ਤੁਆ ਤਖਤ ਰਿ ਪਿਆ ਨੁ ਕਰਿ [illegible]

ਦੇਖੇ ਤੁਧੁ ਨਉ ਗਸੀਤ ਲਖ ਹੋਆ ਕੋਸੁ ਜਿਤ ਸੈਤ ਚਿਤ ਨ ਰੋਆ [illegible]

ਸ ਕਿਨ ਕਗੁ ਤੇ ਕਿਉ ਕਗਿ ਕਿਸ ਕਰਿ ਨਿਆਈ ਕਿਉ ਦੇ ਲਾ ਲੋਆ [illegible]

ਇਹ ਜਗੁ ਸਾਚਿ ਪਰ ਦੇ ਤਉ ਸਕ ਨ ਕੋਆ ਸ ਪਿਠ [illegible]

ਅ ਲੀਕੇ ਰੀਏ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪਸੁ ਪੰ ਨੇ ਕੁ ਉਰਿ ਸਿ ਪਗਿ ਆ ਸਕ [illegible]

ਤ ਰੋਲ ਗਪ੍ਰ ਤੁਨ ॥੦॥ ਕੁ ਗੁ ਸਦ ਸਹਰ ਸੰਗਿ ਤੈ ਪਲੁ ਪੰਨੇ ਕੁ [illegible]

ਅਕਗਿ ਸਤਿ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕਰੀਆ ਤਸ ਚਿਸੇ ਪੰਨੇ ਕੁ ਉ ਕਗਿ ਕ [illegible]

ਕੁ ਗ ਲੋ ਖਿ ਦ ਕਰੇ ਖੇ ਰ ੦ ਕੁ ਉ ਗ ਸਤਪ ॥੧॥ ॥੩॥੩॥ ॥੩॥

ਘੋਲ ਗਸ ਘੋਲ ਗਸ ਘੋਲ ਗਸ ਪੰ ਨ ਗ ਸ ਕਾਂ ਸ ਪ ਸੋ ਤ [illegible]

ਜਿਸੇ ਤਉ ਰੀ ਜਿਸ ਕਰ ਗਸ ਕੁ [illegible] ਘੋਲ ਗਸ [illegible]

ਸੀਸ ਤਿ ਜੋ ਘਰ ਕੇ ਉ ਨ ਸਸਰ ਕ ਘ ਨ ਕ ਕੇ ਉ ਨ ਸ ਸਰ [illegible]

ਕੇ ਉ ਨ ਸ ਸਰ ਗ ਸ ਗਲ ਸਗ ਤੇ ਕੇ ਉ ਨ ਸ ਸਰ ॥੧॥੫॥੧॥੦

[illegible]

ਜਾਣੈ ਸੀਗਾ ਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਤਿਸ ਦਾ ਸੁਨੁ ਦੁਖੁ ਬਾਣਤ ਬੀਸਰ ਜਾਣੈ ॥
ਬਾਤ ਬਚਨੁ ਲੇ ਜਾ ਬਾਣੇ ॥ ਸੀਗਾ ਬਾਣਿਆ ਕਿ ਤਿਨੁ ਦਾ ਲਿਖ
ਕਿਆ ਤੁ ਦਸੁ ਬਾਣਿਆ ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੈ ਤਿਸ ਗੁਰੂ ਸੀਕ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਣੈ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਦਿਲ ਕਾ ਸਭ ਸਾਤ ਸੇਵਕਾ ਦਾ
ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ॥ ਬੋਲਹੁ ਸਭੇ ਬੋਲਣ ਸਬ ਬੋਲਹੁ ਸਭੈ ਬੋਲਹੁ ਜਾ ॥੦॥
ਸਤ ਪੋਥੀ ਲਿਖੀ ॥ ॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

[illegible]

ਗਲ੍ਹਮਲਾਵੇ ਤਖਤੁ ਰਮੁਗ ਖਿਲਅਲਭੀਤਿ ਰਹੇ ਕਿਆ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰਪਾਂਤਿ

ਦਖਤਜਿ ਦਰੁ ਤੁਪਾਰਿ ਰਤੁਪ [illegible] ਤਿ ਰਪਾਜਿ ਬਾਗਾਰ ਚਿਤ ਛਿਜਿ

ਦਰਸਨ ਰਨ [illegible] ਸਿਮਿਤਿ ਬਾਗਾ ਤੁਪਾਰਿ ਮੁਸੀਣ ਦਿਖ ਗਿਆ ਰਵਬਾਗ

ਰੇਰਿਆ ਗਤਿਪਸਮੁਰੰ ਮ॥ ਆਪਣੇ ਤੁਮਤਿਜਿਤਿ ਦਰਸਨ ਖਿ ਪਾਗਪ ਦਰਲੇ

ਮਿਪ ਦਸੰਤ ਰਿਕਿਰੋਬਾਗ ਜਿਦ ਰਸਤਸਭੇ ਤਿਮਨ ਵਿਪਸਤੁ॥ ਤਵਤ ਰਸਬ

ਨਤੁਕਮੁਤੁ ਅਗਿਰੇ ਛਿਰੇ ਸਿਮ॥ ਤਬਤ ਰਸਬ ਸਮਲੋ ਛਿਗੰਰ ਦੀਬਾਗ ਖੁਣ

ਰਿਵਤਤੁਮੁ ਰੇਤਿਆ ਛਿਗਿ ਤਰਸਪੁ ਦਿਰੇਜਿਆ ਰਹਿ ਬਾਗਿਤੁ ਬੇਰਗ ਤ

ਪ ਮਿਕਅ ਰਿਮ ਤਬਾ ਰਸਪੁ ਛਿਮਿਕੂ ਰੇਤ ਰਿਏ ਸਭਸਰ ਨਚੀ ਰਮੁਤੂ

ਬਰਗਖਤਪਮਿਦ ਗਦਨ ਰਿਜਿਦ ਰਸਕਿ ਜਿਅਰ ਆਮਛਤਡਿ ਗੁਤਤੁ

ਜੋਤਨ ਜਿਗਿਤਉ ਤਗਨ ਜਿ॥ ਤਰਸਬਾਮਲਤੁ ਤੁਤੁ ਖਰੇਤਅਪ ਜਿਮ

ਤਿਕ੍ਰਿਤਿ ਖਿੰਗਾਰਿ ਤੁ ਮੁਖੁ ਰਜਿ ਕੁਲਪੁ ਮੇਤਅਕਿਰੇਤਖੁਮੇਤਰਗਬ

ਰੇਬਾਰਿ ਅਮ ਦਤਬਤ ਰਸਪੁ ਗਮਲ ਦਿਰਿਨ ਆਜਿ ਕ੍ਰਿਦਰ ਅ ਰਨਗਿਜਿ

ਜਪਰੇ ਗ ਰਲਿਅ ਖਿਰਤਿ ਤਰਾਰਗਸ ਲਸਤ ਰੇਪਤੁ ਪਰਿਗਰਿਆ

ਦਤਪੁਰਬਿ ਤੁਪੁਰਬਿ॥ ਰਿਮਰੇ ਕੁਲੀ ਗਰਬਿ॥੧ ਮਲ

ਛਿਰੇਆ ਦਰਿਗਿ ਮਰੇ ਅਗਿਪੁਗ ਜਨਕਤ ਸਨਰ ਰ

ਮੇਕਰਤ ਕਰਾ ਰੀਮੁਰਰੇ ਅਗਿਕਨਸਚਰਿ॥

ਮਰੀਸਰ ਸਮਦਲੇ ਪੁਗਿਤ ਜਿਨ ਪਰਿ॥

ਨਨਮੇਰਗੇ ਬਾਗਿ ਤਗਤੁਰੇ ਨਤੇ ਜਗਿ॥

ਮੇਰੋਗੈ ਸੁਤਿਮਰੇ ਗਰਬਿ॥੧॥

[illegible]

[illegible] ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ [illegible] ਬਿਨ

[illegible] ਮਿਲੀ [illegible] ਤਿਨ ਕੇ ਉਸਤਤਿ ਕੀਨੀ

[illegible] ਜਿਸ ਕਰ [illegible] ਤਪ [illegible]

[illegible] ਤਪ [illegible]

[illegible] ਸੰਗਿ [illegible]

[illegible] ਉਪਰ [illegible] ਆਵਹਿਗੇ ॥ [illegible]

[illegible] ਆਵਹਿਗੇ [illegible]

[illegible] ਆਵਹਿਗੇ [illegible] ਤਿਨ ਕਉ ਤੁਮ [illegible]

[illegible]

[illegible] ਉਸਤਤਿ ਕਰ [illegible]

[illegible] ਆਵਹਿਗੇ [illegible]

[illegible] ਉਪਰ [illegible] ਆਵਹਿਗੇ [illegible] ਤਪ [illegible]

[illegible]

[illegible] ਮਿਲੇ [illegible] ਉਸਤਤਿ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ਤਪ [illegible]

[illegible] ਉਸਤਤਿ [illegible]

[illegible] ਤਪ [illegible]

ਸੀਤੋ ਸਤੋਖ [illegible] ਕੁਲਤੁ ਸੀਲਾ [illegible] ਲਾਹਲਦਿਖੰਦੇ
ਪਾਏਮਿਲਣੇ ਸੁ ਸੰਗਲਿ ਲੇ ਤੁ ਪਾਏ ਐਸਾ ਪਤਿ ਸਿਰਿ ਦੀਸੈ ਗਾ ਨਿਸਤਿ ਰਿ
ਤਿਤੁ ਸਿਮਰਣ ਸ੍ਰੀ ਤਿਤੁ ਤਿਸ ਨਾ ਲਿਖਿਗੀ ਆਪਣ ਦੀਤਿ ਆਪ ਦੇਲੇ
ਗਾਵਸੀ ਕਿ ਵੇਤਅ ਦਸ ਦੇਹਾ ਸੁਸਾਗ॥ ਆਪਣੇ ਧੀਰਜ ਪਰ ਆਪਣੇ ਦੇ।
ਰਾਮਕਲੀ ਵਾਰ ਰਾਏ ਬਲਵੰਡ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮ ਆਖੀ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ
ਭੀ ਪੁਰਾਣ ਸਭੀ ਲੇ [illegible] ਪਾਏ ਸੁਤੇ ਸਾ ਸੁਰ [illegible] ਜੋਰ ਖੰਦ ਸੁਤੇ॥
ਪ੦॥ [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥੧॥ [illegible]
[illegible] ॥...

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੧॥

੧ਓ

ਸਤਿ [illegible]

[illegible]

[illegible]

382

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੋਸਟਿ ਕਾਰੂੰ ਅਵਲੀ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦ ਕੀ॥ [illegible]

[illegible]

ੴ ਸ੍ਰੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ [illegible] ਗੁਰੂ

ਜਿਨ ਦਿਤਾ ਵੇਲਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ

ਕਲਜੁਗਿ ਵਰਤਿ ਗੁਰੂ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible]

ਦੀ ਦਾ ਨਾਉ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible] ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ਸਤ

ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ ਜਿਸ [illegible] ਮੈ [illegible]

॥ [illegible] ਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ [illegible]॥ ਤਿਸੁ

[illegible] ਨਾਨਕ ਪੀਰ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible]

[illegible]॥ [illegible] ਵਾਹਿਗੁਰੂ [illegible]॥ ਨਾਨਕ

[illegible] ਨਾਨਕ [illegible]॥੧੨॥ ਬੋਲਣੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪੰਥ

ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਬੋਲਣੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਤਿ [illegible]

ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ ≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥

੧ ੧

॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥≡॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

੧ੳ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]

[illegible]

ਤਬ ਨਾਮੇ ਕਹਿਆ ਜਿ ਬਚਨ ਆਗ ਰਾਮ ... ਗੁ ...
ਜੈਸੇ ਪਰੰਤੂ ਤ੍ਰੈ ਪਰਮਾ ਤਮ ਕਹਿ ਪਰਮਾ ਤਮ ਜੇ ਦੇਵ
ਦਾ ਤਮ ਰ ਜੀ ਆ ਦੇਣਿ ਗੇ ਤਬ ਤਿਲੋਚਨ ਪਰਮਾਤਮ
ਕੀਆ ॥ ਨਾਮੇ ਜੋ ਕਹੁ ਕਹਿਆ ਜਿ ਨਾਮੇ ਜੀ ਆਬ
ਪਰਮਾ ਤਮ ਤੂੰ ਆ ਦੇ ॥ ਧ੍ਰਿਤੇ ਕਰਿ ਐ ਤਬ ਨਾਮੇ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਦਉ ਧਿਤੇ ਤਬ ਕਰਤੁ ਗਾ ਜੇ ਬਦਕੁ
ਜੀਆ ਦੇਣਿਗੇ ॥ ਤਬ ਤਿਲੋਚਨ ਜੀ ਰਿਟੇਆ ਗੋਰ
ਖਕਰਿ ਬੇਦ ਰਹਿਆ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੈ ਸੁਆ ਨੁ ਆਪੁ
ਕਹਿ ਤਿਲੋਚਨ ਨੇ ਆ ਗੋ ਖੇ ਰਿਟੇਆ ਲੇਨਾ ਗਾ ॥
ਪੀਛੇ ਤੇ ਧ੍ਰੂ ਲੇ ਕਹਿ ਨਾਮੇ ਕੇ ਗੁ ॥ ਤਬ ਨਾਮੇ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਦਾ ਤਮ ਰ ਜੇ ਤੂੰ ਖੇ ਸ ਤੂੰ ਖਾ ਤੂ ਸ ਪਾ ਨਾ
ਕੇ ਤੂ ਧਿ ਤੂੰ ਲੇ ਨਾ ਤੂੰ ਸੁਮਾ ਵੀ ਜੇ ॥ ਤੂੰ ਖੀ ਰਿਟੇ ਮੁਤ
ਖਾ ਤੂੰ ॥ ਤਬ ਤਿਲੋਚਨ ਕਹਿਆ ਜਿ ਤਾ ਤੂੰ ਤਾ ਤੂੰ ਨਾਮਾ
ਤੂੰ ਰੇ ਤਾ ਵੀ ਕੇ ਆ ਤੂੰ ਆ ॥ ਜਿ ਸੁਆ ਨਕੇ ਪੀਛੇ
ਕੋ ਗਾ ਨਾ ਤਾ ਕੈ ਰਿਟੇ ਤਉ ਧਿ ਗ ਜੈ ਪਈ
ਨਾ ਗੁ ਦੇਉ ॥

ਨ ਉ ਨ ਤ ਦੇ ਵੇਦੁ॥ ਤੁਧ ਨ ਸੇ ਕਤਿਆ ਨਿ
ਵੁਤਿ ਲਿਧਾ ਨ ਕੋ ਸੋ ਸਤ੍ਰੁ ਨ ਤਰੁ ਦੇ ਤੀ
ਕ ਤੈ ਰੇ ਨਾ ਸੁ ਖਾ ਵੁ ਤੈ ਰੇ ਘਰ ਕਉਤੈ
ਲੋ ਸ ਕੁ ਤੈ ਰੇ ਨਾ ਸੁ ਕੋ ਵੈ॥ ਖੁਸਿ ਨਾ ਫ
ਤਿ ਆ ਤਿ ਲੇ ਧਾ ਨਿ॥ ਤੁਧ ਨੁ ਸੈ ਕਤਿ ਆ
ਵੁ ਤਿ ਲੈ ਧਾ ਨ ਵਿ ਨੁ ਰਾ ਸੁ ਖਾ॥ ਕੈ ਤੇ
ਤਾ ਕੈ ਆ ਨਾ ਸ ਤੈ ਵਿ॥ ਅ ਢ ਤੁ ਆ
ਕ ਤਿ ਲੇ ਧਾ ਨਿ ਅ ਦ ਰ ਤੈ ਟ ਪੌ ਪੀ
ਘੀ ਆ ਸ ਓ ਥੇ ਪ ਨੌ ਥੇ ਪ [illegible]
ਲੇ ਕ ਰਿ ਨਾ ਥੇ ਨੌ ਕੈ ਅ ਰੋ ਨਾ ਖੀ
ਧ ਉ ਕੇ ਖੀ ਹੋ ਆ ਵੁ ਧ ਕ੍ਰੈ ਆ॥
ਆ ਲੀ ਤੁ ਸ ਕੈ ਕੈ ਕੈ ਆ ਰੋ ਨਾ ਖੀ॥
ਨੌ ਪ ਤ ਸ ਦੇ ਲਾਤ੍ਰ ਕੈ ਨੇ ਵੁ ਉ ਤਿ
ਸ ਤ੍ਰ ਰ ਟ ਕੌ ਨੇ ਧ ਲੇ ਉ ਸੋ ਤੈ ਤ ਟ
ਲੇ ਨਾ ਰੋ ਰ ਘੇ ਧ ਕ੍ਰੈ ਰ ਨੈ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

||=||=||=||=||=||=||=||=||=||=||=||=

੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧੧

||=||=||=||=||=||=||=||=||=||=||=||=

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

([illegible])

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]